

கிறிஸ்தவ தமிழ்
வேதாகமத்தின் வரலாறு

சபாபதி குலேந்திரன்

**A History
of the
Tamil Bible**

Sabapathy Kulandran

ஆக்கியோன் சீவிய வரலாறு

பிறப்பு: 23, செப்ரெம்பர், 1900.

கல்வி: பரி. யோவான் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, கொழும்புப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி.

தேவ்வியல் கலை: செழம்பூர்.

தேவ ஊழியப் பிரவேசம்: 1931, தென் இந்திய ஐக்கிய சபையின் யாழ்ப்பாணச்சபா சங்கம்.

அத்தியட்ச அபிஷேகம்: 1947.

கலாநிதிப்பட்டம்: 1961.

ஆக்கிய நூல்கள் :

அமரிக்க பிரசங்கபீடத்தின் செய்தியும்மவுனமும்.

பெரிய தூது.

கிறிஸ்தவ நம்பிக்கைகள்.

புனர் உத்தாரணத்தை நோக்குதல்.

கிறிஸ்தவ சமயத்திலும், இந்து சமயத்திலும் உள்ள அருள் கொள்கையிட்ட ஒப்புவமை.

கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு

சுதனுகியசம/வெசுானுயிருக்கம்
**எசுககம்மீழகத
 நாதானா**

நுதபபுலோகததிலேமனுஹையபபி மநதலிசேஹதக
 ணாயுமபொதலிசசுானபதேசநுகணாயுமசேயத அ
 மபுதநுகணாயுமமனுஹருககு வேண்டபபாடுபட்டு
 எல்லாணாயுமமுண்டுஹேசுததஅததானநுகணாயும
 உயிரோடேளநுதருநதுபாஸோகததிலேமகிமையாக
 எறினததையுமஅவருடையசீஹாககளாகி மஅபபொஹ
 ததலமாணலோகமேதுகுமபொயடுபபடிககோதத
 சசுலிவிசேஹதகணாசசகலசசேனநுகலுக்குமபி மசதக
 மபண்ணி னததையுமவேஸ்பபடுததுகி மபுதுள
 மபாபுஹுடையமுதலாமஅகுபாகி ம
 அசுகவேதபொஹததகம்

கீழ்ஹததுபி மநத ஆயிரததுளநுதாதபபதிலேமஅரு
 ஹமாகி ம பொதுயிதுதாதகனபாடையிலேயிருக்கி
 பாதிரமாரகலுடையஅசசுலேபதககபபடது

சீகன்பால்குவின் புதியேற்பாட்டு முதற்பாகத்தின் முகப்பு—1714
 (The title page of the first part of Ziegenbalg's New Testament)

கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு

சபாபதி குலேந்திரன்

இந்திய வேதாகமச் சங்கம்
A/1 மகாத்மா காந்தி ரோட்
பேங்களுர்

A HISTORY OF THE TAMIL BIBLE

1967

5,000 copies—580

THE BIBLE SOCIETY OF INDIA

A/1 MAHATMA GANDHI ROAD

BANGALORE

அர்ப்பணம்

என்னுடைய பிரிய தமையனார்,
சாமுவேல் அரியரத்தினம் சபாபதி (கால
மானது 12-2-1964) அவர்களின் ஞாப
கத்திற்கும்,

என்னுடைய பிரிய சிநேகிதன், முன்
னாள் சென்னை அத்தியட்சர், டேவிட்
சேல்லப்பா (காலமானது 25-8-1964)
அவர்களின் ஞாபகத்திற்கும்,

இச் சிறு நூல் அர்ப்பணம் செய்யப்படு
கிறது.

சபாபதி குலேந்திரன்
அத்தியட்சர்

சாற்றுகரை

சேகன்பால்க் ஐயர் வெளியிட்ட தமிழ்ப் புதிய ஏற்பாட்டின் 250 ஆவது ஆண்டு விழாவின்போது, அந்த மொழிபெயர்ப்பின் நினைவுச் சின்னமாக, அத்தியட்சர் குலேந்திரன் அவர்கள் எழுதிய தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு என்னும் இந்நூல் வெளிவருகிறது. இந்தத் தலைசிறந்த மதிப்பு வாய்ந்த நூலின் ஆசிரியருக்குத் தமிழ் நாட்டுத் திருச்சபை மிக மிகக் கடப்பாடுடையது. ஆசிரியா கண்டத்து மொழிகளுள் தமிழிலேதான் வேதாகமம் முதன்முதல் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. எனவே, சேகன்பால்க் ஐயர், ஆசிரியாவில் எழுந்த வேதாகம மொழிபெயர்ப்புக்களின் வரலாற்றில் முதலிடம் பெற்று விட்டார். ஆசிரியாவில் எழுந்த வேதாகம மொழிபெயர்ப்புக்களின் வரலாற்றைத் தெரிவிக்கும் நூல்களில் இந்நூலுக்கு இணையானது எதுவுமில்லை. இவ்வகையில் அத்தியட்சர் குலேந்திரன் ஒரு தனிச் சிறப்புப் பெற்றுவிட்டார்.

இந்நூலாசிரியர் பல்லாண்டுகளாகப் பொறுமையுடன் அரும்பாடு பட்டுத் தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு சார்ந்த குறிப்புக்களைத் திரட்டி, அவற்றை ஆராய்ந்து, தாம் கண்ட உண்மைகளை ஒழுங்கு படுத்தி நமக்குத் தந்திருக்கிறார். வேதாகமத்தைத் தமிழில் திருப்பிய வர்கள் தத்தம் கருத்திற்கேற்ப வகுத்துக்கொண்ட செயல்முறைக் கொள்கைகளையும், செயற் பாங்குகளையும் இந்நூலாசிரியர் துருவிப் பார்த்திருக்கிறார் என்பதை இதனைப் படிப்போர் எளிதில் கண்டு கொள்ளலாம். மிகச் சிக்கலான காரியங்கள்பற்றி மொழிபெயர்ப்புக் குழுக்கள் செய்த தீர்மானங்களின் முக்கியத்துவத்தை ஆசிரியர் விளக்கிச் சொல்வதையும் இதில் காணலாம். தமிழ்க் கிறிஸ்தவ பொது மக்களுக்கு இதுகாறும் தெரியாத பல விபரங்களும், மொழிபெயர்ப் பாளரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களும் இதில் அடங்கியுள்ளன. இவை ஆசிரியருடைய ஆராய்ச்சியின் பரப்பையும் நுட்பத்தையும் தெரிவிக்கின்றன. • இத்துணை அரிய கருத்துக்களை ஆசிரியர் எளிய தமிழ்

நடையில் கூறியிருப்பதால், அறிஞர், ஆராய்ச்சியாளர், இறையியல்
கற்றோர் உட்பட எல்லாத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களும் அவற்றை
எளிதில் புரிந்துகொண்டு, 'வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு' என்னும்
வேலையின் பெருஞ் சிறப்பைக் கண்டு மகிழ்க்கும்.

வேதாகமச் சங்கமும், இந்தியாவிலும் பிற நாடுகளிலுமுள்ள
தமிழ்த் திருச்சபையும் இந்நூலை ஒரு பெரிய செல்வம் எனப்
போற்றும் என்பதற் கையமில்லை.

Bangalore
February 6, 1967

A. E. INBANATHAN
General Secretary
Bible Society of India

P R E F A C E

It will, I think, be agreed that a book on the translation of the Bible into Tamil has been badly needed ; but I must confess that I took up the subject not because I felt the lack of any literature on the subject, but almost by accident. In August 1944 Dr. D. T. Niles was conducting a 'school' on the Bible and wanted somebody to speak on its translation into Tamil ; he invited me to do this, though of course I knew very little on the subject at the time.

I am not sure how much material I had when I delivered the lecture ; but very early I ran into copies of the following : the Tentative Version of the Bible produced in Jaffna by Peter Percival ; the Version put out by the Dutch in Ceylon in 1759 ; and A Brief Narrative of the Operations of the Jaffna Auxiliary Bible Society, published in 1868. These were rare books, and their discovery put me on the trail.

It is amazing how much a person picks up, as he goes along, if he is sufficiently interested in a subject. As fresh matter kept coming in, I felt that lecturing on the subject, whenever occasion arose, was definitely called for ; but I never entertained the idea of writing a book on the subject, although it was suggested by others. As time went on, however, the lecture lengthened to a series of four lectures. It was obvious that a book could not be delayed much longer. I sat down to this task about the middle of 1964 and before the end of the year had finished the first draft of the greater part of the book. A book demands a degree of accuracy and a fulness in the presentation of facts which are not essential in lectures. For finalising my text, therefore, I had to correspond for months with many people in many parts of the world, checking facts and getting information on many points, which may seem trivial to the reader but indispensable to the author. What is then set forth here is the result of more than twenty years labour.

There are many to whom I am indebted in various respects. It is impossible to mention everyone by name ; but I remain grateful to everyone who helped me. There are, however, some, a public acknowledgement of whose service cannot be evaded. The Rev. H. K. Moulton of the British and Foreign Bible Society, London, was a source of invaluable help at all times. The hours I spent at the headquarters of the Society were extremely profitable. Miss G. E. Coldham, then assistant Librarian, let me read and copy out anything I wanted and continued to be helpful. The Archivists of the Church Missionary Society and the Society for the Propagation of the Gospel, London, were unfailingly courteous in answering my many inquiries. The Librarian of the United Church Board, New York, gave me the information I wanted promptly. My own neighbour, the Librarian of Jaffna College kindly lent me some versions of the Tamil Bible and many numbers of the Ceylon Dutch Burgher Union Journal. Mr. Bhupalan of the Madras Auxiliary was very helpful and the Rev. C. Arangaden of the Bible Society of India supplied me with two of the files of the Monahan Committee. Mr. Lynn de Fonseka, for long Librarian of the Colombo Museum, endured me patiently every time I called, off and on for nearly nine years, and let me use whatever books I wanted. Mr. S. J. Kadirgamar, Advocate, Colombo, placed his vast knowledge of the Dutch period in Ceylon at my disposal to draw upon whenever I wanted. Mr. James Ratnam lent me a rare copy of the Ceylon Literary Register. Dr. C. G. Diehl of Uppsala, Sweden, Dr. M. H. Harrison and Rev. Arul Thangiah provided me with information about the proceedings of the Monahan Committee on which they had worked ; and Mrs. Bjerrum of Copenhagen, Denmark, about her husband's work on it. But my invariable standby was the Rev. D. Rajarigam who seemed to know everything about everyone, living or dead, and constantly filled in gaps in my knowledge.

I must also acknowledge my gratitude to the following for pictures, photostats or printed material : The Rev. Prof. Thaninayagam of the University of Malaysia for photostats from the Portuguese publications ; Prof. Arno Lehmann of the University of Halle, for photostats from the version of Ziegenbalg ; the Librarian of the British and Foreign Bible Society, London, for photostats from the version of

Fabricius, the printed catalogue of all publications of Tamil versions and the printed copy of the minutes of the Society in regard to Tamil versions ; Mrs. M. J. Johnson of Guilford, Surrey, for the picture of her grandfather, Dr. Henry Bower ; and the Methodist Missionary Headquarters, London, for the picture of the Rev. C. H. Monahan.

The first draft was done by me ; my wife rewrote it in her hand to make it more legible. A third draft was done by Mr. Subramaniam of the Jaffna Diocese, who 'doctored' my Tamil somewhat. The fourth draft, which was the copy sent to the press, was done by Mr. N. Kanapathipillai, Headmaster of the Naval Station School.

The style in which I wrote this book is what is called 'Christian Tamil'. I found that that was the style used in the reports of the Madras Bible Society in the last century. Knowing that the Jaffna version of 1850 had been rejected out of hand in India because it had departed from it, I would have dreaded using any other style. But I used 'Christian Tamil' not merely out of policy, but with something amounting to fervour, since it was the style that came to me naturally. Mr. Rajarigam to whom I submitted the book before it went to the Press rightly considered my style very poor Tamil. The authorities of the Bible Society, on the other hand, believed that anything coming from a Jaffna author would be in 'Jaffna Tamil.' This belief was very unjust to 'Jaffna Tamil' and also somewhat curious, since such a charge on previous occasions was levelled against versions of the Bible, not because they were in bad Tamil but because they were in extremely good Tamil. Nevertheless, for the sake of eliminating criticism from both quarters, it seemed that a little touching up of the language was necessary. This has been done both by Mr. Rajarigam and myself at various stages, both before and after the work had gone to the Press.

I am grateful to my friend, the Rev. C. Arangaden, Translations Secretary of the Bible Society of India, who had always taken an interest in my work, for taking on the publication of this book on behalf of the Bible Society. I am also grateful to Dr. A. E. Inbanathan, General Secretary of the Bible Society of India, for kindly writing the Foreword. The patronage of the Bible Society will give the book a status which I had not expected when I wrote it.

In the absence of any other book on the subject, this work may become a source of reference in all matters pertaining to it. I have, therefore, taken great pains to make the presentation full and accurate and have laboured through months to check every fact.

The Bible is the Word of God. My readers may see how unceasing has been the effort and how great the dedication and persistence through the years, to see that we were given a translation of it in our language that was worthy of the book itself. May those who read this learn to value their Bible ; and may God use this little effort to further that cause ; and may He glorify His Name.

Jaffna
October 1966

SABAPATHY KULANDRAN
Bishop

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
சாற்றுரை	vii
முகவுரை—ஆங்கிலம்	ix
படங்களின் நிரல்	xv
1. கிறிஸ்தவ வேதாகமும், அதன் பழைய திருப்புதல்களும்	1
2. வேதத் திருப்புதலின் பொதுப் பிரச்சினைகளும், தமிழ்த் திருப்புதல்களும்	14
3. ஆரம்பம்	31
4. சீகன்பால்க்	40
5. தெய்வ நாமங்கள்	55
6. இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் வெளியீடுகள்	66
7. பப்ரீசியுசின் திருப்புதல்	88
8. இரேனியுஸ்	105
9. பெர்சிவல் திருப்புதல், அல்லது பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பு	117
10. 'ஐக்கிய திருப்புதல்', அல்லது பவர் மொழிபெயர்ப்பு	150
11. லார்சன் திருப்புதல்	185
12. மோனஹன் திருப்புதல்	215
 அனுபந்தம் I	
ரோமான் சபைத் திருப்புதல்கள்	244
 அனுபந்தம் II	
சுயேச்சைத் திருப்புதல்	250

CONTENTS

	PAGE
FOREWORD	vii
PREFACE	ix
LIST OF ILLUSTRATIONS	xv
1. THE BIBLE AND ITS EARLIER TRANSLATIONS ..	1
2. GENERAL ISSUES OF BIBLE TRANSLATION AND THE TAMIL VERSIONS	14
3. THE BEGINNINGS	31
4. ZIEGENBALG	40
5. NAMES OF GOD	55
6. THE DUTCH PUBLICATIONS IN CEYLON ..	66
7. THE FABRICIUS VERSION	88
8. RHENIUS	105
9. THE PERCIVAL OR TENTATIVE VERSION ..	117
10. THE UNION OR BOWER VERSION	150
11. THE LARSEN VERSION	185
12. THE MONAHAN VERSION	215
APPENDIX I	
ROMAN CATHOLIC VERSIONS	244
APPENDIX II	
INDEPENDENT TRANSLATION	250

படங்களின் நிரல்

பக்கம்

1. சீகன்பாக்குவின் புதியேற்பாட்டு முதற்பாகத்தின் முகப்பு—1714—புத்தகத்தின் முகப்பு	...	36.
2. போர்த்துக்கேயர் வெளியிட்ட ஒரு நூலில் கர்த்தருடைய செபம்—1579	...	36.
3. பிலிப்புஸ் பஸ்தேயுஸ் என்னும் ஒல்லாந்த குரு வெளியிட்ட நூலில் கர்த்தருடைய செபம்—1672.	...	39
4. பர்தலோமேயு சீகன்பால்க்—1682-1719.	...	40
5. சீகன்பாக்குவின் புதியேற்பாட்டின் ஒரு பக்கம்	...	48
6. இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் வெளியிட்ட புதியேற்பாட்டின் ஒரு பக்கம்—1759	...	66
7. பப்ரீசியுசின் புதியேற்பாட்டின் முகவுரை—1772	...	87
8. பப்ரீசியுசின் புதியேற்பாட்டிலிருந்து ஒரு பக்கம்—1772.	...	95
9. பீற்றர் பெர்சிவல்	...	117
10. ஹென்றி பவர்—1813-1889	...	150
11. எல். பீ. லார்சன் பண்டிதர்—1862-1940	...	185
12. சீ. எச். மோனஹன்—1871-1963	...	215

LIST OF ILLUSTRATIONS

	Page
1. The title page of the first part of Ziegenbalg's New Testament—1714—Frontispiece	
2. The Lord's Prayer in 'Doctrina Christam' issued by the Portuguese—1579	.. 36
3. The Lord's Prayer in the Description of Ceylon by Phillipus Baldaeus—1672	.. 39
4. Bartholomeus Zeigenbalg—1682-1719	.. 40
5. A page from Ziegenbalg's New Testament	.. 48
6. The title page of the New Testament issued by the Dutch in Ceylon—1759	.. 66
7. Preface to the New Testament of Fabricius— 1772	.. 87
8. A page from the New Testament of Fabricius— 1772	.. 95
9. Peter Percival	.. 117
10. Henry Bower—1813-1889	.. 150
11. L. P. Larsen—1862-1940	.. 185
12. C. H. Monahan—1871-1963	.. 215

கிறிஸ்தவ வேதாகமமும், அதன் பழைய திருப்புதல்களும்

பதங்களின் கருத்து

கிறிஸ்தவ போதனையின் ஆதாரநூல் 'வேதம்' அல்லது 'வேதாகமம்' எனத் தமிழ்ப்பாஷையில் அழைக்கப்படுகிறது. முதலில் 'வேதம்' என்கிற பதமே இதற்குத் தனித்து வழங்கப்பட்டது. சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியின் பின்னரே 'வேதாகமம்' என்ற சொல் உபயோகிக்கப்படத் தொடங்கியதாகத் தோன்றுகிறது. இரு பதங்களும் இந்து சமயத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவை. கிறிஸ்து மார்க்கம் தமிழ்பாஷையை உபயோகிக்கும்படித்து இப்படியாகத் தமிழ்பாஷையில் தொன்று தொட்டு உபயோகத்திலிருந்த சொற்களை எடுத்து உபயோகிப்பது அவசியம்.

'வேதம்' என்னும் சொல் இந்து சமயம் முழுவதற்கும் ஆதாரமாயுள்ள இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் ஆகிய நான்கு நூல்களில் ஒவ்வொன்றையும் குறிக்கும். 'வேதம்' என்பதன் பொருள் 'அறியப்பட்டது', அல்லது 'அறிவு' ஆகும். இதிலிருந்தே 'வித்தை', 'வித்துவான்', 'வித்தகன்' என்பன பெறப்படுகின்றன. இந்துக்கள் தமது ஆதார நூல்களையிட்டு உபயோகிக்கும் இன்னொரு பதம், 'சுருதி.' இதன் பொருள், 'கேட்கப்பட்டது'; அதாவது, ஆதியிலே வேதங்கள் ரிஷிகளுக்கு ஒதப்பட, அவர்கள் கேட்டவை என்பதாகும். இச் சொல்லையும் வித்துவான் கிருஷ்ண பிள்ளை போன்ற பாடகர் நமது வேதத்தைக் குறிப்பிடும் போது சில தடவைகளில் உபயோகிப்பதைக் காணலாம். 'ஆகமம்' என்பது 'வந்தெய்தியது' என்ற மூலக்கருத்தைக்

கொண்டது. அதிலிருந்து, 'வந்தெய்திய அறிவு' எனும் இரண்டாங் கருத்தையும் உடையது. ஆகமங்கள் இந்துக் களுக்குள்ளே சைவக் கொள்கையுடையவர்கள் மத்தியிற்றான் விசேஷமாய்ப் பாராட்டப்படும். இருபத்தெட்டு முக்கிய சிவாகமங்களுண்டு. 'வேதம்', 'ஆகமம்' என்னும் இரு சொற்களும் புணருவதால், 'வேதாகமம்' என்னும் சொல் உண்டாயிற்று.

ஆங்கில பாஷையில் நமது வேத நூலைக் குறிக்க இரு சொற்கள் சாதாரணமாய் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. ஒன்று 'பைபிள்'. இது 'புத்தகம்' என்னும் கருத்தையுடைய ஒரு கிரேக்க மொழி. இது முதன் முறையாக கி.மு. 132இல் பழைய ஏற்பாட்டைக் குறிக்க உபயோகிக்கப்பட்டது. இதிலிருந்தே 'விவிலியம்' என்கிற பதத்தை நாம் உற்பத்தி யாக்கிக்கொண்டோம். அநேக புத்தகங்கள் உலகிலிருந் பினும், இது ஒன்றே உண்மையான புத்தகம் எனக் கருதப் பட்டபடியால், இதை 'பைபிள்' என்று அழைக்கலாயினர். ஆகவேதான் சார் வால்டர் ஸ்கோட் (Sir Walter Scott) என்னும் பெரியார் மரிக்கும்பொழுது, 'புத்தகத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்' என்று கேட்க, 'என்ன புத்தகம்?' என்று வினவியபோது, 'உள்ளது ஒரே புத்தகந்தான்' எனக் கூறினார். ஆங்கிலத்தில் உபயோகிக்கப்படும் மற்றப் பதம் 'ஸ்கிரிப்சர் (Scripture) என்பது. இதன் பொருள், 'எழுதப்பட்டது'. அதாவது, காலத்துக்குக் காலம் மனிதர் சொன்னவைகளை இது அடக்கியிராமல், ஆதியிலே கடவுளுடைய வழிநடத்துதலைக்கொண்டு எழுதிவைக்கப் பட்ட உறுதியான வார்த்தை என்பதே.

சமய வேத நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பு

நமக்கிருப்பதுபோல உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சமயத் திற்கும் அதன் போதனைகளுக்காதாரமான ஒரு நூல் அல்லது சில நூல்கள் உண்டு. இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பாஷையில் எழுதப்பட்டிருக்கும். இவைகளிற் பொதிந்துள்ள பொருளின் நிமித்தமே இவைகள் மதிக்கப் பட்டபோதிலும், அது வெளிவந்த அதே வடிவிற்கே கூடுத

லான மதிப்புண்டு. எனவே, இந் நூல்கள் எழுதப்பட்ட அந்தந்தப் பாஷைகளிலே இவைகளை வைத்துக்கொள்ள அவ ரவர் விரும்புவது இயல்பு. இதற்கு முன்று காரணங்க ளுண்டு:—

(1) வெளிப்படுத்துதல் கொடுக்கப்பட்ட திட்டமான மாதிரிக்கும், வடிவிற்கும் ஓர் அதிகாரமுண்டு.

(2) அந் நூல்கள் எழுதப்பட்ட அதே பாஷைகளில் அவை இருக்குமாயின், அவைகளின் கருத்திலே எவ்வகை யான மாற்றமும் ஏற்படுவதில்லை.

(3) கடவுள் ஏதோ ஒரு பாஷையில் பேசியிருந்தால், அந்தப் பாஷை அவருடைய பாஷை அல்லது அவருக்குப் பிரீதியான பாஷை என்ற நம்பிக்கை.

காரணங்கள் எப்படி இருப்பினும், சமய நூல்கள் எழுதப் பட்ட பாஷைகளையே அச் சமயத்தவர் எப்பொழுதும் பேசிக்கொண்டு வந்தால், எவ்வகையான மொழிபெயர்ப்புக் கும் அவசியம் ஏற்பட மாட்டாது. ஆனால்—

(1) அச் சமயங்கள் வேறு பாஷைகள் பேசுவோர் மத்தியில் பரவக்கூடும்.

(2) அப்படி அவை பரவாவிடினும், அவைகளை அனு சரிக்கிறவர்கள் வேறு பாஷை பேசுகிறவர்கள் மத்தியில் சீவிக்க ஏற்பட்டு தமது தாய்மொழியை மறந்துவிடக் கூடும்

(3) ஒரு மதம் வேறு நாடுகளில் பரவாமல், அதே நாட்டிலிருந்தாலும், வெளிப்படுத்தப்பட்ட சத்தியம் பொதியப்பட்டுள்ள அதே பாஷையில் கால கதியில் மாற்றங் கள் ஏற்படக்கூடும்.

வேத நூல்கள் மனிதர் கேட்கவும், படிக்கவும் படியாகவே கருதப்படுகின்றன. ஆகவே, மேலே நாம் கவனித்த காரணங்களில் ஏதாவது ஒன்றின் நிமித்தம், மூல பாஷையி லிருந்து வேறு பாஷைகளில் திருப்புதல் அவசியமாகும். ஒருபுறம் வெளிப்படுத்தலின் பூர்வ வடிவத்தைப் பாதுகாத் தும், மறுபுறம் புதிய சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றதாய் நட வடிக்கைகளைக் கையாளுவதற்கும், பழைய பாஷைகளைக் கடவுள் வழிபூட்டிற்கும் விசேஷ தருணங்களுக்கும்

வைத்துக்கொண்டு, உலக வாழ்க்கைக்கு வெவ்வேறு பாஷைகளைப் பல குழுவினர் உபயோகிப்பர். இம் முறைப்படி இந்துக்கள் தமது வேதங்கள் எழுதப்பட சமஸ்கிருதத்தையும், இஸ்லாமியர் அரபிய பாஷையையும், புத்த மதத்தினர், பாலியையும் உபயோகிக்கின்றனர். ரோமன் கத்தோலிக்கர் லத்தீன் பாஷையை உபயோகிப்பதும் ஓரளவுக்கு இதே மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது. புதிய ஏற்பாடு லத்தீனில் எழுதப்படாவிட்டாலும், லத்தீன் திருப்புதலே கத்தோலிக்கருடைய வேதமாய்ப் பல நூற்றாண்டுகளாய் இருந்திருக்கிறது.

• பழைய ஏற்பாடு

நம்முடைய வேதாகமம் பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு என இரு பாகங்களை உடையது. பழைய ஏற்பாட்டின் பெரும்பாகம் எபிரேய பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. (பிரிந்தி எழுதப்பட்ட சில பாகங்கள் எபிரேய பாஷையோடு சம்பந்தப்பட்ட 'அரமேக்' எனும் பாஷையில் எழுதப்பட்டன.) நெடுங்காலமாய் அது யூதருடைய வேதமாயிருந்தது. அவர்கள் கடவுளின் வெளிப்படுத்தல் தமக்கு மாத்திரமே கொடுக்கப்பட்டதென்று உணர்ந்ததால், தமது மார்க்கத்தை அதிகமாய்ப் பரப்பவோ, தமது வேதத்தை மொழிபெயர்க்கவோ முயலவில்லை. எனினும், அவர்கள் எல்லாரும் எப்பொழுதும் பலஸ்தீனாவில் இருக்கமுடியாமற் போயிற்று. வேறு பல சாதியினர் படையெடுத்துவந்து யூதரை வருத்தியதாலும், வியாபாரம் முதலிய நோக்கங்களைக்கொண்டும் அவர்கள் வேறு நாடுகளுக்குச் சிதறத் தொடங்கினர்.

கிறிஸ்துவுக்குச் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் நடந்த ஒரு பெரிய சம்பவத்தினால் இந் நாடுகள் எல்லாம் ஒரு பொதுப் பாஷையைத் தழுவின. கி.மு. 334-324இல் பெரிய அலெக்சாந்தர் கிரேக்கத் தேசத்திலிருந்து புறப்பட்டு, எகிப்து, சின்னூசியா, பர்சியா போன்ற தேசங்களைக் கைப்பற்றி, சிந்து நதி வரைக்கும் வரலாயினர். இதனால் பல நாடுகளில் கிரேக்க பாஷை பொதுப் பாஷையாக வழங்கப்படத் தொடங்கியது. அந் நாடுகளிலிருந்த

யூதர்களும் எபிரேய பாவைஷையை மறந்து, கிரேக்க பாவைஷையே பேசத் தொடங்கினர்.

இவர்களில் அநேகர் எனிப்து தேசத்தில் வசித்தனர். இவர்களுக்குத் தாம் விளங்கக்கூடிய பாவைஷையே வேதம் தேவையாகவிருந்தது. ஆனாலும் இது விஷயத்தில் முயன்றவர்கள் அவர்கள் அல்ல, எனிப்து தேசத்தின் கிரேக்க மன்னன் என்பதே ஐதிகம். கி.மு. 285-247இல் எனிப்து தேசத்தை ஆண்ட 'பிலடெல்பஸ்' (Philadelphus) என்பவன் 72 யூத அறிஞருக்குப் பழைய ஏற்பாட்டைக் கிரேக்க பாவைஷையில் மொழிபெயர்க்கும் உத்தரவாதத்தைக் கொடுத்தானென்றும், அவர்கள் தமக்கிடப்பட்ட வேலையை 72 நாட்களில் முடித்தார்களென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இக்காரணத்தைக்கொண்டே இத் திருப்புதல் 'எழுபத்திரண்டு' என்னும் அர்த்தங்கொண்ட 'செப்துவாகிந்தா' (Septuagint) என்னும் கிரேக்க பதத்தால் அழைக்கப்படுகிறது.

அத் திருப்புதலின் பொருளடக்கத்திற்கும் இப்போது நாம் உபயோகிக்கும் பழைய ஏற்பாட்டின் பொருளடக்கத்திற்கும் சில வித்தியாசங்கள் உண்டு. நமது புத்தகத்தில் உள்ள சில வசனங்கள் மாத்திரமல்ல, சில அதிகாரங்களுமே அதில் இல்லை. ஆனால் நமது புத்தகத்தில் இல்லாத 'தள்ளுபடி ஆகமங்கள்' (Apocrypha) என்று சொல்லப்படும் புத்தகங்கள் அதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தற்காலத்தில் 'செப்துவாகிந்தா'வுக்கு அதிக மதிப்பில்லை. அதற்குக் காரணம் நாம் இப்போது எபிரேய மூலப் பிரதிகளையே ஆராயக்கூடியதாயிருப்பதாகும். 'செப்துவாகிந்தா' உபயோகித்த பிரதிகள் அதிக விசேஷித்தவைகளல்ல என இப்போது காணப்படுகிறது. எனினும், அக் காலங்களில் சிதறுண்டிருந்த யூதருக்கு இதுவே வேதமாக விருந்தது. பவுல் அப்போஸ்தலன் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து மேற்கோள் கூறும்பொழுது, மூலத்திலிருந்தல்ல 'செப்துவாகிந்தா'விலிருந்தே கூறுகிறார்.

புதிய ஏற்பாட்டின் உற்பத்தி

நமது ஆண்டவருடைய காலத்திலும், அப்போஸ்தலர்

காலத்திலும் 'வேதம்' என்பது பழைய ஏற்பாடே. அப்பொழுது புதிய ஏற்பாடு எழுதப்படவில்லை. புதிய ஏற்பாடென நாம் அழைக்கும் தொகுதியில் முதலில் எழுதப்பட்டவை பவுலுடைய நிருபங்களே. இவைகளும், இவைகளுக்குப்பின் எழுதப்பட்ட ஏனைய புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் யாவும் கிரேக்க பாஷையில்தான் எழுதப்பட்டன. ஏனெனில், கி.மு 197 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், கிரேக்க நாடுகள் ரோமருடைய ஆதிக்கத்தின்கீழ் வந்திருந்த போதிலும், கிரேக்ககலாச்சாரம் மிகமகிமையுள்ளதாகையால், அது ரோமரையும் ஆட்கொண்டுவிட்டது. அதனால் கிரேக்க பாஷையும் பண்பாடும் ரோம சாம்ராச்சியத்தில் அதிகமாய்ப் பரவின. பல ரோமர் லத்தீன் பாஷையை விட்டு கிரேக்கப் பாஷையையே பேசத் தொடங்கினர். அப். 21:37 இல் பவுல் அப்போஸ்தலன் எருசலேமின் சனங்களிடமிருந்து தன்னை மீட்டுக்கொண்ட ரோமச் சேனாபதியோடு கிரேக்க பாஷையில் பேசுவதே இயல்பாகவிருந்ததெனவும், கற்றோருடைய பாஷை பவுலுக்குத் தெரிந்திருந்ததைக் கண்டு ரோமச் சேனாபதி ஆச்சரியமடைந்தானெனவும் காண்கிறோம். அதாவது, கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் கிரேக்க பாஷை இப்போது ஆங்கில பாஷையிருக்கும் நிலையிலிருந்தது.

புதிய ஏற்பாட்டின் புத்தகங்கள் காலகதியில் வேதாகம நிலையைப் பெறத் தொடங்கின. கி.பி. 130 வரையில் 4 சுவிசேஷங்களும், பவுலுடைய 13 நிருபங்களும் விசேஷ சன்மானம் பெறத் தொடங்கி, கி.பி. 170-220 வரையில் பழைய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களோடு சமநிலை அடைந்தன. கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கிறிஸ்துவுக்குமுன் எழுதப்பட்ட நூல்களைப் 'பழைய ஏற்பாடு' என்றும், கிறிஸ்துவுக்குப்பின் எழுதப்பட்ட நூல்களைப் 'புதிய ஏற்பாடு' என்றும் அழைக்கும் வழக்கம் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் ஏற்பட்டது. கி.பி. 369 ஆம் ஆண்டு வரையில் நாம் புதிய ஏற்பாடு என அழைக்கும் புத்தகங்கள் எல்லாம் வேதாகம நிலையை அடைந்துவிட்டன. அதன்பின் பழைய ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும் அடங்கிய திரட்டு கிறிஸ்தவர்களின் வேதாகமமாய் எப்பொழுதும் பாராட்டப்பட்டு வருகிறது.

கிறிஸ்தவ வேதாகமம் மொழிபெயர்க்கப்படுவது

வேறு எந்த மார்க்கத்தைப் பார்க்கிலும் கிறிஸ்து மார்க்கத்திலேதான் அதன் ஆதார நூல் எல்லாரும் விளங்கக் கூடிய பாஷையில் இருப்பது அவசியம். ஏனெனில், கிறிஸ்து மார்க்கம் ஒரு மார்க்கம் மாத்திரமல்ல; அது ஒரு சுவிசேஷம், அல்லது நற்செய்தியுமாகும். அந் நற்செய்தியை உலகமெங்கும் போய்க் கூறுமாறு நமது வேதத்தில் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பூர்வத்தில் கடவுள் செய்த உடன்படிக்கையைப் பழைய ஏற்பாடு எடுத்துரைக்கிறது. அவர்தம் குமாரன் மூலம் எல்லா மனிதரோடும் பின்செய்த உடன்படிக்கையைப் புதிய ஏற்பாடு எடுத்துரைக்கிறது. இது மனிதனுடைய இரட்சிப்பைப்பற்றிய உடன்படிக்கை. இந்த நற்செய்தியை மனிதர் அறியாத பாஷையில் பூட்டி வைப்பது மிகப்பெருந் தவறு. கடவுள் ஏதாவதொரு பாஷையில் விசேஷ விருப்பங்கொண்டவர் என்னும் கொள்கை மதியீனமானது. இயேசு இரட்சகர் தாமே ஒரு பாஷையைப் பேசியவராயிருந்தும், அவரைப்பற்றிய சுவிசேஷங்கள் இன்னொரு பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. எல்லா மனிதரிடமும் கடவுள் அன்பாயிருக்கிறார். அவர்கள் பேசும் எந்தப் பாஷையிலும் சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆகவேதான் கி.பி. முதற் சில நூற்றாண்டுகளில் ரோம சாம்ராச்சியத்தில் பலர் கிரேக்க பாஷையைப் பேசிய போதும், அதைப் பேசாதவர்களின் நன்மைக்காக அவர்கள் பாஷைகளில் வேதம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. சீரியாக் (Syriac) பாஷையில் இரண்டாம் நூற்றாண்டிலும், கோப்திக் (Coptic) பாஷையில் மூன்றாம் நூற்றாண்டிலும், அடுத்தடுத்த நூற்றாண்டுகளில் கோதிக் (Gothic), ஆர்மீனியன் (Armenian) பாஷைகளிலும் திருப்புதல்கள் எழுந்தன.

இப்படியிருக்கும்போது, கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் ரோம இராச்சியத்திலேயே அடிப்படையான ஒரு கலாச்சார மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. அது யாதெனில், கிரேக்க பண்பாட்டின் செல்வாக்குக் குன்ற, திரும்பவும் ரோமரின் சொந்தப் பாஷையாகிய லத்தீன் பேசப்படத் தொடங்கியது.

எனவே, வேதம் லத்தீனில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டியதாயிற்று. இதைப் பலர் சுயேச்சையாகச் செய்து கொண்டிருந்தனர். ஆகையினால் தான் ஆகஸ்தீன் (St. Augustine) பெரியார், 'எபிரேய பாஷையிலிருந்து கிரேக்க பாஷையில் திருப்புதல் செய்தவர்களை கணக்கிடலாம், கிரேக்க பாஷையிலிருந்து லத்தீன் பாஷையில் திருப்புதல் செய்தவர்களை கணக்கிட இயலாது' எனக் கூறினார்.

வல்கத்தா (The Vulgate)

இப்படி லத்தீன் பாஷையில் பல திருப்புதல்கள் செய்யப்பட்டுக்கொண்டு இருந்தபடியால், நாலாம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பாகத்தில் பாப்பாண்டவராயிருந்த டமேஸஸ் (Damasus) என்பவர், அக் காலத்தில் பேரறிஞர் எனக் கணிக்கப்பட்ட ஜேரோம் (Jerome) என்பவரை, எவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு லத்தீன் திருப்புதல் ஒன்றை செய்துமுடிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

புதிய ஏற்பாடு கிரேக்க பாஷையில் எழுதப்பட்டிருந்தபடியால், இது இலகுவான காரியமாகலாமென நாம் எண்ணலாகாது. வேதப் பிரதிகள் அக் காலத்தில் சுருள்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவைகளிற் பலவற்றை ஜேரோம் பரிசோதித்து, எது ஆதியில் எழுதப்பட்ட பிரதியோடொத்து இருக்கக் கூடுமென நிதானித்து, மொழிபெயர்க்கவேண்டிய அவசியமிருந்தது. கி.பி. 384இல் இவர் நான்கு சுவிசேஷங்களையும், 386இல் புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் மொழிபெயர்த்து முடித்தார். கி.பி. 386 தொடக்கம் தமது சீவிய காலமெல்லாம் இவர் பெதலகேம் நகரில் வாழ்ந்து வந்தார். பழைய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கிய போது, எபிரேய பாஷையை அறியாதிருந்தபடியால் 'செப்துவாகிந்தா' (Septuagint) என்னும் கிரேக்க திருப்புதலையே உபயோகித்தார். ஆனால் எபிரேய பாஷையைப் படிக்கத் தொடங்கிய பின்னர், அப் பாஷையிலிருந்தே பழைய ஏற்பாடு மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டுமென உணர்ந்தார். கி.பி. 404இல் ஜேரோம் வேதம் முழுவதையும் மொழிபெயர்த்து முடித்தார்.

ஜெரோமுடைய திருப்புதல் வெளிவருங்காலத்தில், ரோம இராச்சியம் தளர்ச்சியுறத் தொடங்கிவிட்டது. தியோடோசியஸ் (Theodosius) சக்கரவர்த்தி கி.பி. 395இல் மரிக்குமுன், ரோம இராச்சியத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, ரோமாபுரியை ஒரு தலைநகராகவும், கொன்ஸ்தாந்திநோபுரியை (Constantinople) மறு தலைநகராகவும் ஆக்கினார். ஆனால் கி.பி. 410இல் ரோமாபுரி ஹன்ஸ், கோத்ஸ் (Huns, Goths) ஆகிய அநாகரிக சாதியினரால் கைப்பற்றப்பட்டது. சில நூற்றாண்டுகளின் பின் திரும்பவும் கி.பி. 800இல் ஒழுங்கான ஆட்சிமுறை ஐரோப்பாவில் ஏற்படுத்தப் பட்டது. அதன்பின் அநேக இராச்சியங்களிலிருந்தும், ஒரே கிறிஸ்தவ சக்கரவர்த்தி பல நூற்றாண்டுகளாய் எல்லாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவந்தார். அப்படியே எல்லாரும் ஒரே போப்பாண்டவரையும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த அமைப்பிற்கு லத்தீனே பொதுவான பாஷையாக இருந்து வந்தது.

அவ்வமைப்பிலே ஜெரோமுடைய திருப்புதலே திட்டமான கிறிஸ்தவ வேதமாய் வந்தது இயல்பு. அதற்கு வல்கத்தா (Vulgate) என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. இதன் பொருள் 'பொதுஜனத்திற்குரியது' என்பதாகும். ரோமான் சபைக்கு இதுவே பொதுவான வேதமாயிருந்ததாலும், ஐரோப்பாவில் அநேக நூற்றாண்டுகளாய்க் கிரேக்க பாஷையின் செல்வாக்கு குன்றியிருந்ததாலும், 'வல்கத்தா' ஒரு திருப்புதலாயல்ல ஒரு மூலப் பிரதியாகவே பாராட்டப்பட்டு வந்தது. பின் வேறு பாஷைகளில் திருப்புதல் செய்ய விரும்பியவர்களும் இதைவே ஆதாரமாகக்கொண்டனர். 1545-1563இல் ரோமான் சபையின் மகாசங்கம் திரேந்து (Trent) நகரில் கூடி, கிறிஸ்தவர்கள் வேறு திருப்புதல்களை உபயோகிக்கக்கூடாதெனக் கட்டளையிட்டது.

வல்கத்தாவிற்குப் பின்

ரோமான் கத்தோலிக்கச் சபையார் எப்படித் தீர்த்த போதிலும் 'வல்கத்தாவின்' ஆட்சி எக்காலமும் நிலைநிற்கவில்லை. பிற்காலத்தில் அதன் ஆட்சி குன்றத் தொடங்கியது. கி.பி. 1453இல் கான்ஸ்தாந்திநோபுரி (Constantinople)

துருக்கியர் கைவசமாக, கிரேக்க பாஷை அறிந்த அநேக கல்விமான்கள் ஐரோப்பாவின் பல தேசங்களுக்கும் பரவினர். ஆகவே, அவ்விடங்களில் இருந்தவர்களிற் பலர் கிரேக்க பாஷையைக் கற்கலாயினர். இவர்கள் 'வல்கத்தா' வருமுன் இருந்த மூலப் பிரதிகளை அறியக் கூடியதாயிருந்தது. இவை பலவகைப்பட்டிருந்தபடியினால், திட்டமான ஒரு கிரேக்க வாசகத்தை அவர்கள் விரும்பினர். இதற்கிணங்க அக்காலத்தில் இருந்த இராஸ்மஸ் (Erasmus) என்னும் பேரறிஞர் சில பிரதிகளைப் பார்வையிட்டு, ஒரு கிரேக்க வாசகத்தை வெளியிட்டார். ஏறக்குறைய இதே போன்ற இன்னுமோர் வாசகம் அக்காலத்தில் வெளிவந்தது. இவைகளுக்கு அடிப்படையாக ஏறக்குறைய 20-25 மூலப் பிரதிகள் இருந்தன.

'மூலப் பிரதிகள்' என்று இந்நூலில் அழைக்கப்படுபவை பூர்வ காலத்திலிருந்து வந்தவை; இவைகளுக்கிடையில் பல இடங்களில் வித்தியாசங்கள் உண்டு. அது மாத்திரமல்ல, எந்த மூலப் பிரதியும் முழுப் புதிய ஏற்பாட்டையும் அடக்கியுள்ளதன்று. 'வாசகங்கள்' என்னும் பதம் சந்தர்ப்பத்துக்குரியபடி இரண்டில் ஒரு கருத்துடன் உபயோகிக்கப்படும்; ஒன்றில் மூலப் பிரதிகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு பிற்காலங்களில் இயற்றப்பட்ட பிரதிகளைக் குறிக்கும்; அல்லது எந்த நூலின் சொல் அடுக்கையும் குறிக்கும். எப்படியெனினும் Text என்கிற ஆங்கில பதத்துக்குச் சமமாகும்.

இராஸ்மஸ் இயற்றிய வாசகத்தை 1624இல் எல்சீவேர்ஸ் (Elzivers) என்னும் ஒல்லாந்து கம்பெனியார் அச்சடித்தனர். இவ்வாசகம், டெக்ஸ்டஸ் ரிசிப்டஸ் அப் ஒம்னிபஸ் (Textus Receptus ab Omnibus) என்று லத்தீனில் பெயர்பெற்றது. இதன் பொருள் எல்லாராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வாசகம் என்பது. இது ஒரு மொழி பெயர்ப்பு அல்ல வென்பதை நாம் உணரவேண்டும். இது புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட கிரேக்க பாஷையில்தான் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இதுவே எல்லாரும் அறிந்த ஒரு திட்டமான வாசகமானபடியால், பிற்காலங்களில், அதாவது 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரையும், புதிய ஏற்

பாட்டை மொழிபெயர்த்தவர்களால் இது ஒரு மூலமாகப் பாராட்டப்பட்டது. எனினும் ஸ்டீவான் நீல் (Stephen Neill) அத்தியட்சர் 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' என இதற்கு பிற்காலத்தில் கிடைத்த அதிகாரத்திற்கு ஆதாரம், 1633ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்ட பிரதியில் புகுத்தப்பட்டிருந்த ஒரு சிறிய குறிப்பேயன்றி வேறெல்ல எனக் கூறியிருக்கிறார்.

ரோமான் சபைக்கு எந்தச் சாதாரண பாஷைகளிலும் வேதத்தை மொழிபெயர்ப்பது மிக வேறுப்புக்குரியதாயிருந்தது. ஆகவே, அநேக நூற்றாண்டுகள் சென்றுவிட்ட பிறகும், வேதம் லத்தீன் பாஷையிலேயே பூட்டப்பட்டிருந்தது. கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் 'வல்கத்தா' வெளிவந்தது. அக்காலத்தில் பொதுமக்கள் லத்தீன் பாஷையையே பேசினர். ஆகவே அக்காலத்தில் எவரும் அதை விளங்கிக்கொள்ளக்கூடியதாயிருந்தது. ஆனால் பிந்திய நூற்றாண்டுகளில் வேறு பாஷைகள் ஐரோப்பாவில் வளர்ந்துவிட்டன. எனினும், அப்பாஷைகளில் வேதம் திருப்பப்படுவதை ரோமான் சபை விரும்பவில்லை. எல்லாரும் வேதத்தை விளங்கும்படியாகத் தன்னுடைய திருப்புதலை ஐரோம் லத்தீன் பாஷையில் செய்திருக்க, லத்தீன் உபயோகிக்கப்படாத காலத்தில், அப்பாஷையில் வேதத்தை பூட்டிவைக்க ரோமான் சபை விரும்பியது ஏன்? ரோமான் சபை இது விஷயத்தில் கொண்டுள்ள மனப்பான்மை யாதெனில், மார்க்கத்தைப் பிரசங்கிக்கும் உத்தரவாதம் சபைக்குரியது. சபை வேதத்தை வைத்திருக்கிறது; குருமார் முதலியோர் அதன் சத்தியங்களை எடுத்துக் கூறுவர். ஏனையோர் வேதத்தில் அடங்கிய உன்னத விஷயங்களை விளங்கமாட்டார்கள். ஆகவே, அவர்கள் அதை வாசிப்பதனால் தொல்லைகளும், தார்க்கங்களும், விபரீதக் கொள்கைகளும் ஏற்படும் என்பதே. ரோமான் சபையாரின் இவ்வித மனப்பான்மை சமீப காலத்தில் மாற்ற மடையத் தொடங்கியிருக்கிறது.

புரோட்டஸ்தாந்து இயக்கமும் வேதமும்

புரோட்டஸ்தாந்து கொள்கையுடையவர்களின் திட்டமான நம்பிக்கை யாதெனில், கடவுள் வெளிப்படுத்திய நற்

செய்தியை ஒவ்வொரு மனிதனும் அறியவேண்டும். அதை அறிவது அவனுடைய கடமையும் சிலாக்கியமுமாகும். அதை எடுத்துரைக்கும்பொழுதும், விளக்கும்பொழுதும் மனிதர் தவறக்கூடும்; ஆனால், வேதமோ அதை உண்மையாக எடுத்துரைக்கும் என்பதாகும். மார்ட்டின் லுத்தர் (Martin Luther) வேதத்தை ஆராய்ந்ததாலும், அதன்பின் நடந்த எல்லா விவாதங்களிலும் வேதத்தையே ஆதாரமாகக் காட்டியதாலும், புரோட்டஸ்தாந்து சபை உற்பத்தியானது. எல்லா மார்க்க விஷயங்களுக்கும் வேதமே அடிப்படை என வற்புறுத்தியதாலேயே அது வேருன்றியது. 'சத்தியத்தை நீங்கள் அறிந்துகொள்ளுங்கள், சத்தியம் உங்களைச் சுயாதீனமுள்ளவராக்கும்', என்று ஆண்டவர் உரைத்தார். இதை உணர்ந்த புரோட்டஸ்தாந்து பிரமுகர்கள் புரோட்டஸ்தாந்து இயக்கம் உற்பத்தியான காலந் தொடக்கம் வேதத்தை மனிதருடைய தாய்ப் பாஷைகளில் திருப்ப முயன்றிருக்கின்றனர்.

அவ்வியக்கம் தொடங்கியபின் வேதத் திருப்புதலின் சரித்திரம் ஏறக்குறைய புரோட்டஸ்தாந்து சபைகளின் முயற்சியின் சரித்திரமே. 1521 வரையில் மார்ட்டின் லுத்தர் இரகசிய காவலில் இருந்தபொழுது, ஜெர்மன் பாஷையில் புதிய ஏற்பாட்டைத் திருப்பினார்; பின்னர் அப்படியே முழு வேதத்தையும் திருப்பினார். இதன் பயனாய் வேதம் சொல்வதையும், ரோமான் சபை சொல்வதையும் ஜெர்மன் மக்கள் ஒப்பிட்டுப் பார்த்ததால், புரோட்டஸ்தாந்து மதம் ஜெர்மனியில் வேருன்றலாயிற்று. இங்கிலாந்தில் தின்டேல் (Tyndale), கவர்டேல் (Coverdale) என்பவர்களது திருப்புதல்கள் முறையே 1525லும் 1538லும் வெளியாயின. இவர்கள் இருவருடைய திருப்புதல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்ட ஓர் ஆங்கில திருப்புதல் 'அத்தியட்சர் மாருடைய வேதம்' (Bishops' Bible) என்னும் பெயருடன் 1538இல் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

இவைகளைக் கண்ட ரோமான் சபையினர், புரோட்டஸ்தாந்து மக்களே வேதப் பிரதிகளையுடையவர்களாக இருந்தால், தமது சபையினர் சுத்த அறிவீனர்களாய் இருப்பார்கள

என்றுணர்ந்து, ஆங்கிலத்தில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பை ஆரம்பித்து, பிரான்சு தேசத்தில் ரேம்ஸ் (Rheims) நகரில் 1582இல் புதிய ஏற்பாட்டை வெளியிட்டனர். அவர்களது பழைய ஏற்பாடு 1609-1610இல் டுவே (Douai) நகரில் வெளிவந்தது. 1857இல் அவர்களது புதிய ஏற்பாடு புதுச் சேரியில் தமிழில் பிரசுரமானது. இன்னுமொரு திருப்புதல் திருச்சிராப்பள்ளியில் 1890இல் வெளிவந்தது.

‘வல்கத்தா’வைத் தவிர மூல பாஷைகளிலிருந்து செய்யப்பட்ட எல்லாத் திருப்புதல்களிலும், 1611இல் இங்கிலாந்து தேசத்தில் வெளிவந்த ‘அதிகாரம் பெற்ற திருப்புதல்’ (Authorized Version) என்றழைக்கப்படும் வெளியீடே மிகப் பெயர் பெற்றது. இது இங்கிலாந்தில் அக்கால மன்னனாயிருந்த முதலாம் ஜேம்ஸ் (James I) உடைய கட்டளைப்படி மொழிபெயர்க்கப்பட்டதால், ‘ஜேம்ஸ் அரசனின் திருப்புதல்’ என்றும் அழைக்கப்படும். 1604ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதந்தொடக்கம் அங்கிருந்த ஏறக்குறைய 50 கல்விமான்கள் இந்த வேலையில் ஈடுபட்டனர். இவர்கள் ஆறு சிறு குழுக்களாய்ப் பிரிந்து, இரண்டு ஒக்ஸ்வோட் (Oxford), இரண்டு கேம்பிரிட்ஜ் (Cambridge) சர்வகலாசாலைகளிலும் இரண்டு லண்டன் மா நகரிலும் வேலை செய்தனர். இதன் முக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளனாகிய லோன்ஸ்லட் அன்ட்ரோஸ் (Launcelot Andrews) என்பவரைப்பற்றி, இவர் பாபேல் கோபுரம் கட்டப்பட்டபொழுது, ஒரு பொது மொழிபெயர்ப்பாளனாக இருப்பதற்குத் தகுந்தவரென்றும், இவரது கல்வியறிவை விளங்கிக்கொள்வதற்கு உலகிலே கல்விமான்கள் இருக்க வில்லை யென்றுஞ் சொல்லப்படும். ‘ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்’ (Textus Receptus) என்னும் கிரேக்க வாசகத் திற்குமுன் இது வெளிவந்தபோதிலும், இரண்டும் ஒன்றோடொன்று மிக ஒத்திருக்கும். இத்திருப்புதல் மிக கவனமாயும் திறமையாகவும் செய்யப்பட்டபடியால், ஏறக்குறைய 270 வருடங்களாய் ஆங்கிலேய செல்வாக்கு நிலவிய நாகரிகத்தில் எல்லாம் மிகுதியான திருப்புதல்களுக்கு இதுவே ஆதாரமாயிருந்தது.

வேதத் திருப்புதலின் பொதுப் பிரச்சினைகளும், தமிழ்த் திருப்புதல்களும்

சாதாரண மொழிபெயர்ப்பும், வேத மொழிபெயர்ப்பும்

உலகத்தின் எந்தப் பாஷையிலாவது ஒரு விசேஷித்த நூலிருப்பதை மனிதர் கேள்விப்படும்போது, அதைத் தாங்கள் படிக்கவேண்டுமென விரும்புகிறார்கள். பூர்வத்தில் ஐரோப்பாவில் வழங்கிய கிரேக்க, லத்தீன் பாஷைகளிலிருந்த பல விசேஷித்த நூல்கள் இக்காரணத்தினால் பிற்காலங்களில் வெவ்வேறு ஐரோப்பிய மொழிகளில் திருப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் ஹோமர் (Homer), பிளேற்றோ (Plato), அரிஸ்டோட்டில் (Aristotle) என்னும் கிரேக்க ஆசிரியரின் நூல்களையும், வேர்ஜில் (Vergil), சிசரோ (Cicero) என்னும் ரோம ஆசிரியர்களின் நூல்களையும் எந்த ஐரோப்பிய பாஷையிலும் படித்துக்கொள்ளலாம். இங்கிலாந்தில் இருந்த ஷேக்ஸ்பியர், இந்தியாவில் இருந்த காளிதாஸ், திருவள்ளுவர் முதலியவர்களுடைய நூல்களும் பல பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பாஷையிலிருந்து இன்னொரு பாஷையில் ஒரு நூலைத் திருப்புவது உலகில் நாடோறும் நடைபெற்றுவருகிறது.

- எனினும், இப்படிச் சாதாரண இலக்கியங்களை வேறு பாஷையில் திருப்புகிறவர்களுக்கு அதிக சுயாதீனமுண்டு. அவர்கள் விரும்பியபடி பல முறைகளில் மூலத்தைக் கையாளலாம். அதில் இருப்பதை அவர்கள் நீட்டலாம், குறுக்கலாம், விருப்பமில்லாதவற்றை விட்டுவிடலாம்.

எப்பொழுதும் அவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்றில்லை; இப்படிச் செய்ய அவர்களுக்குச் சுயாதீனமுண்டு. ஷேக்ஸ்பியருடைய நாடகங்களைச் சென்னையில் ஒரு பிரபல தமிழ் ஆசிரியர் எடுத்து உபயோகித்திருக்கும்முறை இதற்கு எடுத்துக்காட்டு.

ஆனால், வேதம் என்று எந்த மார்க்கத்திலும் பாராட்டப்படும் எந்த நூலும் இப்படி மொழிபெயர்க்கப்படுவதில்லை. சாதாரண இலக்கியங்கள் உலகில் நடைபெறும் விஷயங்களை எடுத்துப் பாராட்டும்; வேத நூல்கள் உன்னத விஷயங்களைப் பாராட்டும். இவைகள் சொல்வனவெல்லாம் அவ்வச் சமயத்தவர்களுக்கு முக்கியமானவை. இவைகளின் வசனங்கள், சொற்கள் மாத்திரமன்றி, உருபுகள், இடைச் சொற்கள் முதலியனவும் முக்கியமானவை. ஆகவே, வேத நூல்களை மொழிபெயர்ப்பவருடைய சுயாதீனம் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகும்.

பெரும்பாலான சமய நூல்களைவிடக் கிறிஸ்தவ வேதத்தை மொழிபெயர்ப்பவர்களின் வேலை மிகக் கடினமானது. வேறு எந்த மார்க்கத்திலும் பார்க்க நமது மார்க்கம் நமது வேதத்தோடு ஒட்டியுள்ளது. இந்தக் காரணத்தாலேயே கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மை நம் நாட்டு இந்துக்கள் 'வேதக்காரர்' என அழைப்பர். அவர்கள் நமது கிறிஸ்தவ விசுவாசத்திற்கும் நமது வேதாகமத்துக்குமுள்ள நெருங்கிய தொடர்பைக் கண்டிருக்கிறார்கள். மகமது நபியும் தமது காலத்தில் ஏறக்குறைய அதே பதத்தை கிறிஸ்தவர்களைக் குறித்து உபயோகித்தார்; 'புஸ்தகத்தின் சனம்' என அவர்களை அழைத்தார். பூர்வ காலத்தில் ரோம சக்கரவர்த்திகள் கிறிஸ்து மார்க்கத்தை அழிக்க விரும்பிய போது, அவர்களின் வேதாகமப் பிரதிகள் அனைத்தையும் சேர்த்துச் சுட்டெரித்துவிட்டால் காரியம் நிறைவேறிவிடுமெனத் தீர்மானித்தனர்.

வேத மொழிபெயர்ப்பின் பிரமாணங்கள்

இப்படியான நூலை வெவ்வேறு பாஷைகளில் திருப்புவதென்றால், மூலத்தின் முக்கியத்துவமும், வல்லமையும்

குன்றாமல் இருக்கவேண்டும். அதற்குக் கையாளப்பட வேண்டிய பிரமாணங்கள் என்ன?

முதலாவதாக, அத்திருப்புதல் எவ்விடத்திலும் தவறாமல் மூலத்தைத் திட்டமாய்த் தழுவுதல்வேண்டும். ஒரு சொல் தவறானதாயிருக்குமாயின், கடவுளைப்பற்றிய செய்தி குறித்தோ, மனித கடமை குறித்தோ அபத்தம் கூறப்பட நேரிடும். முதலாம் எலிசபெத் இராணியின் காலத்தில் இங்கிலாந்திலே நடந்த ஒரு சம்பவம் இதை நன்கு விளக்குகிறது. அக் காலத்தில் வேதத்தை அச்சடித்த ஒருவன், பத்துக் கற்பனைகள் ஒன்றில் 'not' என்ற ஆங்கில பதத்தைத் தற்செயலாகத் தவறவிட்டதால், எதிர்மறையான கற்பனையொன்று உடன்பாடாகமாறி, செய்யவேண்டாமென விதிக்கப்பட்டது செய்யவேண்டுமென்பதாய்ச் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே, இந்த வெளியீட்டின் பிரதிகள் அனைத்தையும் அரசினர் அக்கினிக்கிரையாக்கினதுமன்றி, அச்சிட்டவனையும் தொழுமரத்திலிட்டனர். இந்த வெளியீடு 'துஷ்ட வேதம்' (Wicked Bible) என்ற பெயரைப்பெற்றது. இன்னும் இப்படிப்பட்ட பல உதாரணங்கள் கொடுக்கப்படலாம். சங். 119:161இல் 'Princes' (பிரபுக்கள்) என்ற சொல் ஒருமுறை பிழையாக, 'Printers' என்று அடிக்கப்பட்டபடியால், 'அச்சடிப்போர் காரணமில்லாமல் என்னைத் துன்பப்படுத்தினார்கள்' என்றும்; 1 கொரி. 6:9இல் 'not' என்ற சொல் விடப்பட்டபடியால், 'அநியாயக்காரர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்பார்கள்' என்றும் சொல்லப்படலாயின. ஆகவே, வேதத்தை மொழிபெயர்க்கும்போது மூலத்தை எவ்வளவு கவனமாய்த் தழுவவேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

மூலம் யதார்த்தமாய்த் தழுவப்படவேண்டுமென்பதால், சொல்லைச் சொல் எப்பொழுதும் தழுவவேண்டும் என்பதல்ல. அப்படி எப்பொழுதும் செய்வதனால் முதலாவது, வசனத்தின் கருத்து மறையக்கூடும். இரண்டாவது, பாஷைநடை அலங்கோலமாகும். மூன்றாவது, நாம் கருத்தையல்ல சொற்களையே பெரிதும் மதித்து அவைகளை ஓரளவுக்கு விக்கிரகங்களாகப் பாராட்டுபவர்களாவோம். மூலத்தைத் தழுவவேண்டுமென்பதன் தாற்பரியம், மூல பாஷையின்

கருத்தை இன்னுமொரு பாதையில் யதார்த்தமாய்த் தெரிவிப்பதேயாகும்.

இப்படி யதார்த்தமாய் மூலத்தைத் தழுவவதனால் புதுப் பிரயோகங்கள் பல தடவைகளில் அவசியமாகும். புதியன வென்ற காரணத்தால், அப்படியான பிரயோகங்களைத் தவிர்க்கலாகாது. எபிரேய பாதையைப் பேசியவர்களும் கிரேக்க பாதையைப் பேசியவர்களும் நம் முடைய பாதையைப் பேசுவோரும் வெவ்வேறு பண்பாட்டிற்குரியவர்கள். ஆகவே முந்தியவர்களுடைய கருத்துக்களை நமது பாதையில் கொண்டுவரும்போது புதிய பிரயோகங்கள் அவசியமானவை. உதாரணமாகப் பின்வருவனவற்றை நமது வேதத்தில் காண்கிறோம்: 'கர்த்தர் என் மேய்ப்பர்', 'அவன் கொம்பு உயரும்', 'கர்த்தரின் நாமம் பலத்த துருக்கம்.' இப்படியான உபயோகங்கள் நமது பாதையில் இல்லாவிடினும், அவை அப்படியே மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டியது அவசியம் இது சரி ஆயினும், பப்ரீசியஸ் ஐயர் (Fabricius) மத். 5:3இல் 'மனத்தரித்திரர் பாக்கிய வான்கள், அதேனென்றால், வானராச்சியம் அவர்களுடையதாயிருக்கிறது' என்று திருப்பும்போது, 'அதேனென்றால்' என்ற பதம் கிரேக்க பாதையில் 'ஹோற்றி' (hoti) என்ற பதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகும். மூலத்தில் இருக்கும் பதம் தமிழிலும் இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அப்படி மொழிபெயர்த்தார். ஆனால், அச்சொல் தமிழ்நடையில் அவசியமற்றது. ஆகவே, மூலத்தைப் பாதுகாக்கும்போதும், அதை ஓரளவு சாதாரியமாகச் செய்யவேண்டும். எனினும், அவர் நோக்கம் நன்றோக்கமே. மூலத்தை நெருங்கித் தழுவவேண்டும் என்ற பிரமாணம் முக்கியமானது. இந்த நூற்றாண்டில் நமது வேதம் இருமுறை மொழிபெயர்க்கப்பட்டபொழுது, சில அறிஞர் அது தமிழ் இலக்கியத் தன்மையுடையதாயிருக்கவேண்டும் என்று வாதாடித் தமது விருப்பம் நிறைவேறுதபடியால், மிகவும் அதிருப்தியடைந்தனர். ஆனால், தமிழில் உள்ள கிறிஸ்தவ வேதாகமம் ஒரு மொழிபெயர்ப்பு என்று நாம் உணரவேண்டும். மூலத்தில் உள்ளதைச் சொன்னால்தான் அது கிறிஸ்தவ வேதமாயிருக்கும்.

வேத மொழிபெயர்ப்பில் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய அடுத்த பிரமாணம் அதன் பாஷைநடை தகுதியுள்ளதாயிருக்க வேண்டும். அப்படியிருப்பதற்கு மூன்று இலட்சணங்கள் தேவை. அவையாவன:—

(1) பாஷை அழகாக இருக்கவேண்டும். மொழிபெயர்ப்பு மூல பாஷையைவிட்டு வேறு பாஷைக்குள் வருகிறது என்பதை நினைவுகூரவேண்டும். ஆனதுபற்றி, எந்தப் பாஷையில் வேதம் திருப்பப்படுகிறதோ அந்தப் பாஷையின் குணத்துக்கும், தன்மைக்கும் ஏற்றதாகவே திருப்புதல் செய்யப்படல்வேண்டும். எனவே, அப். 21:13இல் 'என் இருதயத்தை ஏன் உடைந்துபோகப்பண்ணுகிறீர்கள்' என்பதைத் தமிழ் என்று சொல்ல இயலாது. 'அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்' என்பதும் நல்ல தமிழாகாது.

(2) இலக்கண விதிகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய தவசியம். முன்னொருகாலம் ஒரு பாப்பாண்டவர் கடவுளை இலக்கணவிதிகளிற்ற கட்டுப்படுத்தலாகாது எனச் சாதித்தார். இது வீண்பேச்சென்பது எவரும் அறிவர். ஆகவே, பப்ரீசியஸ் (Fabricius), பவர் (Bower) என்னும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அஃறிணைப் பன்மை எழுவாயோடு ஒருமைப் பயனிலையை உபயோகித்தது சரியன்று.

(3) வேதத் திருப்புதலின் பாஷை நடைக்குத் தேவையான அடுத்த இலட்சணம் தெளிவு. பாஷை அழகாயிருக்க வேண்டியதுதான்; எனினும், அது எல்லாருக்கும் விளங்கக் கூடியதாயுமிருக்கவேண்டும். வேதம் கற்றவர்க்கு மாத்திரமன்றி, கல்லாதவர்க்கும் உரியது. ஆகவே, பவுல் அத்தேனே பட்டணத்தின் விக்கிரகாராதனையைக் கண்டபோது, 'சூக்குமனில் அனல்கொண்டார்' என்ற ஒரு சுயர்தின மொழிபெயர்ப்பாளனுடைய திருப்புதல் கல்வியில் தேருதார்க்கு ஒரு இடறலாகும்.

• மொழிபெயர்ப்பாசிரியருக்கு வேண்டிய தராதரங்கள்

வேத நூல் எதையும் மூலத்திலிருந்து மதிப்புக்குரியதாய்த் திருப்புவது எல்லாராலும் செய்யக்கூடியதல்லவென்பது மேற்குறிப்பிட்டதிலிருந்து தெளிவாகிறது. இப்படியான

உத்தரவாதத்தைக் கையேற்பாருக்கு அவசியமான
தராதரங்கள் என்ன?

• முதலாவதாக, அவர்கள் மூல பாஷைகளை நன்கு அறிந்த
வர்களாயிருத்தல்வேண்டும். ஆகவே, நமது வேதத்தை
மொழிபெயர்ப்பவர்கள், எபிரேய, கிரேக்க பாஷைகளை
அறிந்தவர்களாயிருத்தல்வேண்டும். எனினும், ஒரு
பாஷையின் துட்பக் கருத்துகளைப் பூரணமாய் அறியும்
ஒருவர் அப்பாஷையின் இலக்கண இலக்கியங்களை மாத்திரம்
அறிந்தாற்போதாது. அப்பாஷை உற்பத்தியான நாட்டுப்
பழக்க வழக்கங்கள், சரித்திரம், கலாச்சாரம் ஆகியவற்றை
யும் அறிந்திருத்தல்வேண்டும். அகராதிகளிலிருந்து கண்டு
கொள்ள இயலாத துட்பக் கருத்துகளைக் கலாச்சாரத்தி
லிருந்தும், நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களிலிருந்தும்
அனுமானிக்கக்கூடியவராயிருத்தல்வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, மொழிபெயர்ப்பாளர் எந்தப் பாஷையில்
வேதாகமத்தைத் திருப்புகிறார்களோ அந்தப் பாஷையை
நன்கு அறியவேண்டும். இதுவும் வெளியிலிருந்தல்ல,
உள்ளேயிருந்தறியவேண்டும். அப்படி அறிபவர்களே
காலகதியிலும், அந்தந்தத் தேசவாசிகளின் உபயோகத்திலும்
பதங்கள் அடையும் துண்ணிய விகர்ப்பங்களை அறியக்கூடும்.
ஆப்பிரிக்காவிலே பம்பாரு (Bambara) பாஷையில் 'கடவுள்
நம்மை இரட்சித்தார்' என்பதை மொழிபெயர்க்க முயன்ற
போது, அதைச் சரியாக விளக்குவதற்கு, 'கடவுள் நம்
தலைகளை வெளியே எடுத்தார்' என்று திருப்பவேண்டியதா
யிற்றி. ஏனெனில், பல ஆண்டுகளுக்குமுன் அந்நாட்டினரை
அடிமைகளாகக் கொண்டுபோகும்போது, யாராவது ஒருவர்
பணங்கொடுத்து, இன்னொருவனுடைய தலையை இருப்புக்
கழுத்துப்பட்டியிலிருந்து விடுவிப்பதுண்டு. இதுவே
அவர்கள் விளங்கிய இரட்சிப்பு. இன்னொரு சாதியாருடைய
பாஷையில் வேதத்தைத் திருப்பியபொழுது, 'உறைந்த
மழை' (பனி) என்பதை அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளக்
கூடாதபடியால், 'தேங்காய்ப் பருப்பைப்போல்' எனத்
திருப்பவேண்டியிருந்தது. பனாமாவில் (Panama) வாழும்
வலியன் தே (Valiente) என்னும் மேற்கிந்திய சாதியாருக்கு,
'அதிகாரமுள்ளவர்கள்' என்பதைக் 'கைப்பிடியிலுள்ளவர்'

கள்' எனத் திருப்பவேண்டியதாயிற்று. ஏனெனில், அவர்களுக்குள் அதிகாரியே வேட்டைக்கு உபயோகிக்கும் சுத்தியின் கைப்பிடியை வைத்திருப்பவன். ஆகவே, வேதம் என்ன பாஷையில் திருப்பப்படுகிறதோ, அதைத் திருப்புகிறவர் அப்பாஷையை உள்ளேயிருந்து அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம்.

அடுத்ததாக, அவர்கள் முன்கூறப்பட்ட பாஷைகளை அறிந்திருப்பதோடு, வேறு முக்கிய பாஷைகளையும் அறிந்திருப்பது நன்றுமாத்திரமல்ல, அவசியமுமாகும். அப்படி அறிந்திருந்தால் பல்வேறு திருப்புதல்களில் எப்பதம் எவ்வாறு திருப்பப்பட்டுள்ளதென ஆராய்ந்துகொள்ளலாம். நாம் பின்னால் கவனிக்கப்போகும் பல மொழிபெயர்ப்பாளர் எவ்வாறு பல பாஷைகளில் பாண்டித்தியமுள்ளோராய் இருந்தனர் என்று காண்போம்.

நாலாவதாக, மொழிபெயர்ப்பவர் வேதத்தை நன்றாக அறிந்தவராயிருக்கவேண்டும். வேதத்தில் பல புத்தகங்கள் அடங்கியிருந்தபோதிலும், அது ஒரே செய்தியைக்கூறும் ஒரே புத்தகமாகும். ஒரு பாசத்தை மொழிபெயர்க்கும் போது ஏனைய பாசங்கள் என்ன சொல்லுகின்றனவென்பதை அறிந்தவர்களே அதன் உண்மையான கருத்தை அறிந்தவர்களாவார்கள்.

கடைசியாக, வேதத்தை மொழிபெயர்ப்பவர் தாமே வேதத்தின் செய்தியை நம்புகிறவராயிருக்கவேண்டும். 'யார் கர்த்தருடைய பர்வதத்தில் ஏறுவான்? யார் அவருடைய பரிசுத்த பர்வதத்தில் நிலைத்திருப்பான்?' என்பது சங்கீதக் காரனின் கேள்வி. கிறிஸ்தவ செய்தியை நம்பாமல், அச் செய்தியை எடுத்துரைக்க விரும்புவது வீண். பலதடவைகளிலே மொழிபெயர்க்கிறவர்கள், பாஷைநடையைச் சிறப்பாக்குவதற்குக் கிறிஸ்தவர்களல்லாதாரின் உதவியைப் பெறுவது வழக்கம். இதுவேறு; அப்படியானவர்களையே மொழிபெயர்க்கவிடுவது வேறு.

ஒரே பாஷையில் பல திருப்புதல்கள் ஏற்படுவது ஏன்?

மூல பாஷைகளிலிருந்து வேதம் வேறு பாஷைகளில் திருப்பப்படுவதன் அவசியத்தைக் கண்டோம். அப்படித்

திருப்புதல் செய்யப்படும்போது கைக்கொள்ளப்படவேண்டிய பிரமாணங்களையும், அதற்குவேண்டிய தராதரங்களையும் கவனித்தோம். இப் பிரமாணங்களைக் கைக்கொண்டு ஒரு முறை ஒரு பாஷையில் வேதத்தை மொழிபெயர்த்தால் போதாதாவெனக் கேட்கலாம். ஒரே பாஷையில் பலமுறை வேதம் மொழிபெயர்க்கப்படுவதேன்? அதற்கிருக்கும் காரணங்களைக் கீழே கவனிப்போம்.

(I) வேதம் திருப்பப்படும்பொழுது அநுசரிக்கப்பட வேண்டிய முன் கண்ட முக்கிய பிரமாணங்கள் இரண்டையும் ஒரே முறையில் கைக்கொள்வது கஷ்டம். ஒரே பாஷையில் பல திருப்புதல்கள் எழுவதற்கு இவ்வுண்மை ஒரு காரணமாகும். இவ்விரு பிரமாணங்களும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடுள்ளனவாகையால், ஒரு பிரமாணத்தை ஊக்கமாய்க் கைக்கொண்டால் மற்றப் பிரமாணத்தின் அநுசரணை கஷ்டமாயிருக்கிறது. மூலத்தைத் தவறாமல் தழுவ, பாஷை நடையின் இலட்சணம் குன்ற ஏற்படும். இதுவே 'செப்துவா கிந்தா'விற்கு நடந்தது. மறுபுறத்தில் பாஷைநடையைப் பெரிதும் பாராட்டும்போது மூலத்தைத் தழுவுவது கஷ்டமாகும். இரு பிரமாணங்களையும் ஒப்புரவாயும் சம ஊக்கமாயும் கைக்கொள்வதரிது. அரிதாயிருப்பதினால் அது ஒரு காலும் செய்யப்படுவதில்லை என்றல்ல. ஜெரோமுடைய 'வல்கத்தா', மார்ட்டின் லுத்தருடைய ஜேர்மன் திருப்புதல், 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதல் ஆகியவற்றில் இவ்விரு பிரமாணங்களும் சரிவரக் கைக்கொள்ளப்பட்டன. இப்படி எப்பொழுதும் கைகூடுவதில்லை.

(II) முன் கண்ட பிரமாணங்களை ஊக்கமாய்க் கடைப் பிடித்தலோடாகிலும், மொழிபெயர்ப்பாளருடைய திறமைகள், தராதரங்கள் முதலியனவற்றோடாகிலும் யாதொரு தொடர்புமில்லாத ஒரு நியாயம் பல திருப்புதல்கள் எழுதுவதற்கு இன்னுமொரு காரணமாகும். தற்காலத்தில் அச்சிடப்பட்ட நூல்களையே நாம் உடையவர்களாயிருப்பதால், எந்த நூலின் எந்தப் பிரதியும் ஒரு எழுத்தும் வழுவாமல் எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கக் காண்கிறோம். ஆனால் பூர்வ நூல்கள் கையினால் எழுதப்பட்டவை. அப்படி

யாகிலும் ஆக்கியோன் தனது கையினால் வரைந்த பிரதியே இக்காலம் அதைத் திருப்புகிறவரின் கைவசமிருந்துவிட்டால் ஒரு தொல்லையும் இருக்கமாட்டாது. ஆனால் பூர்வகால ஆக்கியோன் ஒருவர் எழுதிய பிரதியொன்று அப்படியே பத்திரப்படுத்தப்பட்டுப் பிற்காலங்கள் வரையுமிருப்பது அசாத்தியம். பூர்வ நூலாசிரியன் ஒருவன் எழுதியதை இன்னுமொருவர் பிரதிபண்ண, அதை வேறொருவர் பார்த்தெழுத, இப்படியே பலர் எழுதப்பல பிரதிகள் உண்டாகும். இப்பிரதிகளுக்கிடையில் சிறிய வித்தியாசங்கள் தோன்றுவ தியல்பு. ஆகவே எந்தப் பிரதியைத் திருப்புதலுக்கு ஆதாரமாகப் பாராட்டுவதென்ற கேள்வி எழும்புகிறது.

வேறெந்த நூலையிட்டு இவ்வித்தியாசங்களைப் பெரிது பண்ணாமல் விடலாம். ஆனால் வேத நூலையிட்டு நாம் அப் படி விட இயலாது. ஆக்கியோனால் ஆதியில் எழுதப் பட்டது எதுவெனக் கண்டுபிடிக்கவேண்டியதவசியம். சிலர் மதியீனமாகப் புதிய மூலப் பிரதிகளைக் கண்டுபிடிப்பதனால் திருப்புதல்களிலே செய்யப்படும் திருத்தங்களை 'வேதப் புரட்டல்' எனச்சொல்லி கூக்குரலிடுகிறார்கள். ஆனால், ஆதியில் எழுதப்பட்டதே வேதம் என்பதை உணர வேண்டும். இப்போது வெவ்வேறு பாஷை வாசகங்களி லுள்ள பிழைகளை நீக்கி ஆதியில் எழுதப்பட்டதைத் திரும் பவும் சபைக்குக் கொடுப்பது ஓர் இன்றியமையாத கடமை. எனவே, இதனைக் குற்றமென எண்ணுவது பேதமை.

வித்தியாசங்கள் பழைய பிரதிகளிலிருப்பதும், இவைகள் சிறியனவாகவே இருப்பதும் இயல்பென நாம் காணலாம். பெரிய வித்தியாசங்கள் ஆசிரியர்களால் வேண்டுமென் றுண்டாக்கப்படுபவை. வேதத்தைப் பிரதிபண்ணுகிறவர்கள் அப்படிச் செய்திருக்கமாட்டார்கள். ஆகவே, மிகுதியான வித்தியாசங்கள் பெரும்பாலும் அற்பமானவை. சில உதாரணங்களை இங்குக் காணலாம்:

(1) மத். 11:15. சில பிரதிகளில் 'கேட்கிறதற்கு காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்' என்றும், சிலவற்றில், 'காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்' என்றும் சொல்லப்பட்ட

டிருக்கிறது. தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்களில் பழையவை முந்தியதையும், மற்றவை பிந்தியதையும் தழுவுகின்றன.

• (2) மத். 12:4. சில மூலப் பிரதிகளில் 'தாவீதும் அவனோ டிருந்தவர்களும் தேவனுடைய வீட்டிற்குள் போய், அவனும் அவனோ டிருந்தவர்களும் தேவ சமூகத்து அப்பங்களைப் புசித்தார்கள்' என்றும், சிலவற்றில் 'தாவீதும், அவனோ டிருந்தவர்களும் தேவனுடைய வீட்டிற்குள் புகுந்தார்கள்' என்றும், அப்பத்தைப் புசித்தது தாவீது என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கள் முந்தியதையும், சென்ற நூற்றாண்டில் வெளியிடப்பட்ட ஆங்கில திருத்திய மொழிபெயர்ப்பும் இந்த நூற்றாண்டில் வெளிவந்த 'புதிய ஆங்கில வேதமும்,' பிந்தியதையும் தழுவுகின்றன.

(3) லூக். 8:45. பெரும்பாடுள்ள ஸ்திரீயின் சரித்திரத்தில் 'நாங்கள் தொடவில்லை என்று எல்லாரும் சொல்லவே' என்னும் வார்த்தைகள் சில பிரதிகளில் இல்லை.

(4) அப். 4:1. சில பிரதிகளில் 'ஆசாரியரும் சேனைத் தலைவர்களும் வந்தார்கள்' என்றும், சிலவற்றில் 'பிரதான ஆசாரியர்' என்று மாத்திரமும் இருக்கிறது. அதே புஸ்தகத் தின் சில பிரதிகளில் 20:4இல் பவுலுடைய சில சிநேகிதர் ஆசியா நாடுவரைக்கும் அவனை வழிவிட்டனுப்ப வந்தார் கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; சிலவற்றில் 'ஆசியா நாடுவரைக்கும்' என்பது இல்லை.

(5) ரோம. 14:19ஐச் சில பிரதிகள், பக்தி விருத்தி உண்டாக்கத்தக்கனவைகளைப் பின்பற்றக் கடவோமென் றும், வேறு சில 'பின்பற்றுகிறோம்' என்றும் கொண்டுள்ளன.

இப்படிப்பட்ட வித்தியாசங்கள் சிறியவையானாலும், திருப்பப்படும் நூல் வேதமானதால், எது ஆதியில் எழுதப் பட்டதென ஒவ்வொரு வித்தியாசத்தைக் குறித்தும் கவன மாயும், நுட்பமாயும் ஆராய்வது அவசியம். எது நமக்கு விருப்பமானதென்பது அல்ல, எது உண்மையாய் எழுதப் பட்ட தென்பதே முக்கியம். இதை நிபுணரே தீர்மானிக்க வேண்டும்.

பழைய ஏற்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இக்காரணத்தைக் கொண்டு அதிக திருத்தங்கள் தேவையில்லை. இற்றைவரை உபயோகிக்கப்பட்ட எபிரேய மூலப் பிரதிகள் எல்லாம் கி.பி. 820-க்குப்பின் வரையப்பட்டவை. இவைகளின் வாசகம் ஏறக்குறைய ஒரே வாசகம். இவை மிகப் பிந்தியவையாகையால், இவற்றை நாம் ஏற்கவியலாதென்றும், 'செப்துவாகிந்தா' மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பொழுது வழங்கிவந்த பிரதிகளே நல்லவை யென்றும் சிலா சொல்லிவந்தார்கள்; இதற்கு மாறாக இந்த வாசகம் யூதரால் பல நூற்றாண்டுகளாய் ஆராயப்பட்டுச் சரியென ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது; ஆகையால் இதை நம்பிக்கையாய்ப் பின் பற்றலாமெனப் பலர் கூறினர்.

இற்றைவரைக்கும் நாம் ஏற்றுக்கொண்ட எபிரேய வாசகமே சரியான வாசகமென்பதற்கு ஒரு திட்டமான அத்தாட்சி சமீப காலத்தில் கிடைத்துள்ளது. 1947-1956 இல் சாக்கடலின் (Dead Sea) அருகாமையிலுள்ள குகைகளில் பல புராதன 'சுருள்கள்' கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவைகளில், பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள பல புத்தகங்களின் பாகங்களும் ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் முழுப் புத்தகமும் இருக்கின்றன. இச்சுருள்களை முன் உபயோகித்தவர்கள், அக்குகைகளில் கி.மு. 135—கி.பி. 70 வரை இருந்திருக்க வேண்டுமென நிபுணர்களால் ஊகிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இச்சுருள்கள் மிக மதிப்புக்குரியவை எனக் காண்கிறோம். இவைகளின் வாசகத்திற்கும், நாம் இதுவரை உபயோகிக்கும் பழைய ஏற்பாட்டு எபிரேய வாசகத்திற்கும் அதிக ஒற்றுமை உண்டு.

ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டு விஷயத்தில் இவ்வித வசதியொன்றும் நமக்கில்லை. கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டில் ஜெரோம்தனது திருப்புதலைச் செய்தபோது, சில கிரேக்க மூலப் பிரதிகளையும் அக்காலத்தில் வழங்கப்பட்ட சில லத்தீன் திருப்புதல்களையும் ஆதாரமாக உபயோகித்தனர். இவரது லத்தீன் திருப்புதல், பிந்திய நூற்றாண்டுகளில் ஏறக்குறைய ஒரு மூலச் சாசனமாகப் பாராட்டப்பட்டு வந்தது. ஆனால், ஐரோப்பிய 'மறுமலர்ச்சி' (Renaissance) காலத்தில்

இராஸ்மஸ் (Erasmus) என்னும் அறிஞர் எப்படி ஒரு கிரேக்க வாசகத்தை வெளியிட்டார் என்றும், அதை என்சிலேர் கம்பெனியார் 1624லும், 1633லும் வெளியிட்டார்களென்றும், அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம் (Textus Receptus) என்று பெயரடைந்ததென்றும், அதுவே நீண்ட காலம் புரோட்டஸ்தாந்து மக்களுக்குள் எல்லாத்திருப்புதல்களுக்கும் ஆதாரமாகப்பாராட்டப்பட்டு வந்ததென்றும் முதலாம் அதிகாரத்தில் கண்டோம். 'ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' ஏறக்குறைய 20 பிரதிகளை மாத்திரம் உபயோகித்துத் தொகுக்கப்பட்டதாகும்.

ஆனால் இப்பொழுதோ நம்மிடத்தில் அவ்வகையான அநேக மூலப் பிரதிகள் உள்ளன. இவற்றை இரு பிரிவுகளாக வகுக்கலாம். தமிழ் எழுத்துக்களைப்போல் தனி எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டவை (Uncials) ஒரு பிரிவு; ஆங்கில கையெழுத்தைப்போல் தொடர்பெழுத்தில் எழுதப்பட்டவை (Cursives) மற்றப் பிரிவு. தனி எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டவை தொடர்பெழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டவைகளிலும் பார்க்க முந்தியவை. ஆகவே அவை கூடுதலான மதிப்புக்குரியவை. இவைகள் எல்லாம் சுருள்களில் எழுதப்பட்டவைகளே.

ஆனால் சுருள்கள் எழுதப்படுவதற்கு முன்பு எழுதப்பட்டவையெனக் கணிக்கப்படும் வேறு பிரதிகளும் உண்டு. இவை ஒருவகையான நீர்ப்பூண்டிலிருந்து செய்யப்பட்ட மெல்லிய தட்டைப் பலகைகளிலே (Papyri) எழுதப்பட்டவை. இப்படி 70 பிரதிகள்வரை இக்காலமுண்டு. ஆனால் இவைகளில் புதிய ஏற்பாட்டின் சில பாகங்களே எழுதப்பட்டுள்ளன. எனினும், இவை மிகப் பிரயோசனமானவை; ஏனெனில், ஏனைய பிரதிகளின் சரி, பிழையை இவற்றின் உதவியைக்கொண்டு தீர்க்கக்கூடியதாயிருக்கிறது.

தனியெழுத்துச் சுருள்களில் 230உம், தொடர்பெழுத்துச் சுருள்களில் 1700 வரையும் இப்போதுண்டு. இவைகள் ஒவ்வொன்றும் மற்றவை ஒவ்வொன்றிலுமிருந்து வித்தியாசமானவையல்ல.* இவைகள் எல்லாவற்றையும் சில திட்ட

மான குடும்பங்களாகப் பிரிக்கலாம். ஒவ்வொரு குடும்பத் தைச் சேர்ந்த சுருள்களும் ஒருவகையான வாசகத்தை உடையதாயிருக்கும். தொடர்பெழுத்துச் சுருள்கள் பெரும் பாலும் தனியெழுத்துச் சுருள்களின் குடும்பங்களுள் அடங்கும்.

தனியெழுத்துச் சுருள்களில் நான்கு சுருள்கள் மிகப் பிரதானமானவையாகப் பாராட்டப்படுகின்றன. அவை யாவன: சீனாய்ச் சுவடி (Codex Sinaiticus), வத்திக்கான் சுவடி (Codex Vaticanus), அலெக்சாந்திரியாச் சுவடி (Codex Alexandrinus), பிசாய்ச் சுவடி (Codex Bezae). இவைகளில் முதலிரண்டும் மிகவும் விசேஷித்தவை ஏனெ னில், இவைகளே ஆதியில் எழுதப்பட்ட வார்த்தைகளோடு ஒத்திருக்கும் என்பது நிபுணர்களின் அபிப்பிராயம். ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு புத்தகத்திற்கும் குறிப்பிட்ட ஒரு சுவடி விசேஷித்ததாய் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

இந்த மூலப் பிரதிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபடியால், முந்திய திருப்புதல்களில் திருத்தங்கள் அவசியமென்பது வெளிப்படை. அதுமாத்திரமின்றி, கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வெவ்வேறு வாசகங்களை ஒப்பிடும்போது, ஆதியில் எழுதப் பட்ட வாசகம் எது என்பதைப்பற்றி அபிப்பிராய பேதங்கள் வந்துகொண்டிருப்பதால், எந்தத் திருப்புதலையும் கடைசித் திருப்புதல் என்று சொல்லிவிடவும் இடமில்லை. எனினும், இப்படியான விவாதங்கள் எல்லாம் மிகச் சிறிய காரியங்களைப் பற்றியனவே. இது நமக்கு முகிழ்ச்சிதரும் செய்தியாகும்.

(III) புதுத் திருப்புதல்கள் தேவைப்படுகிறதற்கு இன்னு மொரு நியாயம் உண்டு. இது மூலப் பிரதிகளில் அல்ல. மூல பாஷைகளில் தங்கியுள்ளது. எபிரேய, கிரேக்க பாஷைகள் 'வழக்கிறந்த பாஷைகள்' (dead languages) என்ற வகுப்பைச் சேர்ந்தவை; அதாவது, அவைகள் இப்போது பேசப்படாத பாஷைகள். எபிரேய, கிரேக்க பாஷைகள் என்ற பெயரைக்கொண்டு, இதே பாஷைகளி லிருந்து உற்பத்தியான பாஷைகள் இன்றும் பேசப் படுகின்றனவெனினும், தற்கால எபிரேய, கிரேக்க பாஷைகள்

வேறு; முற்காலங்களில் பேசப்பட்டவை வேறு. ஆகவே, பூர்வ காலத்தில் இப் பாஷைகள் உபயோகிக்கப்பட்ட பொழுது, ஒவ்வொரு சொல்லுக்குமிருந்த கருத்து ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். ஆராய்ச்சியினால் பிறக்கும் அறிவு மேலும், மேலும் வளர்ந்து வருகிறது. எபிரேய பாஷையிலுள்ள கருத்துக்களைப் பூர்வத்தில் வழங்கிய அதே போன்ற மற்றப் பாஷைகளிலுள்ள மரபுத் தொடர்களின் துணைகொண்டு பார்க்கும்போது, அவை முன்னிலும் பார்க்க இப்பொழுது தெளிவாக விளங்குகின்றன. புதிய ஏற்பாடு கிரேக்க பாஷையில் எழுதப்பட்டது. இப் பாஷை பழைய கிரேக்க இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்ட உயர்ந்த நடையிலல்ல. பெரிய அலெக்சாந்தரின் சேனைகள் பரப்பிய சம்பாஷணைக்குரிய பாஷைநடையில் எழுதப்பட்டது. இப் பாஷைநடையின் பல கருத்துக்கள் (சாதாரண வைபவங்களுக்குரிய வாசகங்கள், கடிதங்கள் முதலியவற்றின் துணைகொண்டு) சமீப காலங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, இவை முன்னிலும் அதிகமாக இப்போது புலப்படத் தொடங்கியிருக்கின்றன. இந்த அறிவைக்கொண்டு திருப்புதல்களில் திருத்தம்செய்வது அவசியமென நாம் காணலாம்.

(IV) புதிய திருப்புதல்கள் காலத்துக்குக் காலம்தேவைப் படுவதற்கான கடைசி நியாயம் மூல பாஷைகளிலல்ல, திருப்புதல் செய்யப்படும் பாஷையில் ஏற்படும் மாற்றங்களில் தங்கியுள்ளது. ஐரோப்பியச் சரித்திரத்திலே 'மத்திய காலங்கள்' (Middle Ages) என்று சொல்லப்பட்ட காலத்தில் வழங்கப்பட்ட ஆங்கில பாஷை, முதலாம் ஜேம்ஸ் அரசனின் காலத்தில் வழங்கப்படவில்லை. ஜேம்ஸ் அரசனின் காலத்தில் பேசப்பட்ட ஆங்கில பாஷை இப்போது பேசப்படுவதில்லை. வட இந்தியாவில் ஒரே பாஷையிலிருந்து ஹிந்தி, பஞ்சாபி, குஜராத்தி முதலிய பாஷைகள் வந்திருக்கின்றனவெனக் காண்கிறோம். அப்படியே தென்னாட்டிலும் எப்படிப் பூர்வ தமிழ்ப் பாஷையிலிருந்து வேறு திராவிட பாஷைகள் பிறந்திருக்கின்றனவெனக் காண்கிறோம். இவைகளும் காலத்துக்குக் காலம் மாறுதலடைகின்றன. இப்படிப் பாஷைகள் மாறுதலடைவதினால், திருப்புதல்களும்

காலத்திற்கேற்ப மாறவேண்டியதவசியம். இது காரணத் தாலேயே 1961ஆம் ஆண்டில் 'புதிய ஆங்கில வேதம்' (The New English Bible) என்ற ஒரு மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்தது.

தமிழ்த் திருப்புதல்கள்

தமிழில் செய்யப்பட்ட திருப்புதல்களை நாம் கவனிக்கும் போது புதிய ஏற்பாட்டின் முதற்திருப்புதல் 1715ஆம் கடைசித் திருப்புதல் 1949ஆம் வெளிவந்ததைக் காணலாம். இந்த 250 வருடங்களிலும் புதிய ஏற்பாடு 8 முறையும், முழு வேதம் 6 முறையும் திருப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்கில பாஷையில் 273 வருடங்களில் 2 திருப்புதல்கள் மாத்திரம் செய்யப்பட்டிருக்க, நமது பாஷையில் இத்தனை அதிக திருப்புதல்கள் செய்யப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் யாது?

உலகத்திலேயுள்ள 95 சதவீதமான பாஷைகளில் கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தின் ஏதாவது ஒரு பகுதியாவது திருப்பப்பட்டிருக்கிறது. 1965ஆம் வருடம் வரையில் முழு வேதமும் 231 பாஷைகளிலும், புதிய ஏற்பாடு 290 பாஷைகளிலும் திருப்பப்பட்டுள்ளன. இவைகளில் பல நீண்டகாலம் வழங்கிவந்த பாஷைகளாகும். ஆனால் வேறு அநேக பாஷைகள் அநாகரிகமுள்ள சாதியாரின் பாஷைகள். இவைகளின் அமைப்பையும் இலக்கண விதிகளையும் மாத்திரமன்றி நெடுங்கணக்கையும் மிஷனரிமாரே வகுத்துள்ளனர். ஆங்கில பாஷையின் வசனநடை அமைப்பையும் 1611ஆம் ஆண்டின் மொழிபெயர்ப்பே திட்டமாய் வகுத்துள்ளது.

தமிழ்ப் பாஷையோவெனில் இப்படிப்பட்டதன்று. இது சீனருடைய பாஷையைத் தவிர உலகில் பேசப்படும் எல்லாப் பாஷைகளிலும் மிக்க பழமைவாய்ந்ததொன்று. கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்ச் சங்க நூல்கள் வெளிவந்தன. நெடுங்காலமாய்த் தமிழ் நூல்களெல்லாம் செய்யுள் வடிவில்தான் எழுதப்பட்டன, அதற்கு மூன்று காரணங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. முதலாவது, எல்லாரும் ஏட்டில் எழுத வேண்டுமாதலின் சுருக்கமாக எழுதவேண்டும். இரண்டாவது

தாக, ஏடுகள் எல்லாரிடமும் இருக்க இயலாதாகையால் யாவரும் நினைவு கூரக்கூடியவண்ணம் எழுதப்படவேண்டும். முன்னுதாதாக, முற்காலங்களில் நடந்த யுத்தங்கள், விரிந்த நூல்கள் எழுதப்படப் பெரும்பாலும் தடையாயிருந்தன. மகா அகராதி ஆக்கியோனாகிய உவின்ஸ்லோ (Winslow) அவர்கள் தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கியத்தைப்பற்றிக் கூறும் போது, 'அது கிரேக்க இலக்கியத்திலும், திருத்தமும் நுண்ணியதுமானது' என்கிறார்.

தமிழில் உரைநடை முற்காலத்தில் அதிகம் இல்லா விடினும், பூர்வந்தொட்டு சிறிதளவு இருந்துவந்தது. 'உரை நடை' என்பது செய்யுளின் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் நடை என்பதாகும். 'சிலப்பதிகாரம்' போன்ற பண்டைய நூல்களில் உரைநடையும் சிறிது கலந்துள்ளது. உரைநடை கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாருடைய கவனத்துக்கு வந்தது. கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் பழைய நூல்களுக்கு உரை எழுதும் வழக்கம் அதிகமாய்ப் பரவியது ஆகவே, உரை நடை அல்லது வசனநடை மிஷனெரிமார் வரும்போது இருக்கவில்லையெனச் சொல்ல வியலாது. உவின்ஸ்லோ ஐயர் தமிழிலுள்ள இரு நடைகளையும் சேர்த்தால் அது லத்தீன் பாஷையிலும் நிறைவான தென்றும், அவருடைய அகராதியில் சாற்றப்பட்ட டேய்லர் (Taylor), தமிழ்ப் பாஷை மனிதரால் பேசப்படும் எல்லாப் பாஷைகளிலும் திருத்தமும், பூர்த்தியுமானதென்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

உலகத்தில் தற்காலம் வழங்கிவரும் ஏறக்குறைய எல்லா ஏனைய பாஷைகளைப்போன்று தமிழ் காலகதியில் மாற்ற மடைந்த ஒரு பாஷையல்ல. அதன் நெடுங்கணக்கில் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் ஏற்பட்ட மாற்றம் நாம் அறிந்தபடி மிகவும் சொற்பமே. பாஷையமைப்பில் எவ்வகையான மாற்றமும் ஏற்பட்டதாயில்லை. செய்யுள் சங்க காலத்தின் பின் ஒரு மாற்றத்தையுங் காட்டவில்லை. எழுதப்பட்ட உரைநடையிலும் மாற்றமில்லை எனலாம். வெவ்வேறு பேர் வெவ்வேறு வகையாகப் பாஷைநடையை உபயோகிக்கலாம். ஆனால், பாஷையமைப்பு இதனால் மாறவில்லை. பேசப்பட்டு

வந்த தமிழ்ப் பாஷையில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் எழுதப்பட்டுவந்த பாஷையையே இங்குக் கவனிக்கின்றோம். இப் பாஷை முற்காலத்தில் கொண்டுள்ள புனிதத்தோடு தற்காலத்திற்கு வந்திருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட ஒரு பாஷையில் வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள் வேதத்தின் கருத்துக்களை எடுத்துச் செவ்வனே அமைத்துவிடுவது மிக அரிது. நம் வேதத்தைத் திருப்பிய முன்னாள் மிஷனெரிமார் தமிழ் அறியாதவர்கள் என்பதல்ல; எல்லாரும் கற்றறிந்தவர்களே. அதே காரணத்தாலேயே அவர்கள் தம் வேலையைக் குறித்துத் திருப்தியடையவில்லை. பல திருப்புதல்களை (எல்லாவற்றையுமல்ல) அவர்கள் செய்ய ஏவப்பட்டதற்குக் காரணம், அத் திருப்புதல்களிலே உபயோகிக்கப்பட்ட பாஷை நடைபற்றி அவர்களுக்கிருந்த அதிருப்தியாகும். இது மாதிரம் எல்லாத் திருப்புதல்களும் ஏற்பட்டதற்குக் காரணமாயில்லாவிடினும், இது ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

அடுத்த காரணம் சென்ற நூற்றாண்டில், புதிதாய்க் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மூலப்பிரதிகள். இவைகளின் நிமித்தம், எல்லாத் திருப்புதல்களும் திருத்தப்படவேண்டுமென்று தாயின. அவ்வாறே தமிழ்த்திருப்புதலும் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்தில் இவ்வுணர்ச்சி ஏற்கெனவே எழுந்து விட்டபடியால், 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதலின் திருத்தம் 1870இல் மேற்கொள்ளப்பட்டு, புதிய ஏற்பாடு 1881லும், பழைய ஏற்பாடு 1885லும் வெளியிடப்பட்டன. சென்ற நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில் வெளிவந்த நமது பிரபல திருப்புதல் இன்னும் சில வருடங்களுக்குப்பின் வந்திருக்கக்கூடுமானால், நமது தொல்லை அதிகம் குறைந்திருக்கும்.

ஆரம்பம்

ஐரோப்பியர் வருகை

இந்திய பாஷைகளில் தமிழ் மொழியில்தான் முதன் முதல் எப்புத்தகமாயினும் அச்சிடப்பட்டது. கிறிஸ்தவ வேதாகமமும் தமிழில்தான் முதன் முதலில் திருப்பப்பட்டது. இவை நமது பாஷையின் மேன்மை காரணமாயல்ல, சரித்திர சம்பந்தமான காரணங்களை யொட்டியே நடந்தெய்தியது. ஐரோப்பாவிலிருந்து புறப்பட்டு, கடல்மார்க்கமாக முதன் முதல் இந்தியாவை வந்தடைந்தவன் வாஸ்கோ ட காமா (Vasco da Gama) என்னும் போர்த்துக்கேய மாலுமி. இவன் 1498ஆம் ஆண்டில் மே மாதம், கள்ளிக்கோட்டை (Calicut) என்னும் தென்மேற்குத் துறைமுகத்தில் வந்து சேர்ந்தான். போர்த்துக்கேயர் தாம் வந்த சில காலத்துக்குள் (1510இல்) கோவா என்னும் முக்கியமான இடத்தைக் கைப்பற்றி, பின்னர் வேறு இடங்களையும் கைப்பற்றினர். இந்து சமுத்திரத்தில் அவர்களுடன் போட்டியிட ஒரு நூற்றாண்டாய், ஒரு ஐரோப்பிய சாதியும் முன்வரவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தை இந்தியாவின் தென் மேற்குக் கரையோரங்களிலும், இலங்கையிலும் நிலை நாட்டினர். இதோடு சென்னைக்கு அருகாமையிலிருக்கும் சாந்தோமையும் பிடித்தனர். இவர்கள் தாம் போகும் இடங்களெங்கும் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைப் பரப்பவேண்டுமென்ற நோக்கமுள்ளவர்களாயிருந்தனர்; அதற்கு வேண்டிய குருமாரையும் வரவழைத்தனர். தாம் வருவதற்குமுன் பிருந்தே இந்தியாவில் வாழ்ந்துவந்த சூரியானிய கிறிஸ்தவர்களைத் (Syrian Christians) கௌரத்தில் கண்டு, அவர்கள் தங்களது பழைய முறைகளை விட்டு விட்டு, ரோமான் திருச்

சபையில் சேரும்படி செய்தனர். இந்தச் சம்பவங்களின் பொருட்டுத் தென்னாட்டில்தான் கிறிஸ்தவ குழுவினர் முதன் முதல் உண்டாயினர்.

போர்த்துக்கேயர் கீழைத் தேசங்களுக்கு வரும் வாசலேத் திறந்து, இவைகளை மேல்நாட்டார் அறியச் செய்தமையால், ஏனைய ஐரோப்பிய நாட்டினர் அவர்களைப் பின்பற்றி இங்கு வந்தபோது, முன்வந்தவர்கள் கண்டடைந்த அதே இடங்களுக்கே அவர்களும் வருவது இயல்பு. வெவ்வேறு நாட்டினர் தமது சொந்த நன்மையைக் கருதி ஒரே இடத்துக்கு வந்தால், அவர்களுக்கிடையில் சண்டை ஏற்படுமென நாம் எதிர்பார்க்கலாம். 1605இல் ஒல்லாந்தருடைய கிழக்கிந்திய கடற்படை போர்த்துக்கேயருடைய கடற்படையைத் தோற்கடித்தது. அதன்பின் ஒல்லாந்தர் இந்து சமுத்திர ஓரங்களில் பரவினர். ஒல்லாந்தருக்குப்பின் டென்மார்க் தேசத்தினரும், ஆங்கிலேயரும் கீழ் நாடுகளுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். டென்மார்க்குக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி 1616இல் இங்கு வந்தது; ஆங்கிலேய கம்பெனி 1619 வரையில் வந்து 1639இல் சென்னையில் ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவியது.

ஐரோப்பிய ஸ்தானங்கள் தென்னாட்டைத் தவிர எஞ்சியபாகங்களிலும் சிற்சில இடங்களில் நிறுவப்பட்டபோதிலும், தென்னாட்டில் ஏற்கெனவே இருந்த கிறிஸ்தவ பரம்பரையின் பொருட்டும், போர்த்துக்கேயர் ஆரம்பித்த இயக்கத்தின் பொருட்டும் வேறு பாகத்தைவிடத் தென்னாட்டில்தான் கிறிஸ்துமார்க்கம் பரவுவதற்குக் கூடுதலான வசதி இருந்தது.

போர்த்துக்கேயரைத் தவிர இந்தியாவிற்கு வந்த மற்ற ஐரோப்பிய குழுவினர் எவரும் அவர்களது அரசினரால் அனுப்பப்பட்டவர்கள் அல்லர். அவர்கள் வியாபாரத்துக் காகவே வந்திருந்தபடியால், தங்களைத் தங்கள் நாட்டுக் கிழக்கிந்திய கம்பெனி என்றே அழைத்துக்கொண்டனர். அவர்கள் தம் நாட்டிலிருந்து வந்த சுவிசேஷகரை எப்பொழுதும் சந்தோஷமாய் வரவேற்றனர் என நினைப்பது தவறு. சுவிசேஷகர் வருவதால் தமது வியாபார நடவடிக்கை

களுக்குப் பெரும்பாலும் பங்கம் வருமென எண்ணினர்; காலகதியில்தான் அவர்களை அங்கீகரித்தனர். எனினும், தம் நாட்டு ஆட்களும், அதிகாரங்களும் புற நாட்டில் இருப்பது சவிசேஷகருக்குக் காரியங்களை வசதியாக்கிற்று என்பதற்கு ஐயமில்லை.

போர்த்துக்கேயரின் முயற்சி

அச்சடிக்கும் வித்தை 15ஆம் நூற்றாண்டில் தான் ஐரோப்பாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அங்கு அது கிறிஸ்தவ உபயோகத்துக்குச் சீக்கிரத்தில் பயன்பட்டது ஆச்சரியமன்று. அடுத்த நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைப் போர்த்துக்கேயர் பரப்ப முயன்றபொழுது, அவ்வித்தையை உபயோகிக்க விரும்பினர். ஆயினும், அதற்குவேண்டிய வசதி எதுவும் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவில் கிடைக்கவில்லை. எனவே, அவ்வேலை ஐரோப்பாவில் நடைபெற வேண்டியதாயிருந்தது. போர்த்துக்கல் மன்னன் மூன்றாம் யோவானின் சுட்டளைப்படி, 1554இல் லிஸ்பன் (Lisbon) நகரில் ஐரோப்பிய நெடுங்கணக்கில் ஒரு தமிழ்க் கிறிஸ்தவ வினாவிடை அச்சிடப்பட்டது. ஆனால் சில வருடங்களுக்குள் இந்தியாவில் அச்சியந்திரத்தை உபயோகிக்கும் வசதி ஏற்பட்டது. 1577இல் இயேசு சங்கத்தைச் (Jesuit Society) சேர்ந்த கோன்சல்வேஸ் (Gonsalvez) என்பவர் முதன் முதலாகத் தமிழ் அச்செழுத்துக்களை இந்தியாவில் கொல்லம் என்னும் இடத்தில் வார்ப்பித்தார். தமிழ் நெடுங்கணக்கில், இந்தியா தேசத்தில் முதலாவது அச்சடிக்கப்பட்ட புத்தகம் Doctrina Christam என்ற போர்த்துக்கேய பெயர் கொண்ட ஒரு வினாவிடை.* இது கொல்லத்தில் 1578இல் இயேசு சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஹென்றிக்ஸ் (H. Henriques) குருவானவரால் வெளியிடப்பட்டது. இவர் புனிக்காயல் என்னுமிடத்தில் நிறுவப்பட்டிருந்த கல்லூரித் தலைவர். இப் புத்தகத்தில் 16 பக்கங்கள் மாத்திரம் உள்ளன. இதில் தமிழ்ப் பாஷை 'மலபார் பாஷை'

* 'கிறிஸ்வமும் தமிழும்' என்னும் நூலில் Flos Sanctorum என்னும் புத்தகமே தமிழில் முதன் முதலாக வெளியிடப்பட்டதெனச் சொல்லப்பட்டது தப்பிதம். அது 8 வருடங்களுக்குப் பின்னரே வெளிவந்தது.

என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 18ஆம் நூற்றாண்டு இறுதிவரை ஐரோப்பியர், தமிழ்ப் பாஷையை 'மலபார் பாஷை' என்றே அழைத்து வந்தனர். அதற்குக் காரணம் இந்தியாவில் போர்த்துக்கேயர் கண்ட முதலாம் பாஷை மலபார் பாஷை. பின்னர் தாம் சென்ற பல இடங்களிலும் பேசப்பட்ட பாஷையும் அதைப் போன்றதாகையால், அதையும் மலபார் பாஷை என்றெண்ணினர். ஆகவேதான் எல்லா ஐரோப்பியர் மத்தியிலும் 250 வருடங்களாய் தமிழையிட்டு அப் பதம் வழங்கப்பட்டு வந்தது.

இது விஷயமாய் 'கிறிஸ்தவமும் தமிழும்' என்ற நூலை எழுதிய மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் ஒரு நீண்ட விளக்கங் கொடுக்கிறார்கள். Doctrina Christam மலபார் பாஷையிலேதான் வெளியிடப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிற காரணங்கொண்டு, அது தமிழில் அல்லமலையாளத்திற்குள் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென பலர் எண்ணுகிறபடியினாலே, மேற்கூறப்பட்ட நீண்ட விளக்கத்தைக் கூறி அவ் வெண்ணத்தை நிராகரிக்கிறார். ஆனால் Doctrina Christam என்ற புத்தக முகப்பை அவர் பார்த்திருந்தால், இந் நீண்ட விளக்கம் தேவையற்றதாய் இருந்திருக்கும். அதன் மேற்பக்கத்தில் போர்த்துக் கேய பாஷையில் 'Doctrina Christam en Lingua Malabar Tamil' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மலையாளமும், தமிழும் ஒன்றென்று அவர்கள் அக் காலத்தில் நினைத்து இருபாஷைப் பெயர்களுயுந் தொடுத்து எழுதினர். முகப்பின் கீழ்ப்பாகத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் கவனிப்பின், எல்லாச் சந்தேகமும் நீங்கிவிடும். அதிலே, 'இது இயேசு சபை ஹென்றிக் பாதிரியார், தமிழில் பிரித்தெழுதிய தம்பிரான் வணக்கம்', என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளே தமிழில்தான் எழுதப்பட்டிருக்கிறதெனச் சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை.

Doctrina Christam என்னும் நூலில் அப்போஸ்தலர், விசுவாசப் பிரமாணம், பத்துக் கற்பனைகளின் சுருக்கம், கர்த்தருடைய செபம், ரோமான் சபையின் சில செபங்கள் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. இதிலிருந்து பத்துக் கற்பனை

களின் அடக்கத்தையும், கர்த்தருடைய செபத்தையும் பின் கொடுக்கிறோம்.

நாம் தற்காலம் எழுதும் தமிழ் எழுத்துக்களுக்கும் இடையிடையே நீங்கள் வாசிக்கும் இப் புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் 16ஆம், 17ஆம், 18ஆம் நூற்றாண்டின் எழுத்துக்களுக்கும் சில வித்தியாசங்கள் உண்டெனக் காணலாம். அதற்கு முன்று காரணங்கள் உண்டு:—

(1) அக்காலங்களில்தான் முதன்முதலாக ஐரோப்பியர் தமிழ் எழுத்துக்களை அச்சில் உருப்படுத்த எத்தனித்தமை.

(2) சில எழுத்துக்கள் அக்காலங்களில் சொற்ப வித்தியாசங்களுடன் எழுதப்பட்டமை.

(3) 18ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வீரமா முனிவர் என்ற தமிழ்ப் பட்டம் பெற்ற பேஸ்கி (Constantine Beschi) என்னும் பேர்பெற்ற ரோமான் சபை குரு, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் செய்த சில திருத்தங்கள். இவைகளை இப்போது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். அவருக்கு முன் இவைகள் இல்லை. அவையாவன:

(அ) மெய்யெழுத்துக்களின்மேல் புள்ளியிடுதலை வழக்கில் கொண்டுவருதல் (க்).

(ஆ) ஏகார, ஓகார, உயிர் மெய்யெழுத்துக்களுக்கு இரட்டைக்கொம்பு உபயோகிப்பது (கே; கோ). வீரமா முனிவருக்குமுன் ஒற்றைக்கொம்பே உபயோகிக்கப்பட்டது. 'நேசம்' என்பது 'நெசம்' என்றே எழுதப்பட்டது.

(இ) ரகரத்துக்குக் கீழே 'கால்' அமைத்தல் (ர). 'மரம்' என்பது 'மாம' என்றே முன் எழுதப்பட்டது.

இவைகளை உணர்ந்து அக்காலங்களில் எழுதப்பட்டவைகளை வாசிக்கும்போது அவை இலகுவாகத் தோன்றும். அக்காலத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட சில எழுத்து வடிவங்கள் இப்போதில்லாதபடியால், அவைகளுக்குப் பதிலாக இக்கால வடிவங்களை இங்கு உபயோகித்திருக்கிறோம். 'ற' வுக்குப் போர்த்துக்கேயர் உபயோகித்திருக்கும் எழுத்தை இக்காலம் அச்சிட இயலாது; முற்காலம் 'அ' கீழ் 'வயிறு' இல்லாமல் எழுதப்பட்டது. பின் காட்டப்படும் புகைப்படத்தில் அவர்களுடைய எழுத்துக்களின் நவீனத்தைக் காணலாம்.

பத்துக் கற்பனைகளுக்கும் கர்த்தருடைய செபத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தலையங்கங்கள் போர்த்துக்கேய பாஷையில் உள்ள சொற்கள்.

உதாரணங்கள் :

Os Mandamentos (பத்துக் கற்பனைகள்)

தமபிரான மாகத்தின காபினைகளாவது பதது.

முதலாவ தெலலாததிலும் பாக தமபிரான நெசித திருப்பது.

இராண்டாவது தமபிரான திருநாமத்தை கைக்கொண்டு வீணை சத்தியஞ் செய்யாமலிருப்பது.

முணாவது நாயாடசைகளும் பெருநாடகளுஞ் சுததமாக கொண்டாடியிருப்பது.

நாலாவது பிதாவையும் மாதாவையுஞ் சங்கித்திருப்பது.

அஞ்சாவது கொலை செய்யாமலிருப்பது.

ஆராவது மறுமுக னெக்காமலிருப்பது.

ஏழாவது களவாணுமலிருப்பது.

எட்டாவது பொய்ச்சாட்சி சொல்லாமலிருப்பது.

ஒன்பதாவது ஒருத்தன பெண்சாதிககாசைப்படாம லிருப்பது.

பத்தாவது ஆதனம் வசத்துக்களுக்கு அவெடகைப படாமலிருப்பது.

இந்த பத்துக் காபினைகளு மிராண்டிலடங்குது முதலாவது தெலலாததிலும் பாக தமபிரான நெசித்திருப்பது இரண்டாவது தனனைத்தான சினெகித திருக்குமாப பொலயவண்ணம் எல்லாயுஞ் சினெகித்திருப்பது.

Padre Nosso (கர்த்தருடைய செபம்)

வானங்களிலிருக்கிர யெங்கள் பிதாவே வுன்னுடைய நாம மெலாருஞ் சுததமாக வுன்னுடைய விராசசியமவா வுன மனதினபடி வானதில வானவாகள் செய்யுமாபொல பூமியிலும் எல்லாருஞ் செய்ய அனறனுள்ள வெங்களபம் மெங்களு கினறுதா எங்கள் பிழை கடன்காருக்கு. நாங்கள் பொறுக்குமாபபெலெ எங்கள் பாவ கீனகளை பொறு

வெங்களைத் தொழ்சததுக கெதுவாக லொட்டாதெயெங்களுககு
பொலாங்கு வாராமல விலகு—ஆமென.

1579இல் திரும்பவும் Doctrina Christam என்ற போர்
கோண்ட ஒரு நூல் அதே ஆக்கியோனால் அதே பட்டணத்
தில் வெளியிடப்பட்டது. இதில் 112 பக்கங்கள் உள்ளன.
இதில் பாமண்டலச் செபம் அடங்கிய 3ஆம் அதிகாரத்தின்
ஒரு பாகத்தின் புகைப்படத்தைப் முன் காட்டினோம்.
செபம் இடது கைப்பக்கம் கீழ்ப்பாகத்திற் தொடங்குகிறது.
முந்திய ஆண்டு அடிக்கப்பட்ட புஸ்தகத்தில் உள்ளது
போலவே இதுவும் இருப்பதைக் காணலாம். செபத்தின்
கடைசிச் சொற்கள் அந் நூலின் அடுத்த பக்கத்தில் வருகிற
படியால் இப் படத்தில் அகப்படவில்லை. அவை பின்
வருமாறு:

விலகு

ஆமெனி செசு

ரோமான் சபையின் இயேசு சங்கம் (Jesuit Society) பல
நூல்களைக் கோவா (Goa) விலிருந்து வெளியிட்டது.
வேதத்தை மொழிபெயர்க்க ரோமான் சபையார் முயல்
வில்லை. (1857இல் புதுச்சேரியில் புதிய ஏற்பாட்டை
வெளியிட்டபொழுதுதான் அவர்கள் இது விஷயத்தில்
முதன் முதலாக ஈடுபட்டனர்). இவர்கள் 1586இல் *Flos
Sanctorum* என்னும் பெயர்கொண்ட ஒரு பெரிய நூலைத்
தமிழில் வெளியிட்டனர். இது 560 பக்கங்கள் கொண்டது.
இதன் புகைப்படப் பிரதிகள் (Photostats) யாழ்ப்பாணப்
பெருதுசன நூல் நிலையத்திலும், சென்னை சர்வ கலாசாலை
நூல் நிலையத்திலும், வேறு சில இடங்களிலும் உண்டு.

பிலிப்புஸ் பால்தேயுஸ் (P. Baldaeus)

புதிய ஏற்பாட்டின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இலங்கையிலே
தான் முதன் முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 16ஆம், 17ஆம்
நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையின் கடலோர மாகாணங்கள்
ஒவ்வொன்றாய்ப் போர்த்துக்கேயர் கைவசமாயின. 1619இல்
யாழ்ப்பாணமும் போர்த்துக்கேயர் வசமாயிற்று. இம்
மாகாணங்களெல்லாம் 1656-1658இல் ஒல்லாந்தர்
ஆளுகைக்குட்பட்டன.

யாழ்ப்பாணம் பிடிக்கப்பட்டபோது பிலிப்புஸ் பஸ்தேயுஸ் என்னும் குரு இலங்கையில் இருந்தார். அவர் 1658இல் யாழ்ப்பாணப் பிரிவுக்குப் பிரதான குருவாக நியமிக்கப்பட்டார். அங்கு அவர் வேலையைத் தொடங்கிய காலத்தில் 50,000 கிறிஸ்தவர்களும், 150 ஆலயங்களும் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இக்கிறிஸ்தவர்கள் ரோமான் சபையிலிருந்து வந்திருக்கவேண்டும். பஸ்தேயுசுக்கும் கம்பெனியின் அப்போதைய அதிகாரிகளுக்கும் பெரும் வாக்குவாதங்கள் ஏற்பட்டதனால், 1665ஆம் ஆண்டு முடிவில் அவர் இலங்கையைவிட்டுப் போக வேண்டியதாயிற்று. அவர் இலங்கையிலிருந்த காலத்தில் மிக நல்லாழியம் புரிந்தார்.

இவர் கர்த்தருடைய செபம், பத்துக் கட்டளைகள், விசுவாசப்பிரமாணம் முதலியவற்றை மொழிபெயர்த்து, தம் சொந்த நாட்டைச் சேர்ந்தபின், 1671இல் ராட்டர்டாம் (Rotterdam) என்னும் நகரத்தில் அதை ஒரு சிறு துண்டுப் புத்தகமாகப் பிரசுரித்து வெளியிட்டார். பின் கீழ் நாடுகளில் தம் அனுபவத்தைப்பற்றி எழுதிய பெரிய புத்தகமொன்றில் அவைகளைச் சேர்த்தபடியால், பரமண்டல சபத்தின் புகைப்படத்தை இந்நூலில் காட்டக்கூடியதாய் இருக்கிறது. அதை வாசிக்கும்போது, போர்த்துக்கேயருடைய நூல்களில் கண்ட நெடுங்கணக்கின் தன்மையை உணர்ந்து வாசிக்கவேண்டும். வரிகளுக்கு நடுவே காணப்படும் ஆங்கில எழுத்துக்கள் அவ்வச் சொற்களின் கருத்தை லத்தீன் பாஷையில் கொடுக்கின்றன. இங்கு கொடுக்கப்படும் கர்த்தருடைய செபமும், அத்துடன் பஸ்தேயுஸ் பிரசுரித்த விசுவாசப்பிரமாணம், பத்துக் கட்டளைகளின் சுருக்கம் முதலியவை மேனாட்டாருக்குத் தமிழ்ப் பாஷை எப்படிப்பட்டதெனக் காட்டுவதற்காகவன்றி வேறுநோக்கத்திற்காக இருந்திருக்கமாட்டாது.

எனினும், அவர் இலங்கையில் இருந்தபொழுது வேதத்தை மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கியிருந்தார். அவர் சொற்பகாலம் மாத்திரம் அங்கு இருந்தபடியால், மத்தேயுசுவிசேஷத்தை மாத்திரம் முடிக்கக்கூடியதாயிருந்தது. இன்னும் சிலகாலம் இருந்திருப்பாரேயாகில், இன்னும் அதிகம் மொழிபெயர்த்திருப்பார் என்பதற்கையமில்லை.

Our Father in ye Malabar language & Characters

யான நுக னிலருக
Pater noster
 கிற நுக னபிதா மெ
qui es in calis
 உன்னுடையநாமம்
Sanctificetur nomen
 னல்லாருக நுக ததம்
tuum Veniat
 ாக உன்னுடைய
tuum regnum tua
 ாசசீயம் உனம்
Fiat in t.rra
 னத் தனபட உா ன உ
voluntas ut
 க ன உா ன த த செ
in calis
 யயமாபபொஸெ
hodie Panem
 மயி உம னல்லாரு
da nostrum
 ருசெயய. உ ன் ன
nobis quotidianum
 உ ன ன ன நுக னப
et debita nostra
 பம ன நுக னுக கு
nobis remitte
 ன உதா ன நுக னபி
ut et nos
 னைழகட னகாருக
remittimus nostris
 குநா நுக னபொ உ
debitoribus et non
 க குமாபபொ னை
inducas nos
 யமெ நுக னபா உக
in tentationem

கட னக னபபொ
verum tu
 உ ன நுக னகு தொ
libera nos
 மித நுக கு னது உாக
a malo
 டெடா கெ ன நுக ன
nam est
 க குபபொ லலா நுக
tibi
 உா ாம ல உ லைகு
et tuum
 உதெ ன னுமமு னை
regnum
 டயடு ாசசமும உ
et quoque
 லைமுமமொககிமும
potentia et
 யபபொதுமு னை
gloria in facula
 டா உதாச. ஆமெ ன
faculorum Amen

the Creed in the Malabar

உா னமுமபுடயம்
in Deum
 படைததச உ உதது
Patrem omnipotentem
 ககும உ லலிதா உ
caeli et terre
 ா னகமபி ா னையெ
creatorem Credo ego
 மிசக உதிககி ரெ ன உ
et in Iesum
 உ னுடையமக ன டெ
Christum Filium
 ரு உ ன னமமுடைய
eius unigenitum

பிவிப்புள் பத்தேயுள் என்னும் ஒல்லாந்த குரு வெளியிட்ட .

நூலில் கர்த்தருடைய சேடம்—1672°

The Lord's Prayer in the Description of Ceylon by Phillipus Baldaeus)

ஆயினும் அடுத்த நூற்றாண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்திருந்த சீகன்பால்க் ஐயர் (Ziegenbalg) பத்தேயுஸ் போர்த்துக் கேயர் எழுதிய தமிழ்ப் புத்தகங்களை மாத்நிரம் படித்த படியால், தமிழில் ஒருகாலும் தேறவில்லையெனக் கூறுகிறார்.

17ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் அச்சகம் இல்லாத படியால், பத்தேயுஸ் திருப்பிய மத்தேயு சுவிசேஷம் அச்சில் வெளிவரவில்லை. எனினும், ஏட்டுப் பிரதிகளில் வெளிவந்திருப்பதுபோல் தோன்றும். ஏனெனில் ஒல்லாந்தர் அடுத்த நூற்றாண்டில் வேத வெளியீடுகளைப் பிரசுரித்த போது, 'பிலிப்புஸ் பத்தேயுஸ் என்றவராலே தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட மத்தேயுசுடைய சுவிசேஷத்தினாலும் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது' எனக் கூறியிருக்கின்றனர். பத்தேயுசுடைய மத்தேயு சுவிசேஷம் பின் பலராலே திருத்தப்பட்டு, 1741இல் கொழும்பில் வெளிவந்தது. ஒல்லாந்தருடைய முழுப் புதிய ஏற்பாடும் 1759இல் வெளிவந்தது. அப்புதிய ஏற்பாட்டிலிருந்து சில வசனங்களை இங்கே கொடுக்கிறோம். இது பலருடைய கைகளுக்கூடாகச் சென்றபடியால், அவருடைய தமிழிலும் இது மிகவும் திருத்தமானதென்றே கணிக்கப்படவேண்டும்.

பத்தேயுசுடைய மத்தேயுவிலிருந்து சில பாகங்கள் (மத். 5:1-6.)

இயேசு நாதர செனங்களைக் கண்டு ஒரு மலையின மீதெயெறியிருந்தபோது அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடத்திலே வந்தார்கள்

அப்பொ அவா திருவாய மலாநது அவாகளுக்குப் பொது விதது திருவிளம் பற்றினதாவது ஆததுமத்திலே எழிமையைக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் ஈடெற்ற முள்ளவர்கள் அதெனென்றால் வானராசசியமவாளுடைய தாயிருக்குது.

சலிப்புள்ளவர்கள் ஈடெற்ற முள்ளவர்கள் அதெனெனெனலவாக்கா பூமியைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுவார்கள் நீதத்துக்குப் பசியுந்தாகமுமாயிருக்கிறவர்கள் ஈடெற்ற முள்ளவர்கள் அதெனெனெனலவாக்கா சம்பூரணமாவார்கள்.

சீகன்பால்க்

சீகன்பால்கும், தரங்கம்பாடியும்

- 17 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே இலங்கையில் ஓரளவுக்கு வேத மொழிபெயர்ப்புத் தமிழில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், இந்தியாவிலேதான் இவ்வேலை ஊக்கத்துடனும் வைராக்கியத்துடனும் தொடர்ந்து முதன் முதலாக முடிக்கப்பெற்றது, இதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் பர்தலோமேயு சீகன்பால்க் (Ziegenbalg) ஐயராவர். இவரோடுதான் சீர்திருத்த அல்லது புரோட்டஸ்தாந்து இயக்கம் (Protestant Missionary Movement) இந்தியாவில் தொடங்கியது. தற்கால மிஷனரிமார் உபயோகிக்கும் முறைகளாகிய பள்ளிக்கூடங்கள், அச்சகங்கள் முதலிய உபகரணங்களைக் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தில் கையாடும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்தியவரும் இவரே. இவர் மிஷனரி ஊழியம் நடப்பதற்கு வகுத்தபாதை இவரது உடன் ஊழியர்களால் மாத்திரமன்றி, இவருக்குப்பின் வந்தவர்களாலும் புறக்கணிக்கப்படவில்லையெனத் தரங்கம்பாடி ஊழியத்தின் ஆரம்பத்தை விவரிக்கும் ஆர்னோ லேமன் (A. Lehmann) பண்டிதர் கூறுகின்றார். சீகன்பால்க்கின் சீவிய சரித்திரம் இந்திய கிறிஸ்தவ சரித்திரத்திலே பொன் எழுத்தில் பொறிக்கப்பட வேண்டியது.

- டென்மார்க் அரசன், நாலாம் பிரெட்ரிக் (Fredrick IV) தனது ஆதரவின் கீழ் இந்தியாவிற்குப்போய்க் கிறிஸ்தவ சிவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கச் சிலரைத் தேடிக்கொடுக்கும் படி தனது குருவானவரைக் கேட்டபொழுது, அவரது குருவானவர் ஜெர்மெனியிலிருந்து சீகன்பால்க் ஐயரையும்

*Bartholomaeus Zeigenbalg
Mismensis Saxo Ecclesia & Indis
collectæ Praepositus.*

பர்தலோமேயு சீகன்பால்சு—1682-1719
(Bartholomeus Zeigenbalg)

அவரது சிநேகிதன் புளுச்சோ ஐயரையும் (Pluetschau) தேடிக் கொடுத்தார். சீகன்பால்க் 1682 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர்; அவரது சிநேகிதன் அவரைப் பார்க்கிலும் ஆறு வயது மூத்தவர்.

இவர்களிருவரும் 1706 ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 9 ஆம் தேதி டேனிய கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆதிக்கத்தின் கீழுள்ள தரங்கம்பாடியில் வந்திறங்கினர். ஆகவே சீகன்பால்குக்கு இங்கு வரும்பொழுது வயது இருபத்துநான்கு. அவர் வந்திறங்கிய இடத்தில் அவரின் வருகையை நினைவூட்டும் பொருட்டு ஒரு ரூபகச்சின்னம் நிறுவப்பட்டு, இன்றும் இருக்கிறது. தரங்கம்பாடியிலுள்ள டேனியருக்கு ஜெர்மன் சுவிசேஷகர் தம் மத்தியில் வருவதும், இதர மார்க்கத்தவருக்குப் பிரசங்கஞ் செய்வதும் விருப்பமில்லாதிருந்தமையால், இவர்கள் இருவரையும் அதிக இம்சைக்குட்படுத்தினர். இவைகளையெல்லாம் சகித்து இவ்விரு பெரியாரும் தரங்கம்பாடியில் குடிபுகுந்து வேலையில் ஈடுபட்டனர். செப்டெம்பர் மாதத்தில் ஒரு சிறிய பள்ளிக் கூடத்தை அவர்கள் தொடக்கி, அதிலே தாங்களும் சிறு பிள்ளைகளோடு சம்மாணிக்கொட்டி, தரையில் விரலினால் எழுதித் தமிழ் எழுத்துக்களைக் கற்றனர். சூழ்விருந்த பல தொழிலாளர்கள் போர்த்துக்கேயப் பாஷையை உபயோகித்து வந்தபடியால், புளுச்சோ போர்த்துகேய பாஷையில் தேறவேண்டுமெனத் தீர்மானிப்பட்டது. இத்துடன் டேனிய அதிகாரிகளோடும், உத்தியோகஸ்தரோடும் சம்பாஷிக்க அவர்களுடைய பாஷையையும் படிக்கவேண்டியிருந்தது.

சீகன்பால்க் தமிழை எப்படிப் படித்தாரெனத் தாமே எழுதிவைத்துள்ளார். இரண்டு வருடங்களுக்குத் தாம் ஒரு ஜெர்மன், அல்லது லத்தீன் புத்தகமாவது படிக்காமல், தமிழையே கற்றதாகக் கூறுகிறார். காலை 7 மணித் தொடக்கம் 8 மணி வரை தாம் முன்னர் கற்றுக் கொண்ட தமிழ்ச் சொற்களையும், சொற்றொடர்களையும் மனப்பாடமாய்ச் சொல்வார். 8 தொடக்கம் 1 வரை தாம் முன்படியாத தமிழ்ப் புத்தகங்களை படிப்பார்.

இவையெல்லாவற்றையும் ஒரு வயோதிபத் தமிழ்ப் புலவரின் முன்னிலையில் செய்து வந்தார். வினங்காததை அவர் விளக்கினார். திரும்பவும் 3 மணி தொடக்கம் 5 மணி வரையும் வெறுந் தமிழ்ப் புத்தகங்களை வாசித்தார். இரவு 7 மணித் தொடக்கம் 8 மணி வரை தனது கண்களைப் பாதுகாக்கும் வண்ணம் வேறு யாரையாவது தமிழ்ப் புத்தகங்களை வாசிக்கச்செய்து அதைக் கேட்பார். இப்படி ஊக்கமாய்ச் செந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுக்கொண்டு வந்ததினால், தமிழ்ப் பாஷையானது தனது சொந்தப் பாஷையைப்போலத் தமக்கு வந்துவிட்டதாகவும், தாம் வந்து இரண்டு வருடங்களில் பல தமிழ்ப் புத்தகங்களையும் எழுதி முடித்ததாகவும் கூறுகிறார். இவை ஏடுகளில்தான் வெளிவந்திருக்கவேண்டும். அவருடைய பாண்டித்தியம், நூல்களைக் கற்றதனால் மாத்திரமல்ல, கற்றோருடனும், மற்றோருடனும் கலந்து, வீடுகளிலும் பிரயாணங்களிலும் வீதிகளிலும் சம்பாவித்துத் தர்க்கித்ததினாலும் வந்தெய்தியது. இவர் தமிழைக் குறித்துப் பேசும்போதெல்லாம் அக்கால வழக்கத்தின்படி 'மலபார் பாஷை' என்ற பதத்தையே உபயோகிக்கிறார்.

பாஷையை மாத்திரம் படித்தால் போதாதென்றுணர்ந்து, இந்நாட்டு மக்களைப்பற்றி ஐரோப்பியர் முன் எழுதிவைத்த யாவற்றையும் படித்துக்கொண்டார். இப்படிப்பட்ட புத்தகங்களில் ஒன்று, பிலிப்புஸ் பஸ்தேயுஸ், யாழ்ப்பாணத்திலும் தென் இந்தியாவிலும் தான் கண்டவைகளைப்பற்றி எழுதிவைத்த நூலாகும்.

மொழிபெயர்ப்பில் ஈபேதேல்

1708ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 17ஆம் தேதி ஊக்கமான செபத்துடன் புதிய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினார். அவர் இந்தியாவிற்கு வந்து இரண்டு வருடங்கள்தான் சென்றிருந்தபோதிலும், தாம் இவ் வேலையைச் செய்துமுடிக்கக்கூடிய சக்தி வந்து விட்டதாக உணர்ந்தார். ஆயினும், அவர் மேற்கொள்ள வேண்டிய கஷ்டங்களதிகம் என்பதை நாம் காணலாம்.

பாஷை அவருக்கு மட்டும் புதியதல்ல, வேதத்துக்கும் புதியதாகும். அவருக்குமுன் ஒருவரும் வேதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கவில்லை. அத்துடன் தமது வேலையைத் தனியே செய்யவேண்டியதாயிருந்தது. தரங்கம்பாடியைத் தவிர, தென்னாட்டில் அல்லது இந்தியாவின் வேறு எந்தப் பாகத்திலும் புரோட்டஸ்தாந்து சபையைச் சேர்ந்த வேறு எவரும் அக் காலத்தில் கிறிஸ்தவ தொண்டாற்றவில்லை. ஆங்காங்குள்ள வர்த்தகர்களுக்கும், பட்டாளங்களுக்கும் குருமார் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் தமிழ்ப் பாஷையைக் கற்றுச் சுதேசிகளோடு நடவடிக்கைகள் வைத்துக் கொண்டவர்களல்லர்.

அதுகாறும் தமிழில் வேதம் திருப்பப்படாதபடியால், அவருக்கு முக்கியமாயிருந்த கஷ்டம் யாதெனில், நமது வேதத்தில் உள்ள பல விசேஷ பதங்களைத் திருப்புவதற்குச் சாதாரண தமிழிலும் இந்துசமய நூல்களிலுமுள்ள தகுதியான பதங்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பது. நாம் பேசும் பொழுது மாத்திரமல்ல, எழுதும்பொழுதும், சில சமயங்களில் தமிழ்ப் பாஷையில் ஏற்ற பதம் இல்லாவிடில் மூல பாஷையில் உள்ள பதத்தையே தமிழில் எழுதிக்கொள்கின்றோம். உதாரணமாக, 'காலேஜ்', 'ரெயில் வண்டி', 'சாய்பு', 'கவர்னர்'. ஆனால் செவ்வையான எந்த மொழி பெயர்ப்பிலும் மூலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பதமும் மொழி பெயர்ப்பில் விளக்கப்படவேண்டும். ஆகவே, மூல பதங்களைத் திரும்பவும் எழுதுவது வேத மொழிபெயர்ப்பில் தகுதியன்று. சீகன்பால்க் ஐயருக்கு இருந்த ஒரு வசதியாதெனில், ரோமான் சபையார் ஏற்கெனவே தமது தமிழாராதனை நூல்களில் பல வேதப் பதங்களையும், வேதத்தின் சிறிய பகுதிகளையும் மொழிபெயர்த்திருந்தனர். தனது மொழிபெயர்ப்பைச் செவ்வனே செய்யும்படி சீகன்பால்க் ஐயர் அவைகளை நன்கு கற்றனர். 'கடவுள்' என்னும் பதத்தை எப்படித் தமிழில் திருப்புவதெனக் கண்டுபிடிக்கவேண்டியது முதலாம் அவசிய கடமையாயிருந்தது. இது ஏன் கஷ்டமாயிருந்ததென்பதை அடுத்துவரும் அதிகாரத்தில் விரித்து விளக்குவோம். இங்கு, சீகன்பால்க் ரோமான் சபையார் அக்காலத்தில் உபயோகித்த

‘சர்வேசுரன்’ என்ற பதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அதையே உபயோகித்தார் என்று சொல்வதுபோதும்.

வேறு வேலைகள்

மொழிபெயர்ப்புவேலை ஒரு பக்கமாக நடக்க, சீகன்பால்க் தமது சபை வேலை, சு விசேஷ வேலைகளையுஞ் செய்ய வேண்டியதாயிருந்தது. 1707 முடிவில் அவருடைய சபை 37 பேர்களைக் கொண்டிருந்தது. இத்தொகை நாலு வருடங்களில் ஏறக்குறைய நாலு மடங்கு விருத்தியடைந்து, அவர் மார்க்கும்போது 250 பேராயிருந்தது. அவருடைய வீட்டிலும் அதிக வேலையிருந்ததாகத் தோன்றுகிறது. 1712ஆம் வருஷத்தில் அவருடைய வீட்டில் 64 பேர் நாள்தோறும் உணவருந்தினர். இத்துடன் பல பிரயாணங்களுஞ் செய்யவேண்டியிருந்தது 1708லும், 1709லும் நாகப்பட்டணஞ் சென்றார்; 1710இல் அவர் சென்னைக்குச் சென்றதாயறிவோம். இவை அக் காலத்தில் நீண்ட பிரயாணங்கள். கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தங்கள் பாஷையில் பாடப் பாட்டுகளிருக்க வேண்டுமென்று ணர்ந்து, 1707இல், மார்ச் மாதந் தொடக்கம் பாட்டுகளையும் மொழி பெயர்க்கத் தொடங்கினார். ஐரோப்பிய இராகங்களுக்கிசைந்த ‘ஞானப்பாட்டுகள்’ மாத்திரம் போதாதெனத் தீர்மானித்து, தமிழ் இராகங்களுக்கேற்ற ‘கீர்த்தனைகளையும்’ இயற்றினார். இவற்றில் 48 ஞானப்பாட்டுகள் எட்டு வருடங்களுக்குப்பின் அச்சிடப்பட்டன. அத்துடன் கிறிஸ்தவ கொள்கைகளைப்பற்றி ஒரு சிறிய வினா விடையையும் எழுதினார்.

இவைகளையன்றி 1711இல் வேறு சில நூல்களையும் ஜெர்மன் பாஷையில் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். இப்படி இவர் எழுதிய முதலாம் புத்தகத்தின் பெயர் ‘மலபார் (தமிழ்) நாட்டு மார்க்கத்தைப்பற்றிய முழு விபரமும்’ (Complete Description of Malabar Heathendom). இது 44 அதிகாரங்கள் அடங்கி 332 பக்கங்கள் கொண்டது. இப் புத்தகத்தில் தென்னாட்டு இந்து மக்களின் மார்க்கக் கொள்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், ஆசாரங்கள், தென்னாட்டு இலக்கியங்கள், சங்கீதம் ஆகிய

வற்றையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் முடிந்து அச்சுக்குப் போகுமுன், 1713இல், முன்னு மாதத்திற்குள் 'தமிழ்நாட்டுத் தெய்வங்களின் புரம்பரை' (Genealogy of Malabar Gods) என்னும் வேறொரு நூலையும் எழுதிமுடித்தார். இது 219 பக்கங்களைக்கொண்டது. அத்துடன் 'நீதி வெண்பா', 'கொன்றை வேந்தன்', 'உலக நீதி' என்னும் சிறிய தமிழ் நூல்களை ஒன்றுசேர்த்து ஒரு முன்னுரையுடன் 'நானாவித நூல்கள்' என்ற பெயர்கொண்ட ஒரு நூலையும் ஆக்கினார். ஜெர்மனியில் சபை அதிகாரிகள் அஞ்ஞான மார்க்கங்களைப்பற்றிய அறிவு கிறிஸ்தவர்களுக்கு அனாவசியமானதென அபிப்பிராயங் கொண்டிருந்தபடியால், இந் நூல்கள் அக் காலத்தில் வெளியிடப்படவில்லை. இரண்டாம் நூல் 1791இலும் மற்றவை எல்லாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும், இந் நூற்றாண்டிலுமே வெளிவந்தன. லத்தீன் பாஷையில் ஒரு தமிழ் இலக்கணமும் (Grammatica Tamulica), இன்னும் வேறு பல நூல்களும் இவரால் எழுதப்பட்டன.

புதிய ஏற்பாடும், அச்சுப் பதிப்பும்

இவையெல்லாம் அவரது இடைநேர வேலைகளே. அவரது முழுக் கவனமும் வேதத் திருப்புதல் வேலையிலேயே செலுத்தப்பட்டது. மூல பாஷைக்காதாரமாக ஷ்மிட் (Schmidt) என்பவரின் பிரசுரத்தையே உபயோகித்தார் அத்துடன் லத்தீன் திருப்புதலையும், ஜெர்மன் பாஷையில் மார்ட்டின் லுத்தரின் திருப்புதலையும், ஓபன்பாக் (Offenback)கின் திருப்புதலையும், ஒல்லாந்த, டேனிய, போர்த்துக்கேய திருப்புதல்களையும் உபயோகித்தார். வேலை தொடங்கி இரண்டரை வருடங்களுக்குள், அதாவது 1711ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31ஆம் தேதி அதை முடித்தார். இதில் நான்கு மாதங்கள் அசியாயமான குற்றச்சாட்டுகளின் நிமித்தம் சீகன்பால்க் சிறையில் இருக்க நேர்ந்தது. முதன் முதலாகச் செய்யப்படும் ஒரு பெரிய வேலையைத் தன்னந்தனியனாக இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்து முடித்தாரென நாம் காணும்போது வியப்புறுவது இயல்பே.

ஆனால் அக்காலத்தில் ஒரு புத்தகத்தை முடிப்பதற்கும், அதை அச்சிலேற்றுவதற்கும் இடையே அதிக தடை இருந்தது. அச்சியந்திரமொன்றை இங்கிலாந்திலிருந்து 'திறிஸ்து மார்க்க கல்வி அபிவிருத்திச் சங்கமும்' (S.P.C.K.), அச்செழுத்துக்களை ஜெர்மனியிலிருந்து சில நண்பர்களும் கொடுத்து உதவினர். அச்சியந்திரத்தை இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வந்த கப்பலை வழியில் பிரெஞ்சுக்காரர் பிடித்துக் கொண்டனர். அதைச் சென்னைப் பட்டண கவர்னர் பணங் கொடுத்து மீட்டார். ஆனால் தரங்கம்பாடிக்கு வந்துகொண்டிருந்த அச்சியந்திர முதலாளி, நன்னம்பிக்கை முனையில் மரித்தனன். ஆகவே, தரங்கம்பாடிக்கு யந்திரம் வந்த பொழுது, அதை உபயோகிக்க இயலாதிருந்தது. எனினும், டேனியச் சேனையில் கடமையாற்றிய ஒருவன் அச்சடிக்கும் வித்தைையை அறிந்தவனெனக் கேள்விப்பட்டு, அவனைக் கொண்டு, முதலில் சில சிறிய துண்டுப் புத்தகங்களைப் பதித்துப் பார்த்து, பின் புதிய ஏற்பாட்டைச் சீகன்பால்க் அவனிடம் ஒப்புவித்தார். 1713ஆம் வருட இறுதியில் அச்சுப்பதிப்புத் தொடங்கியது. 1714 கோடை காலத்தில் சுவிசேஷங்களும், அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் முடிவடைந்தன. இதன் முகப்பையே இந்நூலின் ஆரம்பத்தில் காட்டியிருக்கிறோம். இப்பாகத்தையே முதலில் வெளியிட்டுப் பரப்பினர். ஜெர்மனியிலிருந்து வந்த அச்செழுத்துக்கள் மிகப்பருமனாக இருந்தபடியால், புத்தகத்தைத் தொடர்ந்து வெளியிடப் போதிய அளவு காகிதம் இல்லாமற்போயிற்று. காகிதம் குறைந்த மட்டில் செலவாகும்படி, தரங்கம்பாடியில்தானே சிறிய எழுத்துக்கள் வார்ப்பிக்கப்பட்டன. புத்தகம் அச்சிலிருக்கும்போதே, சீகன்பால்க் ஐரோப்பாவுக்குப் போய்விட்டார். புளுச்சோவின்பின் அவருக்கு உதவியாக வந்த குருண்டலர் (Gurundler) என்பவரே வேலைக்குப் பொறுப்பாய் விடப்பட்டார். 1715ஆம் வருடம் ஜூலை மாதம் 15ஆம் தேதி இரண்டாம் பாகமும் அச்சிலிருந்து வெளி வந்தது. சீகன்பால்குடைய புதிய ஏற்பாடு, அக்கால டென்மார்க்கரசனாகிய 4ஆம் பிரெட்ரிக் என்பவருக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சீகன்பால்களுடைய புதிய ஏற்பாட்டின் சில பகுதிகளை இங்கு கொடுக்கிறோம். அடுத்த பக்கத்திற்கெதிரே மத்தேயு சுவிசேஷம் 4 ஆம் அதிகாரத்தின் கடைசிப் பகுதியையும், முதற் பகுதியையும் புகைப்படத்தால் காட்டுகிறோம். அக்காலத் தமிழ் எழுத்துக்களைப்பற்றி முன் சொன்னதை மனத்தில் வைத்து வாசிக்கவேண்டும்.

யோவான் 3:16

• அதெனென்றால் சறுவெசான லொகத்தை யிததனை சினெகித்திருநதபடியினுலெ தமக்கொண்ணுன குமாரனைத தநது அவரை விசுவாசிக்கிற பொகளெல்லாரும் கெட்டுப் பொகாமல நித்திய சீவனைப் பெறவெணுமென்றிருநதார.

அப். 17:22,23

பவுலு செனகிறவரொவென்றால் நடுகெழுகிறயிஷததலத தின நடுவெ நின்று சொன்னதாவது அதெனெனகிற பட்ட ணத்தாராயிருக்கிற பொகளெ நீங்கள் சகல காரியங்களிலெ அபதத நம்பிக்கைக காராயிருக்கிறீர்களென்று காண கிறோம்

அதெனென்றால் நாமங்களகெ நடநதுபொய உங்களுடைய வழிபாடுகளை ஆராயநது பாததபொது அறியாத சறுவெச வெசுறனுக்குயெனகிற வசனத்தைக்கொண்டிருநத ஒரு பீடத்தைக கண்டொம் அப்படியெ நீங்களறியாமல ஆராதனைசெய்கிறவரை நாம உங்களுக்கு அறிவிககிறோம்.

1 கோரி. 13:1-4 பதிமுறை அதிகாரம்

நான மனுஷருடைய பாஷைகளை யானாலும் சமமனசு களுடையபாஷைகளை யானாலும்பெசினாலும்யெனக்கு சினெக மிலலா தெபொனால சததங்குடுக்கிற பஞ்சலொகம்பொலெயா னாலும் கிணின கிணினெனகிற மணிபொலெயானாலுமிருக்கிறென.

நான தீரகததெரிசனத்தைச சொல்லுகிறதுக்கான வாததைக கொண்டிருநதாலும் சகல பாம ரகசியங்களையும் சகல அறிவுகளையும் அறிநதாலும் மலைகளைத் தங்கள் தலத்தை விட்டு அப்பாலெபொகப் பண்ணுகிறதுக்கான சகல விசுவாசத்தைக்கொண்டிருந்தாலும் சினெகமானது யெனக்கு யிலலாதெபொனால நான ஒண்ணுடிலலாதவனாயிருக்கிறேன

நான யென்னுடைய உடமைகளெல்லாததையும் பிச்சை
கூக குடுததாலும் யென்னுடைய சரீரத்தை வெந்து பொக
யொப்புகுடுததாலும் யெனக்கு சினெகமில்லாதெப்பொல
யெனக்கு பிறையொசனமொன்றுமில்லை.

சினெகமென்கிற புண்ணியம் சாந்தகுணமுமாய உபகாமு
மாயிருக்கது சினெகமானது வறமமாயிருக்க யில்லை
துறசினஞ் செயயயில்லை அது பெருமை கொணடிருக்கயில்லை
பொதுக் குறிப்புக்கள்

சீகன்பாற்குடைய திருப்புதலை நாம் பார்க்கும்போது
அதன் வசனங்களின் நடை சற்று நூதனமாகத் தோன்றும்.
அதற்கு முதற் காரணம், அவை நாம் அறிந்து பழகிய
வேத வசனங்களிலும் வித்தியாசமானவை. ஆகிலும் இது
முக்கிய காரணமன்று; சீகன்பாற்குடைய தமிழ் நல்ல தமிழ்
அல்லாததே முக்கிய காரணம். அவர், பல பிராமணர்,
பண்டிதர்மார்களுடன் பழகிச் சம்பாஷித்தபோதிலும்,
சாதாரணமாக அவரைச் சுற்றியிருந்தவர்களும், அவருடைய
சபையாரும் பேசி வந்த தமிழையே அவர் நன்கு அறிவார்.
அவர்களை மனத்தில் வைத்தே தமது திருப்புதலை செய்
கிருப்பார்.

எனினும், பல திருப்புதல்களைக் கண்ட நமக்கு அவ
ருடைய வேலையின் மேன்மை ஒருவேளை தோன்றாமலிருக்
கலாம். ஆனால் அதை நாம் உணருவது நன்று. முதல்
முறையாகப் புதிய ஏற்பாடு தமிழில் வெளிவந்தது. அது
ஒரு உண்மையான மொழிபெயர்ப்பு; யதார்த்தமாய் மூலத்
தைத் தழுவி யுள்ளது. இதன்பின் எவரும் கடவுளுடைய
வார்த்தையைத் தமிழில் வாசிக்கக்கூடிதாயிற்று. 'எழுதப்
பட்ட வார்த்தை நிலையானது' (The written word
remaineth) என லத்தீனிலே ஒரு பழமொழி உண்டு.
இப்படிப்பட்ட ஒரு புத்தகம் ஒரு தனியாளால் செய்து
முடிக்கப்பெற்றதென நாம் நினைக்கும்பொழுது, அது எவ்
வளவு பெரும் சேவை யென்பதைக் காண்கிறோம்.

விவாதம்

சீர்திருந்திய அல்லது புரோட்டஸ்தாந்து ஊழியம் தமிழ்
நாட்டில் செய்யத் தொடங்கி, ஒன்பது வருட காலத்திற்குள்

அவருடைய கருத்தின்படி யெனத் தருகின்றது. மபாமபிசசுரு நதபயி னுலெருகதகாடுகனய னுபலிகதி மபாகனயம் பலலலிசாதிகன் னுலெய மதுனபதன் னுலெயமத டிததிப்பபபாகனயம் பிசாசுபிடர தரு நதபா கனயம் பிசாசு னுலெ யாதகதபபபபாகன யுமதாலதைபழநுதாதல யாதகதா னையுமஅபா ண னுடயிலெகூபகடு

கொண்டு உந்தாரகனா உருபாகலுருகது. மபாகதிபதை கடுகாடுகருவி னுலெயம் கலி லெயனனதி மருத தருலெயம்ருகதகாடுபா லிளனதி மபததுபபபப ணநுதன் லெயம்ருய அ சலெயமெனதி மபபண தருலெயம்ருதெயனனதி மசீரமையிலெயம்ருபா மதானனனதி மருகதப பா லெயுமிருநது அருன கருசென நுதனா உடைபி னசென னாகலா உசு

அருசாமமதிகாரம்

அவருடைய கருத்தின்படி யெனத் தருகின்றது. மபாமபிசசுரு நதபயி னுலெருகதகாடுகனய னுபலிகதி மபாகனயம் பலலலிசாதிகன் னுலெய மதுனபதன் னுலெயமத டிததிப்பபபாகனயம் பிசாசுபிடர தரு நதபா கனயம் பிசாசு னுலெ யாதகதபபபபாகன யுமதாலதைபழநுதாதல யாதகதா னையுமஅபா ண னுடயிலெகூபகடு

மேததன உயிருகதி மபாகனபாயகதியபா னகனஅருதென னுலபா கனபூம்கருடையபாக னாயிருப்பாரகலாரு நதருயததன் பெர்லெ பசுததாரு னுலபா க னபாயகதியபா னகன அருதென னுலபாகனா ச மபுமண முளனபாகனா பாரகலாரு சாரு தயஅளனபாருளபா யகதியபா னகனஅருதெ ன னுலபாகனதய னுபப னுடபாரகலாரு எரு சததமுளனருஅதயத னைகடுகாண்டிருகதி மபாகனபாயகதியபா னகன அருதென னுலபாக னாச அருதென னுலபாக னபாரகலாரு அரு சமாதான முளனபாரு னபாயகதியபா னகன அருதென னுலபாகனா ச அருதென னுலபாகனா ச அருதென னுலபாகனா ச

புதிய ஏற்பாடு வெளிவந்தது. ரோமான் சபையார் ஏறக் குறைய 150 வருடங்களுக்குமுன்பே தென்னாட்டில் ஊழியம்செய்யத்தொடங்கியிருந்தனர். 1604இல் டி நோபிலி (De Nobili) என்னும் இயேசு சங்க (Jesuit) குரு இந்தியாவுக்கு வந்து 50 வருடங்களுக்குமேல் ஊழியம் செய்தார். இவர் சமஸ்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு ஆகிய பாஷைகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். 'தத்துவப் போதகர்' எனத் தமிழ் நாட்டிலே அழைக்கப்பட்டார்.

இவரினும் மேலான ஒருவர் அதே சங்கத்தின் குருவாகிய கோன்ஸ்தன்னைன் பெஸ்கி (Constantine Beschi) என்பவர் 1710இல் மதுரைக்கு வந்து சேர்ந்தார். இவர் தமிழில் மிகத் தேறியவர் மாத்திரமன்று, முற்காலப் பெரும் புலவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பேசப்படக்கூடியவருமாவர். 'சிந்தாமணி' என்னும் தமிழ்க் காப்பிய நூலைப்போல் இவர் இயற்றிய 'தேம்பாவணி' என்னும் காப்பியம் மிகவும் சிறந்ததென எல்லா அறிஞர்களும் பாராட்டுவர். இவர் பாக்கள் இயற்றும்போது, ஒவ்வொரு வரியையும் எழுத ஒவ்வொரு எழுத்தாளனாக, எப்பொழுதும் நாலு எழுத்தாளரை வைத்திருந்தாரெனச் சொல்லப்படுகிறது. இவருடைய சதுராகராதி யே பிற்காலத்தில் வந்த பெரிய அகராதிகளுக்கு ஆதாரமாயிருந்தது. லத்தீன் பாஷையில் சேந்தமிழ், சோடந்தமிழ் என இரண்டு இலக்கண நூல்களையும் இயற்றி, திருக்குறளில் ஒரு பாகத்தையும் அப்பாஷையில் திருப்பியுள்ளார். தமது மகா பாண்டித்தியத்தினிமித்தம் இவர் 'வீரமா முனிவர்' என்றழைக்கப்பட்டார். இப்பட்டம் மதுரைச் சங்கத்தாரால் 'தேம்பாவணி' அரங்கேற்றப்பட்ட பொழுது கொடுக்கப்பட்டதெனச் சொல்லப்படுகிறது. தத்துவ போதகருடைய உரைநடையிலிருந்து ஒரு உதாரணத்தைக் கொடுக்கிறோம்:—

‘ஆதி மனுஷனையும் அவனுக்குத் துணையாகக் கற்பித்தருளின ஸ்திரீயையும் பரிபூரண செல்வங்களைப் பொழிந்திருக்கிற ஒரு ஸ்தலத்திலே நிறுத்திப் பூமியிலிருக்கிற மனுஷருக்கு அப்படிப்பட்ட ஸ்தலம் விசேஷ ஸ்தலமாயிருக்கத் தக்கதாகக் கர்த்தரானவர் கட்டளையிட்டருளினார்.’

வீரமா முனிவரின் காப்பியத்திலிருந்து இரண்டு உதாரணங்களைக் கீழே கொடுக்கிறோம். முதலாவது தாவிது கோலியாத்தைக் கொன்றதைக் குறிப்பது. இது கம்பனுடைய கவிக்குச் சரியானதென R. K. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

‘கல்லை ஏற்றலும் கவணைச் சுழற்றலும் அக்கல்
ஒல்லை ஒட்டலும் ஒருவரும் காண்கிலர் அடிக்கும்
செல்லை ஒத்தன சிலைறுதல் பாய்தலும் அன்னான்
எல்லை பாய்ந்திருள் இரிந்தென வீழ்தலுங்

கண்டார்.’

- மற்றது மதுரைக் கருகாமையிலுள்ள திருக்காவலூரில் இருக்கும் அடைக்கல மாதாபேரில் பாடியது:

தாள் அணிந்த மதிமுதலாத் தமிழனும் அக்கமலத்
தாள் தாங்கிலேனோ
கோள் அணிந்த குழலணிதார் குடைவண்டாய்ப்
புகழ்பாடி மதுவுண்ணேனோ
வாள் அணிந்த வினைப்படை வெல்வலிச் சிங்கம்
ஈன்ற ஒருமானாய் வந்தாள்
கோள் அணிந்த காவலூர்க் கிளர்புனர்த்துப்
பசம்புல்லாய்க் கிடவேன் நானோ.

- தத்துவப் போதகர் ‘யேசு வேதம்’ என்ற ஒரு நூலை இயற்றியிருந்தபோதிலும், அவராவது வீரமா முனிவராவது வேதத்தை மொழிபெயர்க்க முயன்றாரல்லர். ஆயினும், சீகன்பால்க் ஐயருடைய திருப்புதலைக் கண்டதும் வீரமா முனிவர் அதை அதிகமாய் ஏனெஞ்செய்தார். அதன் பாஷைநடையைக் கேட்டதும் தன் கண்கள் வீங்கவும், நாவறளவும், காதுகள் வெடிக்கவுந் தொடங்கினவென்றும், அதை வாசிக்கக் கேட்டவர்கள் யாவரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்களென்றும் எழுதினார். நாம் சீகன்பால்கருடைய தமிழ் நடையையும், தத்துவப் போதகர், வீரமா முனிவர் என்பவர்களிடையே தமிழ் நடையையும் பார்க்கும்போது, அவை ஒன்றுக்கொன்று எவ்வளவு வேறுபடுகின்றனவெனக் காணலாம். இதற்குக் காரணம் ரோமான் சபைக் குருமார் கல்விமான்கள், பிராமணர் முதலியவர்கள் மத்தியில் வசித்து, அவர்

கருடைய பழக்க வழக்கங்கள் பலவற்றைப் பின்பற்றித் தமிழ் நாட்டுப் கலாச்சாரத்திற்குள் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைப் புகுத்த முயன்றனர். ஆகவே, அவர்கள் எழுதியவை எல்லாம் பழைய தமிழ் இலக்கியங்களை ஒட்டியிருந்தன.

சீகன்பால்க் சுற்றோரை இடையிடையே சந்தித்தாலும், அவருடைய நடவடிக்கைகளெல்லாம் பாமரரோடுதான் இருந்தன. இவர்கள் பழைய தமிழ் இலக்கியங்களையும், பண்பாட்டையும் அறிந்தவர்களல்லர். இவர்கள் மத்தியிலேயே அவர் வசித்து வந்தார்; இப்படிப்பட்டவர்களே அவருடைய சபையார்; இவர்களையே தமது மனத்தில் வைத்து, தமது திருப்புதலைச் செய்தார். சீகன்பால்க் 1 கொரி. 3:2ஐ 'நீங்கள் இன்னும் மாம்சத்தாராயிருக்கிறீர்கள்' எனத் திருப்பியிருந்தார். அதை 'உடலாசையில் தாழ்ந்த உணர்வினர்களாயிருக்கிறீர்கள்' எனத் திருப்பியிருக்க வேண்டுமென்றார் முனிவர். அப்படித் திருப்பியிருந்தால் சீகன்பால்குடைய சபையாருக்கு அது விளங்கியிருந்திருக்காது. எனினும், இத்துணை அதிக பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் செய்யாத திருப்புதல் வேலையைச் சீகன்பால்க் செய்து முடித்தார் என்பதை நினைவுகூரவேண்டும்.

பாஷையில் மாத்திரமன்றிச் சில தடவைகளில் கருத்திலும் வீரமா முனிவர் குற்றங்கண்டார். 1 கொரி. 9:5ஐ சீகன்பால்க் மூலத்தின்படி 'மற்ற அப்போஸ்தலன்மார்களைப்போலேயும், ஆண்டவருடைய சகோதரரைப்போலேயும் கூடப்பிறந்தவளாயிருக்கிற ஒருத்தியைப் பெண்சாதியாக அங்கங்கே கூட்டிக்கொண்டுபோகவும் எங்களுக்கு வல்லமை உண்டாயிருக்கிறதல்லவோ' என்று திருப்பியிருந்தார். இது முறைகேடென வாதித்தார் முனிவர். அப்படியாகில் எப்படித் திருப்பவேண்டுமெனக் கேட்டபோது, 'நாங்களும் ஒரு பெண் பிள்ளையைத் தங்கச்சியாகக் கூட்டிக் கொண்டு போகக்கூடாதா?' என்றிருக்கவேண்டும் என்றார். 'தங்கச்சி' என்ற சொல் மூலத்திலில்லை; தங்கச்சியைக் கூட்டிக்கொண்டு திரிய தனக்கு உரிமை இருக்கிறதென்று ஒருவரும் வற்புறுத்தத் தேவையில்லை. இதிலிருந்து முனிவர் வேதத்தைத் தமிழிலே திருப்ப எத்தனியாமல்விட்டது நன்றெனத் தெரிகிறது.

சீகன்பால்க் ஐயரின் இறுதிக்காலம்

1714இல் சீகன்பால்க் ஐயர் தமது புதிய ஏற்பாட்டு வேலையைக் குருந்டுலர் என்பவர் கையில் விட்டு விட்டு, ஐரோப்பாவுக்குப் பயணமானார் எனக் கண்டோம். போகும் போது, அவர் மலையப்பன் என்னும் ஒரு வாஸிபனையும் கூட்டிக்கொண்டு போனார். போகும் வழியில் அவனுடைய உதவியைக்கொண்டு, பழைய ஏற்பாட்டை யோசவாவின் புத்தகம் வரைக்கும் திருப்பி முடித்தார். 1716இல் திரும்பி வந்து, 1719ஆம் வருடம் பெப்ரவரி மாதம் 23ஆம் தேதி தமது 37ஆம் வயதில் தரங்கம்பாடியில் காலமானார். அவருடைய சரீரம் அந்த ஊரில் அவர் கட்டிய 'எருசலேம் ஆலயத்தில்' பலிபீடத்தின் முன்பாக அடக்கஞ்செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அவர் மரிக்குமுன் ரூத்தின் சரித்திரம் வரைக்கும் திருப்பி முடித்திருந்தனர்.

சீகன்பால்க் ஐயரே முதன் முதலாகச் சீர்திருந்திய அல்லது புரோட்டஸ்தாந்து மார்க்கத்தை இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வந்தவர். அவர் மரிக்குமுன்னரே அதை ஸ்திரமாய் ஸ்தாபித்து விட்டார். வேதம் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்திற்கு எவ்வளவு தேவையென்பதை உணர்ந்துதான் இரண்டு வருடங்களுக்குள்ளேயே அதன் திருப்புதலை ஆரம்பித்தார். அவர் வாழ்ந்த காலம் 37 வருடங்கள். அதில் ஏறக்குறைய முன்றிலொரு பாகத்தை இந்தியாவில் கழித்தார். ஆயினும், அவருடைய ஊக்கம், விசுவாசம், பரிசுத்த சீவியம், பொறுமை, தைரியம், தாழ்மை என்பவை என்றைக்கும் இந்திய கிறிஸ்தவ சபைக்கு முன்மாதிரியா யிருக்கின்றன. அவர் செய்த வேலை அவர் அதற்கு விட்டுப்போன ஒரு பெரிய சுதந்தரம்.

வேலை தொடர்ந்து நடைபெறுவது

இவர் முடிக்காமல்விட்ட பழைய ஏற்பாட்டுத்திருப்புதல் வேலையை இவர் மரித்த வருடம் தரங்கம் பாடியில் வந்து சேர்ந்த பெஞ்சமின் சூல்ச் (Benjamin Schultze) என்பவர் எடுத்துக்கொண்டார். ஆனால் சீகன்பால்க் ஐயரைப்போல் இவர் தம் வேலைக்குத் தம்மை ஆயத்தம்பண்ணவில்லை. செந்தமிழ் இலக்கியங்களை அதிகம் படிப்பது தமக்கு மாத்திரம்

பிரயோசனமாகுமே யொழிய மற்றவர்க்கல்லவென நினைத் தார். சீகன்பால்க் ஐயருடைய உன்னத தராதரங்கள் இவரிடம் இல்லாவிடினும், சீக்கிரம் பாஷையைக் கற்றுத் தம் வேலையை முயற்சியுடன் செய்தார். ஆனால் தமிழை இன்னும் நன்றாய்க் கற்றபின் தமது வேலையை ஆரம்பித் திருந்தால் நன்றாயிருந்திருக்குமென எண்ண இடமுண்டு.

அவர் 1723ஆம் வருடம் மார்ச்சு 18ஆம் தேதி பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் வேலையைத் தொடங்கினார். தமக்கு முன் பற்பல எபிரேயப் பாஷைப் பிரதிகளையும், பக்கத்தில் தமிழ்ப் பாஷை நடைபில் உதவிசெய்ய ஒரு பிராமணனையும் வைத்திருந்தார். நாளொன்றுக்கு ஆறு மணிநேரம் வேலைசெய்து, 1725ஆம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 24ஆம் தேதி 9 மணிக்குத் திருப்புதலை முடித்தார். அதன் பின் ஒவ்வொரு சொல்லையும் மூலத்துடன் ஒப்பிட்டுத் திருத்தவேண்டியதைத் திருத்தினார்.

பழைய ஏற்பாடு 4 பங்காக அச்சிடப்பட்டது. நியாயாதிபதி வரை 1723இலேயே அச்சிடப்பட்டது. சங்கீதங்கள் 1724இலும், ரூத் தொடங்கி உன்னதப்பாட்டு வரை (சங்கீதங்கள் தவிர) 1726இலும், ஏனைய புத்தகங்கள் 1727இலும் அச்சிடப்பட்டு வெளியாயின. இவைகள் அச்சடிக்கப்படும்பொழுதும், காகிதம் குறையவே, வழக்கம் போல கிறிஸ்தவ கல்வி அபிவிருத்திச் சங்கம் உதவிசெய்தது. இப்பிரதிகளில் முதலாவது சீகன்பால்க் ஐயர் இயற்றியது. மற்றவை சூல்ச் ஐயர் இயற்றியவை.

சூல்ச் ஐயருக்குச் சவிசேஷத்தைப் பரப்பும் வேலையில் மிகுந்த வாஞ்சையிருந்தது. ஆனால் வேதாகம நூலொன்றை மொழிபெயர்ப்பதற்கு வேண்டிய பாஷை அறிவு எவ்வளவு அதிகமும், நுண்ணியமுமா யிருக்கவேண்டுமென்பதை அவர் உணரவில்லை. போதிய அளவு தகுதிவருமுன் வேலையைத் தொடங்கி, அதிக விரைவாய்ச் செய்துமுடித்தார். வேத மொழிபெயர்ப்பை மாத்திரமன்றி வேறு பல நூல்களையும், தெலுங்கு, இந்துஸ்தான் முதலிய பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்தார். ஆயினும், இவ் வேலைகளை ஏவிய ஆர்வத்துக்கு ஏற்ற அறிவும், பொறுமையும் அவருக்கு

இல்லை. ஆகவே, அவருடைய உடன்ஊழியரே அவருடைய திருப்புதலில் குறைகள் காட்டத் தொடங்கினர். வேதத் திருப்புதலின் சரித்திரத்தில் இவரது பிரயத்தனம் பெரிதும் பாராட்டப்படுவதில்லை.

இவருடைய திருப்புதலில் காணப்பட்ட சில நூதன பதங்களைக் கீழ்க் காண்க:—

மூலபதம்

மொழிபெயர்ப்பு

அப்பம்

கஞ்சி

அத்தியிலை

வாழையிலை

ஓய்வுநாள்

சவாது

ஆவி

ஸ்பிரீத்து

கழுதை

நீசவாகனம்

திருப்புதல் வேலை முடிந்தபின், தரங்கம்பாடிப் பாதிரிமார் செனனைப் பட்டணத்தில் தொடங்கியிருந்த வேலையைச் நடத்தும்படி சூல்ச் ஐயர் 1726இல் அங்கு போய், 1743 வரை அங்கேயே வசித்தார். சீக்கிரத்தில் வேதப் பிரதிகள் இன்னும் தேவைப்பட்டபடியால், இவருடைய மொழி பெயர்ப்பை இவருடைய உடன்வேலையாட்கள் இவரைக் கேளாது திருத்தத் தொடங்கினர். 1740இல் பப்ரீசியுஸ் ஐயர் இந்தியாவுக்கு வந்தபோது, இம் மொழிபெயர்ப்பைக் குறித்து அதிக விவாதமிருப்பதைக் கண்டு, எல்லாரும் விரும்பினால்தான் திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமெனத் தீர்ப்புக் கூறினார்.

தெய்வ நாமங்கள்

வேதத்தில் தெய்வ நாமங்கள்

வேதம் கடவுளைப்பற்றிய புத்தகம். கடவுள் செய்ததையும், சொன்னதையும், அவருடைய சித்தத்தையும் கூறுவதே அதன் நோக்கம். இவைகள் மனிதனை அடுத்தவையாதலின், அநேக மனிதரைப்பற்றியும் நாம் வேதத்தில் வாசிக்கின்றோம். அவர்கள் தத்தம் காலத்தின்பின் மறைகின்றனர். ஆனால், எப்பொழுதும் நிற்பவர் கடவுளே. ஆதலால், வேதம் எப்பொழுதும் அவரைச் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டிருப்பது இயல்பு. நமது வேதம் இரண்டு பாஷைகளில் எழுதப்பட்டபடியால், எபிரேய பாஷையில் அவரைக் குறித்த ஒரு பதமும், கிரேக்க பாஷையில் வேறொரு பதமும் உபயோகிக்கப்படுமெனக் காத்திருக்கலாம். ஆனால், எபிரேய பாஷையில் அவரைக் குறித்து ஒரே பதம் மாத்திரம் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. வேதம் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டபொழுது, அப்பதங்களும் பல்வேறு முறைகளில் திருப்பப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இவைகளின் காரணங்களையும், தமிழில் தெய்வ நாமங்களைத் திருப்புவதற்கு இருந்த கஷ்டங்களையும் இவ்வதிகாரத்தில் நோக்குவோம்.

எபிரேயர்க்குள்ளும் அவர்களைச் சுற்றியிருந்தவர்களுக்குள்ளும் தெய்வங்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்ட மூலபதம் 'எல்' (El). இதன் கருத்து 'வல்லமையுள்ளவர்' என்பது. இதிலிருந்தே 'எல்காநா' 'சாமுவேல்', 'இஸ்ரவேல்', 'பெத்தேல்' என்ற நாமங்கள் உற்பத்தியாயின. ஆயினும், இப்பதம் ஏனைய தெய்வங்களுக்கும் உபயோகிக்கப்பட்டபடியால், பழைய ஏற்பாட்டை எழுதியவர்கள் பெரும்

பாலும் செய்யுள் முறையில் எழுதும்போதுதான் இத் தனிச் சொல்லை உபயோகித்தனர். இஸ்ரவேலின் கடவுளைக் குறித்து இப்பதம் பழைய ஏற்பாட்டில் 221 முறை மாத்திரம் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல முறைகளில் இப் பதத்துடன் ஓர் அடைமொழியையும் கூட்டினர். உதாரணமாக ஏல் ஷாடை (El Shaddai). 'சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுள்' (எண். 24:4); ஏல் எலியோன் (El Elyon) 'உன்னதமான கடவுள்' (ஆதி. 14:18). இஸ்ரவேலின் கடவுளைக் குறிக்கச் சாதாரணமாகப் பழைய ஏற்பாட்டில் உபயோகிக்கப்படுகிற பதம், 'ஏல்' என்பதின் மரியாதைப் பன்மையாகிய ஏலோஹிம் (Elohim). ஆதியாகமம் முதலாம் வசனத்தில் 'கடவுள் வானத்தையும் பூமியையும் உண்டு பண்ணினார்' என்னும் வசனத்தில் இப்பதமே உபயோகிக்கப் பட்டுள்ளது. ஏலோஹிம் என்னும் பதம் பழைய ஏற்பாட்டில் 2000 முறைக்குமேல் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதுவரை நாம் கவனித்த பெயர், அல்லது பெயர்கள், கடவுளுடைய காரணப் பெயர்கள். இன்னுமொரு பெயரினால் பழைய ஏற்பாடு கடவுளைச் சுட்டுவதை நாம் காணலாம். அது இஸ்ரவேலின் கடவுளுக்குரிய சொந்தப் பெயர், அல்லது இடுகுறிப் பெயர்; எனினும், கருத்தில்லாத இடுகுறிப் பெயரல்ல. அதன் கருத்தை மோசேக்கு வெளிப்படுத்தியதை யாத்திராகமம் 3:14இல் காண்கிறோம். 'நான் இருக்கிறவராக இருக்கிறேன்' எனக் கூறினார். அப்பெயரின் உச்சரிப்பு எபிரேய பாஷையில் யாவே (Yahweh). இப் பதம் பழைய ஏற்பாட்டில் ஏறக்குறைய 6661 முறை உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீர்க்கதரிசிகள் கடவுளுடைய நேர்முகமான செய்தியைப் பெற்றபடியினால், இப் பதத்தை அவர்களே பெரும்பாலும் உபயோகிப்பது இயல்பு.

முதலாம் இராஜாக்கள் 18ஆம் அதிகாரத்தில் பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகளுடைய பலிக்கு ஒன்றும் நடவாமலிருக்க, எலியா தீர்க்கதரிசியின் பலியை வானத்திலிருந்து வந்த அக்கினி பட்சித்தபோது, சனங்கள் எல்லாரும் 'யாவேஹு ஏலோஹீம்' எனச் சத்தமிட்டுச் சொன்னதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'யாவேயே கடவுள்' என்பது அதன்

பொருள். பிற்காலங்களில் இப்படியே 'இயேசுவே கிறிஸ்து' என்று அப்போஸ்தலர் பிரசங்கித்தனர். இதிலே 'இயேசு' இடுகுறிப் பெயர்; 'கிறிஸ்து' காரணப் பெயர்.

• இஸ்ரவேலின் கடவுளின் சொந்தப் பெயர் யாவே என்ற போதிலும், அப்படியே அது எழுதப்பட்ட போதிலும், எப்பொழுதும் அது அப்படி உச்சரிக்கப்பட்டு வரவில்லை. அதற்குக் காரணம், பத்துக் கற்பனைகளில் 3 ஆம் கற்பனை, 'கூடவுளுடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்காதே' என்று சொல்லுதல். ஆகவே அப்பெயர் காலகதியில் வாக்குக் குயர்ந்ததாகப் பாராட்டப்பட்டு வந்தது. ஆனதுபற்றி, வேதத்தை வாசிக்கும்போது, அச் சொல்லை உச்சரிக்கப் பயப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக 'அதோனை' என்றே உச்சரித்தார்கள். ஆகவே, கர்மேல் பர்வதத்தில் சனங்கள் உண்மையாக 'அதோனைஹு ஏலோஹீம்' என்றே சொல்லியிருக்க வேண்டும். 'அதோனை' என்ற பதத்தையே நமது திருப்புதல்களின் 'கர்த்தர்' என்று திருப்பியிருக்கிறார்கள். ஆயினும் எழுத்திலும் 'அதோனை' என்ற பிரத்தியேகமான சொல்லும் பழைய ஏற்பாட்டில் கடவுளைக் குறிக்க 337 தரம் உபயோகப்பட்டிருக்கிறது.

'யேகோவா' என்னும் பதம் மூலபாஷையில் இல்லை. அது எப்படி வந்ததென்பதைப் பற்றிய வரலாறு நூதனமானது. மேலைத் தேச பாஷைகளில் ஒரு சொல்லை எழுதும் போது மெய் எழுத்துக்களும் உயிரெழுத்துக்களும் பிரத்தியேகமாக எழுதப்படும். கீழைத் தேச பாஷைகளில் உயிர் எழுத்துக்கள் சொற்களைத் தொடக்காவிடின் குறிகளினால் காட்டப்படும். 'க'வுக்கு ஒரு குறியைக் கூட்டினால் அது 'கி'யாக மாறும்; இன்னொரு குறியை இட்டால் அது 'கு' ஆகும். எபிரேய பாஷையில் ஆதியிலே உயிரெழுத்துக்கள் சிறிதுங் காட்டப்படவில்லை. மெய்யெழுத்துகளிலிருந்தே கருத்தின்படி சொற்கள் உச்சரிக்கப்பட்டன. ஆனால் பாபிலோனிய சிறையிருப்பின் பின், யூதர் தம் நாட்டிற்குத் திரும்பியபோது, அங்கும் அருகாமையிலும் அரமேயிக் பாஷையே உபயோகிக்கப்பட்டபடியால், அதையே தாங்களும் பேசத் தொடங்கினர். எபிரேய பாஷை அவர்களுக்கு ஒரு பூர்வ பாஷையாய் வந்தது;

கஷ்டத்துடனேதான் அவர்கள் அதை வாசிக்கக் கூடிய தாயிற்று. ஆகவே, அவர்களுக்கு உதவியாய் இருக்கும்படி உயிரெழுத்துக்களைக் காட்டுவதற்குக் குறிகளும், கீழ்களும், மெய்யெழுத்துகளுக்கு மேலும் கீழும் போடப்பட்டன. 'யாவே' என்ற சொல் 'அதோனை' என்றே உச்சரிக்கப்பட்ட படியால், அச்சொல் எங்கெங்கு வந்ததோகங்கெல்லாம் அதன் மெய்யெழுத்துக்களை யொட்டி 'அதோனை' என்னும் சொல்லுக்குரிய உயிரெழுத்துக் குறிகளே போடப்பட்டன. நூற்றாண்டுகள் பல கழிய இந்த வர்த்தமானத்தின் காரணம் எவருக்கும் தெரியாமற்போய்விட்டது. ஆகவே, இச் சொல்லையும் ஏனைய சொற்களைப்போல் பாராட்டி, எழுதப்பட்டிருந்த மெய்யெழுத்துக்களையும் அவைகளுடன் சேர்க்கப்பட்டிருந்த உயிரெழுத்துக் குறிகளையும் ஒருங்கு சேர்த்துவாசித்ததனால், 'யேகோவா' என்ற சொல் பிறந்தது. கி.பி. 1518-க்குமுன் இச் சொல் எவராலும் உபயோகிக்கப் பட்டதாய்த் தெரியவில்லை.

புதிய ஏற்பாட்டில் கடவுளைக் குறிக்க உபயோகிக்கப் படும் கிரேக்க பதம் தியோஸ் (Theos); இது லத்தீன் பாஷையில் டேயுஸ் (Deus) என்ற பதத்துடன் சம்பந்தப் பட்டது. பூர்வ ஆரியருடைய பாஷைகளெல்லாம் ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்தபடியினால், இதே பதம் சமஸ்கிருதத் தில் 'தேவ' என்றிருக்கிறது. இப் பதங்களின் வேர்ப் பொருள் 'ஒளி' அல்லது 'பிரகாசம்' என்பது.

தமிழில் அவைகளைத் திருப்புங் கஷ்டம்

நமதுவேதம் எழுதப்பட்ட மூல பாஷைகளில் கடவுளைக் குறிக்க உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள பதங்கள் எப்படி மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டுமெனத் தமிழில் வேதம் திருப்பப் படத் தொடங்கிய காலந்தொட்டு, 250 வருடங்களாய் அபிப்பிராய பேதம் இருந்து வருகிறது. இது ஏன் எப்படி யென்று பலர் வினவக்கூடும்.

இந்து சமயத்தில் பூர்வந்தொட்டுப் பல தெய்வங்களுக்கு இடமிருந்தது. 'இருக்கு' வேதம் முப்பத்து மூன்று தேவர்களைப்பற்றிக்கூறும். இவர்கள் தத்தம் நாமங் களினால் அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் தேவர் என்று

பாராட்டப்பட்டபோதிலும், இவர்களில் எவரும் முழு முதற் கடவுள் என மதிக்கப்படவில்லை. பிற்காலங்களில் இந்து சமயத்திலெழுந்த 'வைஷ்ணவம்', 'சைவம்' என்னும் மதங்கள், ஓரளவுக்கு ஏகேச்சுர வாதத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்றன வெனச் சொல்லலாம். இவை ஒவ்வொன்றிலும், விஷ்ணுவும், சிவனும் முழு முதற் கடவுளாகப் பாராட்டப்படுகின்றனர். ஆனால் இவர்களுடைய பெயர்களை நமது வேதத் திருப்புதலில் உபயோகிப்பதற்குத் தடையான இரு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, இத் தெய்வங்கள் ஒவ்வொன்றும் தத்தம் குழுவினரால் முழு முதற் கடவுளாகப் பாராட்டப்பட்டபோதிலும், மற்றைய குழுவினரால் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். ஆகையால் அவை பொதுப் பெயர்கள் அல்ல. மற்றது, இவர்கள் ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் திட்டமான சித்தாந்தங்களும், பல்வேறு புராணக் கதைகளும் உண்டு. ஆகவே, இவர்களுடைய பெயர்களை ஏற்றுக்கொண்டால், இவர்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட மார்க்கங்களுமெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதாகும். அப்படிச்செய்தால் கிறிஸ்து மார்க்கம் கிறிஸ்து மார்க்கமாயிருக்காது.

கிறிஸ்து மார்க்கம் முதலாம் நூற்றாண்டில் பரவத் தொடங்கியபொழுது, அது பிரவேசித்த உலகம், கிரேக்க, ரோம பண்பாடு நிலவிய உலகம். கிரேக்கர் தமது முக்கிய தெய்வத்தைச் சீயஸ் என்றும் ரோமர் தமது முக்கிய தெய்வத்தை யூட்பித்தர் என்றும், அழைத்தனர். இம் மார்க்கங்களுக்குள் இருந்த ஒற்றுமையின் பொருட்டு, இவ்விரண்டு நாமங்களினாலும் அழைக்கப்பட்ட தெய்வங்கள் ஒன்றென்பதே அக்காலமிருந்த அபிப்பிராயம். ஆனால் கிறிஸ்து மார்க்கம் அவர்களுக்குள் சென்றபொழுது, இப் பெயர்களில் ஒன்றையாவது எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அது எடுத்துக்கொண்டது பொதுப் பெயர்கள், கிரேக்கபாஷையில் தீயோஸ் (Theos), லத்தீன் பாஷையில் டேயுஸ் (Deus).

அப்படியே தமிழிலும் செய்யலாமே எனக் கேட்கலாம். கஷ்டம் என்ன? சூடாமணி நிகண்டு என்னும் தமிழ் அகராதியில் தெய்வப் பெயர்த் தொகுதியில் சிவன், விஷ்ணு, பிரமாவினுடைய பல பொதுப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இவைகளில் அநேகம் தெய்வத்தின்

குணங்களை விவரிக்கும் அடைமொழிகளையன்றிப் பெயர்கள் அல்ல வென்பது அவைகளை உற்றுநோக்கினால் புலனாகும்; உதாரணமாக: நித்தன், நிமலன், ஆனந்தன், வரன், போதன். அந்நூல் கொடுக்கும் வேறுபல பெயர்கள் மனிதருக்கும் உபயோகிக்கக் கூடியவை, உதாரணமாக: அண்ணல், இறைவன், சீமான், மாசேனன்.

ஆயினும், இந்தியாவிலே பண்டு தொட்டு, மெய்ய்ப் பொருளோடு இரு பெயர்கள் சம்பந்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இவை: பிரமன், ஈசன் அல்லது ஈஸ்வரன் என்பன. எனினும், இவ்விரு பதங்களையும் உபயோகிப்பதில் அதிகம் சிக்குண்டு. பிரமனுக்குக் குண குணங்கள் உண்டோ இல்லையோ என்பது உபநிட காலந் தொடங்கி (அதாவது கி.மு. 5ஆம், 6ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி) தர்க்கத்துக்குரியதாய் இருந்தது. கி.பி. 800 அளவில் இருந்த சங்கராச்சாரி என்னும் மாபெரும் முனிவர் குண குணங்கள் இல்லையென்றே தீர்த்தனர். இவ்வபிப்பிராயம் இந்து சமயத்தில் பெரும்பான்மையோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அவருக்குப் பின்வந்த இராமானுஜாச்சாரி பிரமனுக்குக் குண குண முண்டென வாதித்தார். கிறிஸ்தவர்கள் பிரமன் என்னும் பெயரை எடுத்து உபயோகித்தால், சங்கராச்சாரியரை விரோதித்து இராமானுஜாச்சாரியை சார்பதாக முடியும்.

இந்து தத்துவ ஞானத்திற்குப் புறம்பே பிரமன் என்பதற்கு வேறொரு கருத்து ஏற்பட்டது. அதாவது பிரமன் மும்மூர்த்திகளில் ஒருவன், படைத்தல் தொழிலைச் செய்பவன்; விஷ்ணு காப்பவன்; சிவன் அழிப்பவன் என்பது. மும்மூர்த்திகளின் ஒருவனாகிய பிரமனுடைய பெயரை மெய்ப் பொருளாகிய பிரமனுடைய பெயரைப் போல் எழுதாமல் வேறுவிதமாகச் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதுவதால், அப்பாஷையில் விளக்கமின்மை ஏற்பட மாட்டாது. மெய்ப் பொருளாய்ப் பாராட்டப்படும் பிரமனுடைய பெயர் சமஸ்கிருதத்தில் 'பிரம' என்று எழுதப்படும்; மும்மூர்த்திகளில் ஒருவனாகிய பிரமனுடைய பெயர் 'பிரமா' என்று எழுதப்படும்.

‘நசன்’ அல்லது ‘நஸ்வான்’ என்னும் பெயர் ‘நசா’ என்ற மூலத்திலிருந்து வந்தது. அதற்கு ‘அதிகாரமுள்ளவர்’ என்பது பொருள். ‘நசானு’ என்னும் பதம் பழைய வாசகங்களில் சிவனைக் குறிக்க உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. பிற்காலங்களிலும் சைவர் இதைச் சிவனுக்கு உபயோகித்து வந்திருக்கிறார்கள். ‘நசன்’ என்பதிலிருந்தே ‘நஸ்வான்’ உற்பத்தியானது. சங்கராச்சாரி என்றவர் ‘உண்மையில் பிரமன் நிற்குணன், ஆனால் அறியாமையினால் மனிதர் அவனைச் சற்குணனென்று எண்ணுகின்றனர்; இவ்வறியாமையினால் சிந்திக்கப்படும் சற்குண பிரமனுக்கே ‘நஸ்வான்’ என்று பெயர் என்று அவர் சாதித்தது, இச்சொல்லுக்குப் பெரிய நஷ்டத்தை விளைவித்தன.

கிறிஸ்தவர்கள் முதலில் உபயோகித்த நாமங்கள்

ஆகவே, கடவுளுடைய நாமத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் விஷயத்தில் இருந்து வந்த கஷ்டத்தை நாம் ஓரளவுக்குக் காணலாம். 16ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்த இயேசு சங்கக் குருமார், முதன் முறையாகக் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைத் தமிழில் போதிப்பதற்கு ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் புதிய சொற்களைத் தேடிப்பிடிக்க வேண்டியவர்களாயிருந்தனர். கடவுள் என்னும் பதத்திற்கு இந்து மதச் சரித்திரத்தில் உள்ள கருத்துக்கள் பொதிந்திராததும், கிறிஸ்து மதத்திலுள்ள மெய்யான கருத்தைச் சரியாக வெளிப்படுத்தக் கூடியதுமான பதத்தை அவர்கள் தேட வேண்டியதாயிற்று. அப்படி அவர்கள் இதற்குக் தேடிக் கண்டுபிடித்த பதம் ‘தம்பிரான்’ (தன் + பிரான் = தன்னுடைய அல்லது எல்லாருடைய தலைவன்). இப்பதம் சில மனிதரைக் குறிக்க உபயோகிக்கப்பட்டபோதிலும் (உதாரணமாக ஓர் ஆதீனத்தின் தம்பிரான்) ஓரளவுக்குப் பொருத்தமான சொல்.

ஆயினும், 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சீகன் பால்க் ஐயர் வந்தபோது ரோமான் சபையினர் இச் சொல்லுக்குப் பதிலாகச் ‘சருவேசரன்’ என்ற சொல்லை உபயோகிக்கத் தொடங்கினிட்டனர். ‘நஸ்வான்’ என்ற பதத்துடன் ‘சர்வ’ என்ற அடைமொழியைக் கூட்டி-

விடின அச் சொல்லில் முன் இருந்த வடு நீங்கிவிடுமென்ற எண்ணத்தாலேயே இப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். சீகன்பால்க் வேதத்தை மொழிபெயர்ப்பதற்கு ஏற்ற பதங்களைத் தேடும்போது, கத்தோலிக்கர் என்ன பதங்களை உபயோகித்தனர் என்று பார்த்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, கடவுள் என்னும் பதத்திற்குச் 'சருவேசுரன்' என்னும் சொல்லைக் கத்தோலிக்கரிடமிருந்தே அவர் எடுத்துக்கொண்டார் என்பதற்கு ஐயயில்லை.

18ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், இலங்கையில், ஒல்லாந்தர் புதிய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்த்தபொழுது, தாங்கள் தரங்கம்பாடிப் பாதிரிமாரின் திருப்புதலை அதிகமாய் உபயோகித்ததாகக் கூறியிருக்கின்றனர். அவரைப்போலவே அவர்களும் 'சருவேசுரன்' என்னும் பதத்தை எடுத்துக்கொண்டனர். அப்பதமே இன்றும் ரோமான் சபையார் மத்தியில் உபயோகத்திலிருக்கிறது.

நமது மொழிபெயர்ப்புக்களில் கடவுளைச் சுட்டும் பதம் பலமுறை மாறியிருக்கிறது. காலத்திற்குக் காலம் கிறிஸ்தவர்கள் தம் முன்னோர் உபயோகித்த பதம் தகுதியான தல்லவென்றும், அதிலும் திருத்தமான சொல் உபயோகிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

18ஆம் நூற்றாண்டின் முதற் பகுதியில் சீகன்பால்க் தமது புதிய திருப்புதலில் புகுத்திவைத்த பதம் அதி சீக்கிரத்தில் புரோட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவர்களுடைய உபயோகத்திலிருந்து நீங்க நேர்ந்தது. எர்னஸ்ட் உவால்தர் (Ernst Walther) என்னும் தரங்கம்பாடி மிஷனரியே 'சர்வவேசுரன்' என்னும் பதத்திற்குப் பதிலாகப் பராபரன் என்னும் பதத்தை வேதத் திருப்புதலுக்குள் கொண்டுவந்தார் என்று ஆர்னோ லேமன் (Arno Lehmann) கூறுகிறார்.*

என்ன காரணங்கொண்டு இப்பதம் உவால்தருடைய மனத்தைக் கவர்ந்ததென ஆராய்வது நமக்குப் பிரயோசனமாயிருக்கும். 'பராபரன்' என்ற சொல் கடவுளுக்கு உபயோகிக்கப்படக்கூடிய பதமாயிருந்தபோதிலும், அது

* It began at Tranquebar, p. 161.

வரை பொது உபயோகத்திலிருந்த ஒரு சொல்லல்ல. உவால்தர் மரித்தது (1741இல்); தாயுமானவர் என்னும் மாபெரும் சைவப்புவர் மரித்தது 1742இல். ஆகவே, இவர்கள் இருவரும் சமகாலத்தவர். தாயுமானவர் 'பராபரக் கண்ணிகள்' என்ற 389 கண்ணிகள் பாடியிருந்தார். இக் கண்ணிகளுக்குள் இந்து சமயக் கொள்கைகள் அதிகம் புகுத்தப்படவில்லை. ஆயினும், மிகப் பக்திரசம் வாய்ந்தவை. இவை ஒவ்வொன்றும் 'பராபரமே' என்று முடிகிறது. ஆனால் அச் சொல் சிவனுடன் அதிகம் ஒட்டி உபயோகிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அது கடவுளுக்கு ஒரு பொதுப் பெயராக உபயோகப்படக்கூடிய தென உவால்தருக்குத் தோன்றியிருக்குமென்பதற் கைய மில்லை. அதற்கு அவர் 'அன்' விசுவிகொடுத்து, 'பராபரன்' என்று மாற்றினார்.

'சர்வேசுரன்' என்னும் நல்லதொரு பதம் ஏற்கெனவே இருக்கும்பொழுது, இன்னுமொரு சொல்லை ஏன் தேட வேண்டுமென வினவலாம். உவால்தருடைய காலத்தில் தரங்கம்பாடியிலிருந்த புரோட்டஸ்தாந்தா பாதிரிமாருக்கும் மதுரையிலிருந்த ரோமான் மதக்குருவாகிய வீரமா முனிவருக்கும் ஒரு பெரிய விவாதமிருந்ததைக் கண்டோம். வீரமா முனிவர் புரோட்டஸ்தாந்து போதனையை ஏளனஞ்செய்து, பல துண்டுப் பத்திரங்களை வெளியிட்டிருந்தார். ஆகவே, தங்களை ரோமான் வேதத்தினரிடமிருந்து வித்தியாசப் படுத்திக் காட்ட உவால்தர் விரும்பியிருக்கலாம். 'பராபரன்' என்னும் பதம் எங்கிருந்து எடுக்கப்பட்டது, ஏன் உபயோகிக்கப்பட்டது, என நாம் திட்டமாய்ச் சொல்ல முடியாவிடினும், இவ்விரு விஷயங்களினிமித்தம் நாம் யுகித்தது சரியென நினைக்கலாம்.

சீகன்பால்க், சூல்ச் ஐயர்மாருடைய வேலையைத் திரும்பவும் எடுத்து நடத்தி, நாம் இன்னுமொரு அதிகாரத்தில் கவனிக்கவிருக்கும் ஒரு மிகப் பிரபல திருப்புதலைச் செய்த பப்ரீசியஸ் (Fabricius), 'பராபரன்' என்னும் பதத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். இவருடைய திருப்புதல் வழங்கி வந்த காலமெல்லாம் கடவுளுக்குப் 'பராபரன்' என்னும் பதமே புரோட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவர்களுக்குள் உபயோகத்

திலிருந்தது. இக்காரணத்தினால்தான் வேதநாயக சாஸ்திரியார் (1774-1864) தமது பாடல்களில் 'பராபரன்' என்னும் பதத்தை உபயோகித்துள்ளார்.* இப்பதம் ஏனைய புரோட்டஸ்தாந்து சபைகளில் இப்போது கைவிடப்பட்டாலும், தமிழ்ச் சுவிசேஷ லுத்தரன் சபையாருக்குள் இன்றும் உபயோகத்திலிருந்துவருகிறது.

'பராபரன்' என்னும் பதத்துக்குப் பதிலாக உபயோகத்தில் வந்த வேறு பதங்களையும், அவைகளைப்பற்றிய விவாதங்களையும் பின்னால் காண்போம்.

கடவுளின் சொந்தப் பெயர்

பழைய ஏற்பாட்டிலே எபிரேய பாஷையில் கடவுளுடைய சொந்தப் பெயர் 'யாவே' என்றிருந்த தென்றும், அதை எப்படி அவர்கள் உச்சரிக்க பின் நின்றபடியால் அதற்குப் பதிலாக 'அதோனை' என்று சொன்னார்கள் என்றும் கண்டோம். வெவ்வேறு பாஷைகளில் அப்பெயர்களைத் திருப்புகிறவர்களும் யூதருடைய மனப்பான்மையை ஏற்றுக் கொண்டு, காரணப்பெயராயிருந்த 'அதோனை' என்பதையே மொழி பெயர்த்தனர். அதை லத்தீனில் Dominus என்றும் ஆங்கிலத்தில் Lord என்றும், ஜெர்மனியப் பாஷையில் Herr என்றும் திருப்பியிருக்கிறார்கள். இது தமிழில் 'கர்த்தர்' என்று பப்ரீசியுஸ் ஐயரால் திருப்பப்பட்டது. இது 'கிறி' (செய்கிற) என்னும் சமஸ்கிருத மூலத்திலிருந்து வருகிறது. ஆகவே, 'கர்த்தர்' என்பதற்குச் 'செய்கிறவர்' என்னும் பொருள் (உதாரணமாக 'கருமகர்த்தர்'). இம் மூலத்திலிருந்தே 'கருமம்', 'கிரியை' முதலிய சொற்கள் வருகின்றன. 'கர்த்தர்' என்னும் சொல் 'அதிபதி', 'ஆளுகிறவன்', 'ஆண்டவன்' என்னும் கருத்துக்களையும் கொடுக்கும். இக்கருத்துக்களுடன் இச்சொல் சிவன், பிரமன் என்போரைப்பற்றி இந்து சமயத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் 'யாவே' என்ற சொல் இரு

*ஜெபமாலே, பக் 238 'நிசேயா சங்கத்தின் விசுவாசப்பிரமாணம்', சகல வஸ்துக்களையுமே படைத்த பெருமைச் சருவ வல்லமையுடைய பிதாவாகிய பராபரன் ஒருவனையே விசுவாசிக்கிறேன்.

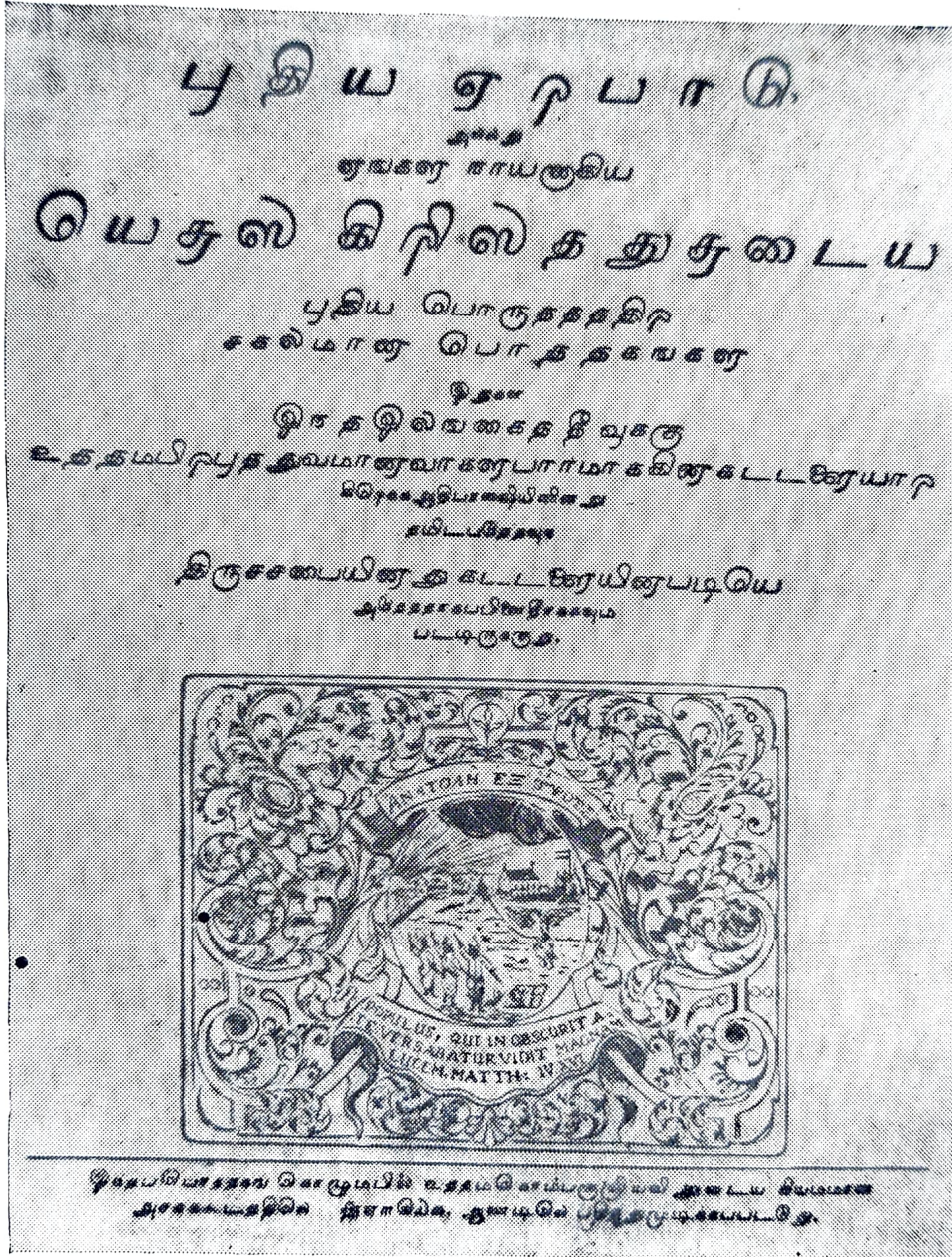
சூலிப்பெயராய் இருப்பதனால், அது எங்கெங்கு வருகிறதோ
அங்கங்கெல்லாம் அதை மொழிபெயர்க்காமல் அப்படியே
உபயோகிக்கப்படவேண்டுமென்றும், யூதரைப்போல் நாம்
செய்யக்கூடாதென்றும், ஒரு விவாதம் எழும்பியதைப் பின்
நாம் காண்போம்.

இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் . வெளியீடுகள்

ஒல்லாந்தர் வருகையும் அவர்கள் மார்க்க முயற்சியும்

17ஆம் நூற்றாண்டின் முதற் பகுதியிலே ஐரோப்பிய படைகளுள் ஒல்லாந்தருடைய கடற்படை இணையற்றது. ஆகையால் அக்காலத்தில் அவர்களுடைய கப்பல்கள் கீழ் நாடுகளுக்குத் தடையின்றி வரக்கூடியதாயிருந்தன முதல் முதல் அவர்கள் வந்தபோது, இந்தியாவின் தென் மேற்குப் பாகங்கள் போர்த்துக்கேயரின் அரண்கள் நிறைந்தனவாயிருந்தபடியால், இந்தியாவுக்குக் கிழக்கே இருக்கும் நாடுகளில் கவனம் செலுத்துவதே புத்தி யென்றெண்ணினர். ஆயினும், இவ்விரு சாதிகளுக்குமிடையில் போர் மூளுவது எவ்வளவு இயல்பெனக் கவனித்தோம். 1605இல் ஒல்லாந்தர் தமது முதல் வெற்றியைப் பெற்று, அம்பியோனா என்னுமிடத்தைக் கைப்பற்றினர். 1619இல் ஜாவாவின் முக்கிய பட்டணமாகிய ஜாக்கட்டாவைப் (Jakarta) பிடித்தனர். 1639இல் இந்தியாவில் கோவாவை (Goa) முற்றிக்கை போட்டனர். 1641இல் மலாக்காவைப் பிடித்தனர். போர்த்துக்கேயரின் செல்வாக்குக் குன்றி விட்டமை வெளிப்படையாயிற்று.

இவ்விரு சார்பினருக்குமிடையில் வேற்றுமையுமுண்டு ஒற்றுமையுமுண்டு. போர்த்துக்கேயர் தமது அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தோடும் அதன் பிரதிநிதிகளாகவும் வந்தனர். ஒல்லாந்தர், 'கிழக்கிந்திய கம்பனி' என்னும் ஒரு வியாபார சமுதாயத்தின் சார்பில் வந்தனர்; அவர்கள் நோக்கம்

இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் வெளியிட்ட புதியேற்பாட்டின் ஒரு பக்கம்—1759
(The title page of the New Testament issued by the Dutch in Ceylon)

வியாபாரத்தை விருத்திபண்ணி ஆதாயம் பெறுவதே. போர்த்துக்கேயர் ரோமான் சபையைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒல்லாந்தர் சீர்திருத்தச் சபையைச் சேர்ந்தவர்கள். ஐரோப்பாவில் ஒல்லாந்தருடைய நாட்டைப் பிடிப்பதற்குப் போர்த்துக்கேயரும் சமமதமாயிருந்தபடியினாலும், ஒல்லாந்தர் ரோமன் சபையைச் சேர்வண்டுமென்று ஐரோப்பாவில் நடந்த யுத்தங்களின் நிமித்தம் இரு சார்பினருக்குமிடையில் அதிக வெறுப்பு இருந்துவந்தது.

இரு நாட்டினரும் வெவ்வேறு மார்க்கங்களைக் கடைப்பிடித்தபோதிலும் இருவரும் தத்தம் மார்க்கத்தைப் பரப்புவதில் அதிக ஊக்கமுடையவர்கள். ஆனால் தமது மார்க்கத்தைப் பரப்புவதில் ஒவ்வொரு நாட்டினரும் வெவ்வேறு முறைகளைக் கையாண்டனர். போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சியின் கீழ் அரசாங்கம் மார்க்கத்தைப் பரப்புவதில் சிரத்தை யெடுத்து உதவிசெய்தபோதிலும், அதைப் பரப்பும் வேலை குருமார் கையிலேயே இருந்தது; விசேஷமாக இயேசு சங்கமும், பிரான்சிஸ்கன் சங்கமும் அதில் ஈடுபட்டு, அதிக ஊக்கத்துடனும் திபாகத்துடனும் அதைச் செய்துவந்தன. ஒல்லாந்தரின் கீழ் மார்க்கத்தைப் பரப்புவது வர்த்தகக் கம்பெனி அதிகாரிகளின் கையிலேயே இருந்தது அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அவர்களே எடுத்து வந்தனர். ஒல்லாந்தர் கைக்கொண்ட முறைகளில் பெரிய வடுக்கள் தோன்றின. முதலாவதாக, மார்க்கத்தை நன்கறிந்த குருமாருக்கு அதைப் பரப்பும் ஆர்வம் இருக்கவில்லை. 1725 வரைக்கும் இலங்கையிலிருந்த குருமாரில் 8 பேருக்கு மாத்திரமே சுதேச பாஷைகள் தெரிந்திருந்தன. ஆகவே, கிறிஸ்தவ போதனை ஆங்காங்கிருந்த உபாத்திமாரிடம் விடப்பட்டது. இவர்கள் பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை கொஞ்சமேனும் இல்லாதவர்கள். இரண்டாவதாக, கிறிஸ்தவர்களுக்கே வாழ்க்கை வசதிகளும், உரிமைகளும் கொடுக்கப்பட்டன; அவர்களே தமது பெற்றோரிடமிருந்து சொத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளலாம்; அவர்களுக்கே அரசாங்க உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்பட்டன; அவர்களே வியாபாரம் செய்ய உத்தரவு பெறக்கூடும். ஆகவே, இவ்வசதிகளைப் பெறும்படி, உள்ளே

இந்துமதப் பற்றுடைய பலர் புறம்பே கிறிஸ்தவர்களைப் போல் நடித்தனர். 1760இல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்ற 1,82,226 பேர் இருந்தபோதிலும் இதில் சபையின் பூரண அங்கத்தினரா யிருந்தவர்கள் 64 பேர் மாத்திரமே. நாட்டில் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தில் இருந்த ஆர்வம் எவ்வளவென்பது இதனால் பிரத்தியட்சமாகும்.

- இப்படிப்பட்ட போலி மார்க்கம் நிலைபெறுவது அசாத்தியம். ஆகவே, ஒல்லாந்தர் இலங்கையை விட்ட கன்று ஒன்பது வருடங்களுக்குள், அதாவது ஆங்கிலேயர் 1805இல் தாம் மார்க்க சம்பந்தமாக நடு நிலையைக் கையாளுவோமென்றும், பிரஜைகள் எந்த மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களெனத் தாம் கவனிக்கமாட்டோமென்றும் அறிவித்தபோது, இலங்கையின் பல இடங்களில் ஒல்லாந்தரால் நாட்டப்பட்ட கிறிஸ்து மார்க்கம் இருந்த இடமுந் தெரியாமல் அற்றுப்போயிற்று.

ஆரம்ப முயற்சிகள்

- எனினும், போர்த்துக்கேயர் செய்யாத ஒரு காரியத்தை ஒல்லாந்தர் இலங்கையிலே செய்தனர். வேத புத்தகத்தைச் சுதேச பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கும் அவசியத்தை உணர்ந்து அதற்கான முயற்சி யெடுத்தவர்கள் ஒல்லாந்தரே. யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முதல் குருவாயிருந்த பிலிப்புஸ் பால்தேயஸ் (P. Baldaeus) என்பவர் இது விஷயத்தில் முதலில் சிரத்தை எடுத்ததை நாம் முன் கண்டோம். இவர் எப்படி மத்தேயு சுவிசேஷத்தைத் தமிழாக்கம் செய்தாரெனக் காட்டினோம். இவர் மொழிபெயர்த்த சுவிசேஷம் அச்சடிக்கப்படாதபடியால், அது மிகச் சிலருடைய கைகளையே எட்டியிருக்கும் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. வேத மொழிபெயர்ப்பைத் திரும்பவும் ஊக்கமாய் மேற்கொண்டவர் அட்றியானஸ் டி மே (Adrianus de May) என்னும் குருவானவர். இவர் சென்னைக்கு வடபாகத்தில் ஒல்லாந்தருடைய குடியேற்ற நாடாயிருந்த பழவேற்காடு என்னும் இடத்தில் பிறந்து, ஒல்லாந்திலே கல்வி கற்று, இலங்கைக்கு வந்து, 1678ஆம் வருஷத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் குருவாகக் கடமை யாற்றத் தொடங்கினார். யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும்போது

1
சொற்பகாலம் இந்தியாவுக்குப் போய் உதவிசெய்து, 1688இல் நாகப்பட்டணத்தில் இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் வந்து, அரசினர் விருப்பத்தின்படி ஓர் இறையியற் கலாசாலையை ஸ்தாபித்தார். இது யாழ்ப்பாண நகரிலிருந்து இரண்டு மைல்களுக்கப்பா லிருக்கும் நல்லூரில் நடத்தப்பட்டது. இதில் இறையியல் மாத்திரமன்றி, லத்தீன், கிரேக்கு, ஒல்லாந்த பாஷைகளும் சிங்களம், தமிழ் என்னும் பாஷைகளும் கற்பிக்கப்பட்டன.

இவர் 1692இல் புதிய ஏற்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு வேலையைத் தொடங்கி, முழுவதையுஞ் செய்துமுடித்ததாகத் தோன்றுகிறது. இவர் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளை மாத்திரம் திருப்பினர் என டீவோஸ் (de Vos) என்பவர் ஓர் ஒல்லாந்த நூலை ஆதாரமாக வைத்துச் சொல்வது தப்பிதம்.* ஏனெனில், ஒல்லாந்தர் பின்னர் வெளியிட்ட திருப்புதலின் முகவுரையில் அட்றியானஸ் டீமே திருப்பிய புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும்பற்றியே கூறப்படுகிறது. அவருடைய இறையியல் கழகத்தில் பல பாஷைகளைப் பயிற்றப்பட்டதால் அவருக்கும் பல பாஷைகள் தெரிந்திருக்கவேண்டும். ஆயினும், புதிய ஏற்பாட்டைத் தமிழில் திருப்புவதற்கு வேண்டிய இலக்கண, இலக்கிய அறிவு அவருக்கு இருந்ததுபோல் தோன்றவில்லை. எனினும், அவருடைய திருப்புதல் அச்சில் வராதபடியால் அதைப்பற்றி நாம் அதிகம் பேசத் தேவையில்லை. இப் பெரியார் 1699ஆம் வருடம் பெப்ரவரி மாதம் காலமானார்.

மத்தேயு சலிசேஷம்

திருப்புதல் வேலை இம்மட்டோடு பல வருடங்களாய் நின்றிருந்தது. அதைத் தூண்டிவிடுவதற்கு எவருமில்லா திருந்தது. ஆனால் 1736இல் குஸ்தாவுஸ் உவீல்லியம் வான் இம்கோவ் பிரபு (Gustavus Wilhem Baron Imhoff) இலங்கைக்குத் தேசாதிபதியாக வந்தார். கீழ் நாடுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த ஒல்லாந்தருடைய 'ஐக்கிய கிழக்கிந்திய கம்பெனி' ஒரு வர்த்தக சங்கம். அது தாய்த் தேச அரசாங்கத்தின் அதிகாரமோ, பிரதிநிதித்துவமோ கொண்

* Dutch Burgher Union Journal, Vol. IX, Part III (1916).

- டிருந்ததல்ல. ஆகவே, அக்காலத்தில் ஒரு பிரபுத்துவ வம்சத் தைச் சேர்ந்தவர் எனவும் அதன்கீழ் உத்தியோகம் வகிப்பது அரிதான காரியம். ஆனால் இத் தேசாதிபதி ஒரு பிரபு மாதிரமல்ல, அரசியல் துறையிலும் மிகத் திறமையும் வாய்ந்தவர். இவர் கம்பெனியார் சாதாரண மாய் இலங்கைக்குத் தம் பிரதிநிதிகளாய் அனுப்பியவர்களைப் பார்க்கிலும் விசால நோக்கும், பெருங்குணமுமுடையவர் என்று சார் பவுல் பீரீஸ் (Sir Paul Pieris) என்னும் சரித்திராசிரியர் இவரைப்பற்றிக் கூறுகிறார். இவர் பிற்பாடு ஒல்லாந்தருடைய கிழக்கிந்திய நாடுகள் எல்லாவற்றிற்கும் மகா தேசாதிபதியாக இருந்து ஆளுகை செய்தவர்.

இம்கொவ் பிரபு, வேதத் திருப்புதல் வேலை திரும்பவும் தொடர்ந்து செய்யப்படவேண்டுமென்ற ஆர்வங்கொண்டு, அதை அடோல்வ் கிராமர் (Adolf Cramer) என்னுங் குருவானவரிடம் ஒப்புவித்தார். கிராமர் 1706இல் இலங்கைக்கு வந்திருந்தார். தமிழ்ப் பாஷையை நன்கு கற்கும்படி அவருக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது. 1711 தொடக்கம் தமிழை நன்கு கற்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். பின்னர் கொழும்பு, நீர்கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் தொண்டாற்றி, 1732இல் திரும்பவும் யாழ்ப்பாணத்துக் குருவாக நியமிக்கப்பட்டார்.

இவருக்குத் திருப்புதல் வேலை ஒப்புவிக்கப்பட்டதைக் குறித்தும் அதைத் தொடர்ந்த வர்த்தமானத்தைக் குறித்தும் பல வருடங்களுக்குப்பின் ஒல்லாந்தர் வெளியிட்ட புதிய ஏற்பாட்டு முகவுரை சொல்வதைக் கீழே கொடுக்கிறோம். [வாசிப்பதற்கு இலகுவாகும்படி எழுத்துக்கள் தற்கால முறையின்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.]

அதெப்படி யென்றால் உத்தம புகழ்ச்சியுள்ள நினைவிலேயிருக்கிற உத்தமமானவராகிய மேலான வங்கிஷமுடைத்தான அதிக எண்ணிக்கையுள்ள வங்கிஷ பதியாகப் பிறந்த குஸ்தாவு வில்லெம் பாரன் வான் இம்மாவு என்பவர் இவ்விடத்திலே புகழ்ச்சியுடனே ஆளும்போது உங்கள் நித்திய இயற்கைக் குள்ள நன்மையினும் தின்மையினும் பேரில் மனதிரங்கி

தமக்குண்டான பாரமான விசாரங்களுக்கடே
மேலாலே குறிக்கப்பட்ட சங்கை போந்த பிலிப்புஸ்
பல்தெயுஸ் என்ற குருவானவர் தமிழ்ப்படுத்திய
மத்தெயுஸ் சுவிசேஷத்தையுஞ் சங்கை போந்த
அதியானுஸ் தெ மெ என்ற குருவானவர் தமிழ்
படுத்தின புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் தரங்கம்
பாடியிற் சங்கை போந்த குருக்கள் தமிழ்ப்படுத்தின
புதிய ஏற்பாட்டையும் தாமுயிரோடிருக்கும்போது
யாழ்ப்பாணத்திலே சங்கை போந்த குருவாகிய
அடல்பஸ் கிராமர் என்றவருக்குப் பாரமாக்கி
இதுகள் கிரேக்க வாக்கியத்துடனே சரிக்கட்டப்பட்டு
பாஷையை அறிந்த தமிழ் மனுஷருடைய உதவியைக்
கொண்டு இவ்விடத்து திருச்சபை ஆலோசனையின்
விசாரிப்பின் கீழாக, தமிழ்ப் பாஷையின் குணத்துக்
கும் பெலனுக்கும் ஒத்திருக்கிற வொரு பாஷைப்
படுத்துதலை உண்டுபண்ணிக் கொள்ளத்தக்கதாகமெத்த
வும் தெண்டித்தார். இப்படித்தான் இந்தச் சுகிர்த
மானதுவும் நேசமுள்ளதுவுமான கற்பினை அந்தப்
புகழப்படத்தக்க உத்தமமானவருடைய கட்டளையின்
படியே நன்றாய்க் குறிக்கப்பட்ட சங்கை போந்த
கிராமர் என்ற குருவாலும் சங்கை போந்த திருச்சபை
ஆலோசனையினால் அனுப்பப்பட்ட இரண்டு பேர்கள்
முன்பதாகவும் யாழ்ப்பாணத்து புறப்பொனந்தாகிய
யுவாம் பிலிப்புஸ் என்றவரையும் நீர்கொழும்பு,
புறப்பொனந்தாகிய பிலிப்பு எம்மானுவேல் என்ற
வரையும் பாஷை யறிந்தவர்களுையுங்கொண்டு நடப்
பிக்கப்பட்டு மத்தெயுஸ் எழுதின சுவிசேஷம் 1741-ம்
ஆண்டில் அப்ராசி மாசக் கடைசியில் உனது பாஷை
யில் உனக்கு கையளிக்கப்பட்டது.

ஒல்லாந்தர் முகவுரையிலிருந்து மேலே எடுத்துக் காட்
டப்பட்ட பாகம் பின்வருவனவற்றை விளக்கும்:—

(1) சீகன்பால்கருடைய திருப்புதல் அவர்களுக்கு
மிகவும் பிரயோசனமாயிருந்தது.

(2) திருப்புதல் விஷயத்தில் அதிக கவனம் எடுக்கப்
பட்டது. ஒரு பக்கமாய்க் கிரேக்க பாஷையோடு 'சரிக்

கட்டப்படவேண்டும்' எனவும், மறுபக்கமாகப் பாஷை நடை தகுதியாய் இருக்கவேண்டுமெனவும் உணர்ந்தார்கள்.

(3) அக்காலத்தில் தமிழ் வசன நடை சரியான ஒழுங்குக்கு வரவில்லை. ஆகவே, மிக நீண்ட வசனங்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

(4) இம்கொவ் பிரபுவைப்பற்றிய மித மிஞ்சிய புகழ்ச்சி வார்த்தைகள் கூறப்படுகின்றன.

[திருச்சபை யென்று குறிக்கப்படுவது கன்சிஸ்டரி (Consistory) என்று இன்றும் 'பிரஸ்பிடீரியன்' ஆளுகை முறையில் இருக்கும் சங்கமாகும். ஆயின், கன்சிஸ்டரியின் வேலை இது விஷயத்தில் ஒரு சிறிய சும்மிட்டியின் கையிலே தான் இருந்தது.]

கிறாமர் தமது மத்தேயுவை முடித்த காலத்தில், ஒல்லாந்தர் இலங்கையில் அச்சியந்திரங்களை நிறுவி விட்டனர். முதன் முதல் ஒன்று 1734இல் தேசாதிபதியாயிருந்த யாக்கோபு கிறிஸ்தியான் பியலட் (Pielat) என்பவரின் சிபாரிசுன்படி நிறுவப்பட்டு, 1736இல் வேலைசெய்யத் தொடங்கிவிட்டது. இம்கொவ் பிரபு இன்னுமொரு யந்திரத்தை அமைத்திருந்தார். 1741இல் மத்தேயு சுவிசேஷம் அச்சிடப்பட்டு இனாமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அக்காலம் தேசாதிபதியாயிருந்தவர் மாற்றிங்ஸ் பிறைரிங்க் (W. M. Brwynink). இவர் 'கட்டளைக்காரன்' என அழைக்கப்படுகிறார். மத்தேயு சுவிசேஷம் பின்வரும் முகப்புடன் வெளிவந்தது:—

அற்ஸ்சிஷிட்ட அப்பொஸத்த

லுவூஞ் சுவிசெஷகனு மாகிய

மத்தெவுசு

எழுதிவைத்த

எங்களுடைய கர்த்தனு மிரட்சகரு மாகிய

யெசுகிறிஸ்துஸ்வுடைய

சுத்தமான சுவிசேஷம்

ஆதியிலே கிறிக்ஸ் பாஷையிலேயுள்ளதைத்

தமிழ்ப் பாஷையிலெ கொண்டுவரப் பட்டுத்
 திருச்சபைக் கட்டளைப் படிக்குத்
 திட்டவட்டமாகப் பிளை தொப்பப்பட்டது
 கொழும்பிலெ உத்தம் கொம்பஞ்ஞியனின் அச்சுக்
 கூடத்திலெ பதிக்கப்பட்டது

சதௌசயக (1741) ஆண்டு.

இதைப்பற்றியபின்வருங் குறிப்புக்கள் கவனத்திற்குரியவை:

- (1) மெய்யெழுத்துக்களின்மேல் புள்ளிகளும் உயிர்மெய்
 நெட்டெழுத்துக்கள் மேல் கீறுகளும் போடப்
 பட்டிருக்கின்றன. இரட்டைக் கொம்பு இன்னும்
 தோற்றவில்லை. ஒல்லாந்தர் இதன்பின்னர் பல புத்த
 கங்களை வெளியிட்டனர். ஆயினும், வேறென்றி
 லும் மெய்யெழுத்துக்களின் மேல் புள்ளிகளும்
 நெட்டெழுத்துக்களின் மேல் கீறுகளும்மில்லை.
- (2) வேதப் பெயர்கள் பல 'உஸ்' என முடிவது
 ஒல்லாந்த பாஷையின் வழக்கம்.
- (3) 'நமது' என்பதற்காக 'எங்கள்' என்று சொல்வது
 யாழ்ப்பாண உபயோகம்.

ஒல்லாந்தருடைய மத்தேயுவிலிருந்து ஒரு பாகத்தை
 முன்னொரு அதிகாரத்தில் கொடுத்திருந்தோம். இன்னு
 மொன்றை இங்கே கொடுக்கிறோம்!

மத்தேயு 2:1-5.

- (1) எரோதெஸ் என்கிற ராசாவின் னுளையிலெ யூதையா
 தெசத்தில் பெத்திலெய மென்ற நகரியிலெ இயேசு
 நாதர் பிறந்த பொது இதொ சில கல்விமான்கள்
 எழுவான் பிறத்தியிலெ யிருந்து யெருசலெமுக்கு
 வந்து
- (2) யூதருக்கு ராசாவாகப் பிறந்தவரெங்கெ அதெனன்
 ருல் நாங்கள் அவருடைய நட்செத்திரத்தை எழு
 வானிலெ கண்டு அவரை வணங்கத்தக்கதாக
 வந்தொ மென்று சொன்னார்கள்.

- (3) எ^னர[ா]த[ெ]ஸ் எ^{ன்}க^{ிற} ர[ா]ச[ா] இ^{து} க[ெ]ட்ட^{வு}ட^னெ
அ^வனு^{க்}கு^{ம்} அ^வனு^டனெ ய[ெ]ரு^சல[ெ]மு^{க்}கு^{ந்}த
த^{த்}த^{ழி}ப் ப[ா]ச^{்சு}து.
- (4) அ^வன் ச^கல பூ^சாரி^கள^{ையு}ங் ஆ^கம ச[ா]ஸ்திர^{ங்}க^{ளையு}ங்
கூ^டப்^பண்^{ணி}க் க^{ிறி}ஸ்து ந[ா]தர் ப^{ிற}க்^கப் ப[ொ]க^{ிற}
த[ெ]ங்^{கெ} ய[ெ]ன்^{று} அ^வர்^களி^டத்^{தி}ல[ெ] க[ெ]ட்ட^{ான்}.
- (5) அ^{ற்}த^கவ[ெ]ர^கள் யூ^{தே}ய த[ெ]ச^{த்}தில் வ[ெ]த்^{தி}ல[ெ]ய
ம[ெ]ன்^ற ந^கரி^{லெ} த^{ான்} எ^{ன்}று^{ம்} அ^{தெ}ன[ெ]ன^{று}ற்
தீ^{ர்க}த[ெ]ரி^{சியை}க் க[ொ]ண்^{டு}

வேலை மீண்டும் தொடங்கப்படுவது

மத்தேயு சவிசேஷம் முடிந்து சொற்ப காலத்தில் கிருமர்
மரித்தார். ஒல்லாந்த சாதியாருக்குள் தமிழறிந்த வேறு
கல்விமான்கள் இலங்கையில் இருக்கவில்லைபோல் தோன்
றும். ஆயினும், புதிய ஏற்பாட்டின் எஞ்சிய பாகம் இனி
வெளிவரமாட்டாதென ஜனங்கள் ஏழமை பண்ணக்கூடு
மென்பதனால், கிருமரினால் செய்து முடிக்காமல் விடப்பட்ட
பணிவிடையை, அவருக்கு உதவிசெய்ததாக முன் குறிக்கப்
பட்ட சுதேச குருமாரைக்கொண்டு, யோவான் பிலி புஸ்
வேற்சேலியஸ் (Wetzelius) என்பவர் செய்யவேண்டுமெனத்
தீர்க்கப்பட்டது.

இவர் 1717இல் அம்ஸ்டேர்டாம் (Amsterdam) நகரில்
போதக ஊழியத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டு, 1718இல் இலங்
கைக்கு வந்தார். 1738இல் கொழும்பிலிருந்த இறையியற்
கழகத்துக்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர்
சிங்கள பாஷையிலேதான் மிகவும் பாண்டித்தியமுடையவ
ராதலின், இம்கொவ் பிரபுவின் கட்டளைப்படி கிறிஸ்தவ
போதனையைப்பற்றி 150 கேள்விகளும் மறுமெழிகளு
மடங்கிய ஒரு வினாவிடையை அப்பாஷையில் இயற்றினார்.
இவர் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு வேலையைத் தானே செய்த
தாகத் தெரியவில்லை. ஏனெனில், சர்வதேச பிரித்தானிய
வேதாகம சங்கத்தாருடைய தமிழில் அச்சிட வேகப்பிரிதி
களின் அட்டவணையில், 1742இல் அச்சிடப்பட்ட நான்கு
சுவிசேஷங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அது வெற்

செலியஸ் என்றவரின் மேற்பார்வையின் கீழ் நடந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறதேயல்லாமல் அவரால் மொழியாக்கப்பட்ட தெனச் சொல்லப்படவில்லை. இவர் மரித்தது 1751இல்.

1742இல் நான்கு சுவிசேஷங்களும் அச்சிடப்பட்டன. இதன் பிரதியிலொன்று இலங்கை நூதனசாலை நூல் நிலையத்தில் இல்லையெனினும், பிரித்தானிய சர்வதேச வேதாகம சங்கத்தாரின் லண்டன் காரியாலயத்தில் உண்டு. இதன்பின் வேதத் திருப்புதலில் உதவிசெய்யும்படியாக, 1746இல் பீலிப் டி மேலோ (Philip de Melho) அழைக்கப்பட்டனர். இரண்டு வருஷங்களின்பின் சுவிசேஷங்களோடு அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் அடங்கிய ஒரு வெளியீடு கொழும்பில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. அதன் முகவுரையிலிருந்து வேதத் திருப்புதல் எப்படி மேற்கொள்ளப்பட்ட தெனச் சொல்வதை இங்கே கொடுக்கிறோம்.

மெலான பட்டணச் சுவாமியாயிருநது இப்பொ
ஒலாநதாவுககடுதத எழுவான திசையிலே
இந்திய கரைகளுககுஞ் சறுவ தீட்சகார யிருககிற
மகா உததமமானவரும் வியாபிதத கடடனை
செலுததுகிறவருமானவராகிய குஸ்தாவு
வெலும வன இமமவு எனகிற வ(ராலே)

இது அச்சிடப்படும்பொழுது, யூலியஸ் வாலென்ரையின் ஸரைன் வான் கோலன்சே (Julius Valentine Stien Van Gollensse) இலங்கைக்கும் மேற்கந்தியக் கரைகளுக்கும் அதிபதியாக விருந்தார்.* அவர் 'பட்டணச் சுவாமி' என அழைக்கப்படுகிறார். பிரதிகள் இனாமாக வழங்கப்பட்டன.

இதன் பிரதியொன்று கொழும்பு நூதனசாலை நூல் நிலையத்தில் இருக்கிறது. அதிலிருந்து சில பாகங்களைக் கொடுக்கிறோம்.

யோவான் 3:15,16.

(15) எதுக கெனரூலவரை விசுவசிகிற பொகள
சகலருங் கெட்டுப் பொகாமல நிததிய சிவியததை
யடைபுமபடி ககுததான.

* இவர் கொச்சின் பரி. பிரான்சிஸ் ஆலயத்தில் அடக்கம்பண்ணப் பட்டிருக்கிறார்.

(16) அதென்னென்ற சறுவெஸ்பான இப்படி லொகத்தை
நெசிகத படியினாலே தமது ஏகசுதனைக் கொடுத்
தருளிஞா அவரை விசுவசிகிறவாக ளெல்லாருங்
கெட்டு பொகாமல் நித்திய சீவியத்தை யடையும்.
படிககுத்தானே.

அப்போ. நடபடிகள் 17:22-24.

(22) ஆனா பவுலுஸ் அறையொப்பக் சென்ற
பொபட்ட இஸ்தலத்தினடுவெ நின்று சொன்ன
தாவது அததெனாவி லாடவாகளே நீங்கள் சகல
த்திலும் மகா அவதத் நமபிககை காறபாப
பொலையிருக்கிறீர்களென்று காண்கிறேன்.

(23) அதென்னென்றால் நான் பட்டணத்தினாலே சுற்றித்
திரிந்து உங்களுடைய சுததமானதுகளைப் பாத
பொது அறியப்படாத சறுவெஸ்பானாக கென்று
மெல வாசக மெழுதுபட்டிருந்த ஒரு பீடத்தையுங்
கண்டென அப்படியே நீங்களறியாமல் ஆராதனை
செய்கிற இவரை நானுங்களுக்கறிவிக்கிறேன்.

(24) உலகத்தையு மதிலுள்ள சகலத்தையு முண்டாக்கின
சறுவெஸ்பான வானத்துக்கும் பூமிக்கும் ஆண்ட
வராயிருக்கிற படியினாலே கைகளினாலே யுண்டாக
கப்பட்ட தெவாலயங்களிலே வாசமாயிருக்கிற
வாலல.

பிலிப் டி மேல்லோ (Philip de Melho)

தாம் அழைக்கப்பட்ட காலந் தொடங்கி ஒல்லாந்தரின்
கீழ் வேத மொழிபெயர்ப்புக்கு ஏறக்குறைய முற்றும்
பொறுப்பாயிருந்தவர் பிலிப் டி மேல்லோ என்ற குரு
வானவர் எனக் கூறலாம். முதலில் யோவான் பிலிப்ஸ்,
பிலிப் இம்மானுவேல் என்னுங் குருமாரும், எபேசியர்
தொடக்கம் சீமோன் சில்வா என்னுங் குருவானவரும்,
வேறும் தமிழறிந்த சிலரும் உதவி செய்ததாகச் சொல்லப்
பட்டபோதிலும், அவ்வேலை டி மேல்லோவினுல்தான்
செய்யப்பட்ட தென்பதற் கையமில்லை.

அதற்கு அத்தாட்சி யாதெனில்:

(1) மெல்லோவின் சீவியத்தைப்பற்றி இற்றைக்கு நூறு வருடங்களுக்கு முன் ஒரு நீண்ட கட்டுரையை எழுதிய சீமோன் காசிச் செட்டி என்பவர், இவருடைய உதவியாளருடைய ஊக்கக் குறைவினாலும், ஒத்துழைப்பின்மையாலும், இவர் மீதே வேலை சுமத்தப்பட்ட தெனக் கூறுகிறார்.*

(2) ஒல்லாந்தர் 1759இல் வெளியிட்ட புதிய ஏற்பாட்டு முகவுரையில், 1 கொரிந்தியர் 3ஆம் அதிகாரத்தை மேற்கோளாகச் சாற்றி, யார் முயன்றாலும் கடவுளே எந்தக் காரியத்தையும் கைகூடச் செய்கிறவரென்பதை ரூபிக்கும் போது, சொல்வது 'பவுலுஸ நாட்டினுன, பின் அப்பலொஸ தண்ணீர் விட்டான. ஆறா சறுவெசான் விராத்தி கொடுத்தார். சங்கை பொந்த டி மெயும் சங்கை பொந்த டி மெல்லொவும இருவரும் கிறிஸ்துநாதருடைய பணிவிடைகாரா.' இவர்கள் இருவரை மாத்திரமே பெயரால் எடுத்துச் சொல்வது கவனத்திற்குரியது.

பிலிப் டி மெல்லோ ஒரு சுதேசி. இவர் 1723இல் பிறந்தவர்; இவரது தந்தை பெயர் சீமோன் டி மெல்லோ. அக் காலங்களிலிருந்த வேத சாஸ்திரிகளுக்குள்ளும் பாஷை அறிந்தவர்களுக்குள்ளும் முன்னணியில் நின்றாரென்றும், இவரை Falk என்னும் தேசாதிபதி 'மெல்லோரபி' என்றழைத்தாரென்றும் காசிச் செட்டி சொல்லுகிறார். இவர் கொழும்பிலிருந்த இறையியற் கழகத்திற் பயின்று, எபிரேய, கிரேக்க, லத்தீன், ஒல்லாந்த, போர்த்துக்கேய, தமிழ்ப் பாஷைகளையும், வேத சாஸ்திரத்தையுங் கற்று அரங்கேறினார். இவர் விரும்பியிருப்பாரேயானால், தமது 20ஆம் வயதில் இன்னும் கூடுதலான கல்வி கற்க ஒல்லாந்துக்குப் போயிருக்கலாம்; ஆனால் இவர் மறுத்துவிட்டார். இவர் 1744இல் பிரசங்கம் செய்யும் உத்தரவை பெற்றார். இவர் ஒரு சுதேசியானதால், சாதாரணமாய்த் தமிழருக்கு மாத்திரமே பிரசங்கஞ்செய்ய உரிமை பெற்றார். ஆனால் ஒல்லாந்த சபைகளும் இவர் திறமையை அறிந்து இவரை ஆசையுடன் வரவழைக்கலாயின.

* Ceylon Literary Register, Vol. I, p. 4.

1750இல் எபேசியர் நிருபம் மூன்றாம் அதிகாரம் ஆறாம் வசனம் வரை மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, அச்சிடப்பட்ட தென்றும், இதனால் மகா தேசாதிபதி இது விஷயத்தில் தமது சிரத்தையைக் காட்டியிருக்கிறாரென்றும், 1759ஆம் வருஷம் வெளிவந்த புதிய ஏற்பாட்டு முகவுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அப்படி அச்சிடப்பட்ட பிரதியொன்றைக் காண இயலாமலிருக்கிறது. எபேசியர் நிருபத்தை முடிக்காமல் ஒரு நூலை அரைகுறையாய் அதிகாரிகள் அச்சடித்தார்கள் என்பதும் ஓரளவுக்கு அசாத்தியமாகவே தோன்றுகிறது. இதில் ஏதோ தவறிருக்கவேண்டுமென இந் நூலாசிரியர் எண்ணியதால், இதை மிக நுட்பமாய் ஆராய்ந்தார். ஆயினும், எபேசியர் 3:6 வரை 1750இல் அச்சிடப்பட்டதென்றே திட்டமாய்க் கூறப்பட்டுள்ளது.

பிலிப் டி மெல்லோவைப் பற்றி எழுதும் காசிச் செட்டி, 1750இல் புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் டிமெல்லோ முடித்து விட்டாரென்றும், அந்த மொழிபெயர்ப்பைக் குறித்து அதிக விவாதம் ஏற்பட்டபடியால் மகா தேசாதிபதியின் தலைகர்த்துக்கு (ஜாக்காட்டா) அனுப்பப்பட்டு, அங்கே அது அங்கீகரிக்கப்பட்டதென்றும், அதனாலேயே புதிய ஏற்பாடு வெளிவரக் காலதாமதமாயிற்றென்றும் கூறுகிறார். ஒல்லாந்த ருடைய முகவுரையில், எபேசியர் நிருபம் வரை மொழிபெயர்ப்பு வந்தபோது பிசாசின் கிரியைகள் அதிகம் நுந்தபடியால் வேலை சில ஆண்டுகளாய்த் தடைபட்டதெனச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஐயம் இல்லை. அதாவது சில ஆண்டுகளாய்ப் புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் வேலை சைனிடப்பட்டிருந்தது.

அக்காலங்களில் ஒல்லாந்த சபை தனது தேசத்துக்குப் புறம்பானவர்கள் ஒருவரையும் சூருத்துவ நிலைக்கு உயர்த்தவில்லை எனினும், 1750இல் டிமெல்லோ அப்படி உயர்த்தப்பட்டார். ஒல்லாந்தரினால் முதன் முதல் இப்பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்ட சதேசி இவரே என்பது குறிப்பிடத்தக்க தாசும். இவர் 1753இல் யாழ்ப்பாணத்து 'புறப்போனந்து' (உதவிச் சூரு)வாக நியமிக்கப்பட்டார் அதாவது இலங்கையின் டெமாகாணத்திலுள்ள எல்லாக்கிறிஸ்தவ வேலைகளுக்கும் டோறுப்பாளியாக நியமிக்கப்பட்டார். அக்காலத்தில்

இவர் ஒல்லாந்து பாஷையில் ஒரு நூலை இயற்றினார். அது பின்னர் 'சத்தியத்தின் ஜெயம்' என்ற பெயருடன் தமிழில் வெளியிடப்பட்டது.

• டி மெல்லோரின் சங்கீதங்கள்

1755இல் டி மெல்லோ 'இராசா தீர்க்கதரிசியாகிய தானீதி னுடைய சில சங்கீதங்களும் வேறு சில பாட்டுக்களும்' என்ற பெயருடன் ஒரு நூலை வெளியிட்டார். இதில் உள்ள சங்கீதங்கள்: 1, 22, 23, 24, 47, 57, 68, 90, 100, 103, 117, 118, 122. இவைகளுக்கு ஐரோப்பிய சங்கீத சுரவரிசை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுடன் மரியாளின் துதியும், சகரியா, சீமோன் என்பவர்களது கீதங்களும் வேறு சில வேதப் பகுதிகளும் உண்டு.

இப்புத்தகத்திலுள்ள சில பகுதிகளைக் கீழே காண்க: (மெய்யெழுத்துக்குப் புள்ளியும், ரகரத்திற்கு வாலும், வேண்டிய இடங்களில் இரட்டைக் கொம்பும் புகுத்தி வாசிக்கப்படவேண்டியது.)

1ஆம் சங்கீதம்

- (1) ஆகாதவா லொசனையிலெ பாகாமற பாவிகள் வழியிலெ
- (2) நிலாமற சாகசககாருடைய ஆசனத்திலமாமற கததருடைய வெதத்திறகருததாய அதினைததான ராப பகற சிறதிபபொன பாககியவான
- (3) அதெனெனருல அவனாற றொததெ நாட்டபபட்டுத
• தறகான காலததெ தன கனியைக கொடுத துலைதனையெ உதிராமல நிறகுந தருவனையெ பொல வான

22ஆம் சங்கீதம்

- (1) எனபானெ எனபானெ யெனனை கைவிடுவானென என மீட்சியினைவிடடென கூசுஞால வாராதைகடகு நீர தூாமாயினீர்
- (2) பகவிற கூவுகிறென எனபானெ ஆனாலும மாற்றுவா யிலைததானெ இராவினு மொயென இழைப்பாற றியெ ஏறகிலலையே

- (7) வாசலகாள மிதநதிருங்கொள கதவுகளை உயருந்
கொள மகிமையின கொவுட செலலததான
- (8) மகிமையின கொவார பெலன வலலமையுள்ள
ஆண்டவன பொரில வலிய ஆண்டவனதான
- (9) வாசலகாள மிதநதிருங்கொள கதவுகளை உயருந்
கொள மகிமையின கொவுட செலலவெ*

உ. மெல்லோவின் சங்கீத மொழிபெயர்ப்புச் சாதாரண
திருப்புதலல்லவென்பதை நினைவுகூரவேண்டும். அது
• ஐரோப்பிய இராகத்தில் பாடும்படியாகவே திருப்பப்பட்டன.
அத்துடன் சங்கீதங்கள் செய்யுள்களாகவே மூலத்தில்
உள்ளனவாகையால், திருப்புதலிலும் ஒரு அளவுக்குச் செய்
யுள் நடையை யொட்டி எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்
கவும். உ. மெல்லோ தமிழில் நிபுணன் மாத்திரமல்ல, ஒரு
கவிஞனுமாவர். மருதப்பா என்று அக்காலத்திலிருந்த ஓர்
உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தனைப்பற்றி, 'மருதப்பர் குறவஞ்சி'
யென்ற கவிகள் பாடியிருக்கிறார். சூடாமணி நிகண்டின்
12ஆம் தொகுதியாகிய 'பல்பெயர்க் கூட்டத்தொரு பெயர்'
என்ற கடைசித் தொகுதிக்கு 100 பாடல்களைக் கூட்டினர்.
பழைய நூல்களுக்கு இப்படிச் காலத்துக்குக்காலம் கவிஞ்
ரால் கூட்டப்படுவன பொது அங்கீகாரம் பெறுவதில்லை
என்றபடியால், இவை இப்போ இழந்து விடப்பட்டன.

திரும்பவும் புதிய ஏற்பாட்டு வேலை

1756இல் இலங்கைத் தேசாதிபதியாக விருந்த
யோவான் ஷ்ருடர் (Jan Schruder) என்றவர் தமிழ்

* உ. மெல்லோ முன்னிலைப் பன்மை ஏவலுக்கு அகரத்திற்குப்
பதிலாக ஒகாரத்தை உபயோகிப்பது நமக்கு நவீனமாய்த் தோன்ற
லாம். ஆனால் ஒருகாலம் அது இவ்வாறு செய்யப்பட்டதாகத்
தோன்றுகிறது. 13ஆம் நூற்றாண்டில் பப்ரீசியுசும் வீரமா முனிவரும்
• அப்படியே செய்கின்றனர். இலக்கிய மேற்கோளுக்கு அருணகிரி
நாதருடைய 'கந்தர் அலங்காரம்' 16ஆம் பாட்டைப் பார்க்க.

'தாருங்கோள் மனத்தை, விடுங்கோள் வெகுளியைத்

தானென்றும்

விடுங்கோள், இருந்தபடி இருங்கோள்.....'

மொழிபெயர்ப்பு வேலை நீண்டகாலம் தடைப்பட்டு விட்ட தென்பதை உணர்ந்து, சீமோன் சில்வாவோடும், பாஷையறிந்த வேறு சிலருடனும் சேர்ந்து புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் சீக்கிரத்தில் முடிக்குமாறு டீ மெல்லோவைக் கேட்டுக்கொண்டார். திருப்புதலுக்குக் கிரேக்க மூலமும், ஒல்லாந்து பாஷைத் திருப்புதலும், அடிரியானஸ் டீ மேசெய்த திருப்புதலும் ஆதாரமாயிருக்க வேண்டுமெனவும் கீட்டனையிட்டனர். எப்பொழுதாவது அதைவிட்டு விலகு வதேயானால், அது திருச்சபைக்கு அறிவிக்கப்படவேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டது.

டீ மெல்லோ தமது வேலையில் இவைகளை மாத்திரமன்றிப் வேறு பல திருப்புதல்களையும், வேத, தத்துவ சாஸ்திர நூல்களையும் ஆராய்ந்தார். மெல்லோ செய்த வேலை F. யான்ஸ் (Frans Jansz), பி. டி. சில்வா (Pieter de Zilva), ஜே. ஜே. பைபிரண்ட்ஸ் (J. J. Fybrands) ஆகிய மூவர் அடங்கிய குழுவின் பரிசோதனைக்கெனக் கொழும்புக்கு அனுப்பப் பட்டது. அவர்கள் டீ மெல்லோவின் திருப்புதலைப் பார்த்து வியப்புற்றனர். ஏனெனில், அது டீ மேயின் திருப்புதலிலிருந்து 'ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு வசனத்திலும் ஒன்றில் சொற்களின் அர்த்தங்களிலும், ஒன்றில் வசனக்கட்டிலும் ஒரு இடத்தில் அதனமாகவும் மறுவிடத்திலே குறைவாகவும் காணப்பட்டது', எனத் தாம் கண்டதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர்.

அதற்குக் காரணத்தைக் கேட்டபொழுது டீ மெல்லோ கூறியது: 'டீ மேயின் தொண்டை எவரும் அதிகம் மெச்ச வேண்டும்; அவர் அக்காலத்தில் இவ்வேலையில் ஈடுபட்டு, அவருக்கு அன்னிய பாஷையாகிய தமிழில் முதல் முதலாக இதைச் செய்துமுடிக்க முயன்றது மிகவும் வியப்புக்குரியது. ஆனால் நான் கிரேக்க மூலத்தின் அர்த்தம் பாழா காமலும், நன்னூல் பிரமாணங்கள் மீறப்படாமலுமிருக்க அவரை விட்டு விலகவேண்டியதாயிற்று'. அதைக் கேட்ட குழுவினர் டீ மெல்லோவின் திருப்புதலுக்குப் பூரண அங்கீகாரத்தைக் கொடுத்தனர்.

உ மெல்லோ முடித்த புதிய ஏற்பாடு 1759 டிசம்பரில், ஒல்லாந்தரின் கிழக்கிந்திய கம்பனி அரசாங்கத்தன்பேரில் இருவரால் கைச் சாத்திடப்பட்டு வெளிவந்தது. இதுவும் முந்தைய பிரதிகளைப்போன்று இனாமாகக் கொடுக்கப்பட்ட டிருக்கவேண்டுமென நினைக்க இடமுண்டு. இதன் பருமன் 248 x 222 மில்லி மீற்றர். இதன் முகப்பை இவ்வதிகாரத்தின் தொடக்கத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். நீங்கள் வாசிக்கும் இப்புத்தகத்தின் அளவுக்கு அது சிறிதாக்கப்பட்டிருக்கிறது. முகப்பின் பின்பக்கத்தில் வெளி. 1:3 பின்வருமாறு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது:—

வாசிக்கிறவனுமிந்த தீரக தரிசனத்தின் வசனங்களைக் கெட்கிறவாகளு மிதிலெ யெழுதப்பட்டதுகளைக் கைக் கொண்டிருக்கிறவாகளும் பாகியவான்களதான அதெனென்ற காலஞ் சம்பமாயிருக்கிறது

இப்புதிய ஏற்பாட்டிற்கு 13½ பக்கத்தில் ஒல்லாந்தர் பாஷையிலும் 17 பக்கத்திலும் தமிழிலும் முகவுரைகளுண்டு. தேசாதிபதிக்கும் அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும் இதிலே ஒரு செபமும் உண்டு. புதிய ஏற்பாட்டைத் தாங்கள் ஏன் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி பின்வருமாறு விளக்குகின்றனர்:—

ஆகிலும் இந்த பெத்தகம் இந்தப் பட்டணத்திலெ பிரவேசிக்கிற பிறகாமாக உனது பாஷையிலெ நொகப் பாவிக்கப்படுகிறதற்கு இயனறதாயிருக்கும் படிக்கு அநெகங் காரணங்களுக்காகப் பாராட்டி கொடுக்கப்பட வெணடியதாயிருக்குது அதெனென்ற கீங்கள அதிசயங்களின கட்டு கதைகளையும் திருச்சபைக் கட்டளைகளென்று சொல்லப்படுகிற துகளையும் விட்டு* இந்த திவ்விய வெளிப்படுத்தலினுடைய சுபாவமான இலக்கு இந்த போதகத்தினுல தானெ புத்தி சொல்லப்படுகிறீர்கள் எனறதையும் நீங்கள் அது அறிவிக்கப்படுகிறதைக் கெட்டு கொளளுகிறதினலெ ஒரு புதிய படிப்பிணையெயொ தது கொள்ளுகிறதலெ ஆனால் நித்திய சுவிசேஷத்தை யுங்களுடைய ஈடெற்றத திற்கு விசுவாசித்துக் கொளளுகிறீர்கள் எனறதையும்

* ரோமான் சபையைச் சுட்டுகிறது.

உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியதுமல்லாமல் இவ்விடத்திலே நாங்கள் உங்கள் விசாரிப்புகளுக்கு மட்டும்கூடிகொடுக்கிறதாவது இந்த சுகிர்தமான பொருத்தம் இப்பொபத்தொன்பது வருஷங்களுக்கு முன்னதானே எங்கள் உத்தம பிறப்புத்துவமானவர்களுடைய தயவுள்ள பாரமரிப்பினாலே யுன்னுடைய திருச்சபைக்கு அச்சப்பதிப்பிக்கப்படடுக கையளிக்கப்படவுநதுடங்கின தென்பதுதான்

குறித்த புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள சில பாகங்களைக் கீழே காண்க:—

1 கோரி. 13

- (1) நான் மனுஷருடையவுந தெவ தூதர்களுடைய வும் பாஷைகளைப் பெரினாலும் எனக்கு நெசமில்லாதெ பொனால் ஓசைப்படுகிற வெண்கலத்தைப் பொலையாகிலுந சத்தப்படுகிற மணியைப் பொலையாகிலு மாவென
- (2) நான் தீரக தெரிசனத்தைக் கொண்டிருநது சகல பாமாகிசியங்களையுந சகல அறிவையுமறிநதாலும் பறுவதங்களை யப் பாறப்படுததுகிற தற்கான சகல விசுவாசத்தையுங் கொண்டிருநதாலும் எனக்கு நெசமில்லாதெ பொனால் ஒன்றுமில்லாத வனாயிருப்பென .
- (5) அது அடாததை செய்குதிலலை அது தன்னுடையது களைத் தெடுகுதிலலை அது வெகுளுதிலலை அது பொல்லாப்பை நினைக்குதிலலை.
- (6) அது அப் ஞாயத்தின பெரிலெ சநதோஷப்படுகுதிலலை ஆறா சத்தியத்தின பெரிலெ சநதோஷப்படுகுது
- (7) அது சகலத்தையும் முடுகுது சகலத்தையும் நம்பு குது சகலத்தையும் சுகித்துக்கொள்ளுது

(13) இப்பொதும் விசுவாசமும் வாவு பாரத்திருக்கு
தலும்* நெசமுமாகிய இந்த மூன்றும் நிலைநிறகுது
ஆனாலிதுகளி மீசாமானது நெசநதானெ

2 கோரி. 1:18-20

(18) ஆன லெங்களுடைய வாரத்தை உங்களிடத்திலே
ஆமென்றும் அல்லவென்று மிருக்கனிலை யெனகிற
தற்கு சறு வெஸ்பான நம்பிக்கையுடையவரா
யிருக்கிறா

(19) அதென்னொல எனனாலெயுரு சிலவானுசாலெயுரு
திமொத்தெயுசாலெயும உங்களுள்ளெ பிறசங்கம
பண்ணபட சறுவெஸ்பானுடைய குமானாகிய யெசு
கிறிஸ்துஸ ஆமென்றும் அல்லவென்றுமிராமல
அவரிலெ அமென்றிருந்தார

(20) அதென்னென்ற சறுவெஸ்பானுடைய அத்தினை
வாரத்தை பாடுகளும் அவரிலெ ஆமென்றும்
எங்களைக்கொண்டு சறுவெஸ்பானுக்கும் மகிமை
யுண்டாக அதுகளவரிலெ ஆமென்று மிருக்கிறது.

எபிரேயர் 11:1-3

விசுவாசமொவென்றொல வாபாரத்துக்கொள்ளப்படு
கிற காரியங்களிலினது நிலையமாயக காணப்படா
காரியங்களினைப்பனையாயிருக்குது

உ—அதென்னொல இததாலெ பழையொருள
சாட்சியை யடைந்தாரொள

ந—உகங்கள** சறுவெஸ்பானுடைய சொல்லினாலெ
யாயித்தப படுத்தப்படடுதென்று விசுவாசத்தினாலெ
யறிகிறொம அப்படியெ காணப்படுகிறதுகள
தொற்றுத்ததுகளினாலெ யுண்டாசுது

* நாம் 'நம்பிக்கை' என்று மொழிபெயர்க்கும் சொல் இங்கே 'வாவு
பார்த்திருக்குதல்' எனத் திருப்பப்படுகிறது. மூலக் கருத்து 'வருங்
காலத்தில் ஏற்படுவதை எதிர்நோக்குவது.' ஆகவே இத்திருப்புதல்
சரி.

** 'யுகங்கள்' என நாம் எழுதுவோம். 'உலகங்கள்' என்று நம்
முடைய திருப்புதல்களிலே திருப்பப்படும் சொல் (ஐயோனஸ்)
வழமையாய் 'யுகங்கள்' என்பதையே குறிக்கும்.

புதிய ஏற்பாட்டின்பின்

ஒல்லாந்தருடைய புதிய ஏற்பாடு வெளிவந்த காலத்தில், இலங்கையில் அவர்களால் நடத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவ இயக்கம் அதிகம் குன்றத் தொடங்கிவிட்டதால், தென் இந்தியாவில் பேர்பெற்று விளங்கிய மிஷனரியாகிய கிறிஸ்தியன் பிறேட்ரிக் சுவார்ச் (C. F. Schwartz) ஐயரைத் தமக்கு உதவிசெய்யும் பாடி 1760இல் அரசினர் அழைத்தனர். இவர் தமிழ் நன்கு அறிந்தவர். தமிழில் ஒரு பெரிய நூலையும் எழுதியிருக்கிறார். இவர் இலங்கையில் மூன்று மாதங்கள் வரை தங்கினார். இவர் தமது பிரசங்கங்களிலே சீகன்பால்க், சூல்ச் ஐயர்மாரினால் செய்யப்பட்ட திருப்புதலையோ அல்லது இலங்கை அரசினரால் செய்யப்பட்ட திருப்புதலையோ உபயோகித்தார் என்று நாம் அறிவதற்கில்லை.

17 மெல்லோவின் வேலை ஒல்லாந்த அதிகாரிகளினால் பெரிதும் மெச்சப்பட்டது. கல்வியுலகத்திலும் அவர் மதிக்கப்பட்டார். அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த காலத்தில் அங்குள்ள கல்விமான்களை நாடி நடந்தாரென்றும், அவர்கள் எல்லாரும் அவரை அதிகமாகப் பாராட்டினார்கள் என்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. 1778இல் தரங்கம்பாடி மிஷனரியாகிய கிளையின் (Klien) ஐயர் யாழ்ப்பாணத்தில், 17 மெல்லோ பாஷா சாத்திரம்பற்றி உபந்நியாசம் செய்யக் கேட்டபோது, இன்னும் அங்கே தங்கி அவரிடம் கற்க விரும்பினார் என்றும் கூறப்படுகிறது. பப்ரீசியஸ் ஐயர் தமது திருப்புதலை வெளியிட்டபோது, 17 மெல்லோ அதைப் பற்றிக் கண்டனம் கூறி, 1779, 1780இல் ஆதியாகமம், யாத்திராகமம் ஆகியவற்றைத் தாமே திருப்பி அரசினர்க்குச் சமர்ப்பித்தார். அவர் 1790ஆல் ஆகஸ்ட்மீ 10உ மரித்தார்.

18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் புரோட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ மார்க்கம் இலங்கையில் அதிகம் குன்றிவிட்டது. ரோமான் சபையினர் பகிரங்கமாகத் தங்கள் மார்க்கத்தைத் தாங்கள் அனுசரிப்பதை அதிகாரிகள் தடுக்கப்படாதென மனுப்பண்ணிக்கொண்டிருந்தனர். இந்துக்கள் முன்னர் பயத்துடன் மாய்மாலம்பண்ணி, கிறிஸ்து மார்க்கம் தங்கள்

புறம்பான மார்க்கம் மாத்திரமன்று உள்ளான மார்க்கமு
மென்று காட்ட முயன்றனர். காலம் செல்ல அவர்கள்
ஒரு பயமும்ன்றி, கிறிஸ்து மார்க்கம் தமது வெளியான
மார்க்கம் மாத்திரமேயென உணர்த்தினர். இதைத் தடுக்க
அதிகாரிகளிடம் வலிமை இருக்கவில்லை. ஆகவே,
அவர்களுடைய புதிய ஏற்பாடு எவ்வளவு உபயோகிக்கப்
பட்டதென நாமறியோம். 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்
திலே இலங்கைக்குவந்த மிஷனரிமார் ஒல்லாந்தருடைய
மார்க்கத்தோடு தம்மைச் சம்பந்தப்படுத்திக்கொள்ள விரும்
பாததால், அவர்கள் அப்புதிய ஏற்பாட்டை உபயோகித்த
தாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே ஒல்லாந்தரின் புதிய ஏற்பாடு
• அவர்களுடன் மறைந்துவிட்டது. அதன் பிரதிகளை
இப்போது கண்டுபிடிப்பதே மிகக் கஷ்டம்.

ஒல்லாந்தருடைய புதிய ஏற்பாடு எப்போதாவது இந்தியா
வில் அதிகம் உலாவியிருக்குமோ வென்பது ஐயத்துக்
குரியது. 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உழைத்துவந்த
பப்ரீசியுஸ் இம்மொழிபெயர்ப்பின் உதவியை நாடவேண்டிய
பவரல்லர். பின் நடந்த மொழிபெயர்ப்பு வேலையில் இத்
திருப்புதல் எவ்வகைச் செல்வாக்கும் செலுத்தியதாகத்
தோன்றவில்லை. ஒல்லாந்தருடைய புதிய ஏற்பாட்டையும்
அவர்களுடைய ஏனைய வெளியீடுகளின் பிரதிகளையும்
இப்போது சில நூதனசாலை நூல் நிலையங்களிலும்,
பிரித்தானிய சர்வதேச வேதாகம சங்கக் காரியாலயத்தி
லுமே காணலாம்.

[பப்ரீசியுசின் புதியேற்பாட்டு முகவுரை

(1952ஆம் பதிப்பு)

கர்த்தராகிய பராபரன் மகா இரக்கமாய்ச் சர்வமனுஷ சாதிக்கும் பரமண்டலத்திலிருந்து அனுப்பின தம்முடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து என்கிற உலக இரட்சகருடைய சுவிசேஷத்தை விளங்கப்பண்ணும் இந்தப் புஸ்தகத்தை வாசிக்கிற யாவருக்கும் பாக்கியம் கிடைக்கும்படியாக அவர்கள் இகன்மேல் புத்தியுள்ள சிந்தனையை வைத்து, தங்களுக்கு இதனாலே இருட்டில் உதிக்கிற வெளிச்சத்துக்கு இடைநதுபோகாமல், அதற்கு இடங்கொடுக்கக் கடவார்கள். ஏனென்றால், நாம் நரகத்திற்குப் போகாமல், கரையேறும்படி பராபரன் நம்மிடத்தில் கிருபைவைத்து நமக்குள் செய்த மகா அதிசயமான உபகாரம் இதிலே விவரிக்கப்படுகிறது. என்னவென்றால், தம்மோடே ஏக தெய்வமாகிய தம்முடைய ஒன்றான குமாரனை அவர் நமக்கு இரட்சகராகத் தந்தருளினார் என்பது தானே. தன் ஆத்துமத்தைச் சிநேகிக்கிறவனெல்லாம் இந்தச் சுவிசேஷத்திற்குச் செவிகொடுப்பானாக.

ஏனெனில், நம்முடைய ஆதித்தாய் தகப்பன்மார் பிசாசின் பொய்ப் போதகத்துக்கு இடங்கொடுத்து, பாவஞ்செய்து தங்களுக்கு இருந்த நல்ல குணத்தைப் போக்கடித்து, தெய்வ நீதக்கு மகா நேரஸ்தரானதனால், அவர்கள் பிள்ளைகளாகிய நாம் அனைவரும் தெய்வ கோபத்துக்கும், பிசாசின் வல்லமைக்கும், நித்திய ஆக்கினைக்கும் உள்ளான பாவிகளாய்ப் பிறந்தோம். மண்ணாசை, பெருமை, கபடு, குரோதம், மோகவிகாரம் முதலான தூர்க்குணங்கள் மனதைப் பிடித்திருக்குகிறதுமல்லாமல், அவரவருடைய நடக்கை எண்ணி முடியாத பாவங்களால் கறைப்பட்டிருக்கிறது. ஆனதுகொண்டு லோகமானது பொய் வேதங்கள் விக் கிரகாராதனைகள், துரோகங்கள், கொலைபாதகங்கள், களவுகள், விபசாரங்கள், சண்டைகள், வஞ்சனைகள் முதலான அக்கிரமங்களால் நிறைந்திருக்கிறது. ஒருவனும் தன் பாவங்களுக்காகத் தான் தானே பராபரனுக்கு யாதொரு உத்தரவாதம்பண்ணவும், தன்னைத்தான் திரும்ப நல்லவனாக்கவும் கூடாது.]

பப்ரீசியுசின் திருப்புதல்

மதிக்கப்படுவதற்குக் காரணங்கள்

இவ்வதிகாரத்தில் நாம் கவனிக்கப்போகும் திருப்புதலின் ஆசிரியரான பப்ரீசியுஸ் (Johann Philipp Fabricius) ஐந்து திட்டமான காரணங்களைக்கொண்டு மதிப்புக்குரியவராவர்.

(1) தமிழ்ப் பாஷை அதிக புராதன பாஷையாயிருந்த போதிலும், இவருடைய வேதத் திருப்புதலே அப்பாஷையில் வசன நடையில் எழுதப்பட்டு வெளிவந்த முதலாம் பெரிய நூல். இரண்டாம் அதிகாரத்திற் சொல்லப்பட்டது போல், கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் வருவதற்கு முன்னரே, ஓரளவுக்கு வசனநடை தோன்றிவிட்டபோதிலும், அவர்கள் வந்த பின்னரே அது வளரத் தொடங்கிற்று. 16ஆம் நூற்றாண்டு தொட்டு வசனநடையில் தமிழ் நூல்கள் வெளிவந்தபோதிலும், பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதலே முதலாம் பெரிய தமிழ் நூலென்று சொல்லலாம். வசனநடை வளராத நாட்டில் சாஸ்திரங்கள் வளர மாட்டா. ஆகவே, இவருடைய திருப்புதல் தமிழ்ப் பாஷைக்குப் பெரும் சேவை செய்தது என்று சொல்ல வேண்டும்.

(2) கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் பெரும்பாலும், மார்க்க சம்பந்தமாக எப்போதும், உபயோகிக்கும் 'கிறிஸ்தவ தமிழ்' எனப்படுவதை உற்பத்தியாக்கினவர் இவரே. இவ்வகைப் பாஷை நவீனமானதென்றும்,

சாதாரணமாய் இந்துக்கள் உபயோகிக்கும் பாஷையல்ல வென்றும், எனையோர் சொல்லுவர். எப்படியிருந்தபோதிலும், அதை உற்பத்தி செய்தவர் பப்ரீசியுஸ் ஐயரே.

(3) இவருடைய திருப்புதலின்பின் வேறுபல திருப்புதல்கள் செய்யப்பட்டபோதிலும், அவைகளெல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரம் இவரது திருப்புதலே. எத்திருப்புதலும் இவரது பாஷை நடையிலிருந்து அதிகம் வேறுபட்டால், அதை வேதப் புரட்டென்று எண்ணும் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் பலர் உளர். அப்படி அவர்கள் எண்ணுவது சரியென்பதல்ல. அவருடைய திருப்புதல் எவ்வளவு செல்வாகக் கைச் செலுத்தியிருக்கிற தென்பதைக் காட்டுகிறது.

(4) இவருடைய திருப்புதலின்பின் வேறுபல திருப்புதல்கள் வெளிவந்தபோதிலும், ஒரு பெரிய குழுவினர், அதாவது தமிழ்ச் சுவிசேஷ வுத்தரன் சபையார், இவருடைய திருப்புதலையே இற்றை வரைக்கும் பேணிக் கைவிடாது உபயோகித்து வந்திருக்கின்றனர். சமீபத்திலே வேதாகம சங்கத்தார் வெளியிட்ட திருப்புதலை இப்போது கவனிக்கத் தொடங்கியபோதிலும், 200 வருடங்களாக அவர்கள் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலைவிட்டு அங்கிங்கு திரும்பவில்லை.

(5) இவர் மொழிபெயர்த்த அல்லது ஆக்கிய ஞானப் பாட்டுக்கள் பல இன்னும் தென்னாட்டுத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவ சபைகளில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

வாழ்க்கை வரலாறு

பப்ரீசியுஸ் 1710இல் ஜெர்மனியிலே பிறந்து, யூரா (Jura), ஹல்லை (Halle) என்னும் சர்வகலாசாலைகளில் பயின்று, 1740ஆம் ஆகஸ்ட்மீ 28உ கடலூரை அடைந்தார். அடுத்த மார்ச்சுமீ யோவா. 1:29இல் தமது முதலாம் தமிழ்ப் பிரசங்கத்தைச் செய்தார். 1742ஆம் நவம்பர்மீ தரங்கம்

பாடிப் பாதிரிமார் சென்னையில் நடத்திவந்த ஊழியத்
துக்குப் பொறுப்பாகச் சென்று, தமது மரணபரியந்தம்
அங்கேயே தொண்டாற்றிவந்தனர். அக்காலத்தில் தென்
ஓட்டில் ஊழியம் புரிய முயன்ற 'கிறிஸ்துமார்க்க கல்வி
அபிவிருத்திச் சங்கம்' (Society for the Promotion of
Christian Knowledge) என்னும் ஆங்கிலேய சங்கத்
தார், ஆங்கில மிஷனரிமாரைத் தமது வேலைக்குக் கண்டு
பிடிக்க இயலாதிருந்தமையால், இவரைத் தமது ஊழிய
னாகப் பாராட்டினர்.

தரங்கம்பாடி மிஷனைச் சேர்ந்தவரும், இவரைப்போல
மேற்குறித்த ஆங்கிலேய சங்கத்தின்கீழ்க் கடமையாற்றி
வந்த இன்னும் ஒருவர் ஜெர்மானிய குருவாகிய கிறிஸ்தியன்
பிரெடெரிக் சுவார்ட்ஸ் (Christian Frederick Schwartz)
என்பவர். இவர்கள் இருவரும் சமகாலத்தவர். சுவார்ட்ஸ்
ஐயர் மிகவும் புகழ்பெற்றவர்; பொதுமக்கள் விஷயங்களில்
அதிகமாய்ப் பங்கெடுத்தவர்; இராச்சியங்களினிடையே
சமாதானத்தை நிலைநாட்டும் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்.
ஆகையினால் 'இராச குரு' என்றழைக்கப்பட்டனர்.

பப்ரீசியுஸ் ஐயரோவென்றால் அமைதியான வாழ்க்கையை
விரும்பியவர்; பொது விஷயங்களில் ஈடுபட்டவரல்லர்;
மிகவும் சிக்கனமான முறையில் வாழ்க்கையை நடத்தி
வந்தவர். தாமே தமது உடையைத் தோய்த்து உடுத்திவை
ரென நம்ப இடமுண்டு. ஆகவே, இவர் 'சன்னியாசி ஐயர்'
என்றழைக்கப்பட்டார். சுவார்ட்ஸ் ஐயரைப்போலவே
இவரும் விவாகம் செய்துகொள்ளவில்லை. ஆனால் இவர்
அரசியல் விஷயங்களையும், சம்பவங்களையும் தவிர்த்துச் சிவிக்
விரும்பியபோதிலும் அவைகள் இவரைத் தவிர்க்கவில்லை.

18ஆம் நூற்றாண்டின் பிந்திய பாகத்தில் ஆங்கிலேய
ருக்கும், பிரான்சியருக்குமிடையில் உலகமெங்கும்
போட்டியிருந்தது. இந்தியாவிலே மைசூர் இராச்சிய
அதிகாரிகளான ஹைதர் அலியும் (Hyder Ali) பின் திப்பு
சுல்தானும் (Tippu Sultan) பிரான்சியருக்கு உதவி
செய்தனர். ஆகவே, தென் இந்தியாவில் பிரான்சிய
படைகள், அல்லது மைசூர் படைகள் பல தடவைகளில்

பட்டணங்களையும், கிராமங்களையும் பிடித்து, எரித்து, அழித்துவந்தன. 1746இல் பிரான்சியர் சென்னை நகரைப் பிடித்ததால், பப்ரீசியஸ் ஐயர் பழுவோக்காட்டுக்குத் தப்பியோடவேண்டியிருந்தது. இவர் திரும்பி வருவதற்குள் ரோமான் குருமார் இவருடைய சுட்டிடங்களைப் பிடித்து, இவருடைய சபையாரையும், பள்ளிப் பிள்ளைகளையும் கலைத்துவிட்டனர். இப்படியாக, 1757, 1767, 1780 ஆம் ஆண்டுகளிலும் தமது இருப்பிடத்தைவிட்டு இவர் ஓடி அடைக்கலம் புகவேண்டியதாயிற்று இத்துடன் யுத்தங்களினால் வந்த பஞ்சங்களும் இவரையும், இவருடைய சபையாரையும் அதிகமாகப் பாதித்தன.

சென்னைப் பட்டினத்தில் இவருக்குப் போதிய சபை வேலையும், சுவிசேஷ வேலையுமிருந்தன இவர் சென்னைக்குப் போனபோது இவருடைய சபை இடாப்பில் 690 பெயர்க ளிருந்தன; எனினும், 300 பேரைத்தான் இவர் கண்டு பிடிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. 30 வருடங்களுக்குப் பிறகு இவரது சபையில் 2,200 பேர் இருந்தனர் தமது ஆராதனைகளில் பல்வேறு நாட்டினர் இருந்தபடியால், ஜெர்மன், ஒல்லாந்த, போர்த்துக்கேயப் பாஷைகளிலும், ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய பாஷைகளிலும் பிரசங்கம் செய்தார். இதனோடு வெளியே போய்ப், பல நாட்களைக் கழித்துச் சுவிசேஷ வேலைசெய்து பல ஆட்களையுங் கண்டார். பலர் இவரைக் காணவும் வந்தனர். இதுமாத்திரமன்றி, சென்னையில் இவர் இருந்தபடியால், தரங்கம்பாடி மிஷனரிமார் இவரையே தங்கள் மிஷன் பொக்கிஷதாரியாக்கி யிருந்தனர்.

இவற்றுடன் இவர் சில நூல்களையும் ஆக்கிவந்தனர். இப்படி இவர் ஆக்கிய நூல்களிலொன்று இன்னும் உபயோகத்திலிருக்கிறது. இது ஓர் ஆங்கில-தமிழ்கராதி. இதில் அவர் புகுத்தியவை 9,000 சொற்கள். ஆனால் இவருக்குப் பின் ரோட்டர் (Rottler) ஐயர் அதைப் பெரிதாக்கி, 37,000 சொற்களுடன் வெளியிட்டார். 1862இல் டாக்டர் உவின் சீலோ (Miron Winslow) அதை இன்னும் பெரிதாக்கி, 67,000 சொற்களுடன் வெளியிட்டார்.

புதிய ஏற்பாடு

இந்த வேலைகள், கஷ்டங்கள் யாவற்றின் மத்தியிலேயே பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய வேதத் திருப்புதல் வேலை நடந்தேறியது. அவர் வாச் சிலவருடங்களுக்கு முன்னர்தான் சூல்ச் ஐயரின் பழைய ஏற்பாடு வெளிவந்திருந்தது. அதைத் தரங்கம்பாடி ஐயர்மார் அடிக்கடி திருத்தமுயன்று கொண்டிருந்ததைப் பப்ரீசியுஸ் ஐயர் கண்டார். அவர் தமிழ்ப்பாஷை அறிவில் தேறத்தேற, அந்த மொழி பெயர்ப்பு கிறிஸ்த சபைக்கு எப்பொழுதும் வேதாகமமாக இருப்பது சரியல்லவென்று உணர்ந்திருக்கவேண்டும்.

சீகன்பால்க் இந்தியாவுக்கு வந்தபோது இருந்த நிலை வேறு, பப்ரீசியுஸ் வந்தபோது இருந்த நிலை வேறு. ஆகவே, அவர்கள் இருவரும் திருப்புதல் செய்யும்போது அவர்களுக்கிருந்த நோக்கங்களும் வேறு. சீகன்பால்க் வந்தபோது இந்தியாவில் சீர்திருந்திய அல்லது புரோட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவர்கள் இல்லை. எனவே, கிறிஸ்து மார்க்கம் பரவுவதற்குச் சுதேசிகளுடைய பாஷையில் வேதம் தேவையென்றவர் உணர்ந்து, எப்படியாவது ஒரு திருப்புதலைச் செய்து முடித்துவிடவேண்டுமென்ற வாஞ்சையுடையவராயிருந்தார். ஆகவே, வந்து இருவருடங்களுக்குள் புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலைத் தொடங்கி, இரண்டரை வருடங்களில் அதை முடித்தார். இதில் நாலுமாதம் அவர் சிறையில் செலவிட நேர்ந்ததால், 2 வருடங்களுக்குள் வேலை நடந்தேறியதெனச் சொல்லலாம்.

பப்ரீசியுஸ் சென்னைக்குப் போனகாலத்திலேயோ கிறிஸ்து மார்க்கம் பரம்பி வேர்கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டது. சென்னையில் ஆங்கிலேயர் அரசாண்டனர். அவர்கள் ஆதரவில் கிறிஸ்த சபை மென்மேலும் வளர்ந்துகொண்டு வந்தது. சீகன்பால்க் ஐயருக்கிருந்த அவசியத்துக்கு இப்போது இடமிருக்கவில்லை. நல்லதோ, அல்லதோ, கிறிஸ்தவர்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய ஒரு வேதம் இப்போதிருந்தது. ஆகவே அவசரமாய்ச் செய்யப்பட்ட ஒரு வேதத்திருப்புதல் அல்ல, ஐரோப்பிய பாஷைகளிலுள்ள பேர் பெற்ற திருப்புதல்கள் போன்று கவனமாகச் செய்யப்பட்ட திருப்புதலை

தேவையென்று பப்ரீசியுஸ் உணர்ந்தார். நாம் பார்க்குமிடத்து, சீகன்பால்க் ஐயருடைய திருப்புதல் சுவிசேஷ நோக்கத்துடனும், பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதல் கையின் திருமறையாகவும் செய்யப்பட்டதைக் காணலாம்.

பாஷை நடையில், சீகன்பால்க் தரங்கம்பாடியிலேயே இருந்தபடியால், பப்ரீசியுஸ் ஐயரைப்போல் கற்றாரோடும், பெரியவர்களோடும் அதிகமாய்த் தொடர்பு கொண்டவரல்லர். பப்ரீசியுஸ் அப்படியானவர்களுடன் எப்பொழுதும் தொடர்பு கொண்டவர். எனவே, வேதபுத்தகம் எதுவும் மதிக்கப்படவேண்டுமேயாயின், அது சிறந்த பாஷை நடையில் இருக்கவேண்டுமென்பதை உணர்ந்தார். பப்ரீசியுஸ் வேதத் திருப்புதலைத் தொடங்குமுன் சீகன்பால்க் ஐயரைப் பார்க்கிலும் கூடுதலான காலம் இங்கு இருந்து தமிழ்ப்பாஷையில் தேறியபடியால், முந்திய திருப்புதலின் குறைகளை நன்குணர்ந்து, அத்திருப்புதல் ஒருகாலும் மதிப்பைப் பெறாதெனத் தீர்த்துக்கொண்டனர்.

பப்ரீசியுஸ் இந்தியாவில் வந்துசேர்ந்தது 1740இல் எனக் கண்டோம். 1752இல் தான் அவர் புதிய ஏற்பாட்டைத் திருப்பத் தொடங்கினார். இவர் பாஷைகளை இலகுவில் கற்கும் வரம் கொண்டவர், தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கியங்களையும் அறிந்தவர்; அத்துடன் சாதாரண கிராமீகப் பாஷையும் தெரிந்தவர். ஆகையால் இவர் கொச்சை நடை, கருகல் நடை ஆகிய இரண்டையும் தவிர்க்கக் கூடிய திறமை வாய்ந்தவர்.

இருபது வருடங்களாய்ப் புதிய ஏற்பாட்டு வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தார். பாவியாகிய ஒரு யாசகன்போல, முழங்காற்படியிலிருந்து திருப்புதல் வேலையைச் செய்தாரெனச் சொல்லப்படுகிறது. நூறுவருடங்களுக்குப் பின் லைப்சிக்மிஷன் இவருடைய திருப்புதலில் ஏதாவது சிறிய மாற்றங்கள், திருத்தங்கள் தேவையாகுமோவெனப் பார்க்கும்படி மூவரை நியமித்தனர். அவர்களில் முதன்மையானவராகிய சுவார்ச் என்பவர், 'மூலத்தையும் அவருடைய திருப்புதலையும் நான் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபொழுது

ஆச்சரியத்தில் முழுகினேன். ஒரு சிறிய இடைச் சொல்லைக் கூடக் கவலையீனமாயோ, அன்றிப் பொருட்படுத்தாமலோ அவர் விட்டு விடவில்லை', எனச் சொன்னார். பப்ரீசியஸ் தமது வேலையை எப்படிச் செய்தார் என்பதை லேமன் பண்டிதர் (A. Lehmann) இவ்வாறு விவரிக்கிறார்: பல அதிகாரங்களை மொழிபெயர்த்தபின் அவைகளைத் திருப்பிப் பார்த்து, தமது வீட்டின் முன்னின்ற ஒரு மரத்தின் கீழே பல பிராமணர், சூத்திரர், பறையர் முதலானோரைக் கூட்டிச் சேர்த்து, தமது உபதேசியாரைக் கொண்டு அதை அவர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டுவார். அவர்களுக்கு விளங்காதது ஏதாவதுண்டோ, அல்லது அவர்கள் கூறக் கூடிய திருத்தம் ஏதாவது உண்டோவென வினயுவார். அவர்கள் சொல்வதில் நியாயமிருப்பின் உபதேசியார் அவைகளைக் குறித்து வைப்பார். அடுத்த நாள் ஐயர் தமது பண்டிதரோடு அவைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்வார். இதற்குப்பின் தாம் செய்ததைத் தரங்கம்பாடிக்கு அனுப்புவார். அங்கே சீகிலின் (Zeglin) ஐயரும், தானியேல் என்னும் அரசியல் துவிபாஷகனும் அதைத் திருப்பிப் பார்ப்பார்கள்.

புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் சென்னை கிறிஸ்து மார்க்க கல்வி அபிவிருத்திச் சங்க (S. P. C. K) அச்சகத்தில் 1772இல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. வசனங்கள் மேலே தலையங்கள் உள்ளபத்திகளாக வகுக்கப்பட்டும் கீழே ஒத்த வாக்கிய குறிப்புகள் உள்ளனவாயுமிருந்தன. புத்தகத்தின் தனி ஏடுகள் சிறியனவாயும் எழுத்துக்கள் பெரியனவாயுமிருந்தபடியால். புத்தகம் நாலு பிரிவுகளாய் அச்சிடப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. தற்காலம் நமது புதிய ஏற்பாட்டின் பிரதிகள் 315-355 பக்கங்கள் உள்ளனவாய் அச்சிடப்பட்டும். பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய புதிய ஏற்பாடு 808 பக்கங்கள் உடையது. பின்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்

- புகைப்படத்திலிருந்து அது ஏன் இவ்வளவு பெரிதாயிற்று எனக் காண்பது எளிது. அதன் முகவுரை அச்சடிக்கப் பட்டபொழுது எப்படியிருந்த தென்பதை இவ்வதிகாரத்தின் ஆரம்பத்திற்காட்டினோம். இங்கு மத்தேயு சுவிசேஷம் 6 ஆம்

அதிகாரம் 8 ஆம் வசனம் வரை காட்டுகிறோம். சீகன்பால்க ஐயருடைய பிரதியில், தற்காலத்தில் செய்யப்படுவதுபோல, பக்கங்கள் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டன. பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய பிரதியில் அப்படிச் செய்யப்படவில்லை. அத்துடன் இருவருடைய பிரதிகளிலும் எழுத்துக்கள் பருமனானவை அக்காலத்தில் வேதப்பிரதிகள் பங்கு பங்காய் அச்சிடப்படவேண்டியிருந்ததன் காரணம் இதுவே இங்கே கொடுக்கப்படும் மத்தேயு 6 ஆம் அதிகாரத் தின் பாகத்தின் கருத்தை, தற்காலம் நாம் உபயோகிக்கும் வேதத்திருப்புதலிலிருந்து விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

வேறு உதாரணங்கள்

தற்காலம் தமிழ்ச் சுவிசேஷ லுத்தரன் சபையாரால் வழங்கப்படும் பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதல் பதிப்பி லிருந்து வேறு சில உதாரணங்களை இங்குக் கொடுக்கிறோம். இவைகளின் இலக்கணம் சிறிது திருத்தப்பட்டும் நடை ஓரளவுக்குத் தற்காலத்திற்குரியதாக்கப்பட்டு மிருந்த போதும், பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய வாசகத்தை இவை பாது காத்துள்ளன.

மத். 5:1-5

- (1) அவர் கும்புகளைக் கண்டு பர்வதத்தின்மேல் ஏறினார்; அவர் உட்கார்ந்தபோது அவருடைய சீஷர்கள் அவரண்டை சேர்ந்தார்கள்.
- (2) அப்போது அவர் தமது வாயைத் திறந்து, அவர் களுக்குப் போதகம்பண்ணிச் சொன்னதாவது:
- (3) மனத்தரித்திரர் பாக்கியவான்கள், அதேனென்றால் வானராச்சியம் அவர்களுடையதாயிருக்கிறது.
- (4) துயர்ப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், அதே னென்றால் அவர்கள் தேற்றப்படுவார்கள்.
- (5) மெத்தனவுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள், அதே னென்றால் அவர்கள் பூமியைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

- (16) ஏனெனில் பராபரன் தம்முடைய ஒரே பேருன குமாரனை அவர் பேரில் விசுவாசிக்கிறவன் எல்லாங் கெட்டுப்போகாமல், நித்திய சீவனை அடைவதற் காகத் தந்த அத்தன்மையாய் லோகத்தை சிநே கித்தார்.
- (17) ஏனெனில் பராபரன் தம்முடைய குமாரனை லோகத்தில், லோகத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்க அனுப்பாமல், அவரால் லோகம் இரட்சிக்கப் படும்படிக்கு அனுப்பினார்.

• 1 கோரி. 13

- (1) நான் மனுஷருடைய பாஷைகளையுந் தேவதூத ருடைய பாஷைகளையும் பேசினாலும் சிநேகம் எனக்கு இல்லாதிருந்தால், நான் முழங்கும் வெண் கலம், அல்லது ஓசைதரும் கிண்கிணி ஆனேன்.
- (2) நான் தீர்க்கதரிசன முள்ளவனாயிருந்து, சகல இரகசியங்களையுந் சகல அறிவையும் அறிந்து, பர்வதங் களைப் பேர்க்கத்தக்க சகல விசுவாசத்தையும் பெற்றிருந்தாலும், சிநேகம் எனக்கில்லாதிருந்தால் நான் ஒன்றுமில்லை.
- (4) சிநேகம் நீண்ட சாந்தமுந் தயவுமாயிருக்கிறது. சிநேகம் பெருமையடையாது. சிநேகம் கொர்வஞ் செய்யாது, அது உப்பிப்போகாது. •
- (5) அது இலச்சையானதைச் செய்யாது; தனக்கானீவை களைத் தேடாது. அது சினமடையாது. அது பொல்லாப்பை எண்ணாது.

பொதுக் குறிப்புக்கள்

பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய சில சொற் பிரயோகங்கள் கவனத் திற்சூரியவை:

- (1) முன்னொரு அதிகாரத்தில் குறிப்பிட்டபடி வேதத் திருப்புதலில் முதன் முதல் கடவுளுக்குப் 'பரா பரன்' என்னும் பதத்தை உபயோகித்தது

பப்ரீசியுஸ் எனக் கண்டோம். எப்படி இச்சொல்
அவருக்குக் கிடைத்திருக்கலாமென்றும் அனு
மானித்தோம்.

- (2) 18ஆம் நூற்றாண்டு புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல்
களில், 'அதேனென்றால்', 'ஏனெனில்' என்னும்
இடைச் சொற்களைப் பலமுறை காணலாம். இத்
திருப்புதலில் மாத்திரமன்றி, முந்திய திருப்புதல்
களிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட பாகங்களிலும் நாம்
கவனிப்பதுபோல, வேதம் தமிழில் திருப்பப்படத்
தொடங்கிய காலந்தொட்டு, இச்சொற்கள் எல்லா
ராலும் உபயோகிக்கப்பட்டுவந்தன. இவை
'ஹோற்றி' (hoti), 'கார்' (gar) என்னும் கிரேக்க
சொற்களின் மொழிபெயர்ப்பாகும். தமிழில் இவை
களைவிட்டுத் திருப்புவதே நன்றெனினும், மூலத்தில்
உள்ள ஒரு சொல்லையும் விட்டுவிடக்கூடாதென
அக்காலத்தில் நினைத்தனர்.

- (3) யோவா. 3:16இலும், 1 கொரி. 13இலும் சீகன்பால்
கும், பப்ரீசியுசும் 'சிரேகம்' என்று திருப்பும் பதம்
இக்காலத்தில் 'அன்பு' என்று திருப்பப்படுகிறது.
இது 'அகாப்பே' (agape) என்னும் (பிரதியுபகாரங்
கருதாத பற்று என்ற கருத்துடைய) கிரேக்க பதத்
தின் மொழிபெயர்ப்பாகும். இதை ஜெரோம் தமது
லத்தீன் திருப்புதலில் caritas என்றும், ஒல்லாந்தர்
'நேசம்' என்றும் திருப்பினர். உவில்லியம் கேரி
தமது சமஸ்கிருத, புதிய ஏற்பாட்டில் இதை
'பிரேம்' எனத் திருப்பியுள்ளார். ரோமான் வேதத்
தினர் இதைத் 'தேவ சிரேகம்' எனத் திருப்பி
யுள்ளனர்.

பழைய ஏற்பாடு

புதிய ஏற்பாடு முடிந்ததும் பப்ரீசியுஸ் பழைய ஏற்
பாட்டுத் திருப்புதலைத் தொடங்கினார். இப்போ திருப்புதல்
வேலையில் போதிய அனுபவமும், தமது திறமையில் போதிய
நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டதாலும், அவர் தமது வேலையை
முன்னிலும் திருத்தமாயும் இலகுவாயும் செய்யக்கூடியதா

யிருந்தது. எப்பொழுதும் தமது வேலையைக் கவனமாயும், நுணுக்கமாயும் அவர் செய்துவந்திருந்த போதும், அ வருடைய பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல், புதிய ஏற்பாட்டிலும் மிகச் சிறந்ததெனப் பிற்காலத்தில் ஒத்துக்கொள்ளப் படுகிறது. இது விஷயமாய் நாம் சாதாரணமாக உபயோகிக்கும் 'பவர் மொழிபெயர்ப்பு' அல்லது 'ஐக்கிய திருப்புதல்' என்பதை இயற்றிய குழுவினர் சொல்வது:

பப்ரீசியுஸ் ஐயர் முதலாவது புதிய ஏற்பாட்டைத் திருத்த ஆரம்பித்து, ஏறக்குறைய முன் இருந்த திருப்புதலைத் திருத்தியதுபோலவே அதைச் செய்து முடித்தார். பின் பழைய ஏற்பாட்டை ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது அவர் இத்திருப்புதல் வேலையில் முன்னிலும் அதிக பழக்கமும் அனுபவமும், பாஷையில் கூடுதலான அறிவுந் தெளிவும் அடைந்திருந்தமையால், பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலிலும் நல்ல நடையாய் முடிந்தது. பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய புதிய ஏற்பாட்டை நாங்கள் திருத்தி யிருப்பதற்கு விரோதமாய், யார் எப்படி ஆட்சேபித் தாலும், அதற்கெல்லாம் அவருடைய பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலிலிருந்தே நாம் சமாதானம் சொல்லலாம். பப்ரீசியுஸ் ஐயர் பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலை முடித்தபின், தாம் அவ்வேலையில் அநேக ஆண்டுகளாயடைந்த அனுபவ அறிவோடு, மறுபடியும் புதிய ஏற்பாட்டைத் திருத்த உயிரோடிருந்திருப்பாரானால், நாங்கள் இப்பொழுது புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலில்பட்ட பிரயாசையளவு பிரயாசப்பட வேண்டியிருந்திராது.

பப்ரீசியுஸ் ஐயரின் பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலில் இவ்வளவு மதிப்பு 'ஐக்கிய திருப்புதல்' குழுவினருக்கிருந்தபடியால், புதிய ஏற்பாட்டைப் பார்க்கிலும் பழைய ஏற்பாட்டை அதிகமாகப் பின்பற்றினார்கள். தமது வேலையில் பாதி கடந்து முடிந்தபின், பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலும் ஆங்கில திருப்புதலும் ஒற்றுமை காட்டினால், வேறெந்தத் திருப்புதலையோ, வியாக்கியானத்தையோ பாராது.

பப்ரீசியுஸ் ஐயரைப் பின்பற்றலாமெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டனர்.

பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலில் பவர் குழுவினருக்கு ஏற்பட்ட கீழ்ப்பிடுக்கைக்கு முக்கியமான காரணம், பப்ரீசியுஸ் எவ்வளவு வைராக்கியமாய் மூலத்தை யொட்டி எப்பொழுதும் நின்ற ரென்பதைக் கண்டதே. பப்ரீசியுஸ் திருப்புதல் எங்கே யாகிலும் வேறு மொழிபெயர்ப்பாசிரியருடைய திருப்புதலிலிருந்து விலகினால், பப்ரீசியுஸ் ஐயரே மூலத்தை யதார்த்த மாய்த் தழுவிருப்பாரெனத் திரும்பவும், திரும்பவும் அவர் களுக்குப் புலப்பட்டது. அதனிமித்தம் அவர்கள் பின் வருமாறு சொல்லுகின்றனர்:

‘அவர் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை (1611 திருப்புதலை) விட்டு விரும்போது, மார்ட்டின் லுத்தருடைய திருப்புதலைப் பின்பற்றியதாகப் பல ஆங்கிலேயர் கருதினர். ஆனால் இப்படிப் பல தடவைகளில் அவர் விலகியதேன் என்று ஆராய்ந்தபோது, அவர் ஆங்கிலத் திருப்புதலையாவது, ஜெர்மன் திருப்புதலையாவது சாராது, அக்காலத்தில் அகப்படக்கூடிய நல்ல திருப் புதல்களையும் பாஷியங்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து தமக்குச் சரியென்று கண்டபடி மூலத்திலிருந்து நேரே திருப்பியிருக்கிறாரென்பது வெளியாகிறது.’

இந்தியாவில் நடந்த எல்லா வேதத் திருப்புதல்களையும் பற்றி எழுதிய வரலாற்றில் ஹூப்பர் ஐயர் (J. S. M. Hooper), ‘வேத மொழிபெயர்ப்பின் சரித்திரத்திலே பப்ரீசியுஸ் செய்துமுடித்த வேலை அரும்பெரும் செயலெனப் பாராட்டப்படவேண்டும்’ எனக் கூறியுள்ளார். இத்திருப் புதல் ‘பொன் திருப்புதல்’ என்று பலரால் பாராட்டப் பட்டது. பல வருடங்களுக்குப்பின் இன்னுமொரு திருப் புதலுக்குத் தமது சான்றுரை வழங்குமாறு வேதநாயக சாஸ்திரியார் கேட்கப்பட்டபொழுது, அவர் அந்த வேண்டு கோளுக்கு விடைதானும் கொடுக்கவில்லையென்று சொல்லப் படுகிறது. பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதல் இப்போது பெரும்பாலான சபைகளில் உபயோகிக்கப்படாவிடினும், அத்திருப்புதலின் பின்வந்த மற்ற எல்லாத் திருப்புதல் களுக்குள்ளும் அது நன்கு புகுந்திருக்கிறது. அவைகள்

எல்லாம் ஒன்றில் அவருடைய திருப்புதலின் திருத்திய வாசகங்களாய் அல்லது அப்படித் திருத்தப்பட்ட வாசகங்களின் திருத்திய வாசகங்களாகும்.

பழைய ஏற்பாடு பூர்த்தியாய் வா, பாகம் பாகமாய் அச்சிடப்பட்டது. 1777இல் ஆதியாகமம் தொடங்கி நியாயாதிபதிகள் வரையும், 1782இல் ருத் தொடங்கி யோபு வரையும், 1791இல் சங்கீதங்கள் தொடங்கி உன்னதப்பாட்டு வரையும், 1796இல் தீர்க்கதரிசிகளுக்கே அச்சிடப்பட்டன. பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய பழைய ஏற்பாட்டின் 1844ஆம் வருடப் பதிப்பிலிருந்து சில பகுதிகளைக் கீழே கொடுக்கிறோம். அவருடைய மொழிபெயர்ப்பைத் தவிர வேறு மொழிபெயர்ப்புப் பல வருடங்களாய் இல்லாதிருந்ததால், அதை உபயோகிப்போர் அதில் ஆங்காங்குச் சில திருத்தங்களைச் செய்தனர். இங்கு நாம் உபயோகிக்கும் பிரதி வேதாகம சங்கத்தாரின் வெளியீடு. ஆகவே பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலிலிருந்த சில குறைகளை அவர்கள் நீக்கி அக்காலத்துக்கேற்றபடி செய்த திருத்தங்கள் கொண்டுள்ளதாயிருக்கும். எனினும், 1844இன் எழுத்து முறைக்கும் நம்முடைய முறைக்கும் ஒருசில வித்தியாசங்களிருப்பதைக் காணலாம். இரட்டைக் கொம்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபோதிலும், எவ்வளவு அபூர்வமாய் மெய்யெழுத்துக்களின்மீது புள்ளிகள் வருகின்றன என்பதைக் காணலாம்.

ஆதி. 1:1,2

ஆதியிலே பராபரன வானதையும் பூமியையுஞ் சிருஷ்டித்தார்.

(2) பூமியோவெனில ரூபமற்றதும் வெறுமையுமாயிருந்தது. ஆழத்தின மேலிருளுமாயிருந்தது. ஆனால் பராபரனுடைய ஆவி தண்ணீர்களின்மேலே அசைவாடிக்கொண்டிருந்தது.

சங். 42:1-4

மான் தண்ணீர் நதிகளமேல வாளுசையாகக் கதறுகிறதுமாபபோலே எனதைதுமா உமமுடையமேல வாளுசையாகக் கதறுகிறது பராபரனே.

(உ) எனனாத்ததுமா சீவனுள்ள தெய்வமாகிய பராபரன மேலே தாகமாயிருக்கிறது. நான் எப்போது பிரவேசித்ததுப பாரானுடைய சன்னிதியிலே காணப்படலாம்.

(ங) உன பாரானெங்கே யென நென்னுடனே நான் தோற்று சொல்லப்படுகையால் இரவும் பகலும் என கண்ணீர் எனக்கப்பமாயினது.

(ச) இவைகளை நான் நினைத்துக் கொண்டு எனக்குள்ளிருக்கும் எனனாத்ததுமாவை யூற்றிவிடுகிறேன். ஏனெனில் முந்தி நான் குமபுகளுக்காளே நடந்து வந்து பண்டிகையை யாசரிக்கிற கூட்டத்தினுடைய கெம்பீரமும் துதியுமான சத்தத்துடனே பாரானுடைய வீடு மட்டுமே ஏகமாய் ஏகுவேனே.

ஏசா. 6:1,2

உசியா இராசா மரணமடைந்த வருஷத்திலே ஆண்டவர் உயரமும், உன்னதமுமான ஆசனத்தினமேல உளுக்காந்திருக்கக் கண்டேன். அவருடைய வஸ்திரத் தொங்கல்கள் தேவாலயத்தை நிரப்பின.

(உ) சேராபீன்கள் அவருக்கு மேலாக நின்றார்கள். அவர்களில் ஒருவனுக்கும் அவவாறு செட்டைகளிருந்தன. அவனவன் இரண்டு செட்டைகளாற் தங்களை முகத்தை மூடி இரண்டு செட்டைகளாற் தங்களை காலகளை மூடி இரண்டு செட்டைகளாற் பற்றது . . .

ஏசா. 53:1-4

எங்களாலே கேள்விப்பட்டதை விசுவாசித்தவனார்? கர்த்தருடைய புயம் ஆருக்கு வெளிப்பட்டது?

(உ) கிளையைப்போலவும் வறண்ட பூமியிலிருந்து துளிர் கிற வேரைப்போலவும் அவனுக்கு முன்பாக எழுமபுகிறார். அவருக்கு உருவமுமில்லை, மகத்துவமுமில்லை, நாம அவரைப் பார்த்தபோது நாம இச்சிக்கத்தக்க உருவு அவருக்கில்லாதிருந்தது.

(ங) அவர் அசுடடை பண்ணப் பட்டவரும், மனுஷரில் ஈனமானவரும், வேதனைகளுள்ளவரும், பல ஈனத்தை யறிந்தவருமாயிருந்தார். அவரைவிட்டு முகங்களை மறைத்துக் கொள்ளலாயிற்று, அவர் அசுடடை பண்ணப்படடிருந்தார், அவரை யெண்ணுதே போனோம்.

(சு) மெய்யாகவே நமமுடைய பல ஈனங்களை எடுத்துக் கொண்டு நமமுடைய நோவுகளைச் சமந்தார். நாமோ வெனில், அவர் பார்பானால் அடிபட்டு ஒடுங்குண்டவராய் வாதிக்கப்பட்டாரென்றெண்ணினோம்.

பின்

பழைய ஏற்பாட்டு வேலை நடைபெற்ற காலம் பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய சீவியத்தில் மிகத்துயரமான காலம். ஐய ரவர்கள் மிஷனுக்குப் பொக்கிஷதாரியாயிருந்தபடியால், வேறு பலரும் இவரிடம் பணத்தை ஒப்புவித்திருந்தனர். பக்தியிலும் கல்வியிலும் அதிகமாய்த் தேர்ந்திருந்த இந்த மகான் பண நிர்வாகத்தில் விவேகம் அற்றவராதலால், உயர்ந்த வட்டிக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து இலாபம் பெற்றுத் தருவதாய் அவரை மயக்கிய அபேக்கியமான ஓர் உபதேசியாருடைய சொல்லைக் கேட்டுப் போதிய பொறுப் பில்லாது பணத் தொகைகளைக் கடன் கொடுத்திருந்தார். பின்னரோ, அவைகளை அளவிட இயலாமற்போனதால், சீவியத்தின் கடைசிப் பதின்மூன்று வருடங்களும் திரும்பத் திரும்பச் சிறை செல்லவேண்டியிருந்தது. 1791 லு ஜனுவரி மாதம் 23 தேதி இவர் காலமானார். ஆகவே, அவர் தமது பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் அச்சில் வந்து முடிந்ததைக் காணவில்லை.

தமிழ்க் கிறிஸ்தவ சபையின் போதனைக்கும், எவ்வகை முயற்சிகளுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கவேண்டியதும், இதர சமயங்களோடெழும்பும் பிரச்சினைகளுக்குக் கூறப்பட வேண்டிய மாறுத்தரங்கட்குச் சான்றாக இருக்கவேண்டியது மான வேதாகமம் மிக யதார்த்தமாய் மூலம் சொல்வதைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற உத்தரவாதத்தையுணர்ந்து, அவ்

வேலையைச் செய்வதற்கு வேண்டிய எல்லாத் தராதரங்களை யு முடைய இப்பெரியார் இவ்வளவு கவனமாய்த் தமது திருப்புதலைச் செய்தமை கிறிஸ்தவ சபைக்கு அவர் செய்த மட்டற்ற சேவையாகும். பின் வந்தவர்கள் அவரது பாஷை நடைவையும், இலக்கணத்தையும் திருத்தினாலும், பிற்காலத் தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மூலப்பிரதிகளின்படி கருத்திலே திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியிருப்பினும், எல்லாத் திருப்புதல் வேலைக்கும் அடிப்படையான ஒரு தமிழ் வாசகத்தைப் பப்ரீசியஸ் பின்வைத்துப் போயினர்.

1793இல் இந்தியாவுக்கு வந்த உவில்லியம் கேரி (William Carey) என்பவர் இந்திய கிறிஸ்தவ மிஷனரி சரித்திரத்தில் ஒரு பெரியார். இவரும் இவரது நண்பனாகிய மார்ஷ்மன் (Marshman) என்பவரும் இந்தியா கிறிஸ்துவண்டைக்குக் கொண்டுவரப்படுவதாகில், எல்லா இந்திய பாஷைகளிலும் கிறிஸ்தவ வேதம் இருக்கவேண்டுமென்றுணர்ந்து, அதற் காக முயன்றனர். பின்னர் சீனம், சிங்களம் என்னும் பாஷை களையும் பர்மா, யாவா, பெர்சியா தேசப்பாஷைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டனர். கல்கத்தாவுக் கருகாமையிலுள்ள செரம்பூர் என்னும் சிறிய நகரில் ஒரு அச்சுக்கூடத்தை வைத்து, அங்கிருந்து ஏறக்குறைய 45 பாஷைகளில் முழு வேதத்தையோ, புதிய ஏற்பாட்டையோ, அன்றி ஒரு வேத பாகத்தையோ இவர்கள் அச்சேற்றி வெளியிட்டனர். தமிழில் வெளியீடு செய்ய அவர்கள் விரும்பியது மாத்திர மன்றி, அப்படிச் செய்யுமாறும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். ஆயின், தமிழில் ஏற்கெனவே ஒரு நல்ல திருப்புதல் இருந்தமையால் அவர்கள் பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய திருப்பு தலையே வெளியிட்டனர். இதை அச்சிடுங்காலத்தில் அவர்கள் வைத்திருந்த காகிதம் தீப்பற்றி அதிகம் அழிந்து போயிற்று. எனினும் 1813இல் அது வெளிவந்தது.

பப்ரீசியஸ் திருப்புதல் பல முறை வெவ்வேறு பேரினல் திருத்தப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. 19ஆம் நூற் றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தென்னாட்டின் வெவ்வேறு பாகங் களிலே வெவ்வேறு மிஷன் சங்கங்கள் தனித்தனியாகத் திருத்திய பிரதிகள் உலாவின. எனினும், லுத்தரன்

சபையார் அதை அப்படியே வைத்திருந்து இலக்கண உருபுகளில் மாத்திரம் சில சிறிய திருத்தங்களைச் செய்தனர். இது லேப்சிக் மிஷனால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு கமிட்டியால், 1893இல் நடத்தப்பெற்றது. 1901இல் அவர்களது சினட்சபை அதேபோல இன்னுஞ்சில திருத்தங்களைச் செய்யுமாறு கேரிங் (A. Gehring) என்பவரையும், N. சாமுவேல் ஐயரையும் நியமித்தது. அவர்களுடைய திருத்தங்களோடு பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய திருப்புதல் சமீப காலம் வரை வுத்தரன் சபையார் மத்தியில் வழங்குவந்திருக்கிறது.

இரோனியுஸ்

19ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட புதிய நிலை

19ஆம் நூற்றாண்டு வரை வேதத் திருப்புதல் முயற்சிகள் உலக மெங்கும், ஒன்றில் உயர்தர மேலதிகாரிகளின் கட்டளைப்படியும், அவர்கள் உதவியோடும் நடத்தப்பட்டன; அல்லது தனியாட்களின் முயற்சியால் நடத்தப்பட்டன. 4ஆம் நூற்றாண்டில் ஜெரோமுடைய திருப்புதல் பாப்பாண்டவர் கட்டளைப்படியும், 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கில திருப்புதல் முதலாம் ஜேம்ஸ் அரசனின் கட்டளைப்படியும், இலங்கையில் 1759இல் வெளிவந்த புதிய ஏற்பாடு ஒல்லாந்த கிழக்கிந்திய கம்பனி அரசினருடைய முயற்சியாலும் நடைபெற்றன. இங்கிலாந்தில் ரின்டேல், கவர்டேல் ஆகியோருடைய திருப்புதல்களும், ஜெர்மனியில் மாட்டின் வுத்தருடைய திருப்புதலும், இந்தியாவில் சீகன்பால்க், பப்ரீசியுஸ் ஆகியோருடைய திருப்புதல்களும் சுயேச்சையாகச் செய்யப்பட்டன.

ஆனால் 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இவ்விஷயத்தில் ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. 1804ஆம் மார்ச் மாதம் 7 தேதி இங்கிலாந்தில் பிரித்தானிய சர்வதேச வேதாகம சங்கம் உருவாயிற்று. இதன்பின் வேறு பல நாடுகளிலும் இப்படியான சங்கங்கள் தோன்றின. இனிமேற்பட்டு வேதாகம சங்கங்களே வேதத்தை ஒட்டிய முயற்சிகளில் பெரும்பாலும் ஈடுபட்டன. ஆனால் இவைகளில் பல தத்தம் நாட்டிலேயே வேலைசெய்து வந்தமையால், அவை மொழிபெயர்ப்பு வேலையில் ஈடுபடவில்லை. பிரித்தானிய வேதாகம சங்கமோ பல இடங்களில் கிளைகளை

நிறுவியது. ஆகவே, அது அக்கிளைகளின் உதவிகொண்டு பல பாஷைகளில் வேதத்தைத் திருப்பும் உத்தரவாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. இந்தியாவில் அதன் முதற்கிளை 1811 இல் கல்கத்தா நகரில் நிறுவப்பட்டது. பின்னர் ஏனைய பாகங்களிலும் இக்கிளைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1820 இல் சென்னையில் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. இதன்பின் சென்னை வேதாகம சங்கமே தமிழ்த் திருப்புதலுக்கு முக்கிய பொறுப்பாளியாக இருந்தது. இவ்வுத்தரவாதம் சிலகாலம் செல்ல ஆட்சேபிக்கப்பட்டதைப் பின் நாம் காண்போம்.

பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதல் அச்சடிக்கப்பட்டுக் கொண்டு வந்த போதிலும், போதிய பிரதிகள் நாட்டில் உலாவவில்லை. 1806ஆம் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய வர்த்தக கம்பனிக் குருவான டாக்டர் சி. பக்கனன் (Claudius Buchanan) என்பவர் கல்கத்தாவிலிருந்து தென்னாட்டுக் கிறிஸ்தவ இயக்கத்தைப் பார்வையிட வந்த போது, அங்கிருந்த மக்கள் அவரிடம், 'எங்களுக்குப் பணமும் வேண்டாம், அப்பமும் வேண்டாம்; கடவுளுடைய வார்த்தையே வேண்டும்' என ஒலமிட்டனர். சுவார்ச் (Schwartz) ஐயருக்குப்பின் தஞ்சாவூரில் மிஷனரி யாகவிருந்த கோலோப் (Kohlhoff) ஐயர், திருச்சிதைப் பள்ளி, தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்களில் முழுவேதப்பிரதியொன்று மில்லாத 10,000 கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தார்களென்றும், ஒருவேளை நூற்றுக்கு ஒருவர்தான் ஒரு புதிய ஏற்பாட்டை உடையவராக இருந்திருக்கக் கூடுமென்றும் அவருக்கு அறிவித்தார். இன்னும் அநேக பிரதிகள் தேவையென வேதாகம சங்கம் உணர்ந்தபோது, பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதலையே பரப்பி வந்த தெனினும், அதைத் திருத்திப் பிரசுரிப்பதே நல்லதெனத் தீர்மானித்தனர். இதற்காக அவர்கள் சமீபத்தில் இந்தியாவுக்கு வந்திருந்த இரேனியுஸ் ஐயரை ஏற்படுத்தினர்.

• இரேனியுஸ் ஐயர்

இரேனியுஸ் (Charles Theophilus Edward Rhenius) ஐயர் 1790இல் ஜெர்மனியில் பிறந்தவர். 1814ஆம் ஜூலை மாதம் 4 தேதி இந்தியாவுக்கு வந்து, சர்ச் மிஷன்

சங்கத்தின் கீழ் (C.M.S.) ஊழியராயினர். ஆறு வருடங்கள் சென்னையிலிருந்தபின், 1820இல் திருநெல்வேலிக்கு மாற்றப்பட்டு, 18 வருடங்களாய் அங்குத் தொண்டாற்றினார். தமிழ்ப் பாஷையை நன்கு கற்றறிய விரும்பியவராய், திருப்பாற்கடல்நாதன் கவி ராயர் எனனும் கல்விமானிடம் 14 வருடங்களாக இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றனர். இனிமையாகப் பேசும் வரம் இயல்பாகவே உடையவர் இவர். ஆகவே, தமிழ்ப்பாஷையைத் திறமையாகப் பேசக்கூடியவராயினர். வாரந்தோறும் இவர் செய்த சொற்பொழிவுக்கு இந்துக்களும் போவார்களாம். இவர் பல தமிழ் நூல்களை எழுதினார். தமிழில் 'பூமி சாஸ்திரநூல்' ஒன்றை முதன் முதலாக எழுதியவர் இவரே (1832). 'பலவகைத் திருட்டாந்தம்' (பொது அறிவு நூல்), 'தமிழ் இலக்கணம்' என்பன இவர் ஆக்கிய வேறு நூல்களாகும். இற்றை வரைக்கும் இந்தியாவிலிருந்த கிறிஸ்தவர்களில் தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டாற்றியவர்களுள் ஒருவராய், வீரமாமுனிவர், போப் ஐயர், கால்டுவெல் ஐயர், வேதநாயக சாஸ்திரியார் இவர்களோடு சேர்த்து கலாநிதி R. P. சேதுப்பிள்ளை, சீனி வேங்கடசாமி முதலியோர் இவரைக் கணித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். வேத மொழி பெயர்ப்போடு சம்பந்தப்பட்டவர்களில் இருவர் மாத்திரம் இப்படிச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

வேத மொழிபெயர்ப்புக்குப் புறம்பேயும் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தில் திருநெல்வேலியில் இவர் ஆற்றிய தொண்டும் மிகப் பெரிது. 'பிரயாணம் பண்ணுவதிலும், சபைகள், பாடசாலைகள் ஸ்தாபிப்பதிலும், அநேக புத்தகங்களை எழுதுவதிலும் ஓயாத அலுவலாயிருந்தார்' என இவரைப்பற்றிக் கூறப்படுகிறது. கவிசேஷ வேலையில் மிகத் திறமைவாய்ந்தவர். 'திரள் கூட்ட சவிசேஷ இயக்கம்' (Mass Movement Evangelism) இவரோடுதான் இந்தியாவில் தொடங்கியது. புலியூர்க் குறிச்சி எனுங்கிராமத்தை ஜேர்மனியிலிருந்த டொனாபிரபு (Count Dohna)வின் உதவியால் 1827இல் வாங்கி, 'டொனாஜூர்' எனப் பெயரிட்டார். தற்போது பாளையங்கோட்டையிலுள்ள ஆசனாலயமும் இவர் கட்டிய ஆலயத்திலிருந்தே பெரிதாக்கப்பட்டதாகும். இவர்

திருநெல்வேலிக்குப் போனபோது, அங்கே 3,100 கிறிஸ்தவர்கள் வரையில் இருந்தனர். இவரது பல முயற்சிகளால் இத்தொகை மிகவும் அதிகரித்தது.

வேதத் திருப்புதலில் ஈடுபடுதல்

- பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலைத் திருத்தவேண்டுமென வேதாகம சங்கத்தார் உணர்ந்ததற்குக் காரணம் யாது? எத்திருப்புதலிலும் அதிருப்தி உண்டாவதற்கு இரு காரணங்களுண்டு. ஒன்றில் அது மூலத்தை நெருங்கித் தழுவவில்லை யென்ற குறைபாடு; அல்லது அதன் பாஷை நடையில் இழுக்கு உண்டென்ற குறைபாடு. முதலாவதைப் பப்ரீசியுஸ் ஐயருக்கு விரோதமாகச் சொல்லவியலாது. எனவே, இரண்டாவதே அவருடைய திருப்புதல் திருத்தப்படவேண்டுமென்ற உணர்வுக்குக் காரணமென நமக்குப் புலப்படும். பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய புதிய ஏற்பாடு வெளிவந்து 50 வருடங்கள்வரை சென்றுவிட்டன. அக்காலத்தில் பாதிரிமாரும் இந்திய கிறிஸ்தவர்களும் தமிழறிவில் வளர்ந்து விட்டனர்.

சென்னை வேதாகம சங்கத்தார் இதற்காக ஒரு செயற்குழுவை நியமித்தனரென்றும், அதிலே இரேனியுஸ் ஐயர் பிரதம மொழிபெயர்ப்பாளராக இருந்தாரென்றும் வேதாகம சங்க அட்டவணையில் கூறப்படுகிறது. அப்படி ஒரு செயற்குழு வேலை செய்து வந்தால், அக்குழுவின் அங்கத்தினர் யாரென இப்போது கண்டுகொள்ள இயலாதிருக்கிறது. இரேனியுஸ் ஐயரே வேலை முழுவதையும் செப்து முடித்தார் என நம்ப இடமுண்டு. வேதாகம சங்கத்தாரின் நோக்கத்தை இரேனியுஸ் ஐயர் நிறைவேற்றக் கூடியவர். பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதலிலே இருந்த இலக்கணப் பிழைகளைத்தமது திருப்புதலிலே நீக்கவும், பாஷைநடையை அழகுந் தெளிவுமுள்ளனதாக்கவும் இரேனியுஸ் முயன்றார்.

- இரேனியுஸ் ஐயருடைய நான்கு சுவிசேஷங்களும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் வேதாகம சங்கத்தாரால் 1827இல் சென்னையில் அச்சிடப்பட்டன. 1833இல் புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் அப்படியே அச்சிடப்பட்டது. பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய புதிய ஏற்பாடு அச்சிடப்பட்ட மாதிரியைப்

புகைப்படத்தில் முந்திய அதிகாரத்தில் கண்டோம். எழுத்துக்கள் அலங்கோலமாகவும் பருமனாகவுமிருந்தன. அக்காலங்களில் எழுத்துக்கள் பெரியனவாயிருந்ததால், வேதம் பங்கு பங்காக அச்சிடப்பட்டுவந்ததென்றுங் கண்டோம். இரேனியுஸ் ஐயருடைய முழுப் புதிய ஏற்பாடு அச்சிடப் படுங்காலத்திலே அச்செழுத்துக்கள் சிறியனவாயும் செம்மையானவையாயும் வரத் தொடங்கிவிட்டன.

1840இல் முதல் முறையாகப் பழைய ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும் சேர்ந்த ஒரு பிரதியாகச் சென்னையிலிருந்த அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அமெரிக்க மிஷன் அச்சகத் தலைவராயிருந்த ஹண்டர் (Hunter) என்பவரே தமிழ் அச்செழுத்துக்களின் திருத்தத் துக்குக் காரணராயிருந்தனர். இப்பிரதியில் 'பழைய ஏற்பாடு பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதல்; புதிய ஏற்பாடு இரேனியுஸ் ஐயருடையது. இதே பிரதி இரண்டாம் முறையாக இவ்வச்சகத்தில் 1844இல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்பதிப்பின் ஒரு பிரதியே இந்நூலாக்கியோனிடம் இப்போதிருக்கிறது. இப்பிரதியில் வீரமாமுனிவர் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் செய்த திருத்தங்கள் முழுவதும் அங்கீகரிக்கப்படாவிடினும், மிகுதியானவை அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது மெய்யெழுத்துக்களுக்குமேல் சில இடங்களில் புள்ளி இருக்கும்; சில இடங்களில் இரா. ஆனால் ரகரத்துக்குக் கீழ்க்கீறு பெரும்பாலும் தோன்றும், சில இடங்களில் தோன்றா. ஆகிலும் ஏகாரச் சொற்களுக்கு எப்போழுதும் இரட்டைக் கொம்பு உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதைக் காணலாம்.

இரு திருப்புதல்களின் ஒப்பீடு

இரு திருப்புதல்களின் பிரயோகங்களையும் ஒப்பிடுமுன் இரு மொழிபெயர்ப்பாளரும் எப்படிச் சில சொற்களையும், சொற்றொடர்களையும் திருப்பியிருக்கிறார்களெனக் கவனிப்போம்.

பப்ரீசியுஸ்

வெளிச்சம்

வான ராச்சியம்

அதிகார வீடு

பஷா

சமாரியாவின் ஊருக்கு வந்தார்

வெளிப்படுத்தின வயணமாவது
(யோவா. 21:1)

உயிரோடிருக்கிறவராகப் பிரசன்னப்படுத்தினார் (அப். 1:3)

பட்டயம்

சினேகம் (1 கொரி. 13)

ஓசைதரும் கிண்கிணி
(1 கொரி. 13)

விசுவாசத்தைக் கைக்கொண்டேன் (2 தீமோ. 4:7)

நம்புகிற காரியங்களின் திட அஸ்திபாரம் (எபி. 11:1)

சாட்சிகளின் இத்தனை பெரிய மேகம் (எபி. 12:1)

இரேனியுஸ்

ஒளி

பரலோக ராச்சியம்

நியாயஸ்தலம்

பஸ்கா

சமாரிய ஊரின்னில் சேர்ந்தார்

காண்பித்த பிரகாரமாவது

உயிரோடிருக்கிறவரென்று காண்பித்தார்

கட்கம்

அன்பு

ஓசையிடுகிற கைத்தாளம்

விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டேன்

நம்பப்படுகிறவைகளின் உறுதி

மேகம்போல் இத்தனை திரளான சாட்சிகள்

எந்தத் திருப்புதலிலும் கடவுளைக் குறிக்க உபயோகிக்கப்படும் பதமே அது யாருடையதெனக் காட்டுமெனக் கண்டோம். இரேனியுஸ் ஐயரும் இது விஷயத்தில் பப்ரீசியுஸ் ஐயரைப்போல 'பராபரன்' என்னும்பதத்தையே உபயோகிக்கின்றார். எனினும் 'தேவன்' என்னும் சொல்லையும் விசேஷ நியாயங்களைக்கொண்டு சில சமயங்களில் உபயோகிப்பதைக் காணலாம். லூக். 15இல் 'பரத்துக்கு விரோதமாகவும் உமக்கு விரோதமாகவும்' என்று சொல்லப்படுமிடத்தில், 'தேவனுக்கும் உமக்கும் விரோதமாய்' என்று இரேனியுஸ் சொல்லுகிறார். பப்ரீசியுஸ், 'வானத்திற்கு விரோதமாகவும் உமக்கு முன்பாகவும்' எனச் சொல்லு

கிறார். அப். 17 இல் பவுல் அத்தேனே பட்டணத்தாருக்குச் செய்யும் உபந்நியாசத்தில், இரேனியுஸ் (பப்ரீசியுஸ் ஐயருங்கூட), 'அறியப்படாத தேவன்' எனக் கூறுகிறார். 'தேவ' என்பதை இரேனியுஸ் அடைமொழியாக உபயோகிக்கிறார். பப்ரீசியுஸ் 'பராபரனுடைய சுதன்' என்று சொல்லுமிடத்தில், இரேனியுஸ் 'தேவ குமாரன்' என்று சொல்லுகிறார்.

இலக்கணப் பிழைகள் திருத்தம்

பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலிலுள்ள இலக்கணப் பிழைகளிற் சிலவற்றை அவருடைய புஸ்தகத்திலிருந்து காட்டப்பட்ட புகைப்படத்தின் மூலம் அறியலாம். எல்லாவற்றையும் பற்றி இப்போது சொல்வதற்கு முடியாதிருப்பதற்குக் காரணம், இப்போது லுத்தரன் சபையாருக்குள் உலாவும் அவருடைய திருப்புதலில் பெரும்பாலான பிழைகள் நீக்கப்பட்டுவிட்டன. எனவே, லண்டனிலுள்ள பழைய பிரதியைப் பார்க்காமல் எவ்வளவு தூரம் இரேனியுஸ் அவைகளைத் திருத்தினாரெனச் சொல்ல இயலாது. இப்போது உலவும் திருப்புதலிலிருந்தே பின்வருவன சொல்லப்படுகின்றன.

பப்ரீசியுஸ் 'இந்த லோகம்' என்று சொல்வதை, இரேனியுஸ் 'இவ்வுலகம்' எனத் திருத்துகிறார். பப்ரீசியுஸ் 'ரோமர்' என்பதை இரேனியுஸ் இலக்கண முறைப்படி 'உரோமர்' என்கிறார். 'கிறது,' 'கின்றது' என்பன இரண்டும் நிகழ்கால ஒருமையைக் குறிப்பனவாயினும், இரேனியுஸ் பெரும்பாலும் 'கின்றது' எனவே கூறுகிறார். ஆனால் எவரும் பிரத்தியட்சமாய்க் காணக்கூடிய ஒரு சேவையை இரேனியுஸ் ஐயர் செய்தார். முன் வந்தவர்கள் எல்லாரும் அஹிணைப் பன்மை எழுவாய்க்கு ஒருமைப் பயனிலையை உபயோகித்தனர்; உதாரணமாக, விதைக்கிறவனுமையில் (மத். 13; மார். 4; லூக். 9) விதைகள் விழுந்தது; பறவைகள் பட்சித்தது, அல்லது அவை முளைத்தது, அல்லது உலர்ந்தது, அல்லது பலன் கொடுத்தது மார். 5 இல் 'பிசாசுகள் ஆண்டவரை வேண்டிக்கொள்ளுகிறது.' 1 கொரி. 13 இல், 'விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு நிலைத்திருக்கிறது,' என்பனவற்றைக் கவனிக்கவும். பன்மை எழுவாய்க்குப்

பன்மைப் பயனிலையே உபயோகிக்கப்படவேண்டும். ஆயினும், சாதாரண சம்பாஷணையில் பெரும்பாலானோர், ஒருமைப் பயனிலையை உபயோகிப்பதைக் காணலாம். பப்ரீசியுஸ் இலக்கணந் தெரியாமல்ல, மக்களுடைய சாதாரண பாஷை நடைக்கேற்ப ஒருமை விசுவசையே உபயோகித்தார். இப்பிழையை இரேனியுஸ் ஐயர் திருத்தினார். நாம் இப்போது சாதாரணமாய் உபயோகிக்கும் 'ஐக்கிய திருப்புதலில்' திரும்பவும் இப்பிழை புகுத்தப் பட்டிருப்பதை நாம் காணலாம்.

இரேனியுஸ் ஐயருடைய இலக்கணத் திருத்தங்களை, இலக்கணத்தில் அக்கறையுள்ளவர்களே மதித்தனர். ஆனாலும் அவரது சொல் திருத்தங்கள் பிந்திய திருத்தங்களில் பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதல் பின்வந்த திருப்புதல்களுக்கு ஆதாரமாயிருந்தபோதிலும், அவருடைய புதிய ஏற்பாட்டை இக்காலங்களில் உபயோகிக்கப்படும் புதிய ஏற்பாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது, பல இடங்களில் அதற்கும் இவைகளுக்கும் வித்தியாசங்களைக் காணலாம். அது பிற்போக்கானதென இலகுவில் விளங்கும். இரேனியுசுடைய புதிய ஏற்பாட்டைப் பார்க்கும்போதோ, அது நமது புதிய ஏற்பாடுகளுக்கு மிகவும் கிட்டியதாகத் தோன்றும்.

திருப்புதலின் பொதுத் தன்மையும் அதன் பெறுபேறும்

இரேனியுசுடைய பாஷை நடை யாவராலும் மெச்சப்பட்ட தெனிலும், அது சர்வசம்மத அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்குத் தடையாகவொரு காரணம் இருந்தது. அது யாதெனில், இவர் பப்ரீசியுஸ் ஐயரைப்போல் மூலத்தை நுணுக்கமாய்த் தழுவாதது. இதற்கு ஒரு உதாரணம் கொடுக்கிறோம்: பாக்கியவான்களைப்பற்றிய வசனங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் யார் பாக்கியவான்களென்றும், அவர்கள் பாக்கியவான்களாயிருப்பதற்குக் காரணங்களென்னவென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பப்ரீசியுஸ் முதலாவது வசனத்தை 'மனத்தரித்திரர் பாக்கியவான்கள், அதேனென்றால் வானராச்சியம் அவர்களுடையது', எனத் திருப்பியுள்ளார். பின்வந்த மொழிபெயர்ப்புக்கள் 'அதேனென்றால்'

எனும் பதத்தை விட்டுவிடுகின்றன. ஆனால் இரேனியுஸ் ஐயர் இவ்வசனங்களுையே ஓரளவுக்கு மாற்றுகிறார். முதலாம் வசனத்தை, 'ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்கள் பாலோக இராச்சியத்தை அடைவார்கள். ஆகையால் அவர்கள் பாக்கியவான்கள்' எனத் திருப்புகிறார். இரேனியுஸ் ஐயர் கருத்தை மாற்றவில்லையெனச் சொல்லலாம், ஏனெனில், பாலோக இராச்சியத்தை யடைவதனால் தான் அவர்கள் பாக்கியவான்கள். ஆனால் கருத்துச் சரியென்றபடியால், வேதாகமத்தைத் திருப்பும்போது மூலத்திலுள்ளதை மாற்றுவது சரியன்று. ஆகவே, நாட்டின் சில பாகங்களில் அவருடைய திருப்புதல் சந்தோஷமாக வரவேற்கப்பட்டபோதிலும், தமிழ் நாட்டுக் கிறிஸ்தவ சமுதாயம் முழுவதாலும் அது ஒரு நிதானமான திருப்புதலென அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டாதென்பது பிரத்தியட்சமாகிறது. இரேனியுசுடைய திருப்புதலின் 1844-ல் பதிப்பிலிருந்து சில பாகங்களை இங்கு கொடுக்கிறோம். மெய்யெழுத்துக்களின்மீது குத்துகள் வருவது அரிதென நோக்கவும்.

மத். 5:1-6

அவா அநதச சனங்களைக் கண்டு மலையின மேலேறியுருகாநதபொழுது, அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடத்தில வந்தார்கள்

(2) அப்பொழுது அவர் தமது திருவாயைத் திறந்து அவர்களுக்கு உபதேசித்துச் சொன்னதாவது

(ங) ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்கள் பாலோக இராச்சியத்தை யடைவார்கள் ஆகையால் அவர்கள் பாக்கியவான்கள்

(ச) துயரப்படுகிறவர்கள் ஆறுதலடைவார்கள் ஆகையால் அவர்கள் பாக்கியவான்கள்

(ரு) சாநத குணமுள்ளவர்கள் பூமியைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள் ஆகையால் அவர்கள் பாக்கியவான்கள்

(ஈ) நீதியினமேற் பசிதாகமுள்ளவர்கள் திருத்தியடைவார்கள் ஆகையால், அவர்கள் பாக்கியவான்கள்

யூதருக்குள்ளே தலைவனாக நீக்கோதே மென்னப்
பட்ட பரிசேயனொவ்விருந்தான்

(உ) அவன் இராததிரி காலத்திலே இயேசுவினிடத்திற்
போய், இரபீ தன்னுடனே பாரபாணிபாவிட்டால்
நீர் செய்கிற இப்படிப்பட்ட அறபுதங்களைப்போல
ஒருவனும் செய்யமாட்டான் ஆகையால், நீர்
பாரபாணுலே வந்த போதகரென்று அறிந்திருக்
கிறேமென்றான்.

(ங) இயேசுவானவர், அவனை நோக்கி, ஒருவன் மறுபடி
யும் பிறவாவிட்டால் பாரபாணுடைய இராச்சியத்
தைப்பாக்கமாட்டானென்று மெய்யாகவே யும்குச
சொல்லுகிறேனென்றார்

1 கோரி. 13:1-6

நான் மனிதர் பாஷைகளையும் தூதர் பாஷைகளையும்
பேசினாலும் அனபு எனக்கு இராவிட்டால் சத்தமிடு
கிற வேணகலம் போலவும் ஓசையிடுகிற கைத்தாளத்
தைப் போலவுமிருப்பேன

(உ) நான் தீர்கதரிசனங்களையடைந்தாலும் சகல இராகசி
யங்களையும் சகல கலவிகளையும் அறிந்தாலும்
மலைகளைப் பேர்கத்தக்கதாக மிருந்த விசுவாசமுள்ள
வனாயிருந்தாலும் அனபு எனக்கிராவிட்டால் வீணு
யிருப்பேன

(ங) மேலும் எனக்குண்டான ஆஸ்திகள் யாவையும்
ஏழைகளுக்காக கொடுத்தாலும் சுட்டெரிக்கப்படுவ
தற்கு என சரீரத்தைக் கொடுத்தாலும் அனபு
எனக்கிராவிட்டால், எனக்குப் பினாயோசனம்
வாராது.

(ச) அனபு நீடிய சாந்தமும், தயவுமுள்ளது அனபுக்குப்
பொருமையிலலை அனபு தன்னைப்புகழாது இறமாப
பாயிராது ஆகாததைச் செய்யாது

(ரு) தன் பொழிவைப் பாராது உக்கிரத்தையடையாது
பொல்லங்கானதைச் சிந்தியாது

(க) அநியாததிற சநதோஷப்படாமற் சதநியததிற சந
தோஷப்படுகின்றது அது சகலததையும முடுகின்றது

புதியேற்பாட்டின் பின்

இரேனியுஸ் ஐயர் புதிய ஏற்பாட்டை முடித்ததும், பழைய ஏற்பாட்டைத் திருப்பததொடங்கி, ஆநியாகமம் தொட்டு நியாயாதிபதிகள் வரை முடித்து, அதன்பின் சங்கீதம், ஏசாயா, தானியேல் என்னும் புத்தகங்களையும் திருப்பினார். ஆயினும், அதைமுடிக்க இயலாமல்போயிற்று. அவர் பழைய ஏற்பாட்டை முடிக்க இயலாமற்போனது துக்கமான காரியம்; ஆனால் அவருடைய சீவியத்தில் நடந்த வேறு சம்பவங்கள் இன்னுந்துக்கமான காரியம். ஐயருடைய சுவிசேஷ முயற்சியால் திருநெல்வேலியில் கிறிஸ்தவர்கள் தொகை அதிகம் கூடிக்கொண்டு வந்தது. இவர்களுக்கு அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட குருமார் தேவைப்பட்டனர். இதுவரையும் ஆங்கிலேய சர்ச் மிஷன் சங்க மிஷனரிமார் ஜெர்மன் தேசத் தைச் சேர்ந்தவர்களானபடியால் குருமார் லுத்தரன் முறைப் படி அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவராயிருந்தனர். ஆங்கிலேய திருச்சபை முறைப்படி அவர்களை அபிஷேகஞ் செய்ய ஒரு அத்தியட்சரும் இதுவரை இந்தியாவில் இருக்கவில்லை. ஆகிலும், 1816 தொடக்கம் கல்கத்தாவில் ஒரு ஆங்கிலேய திருச்சபை அத்தியட்சர் இருந்தார். ஆகவே, திருநெல்வேலியிலிருந்த ஆறு உபதேசிமாரும் அவராலே அபிஷேகம்பண்ணப் படவேண்டுமென சர்ச் மிஷன் சங்கம் கேட்டது. இரேனியுஸ் அப்படியல்லாது, அவர்கள் முந்திய குருமாரைப்போல லுத்தரன் முறைப்படியே அபிஷேகம் செய்யப்பட வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். ஆகையால் அவர் 1835இல் சர்ச் மிஷன் சங்கத்தை விடவேண்டியதாயிற்று.

அவருக்கு அனுதாபங்காட்ட ஏனைய லுத்தரன் மிஷனரி மாரும் தமது வேலையை இராஜினாமாச் செய்தனர். அவர்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து ஒரு ஜெர்மன் லுத்தரன் மிஷனை ஆரம்பித்ததால் 67 சபைகளும் சர்ச் மிஷனைவிட்டு அவர்களைப் பின்பற்றின. இவைகள் எல்லாவற்றின் மத்தியிலும் 1838இல் தமது 48ஆம் வயதில் இரேனியுஸ் ஐயர் மரண மடைந்தார்.

இரேனியுஸ் ஐயர் மிகத் திறமை வாய்ந்தவர். அத் திறமைகள் எல்லாவற்றையும் ஒயர் முயற்சியுடன் கிறிஸ்து இரட்சகருடைய இராச்சிய விருத்திக்காய் உபயோகித்தார். இப்படிச் சச்சரவுண்டாகி அவரது வேலை குலைந்தது மிக விசனத்துக்குரியது. அவருக்குப் பல வருடங்களாய்த் தமிழ் ஆசிரியராயிருந்த திருப்பாற்கடல்நாதன் கவிராயர் அவரைப்பற்றிக் கூறிய சரம கவிகளிலொன்றைக் கீழே காண்க:

அனை நிகர் அன்பும் யேசுவின் அருளும்
 அவனியின் பொறையும் விண்சுடரோன்
 தனைநிகர் ஒளியும் மலைநிகர் வலியும்
 தழைத்திட வாழ்ந்து நன்மொழியால்
 கனைகழல் வேந்தர் முதலினோர்க் கறிவு
 காட்டி நற்கதியினைச் சார்ந்தான்
 திணையளவையம் இன்றி நற்கலைகள்
 தேர்ந்த இரேனியூசென் போன்.

பித்தர் பெர்சிவல்
(Peter Percival)

பெர்சிவல் திருப்புதல், அல்லது பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பு .

இரேனியுசுக்குப்பின் எழுந்த சந்தர்ப்பம்

இரேனியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதலுடன் தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்கள் வெவ்வேறிடங்களிலும் சபைகளிலும், வெவ்வேறு திருப்புதல்களை உபயோகிக்கத் தொடங்கினர். தஞ்சாவூர், சென்னை, திருநெல்வேலியின் ஒரு பாகமும், லுத்தரன், S.P.G. சபைகளும் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலை உபயோகித்தன. சர்ச் மிஷன், வெஸ்லியன் மிஷன், லண்டன் மிஷன், அமெரிக்கன் மிஷன் சபைகள் இரேனியுசுடைய திருப்புதலை உபயோகித்தன. ஆனால், இத்திருப்புதல்களில் ஆங்காங்கு அவ்வவ் மிஷன்கள் திருத்தங்கள் செய்ததினால் மொத்தத்தில் ஐந்து வெவ்வேறான மொழிபெயர்ப்புக்கள் உபயோகத்திலிருந்துவந்தன. சீகன்பால்க் ஐயருடைய மொழிபெயர்ப்பு மறந்துவிடப்பட்டதனால், சுற்றுலாவிக்கொண்டிருந்த பிரதானமான திருப்புதல்கள் இரண்டெனச் சொல்லலாம்.

ஆனாலும், விஷயமறிந்தோர் எவரும் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலையோ, இரேனியுசுடைய திருப்புதலையோ மனப்பூர்வமாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய திருப்புதலென்று சொல்லவில்லை. ஒன்றின் பாஷை நடையும் மற்றது மூலத்தை விட்டு வழுவதும் அதிருப்தியை அளித்தன. ஆகவே, இரண்டின் குறைகளையும் தவிர்த்து, அவற்றின் சிறப்புக்களைச் சேர்த்துள்ளதும், எவருமே ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது

மான ஒரு திருப்புதல் வேண்டுமென்ற விருப்பம் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் பரவியது.

- எனவே, பாக் ஜலசந்திக்கு அப்பாலே யாழ்ப்பாணத்து மிஷனரிமார், அப்படியான ஒரு திருப்புதலைத் தாம் செய்து இவ்விருப்பத்தை நிறைவேற்றலாமெனக் கருதினர். முந்திய திருப்புதல்களைச் செய்து முடித்த தனித்தனிப் பெரியாரைப் போலத் தமக்குள்ளும் ஒருவர் இருக்கிறாரென்ற எண்ணத்தினாலல்ல, வேதாகம சங்கத்து யாழ்ப்பாணக் கிளை தனது பொது முயற்சியால் இதைச் செய்துமுடிக்கக் கூடுமென்ற எண்ணத்தாலேயே யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் இப்படிச் கேட்டனர்.

யாழ்ப்பாணம் வேலையை மேற்கொள்ளுதல்

1815இல் கொழும்பு வேதாகம சங்கத்துக்கு ஓர் உதவிச் சங்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்டது. ஆகிலும், கொழும்புச் சங்கம் மிகுதியாகச் சிங்களப் பாஷையிலேயே வேலை செய்யவேண்டியிருந்ததால், 1835இல் யாழ்ப்பாணத்திலே பிரத்தியேகமான கிளை சங்கம் ஒன்று ஸ்தாபனம் பெற்றது. இக்கிளைச் சங்கம் முந்திய திருப்புதல்களை ஆராய்ந்து, வேரென்றை ஆயத்தம்பண்ண ஐந்து பேர் கொண்ட ஒரு குழுவை 1839இல் நியமித்தது. அக்குழுவில், அட்லி (W. Adley), ஸ்போல்டிங் (L. Spaulding), பெர்சிவல் (P. Percival), ஹட்சிங்ஸ் (S. Hutchings), ஏர்க்காட் (J. R. Eckard) ஆகியோர் அங்கம் வகித்தனர்.

- 1839இல் பெர்சிவல் ஐயர் சென்னைக்குப் போய்ச் சென்னை வேதாகம சங்கத்தைச் சந்தித்தார். சென்னைச் சங்கத்தார், யாழ்ப்பாணச் சங்கம் ஒரு பொது மொழிபெயர்ப்பைச் செய்வது தமக்குச் சந்தோஷமென்றும், அதற்குத் தாங்களும் உதவிபுரிவோமென்றும், அது திருப்திகரமாயிருந்தால், அதைத் தாமும் ஏற்றுக்கொள்வோமென்றும் வாக்களித்தனர்.

அத்தருணம், இரு சாராரும் கடவுளின் இடுகூறிப் பெயரை மொழிபெயர்ப்பதில்லையென ஏற்றுக்கொண்டனர். எப்படி இப்பெயர் பூர்வத்தில் உச்சரிக்கப்பட்டதென்றும்,

பாபிலோனிய சிதையிருப்பின் பின், அது உச்சரிக்கப் படாமல் அதற்குப் பதிலாக யூதர் எப்பொழுதும் 'கர்த்தர்' என அர்த்தங்கொள்ளும் சொல்லை உச்சரித்தனர் என்றுங் கண்டோம்; பிற்காலத்தில் எப்படி 'யாவே' என்ற உண்மையான பெயருக்குப் பதிலாக 'யெகோவா' என்ற பதம் உற்பத்தியானதென்றுங் கண்டோம், பதினாறாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் சமீப காலம்வரைக்கும் 'யெகோவா'வே இஸ்ரவேலரின் கடவுளது இடுகுறிப் பெயரென எல்லோரும் நினைத்துவந்தனர். பெயரென்னவா யிருந்தபோதிலும், பழைய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்த்த பெரும்பாலானோர் எப்போதும் கடவுளுடைய இடுகுறிப் பெயரைக் 'கர்த்தர்' என்று பொருள் கொள்ளும் ஒரு பதத் தினாலேயே மொழிபெயர்த்து வந்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் அதை மொழிபெயர்க்க விரும்பாததன் காரணம் யாதெனில், அப்படி மொழி பெயர்ப்பதால் அப்பெயரை ஒரு விக்கிரகம்போலப் பாராட்டுவதாக முடியும் என்ற எண்ணமே. இதர சமயங்களில் இப்படிச் சில சொற்கள் பாராட்டப்படுகின்றன வென நாமறிவோம். ஆனால், அதன் பெறுபேறு எப் போதும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. இஸ்ரவேலர் என்ன நியாயத்தால் கடவுளுடைய நாமத்தை உச்சரியாமல் விட்டார்களோ, அதே நியாயத்தால் சைவர் சிவனுடைய 'நமசிவாய' என்னும் பஞ்சாட்சர நாமத்தை உச்சரிப்பதில் அதிக புண்ணியம் உண்டென நம்புகிறார்கள். இவ் விஷயத்தைப்பற்றி அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாண மிஷனரி மாரில் ஒருவர் எழுதிய ஒரு கட்டுரை இன்னும் இருக்கிறது. இது ஸ்போல்டிங் ஐயரால் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதற் கையமில்லை.

1840இல் யாழ்ப்பாணக் கிளைச் சங்கம் தனது வேலையை ஆரம்பித்தது. இரேனியுசின் திருப்புதல், பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலைக்காட்டிலும் பாஷை நடைத் திருத்தமுடையதா யிருந்தபடியாலும், அப்பாஷை நடையே தமக்குப் பிரீதியா யிருந்தபடியாலும், அதையே தமது வேலைக்காதாரமாய்க் கொண்டனர். லண்டன் நகரிலுள்ள தாய்ச்சங்கம்

யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தின் இவ்வேலைக்கு 800 பவுணும், போதியளவு காகிதமும் அனுப்பினது.

விவாதம்

வேலை நடைபெறத் தொடங்கியபின் சென்னை வேதாகம சங்கத்தார், யாழ்ப்பாணத்தார் செய்யவிருக்கும் திருப்புதல் 'அதிகாரம்பெற்ற திருப்புதல்' (The Authorised Version) என்னும் 1611 ஆம் ஆண்டின் ஆங்கில திருப்புதலை விட்டுச் சிறிதும் விலகக்கூடாதென ஒரு பிரமாணங்கற்பித்தனர்.* அவர்கள் இக்கட்டுப்பாட்டோடு நின்றவிடாமல், அடுத்த வருடம் (1841 மார்ச்சு மீ 15உ) தமது நிபந்தனையை இன்னும் விரித்து விளக்கி, ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்து மாத்திரமன்றி, வசன அமைப்பு, சொல்லடுக்கு, குறியீடுகள் (punctuation) எல்லாம் முற்று முழுதுமாப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமெனவுந் தீர்மானித்தனர்.† ஆங்கிலந் தெரிந்த எவரும் இப்படியான பிரமாணத்துக்கமைய மொழிபெயர்ப்பதனால் கருத்துக்கும், பாஷை நடைக்கும் தமிழில் எவ்வளவு சீர்கேடு நிகழ்ந்திருக்குமென அனுமானிக்கலாம்.

இந்த மதியீனமான நிபந்தனைக்கு விரோதமாய் யாழ்ப்பாணச் சங்கம் தென்னிந்தியாவின் பல பாகங்களிலுள்ள மிஷனரிமாருக்கும் லண்டனிலுள்ள தாய்ச் சங்கத்துக்கும் மறுப்புத் தெரிவித்தது. சென்னை நிபந்தனையைக் கண்ட யாவரும் அதிக வியப்புற்று, யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தையே ஆதரித்தனர். சென்னைக் கிளைச் சங்கத்தின் கமிட்டியிலிருந்த சில அங்கத்தினருக்குத் தமிழ் தெரியாதென்ற சங்கதியும் இந்த வர்த்தமானங்கள் சம்பந்தமாய் வெளியாயிற்று.

தமது நிலையை எவரும் ஆதரியாமற்போனதினால், 1842ஆம் ஜூலை மீ 1உ சென்னைச் சங்கம் தனது முந்திய நிபந்தனையை கைவிட்டு, ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு எப்பொழுதும் மிக உயர்ந்த கவனத்துடன் பாராட்டப்பட

* A Brief Narrative of the Jaffna Auxiliary, p. 13.

† A Brief Narrative of the Jaffna Auxiliary, pp. 16,17.

வேண்டுமென்றும், அதை விட்டு விலகும்போது கமிட்டியில் மூன்றிலிரண்டு பங்கினர் சம்மதித்தால்தான் அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றும் தீர்மானித்தது. லண்டன் தாய்ச் சங்கமும் இதுபற்றி யாழ்ப்பாணத்திற்கு எழுதி, சென்னைக் கமிட்டியின் முந்திய தீர்மானம் புத்தியினமானதென்றும், யாழ்ப்பாணச் சங்கம் இரேனியஸ் ஐயருடைய திருப்புதலை ஆதாரமாகக்கொண்டு தம் வேலையைத் தொடர்ந்து முடிக்கலா மென்றும் உத்தரவளித்தது.

தற்காலத்தில் வேத மொழிபெயர்ப்பு எப்பொழுதும் ஒரு கமிட்டியாலேதான் நடத்தப்படுகிறதெனினும், யாராவது ஒருவர் அதற்கு எப்பொழுதும் பொறுப்பாயிருப்பது வழக்கமும், அவசியமுமாகும். இவரே திருப்புதலை நடத்தி, இடையிடையே அதைக் கமிட்டிக்குமுன் வைப்பர். கமிட்டி அங்கத்தினர் தமது குறிப்புக்கள், ஆலோசனைகள், புத்திமதிகள், திருத்தங்கள் ஆகியவற்றைக் கூறுவர். கமிட்டியின் தீர்ப்பே முடிவான தீர்ப்பாகும். சபைகளும், உலகமும் அந்தந்தக் கமிட்டியையே அந்தந்தத் திருப்புதலுக்குப் பொறுப்புள்ளதெனப் பாராட்டியபோதிலும், எந்தக் கமிட்டியும் தனக்குள்ளே அந்தப் பொறுப்பை ஒருவர்மீதே சுமத்தும். இவரே பிரதான மொழிபெயர்ப்பாளர்.

ஈபேட்டோர்

இப்படி யாழ்ப்பாண வேலைக்குப் பொறுப்பாயிருந்தவர் பீற்றர் பேர்சிவல் (Peter Percival) ஐயர். இவருடைய 'ஆங்கில-தமிழ் அகராதி' இன்னும் தமிழ்நாட்டில் அதிக உபயோகத்திலிருக்கிறது. இவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு 1826இல் வந்தார். 1829இல் தாம் ஆங்கிலத்தில் பிரசங்கஞ் செய்வதுபோலும், சம்பாஷிப்பதுபோலும் தமிழிலுஞ் செய்யக்கூடியதாயிருக்கிறதெனக் கூறினர். இவர் முதலில் யாழ்ப்பாணத்தில் மெதடிஸ்த் மிஷன் தொடங்கிய பாடசாலைக்கு அதிபராயிருந்தார். 1832-34இல் கல்கத்தாவில் ஊழியஞ் செய்துவிட்டுத் திரும்பவும் யாழ்ப்பாணம் வந்து, வட இலங்கை மெதடிஸ்த் மிஷனுக்குத் தலைவரானார். இவர் யாழ்ப்பாண வேதத் திருப்புதல் வேலை முடிந்தபின், 1851இல் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று, சிலகாலத்தின்

பின் சென்னைக்கு வந்து, சென்னையில் புதிதாய் நிறுவப் பட்டிருந்த சர்வகலாசாலையில், கீழ்நாட்டுக் கலைகளுக்குப் பேராசிரியராயிருந்தார் (Professor of Oriental Studies). இவருடைய பிரதிமை உரு சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் செனட் (Senate) மண்டபத்தில் இருக்கிறது.*

வேதாகமத் திருப்புதலின் சரித்திரத்தில் மாத்திரமல்ல, தமிழ் இலக்கிய உலகத்திலும், இத்திருப்புதல் விசேஷித்த இடம் பெறுவதற்குக் காரணராயிருந்தவர், இப்பிரயத்தனத்தில் பெர்சிவல் ஐயருக்கு முக்கிய உதவியாளனாயிருந்தவரே. இவர் இற்றைவரை தமிழ்க் கல்வித் துறையில் அழியாப் பிரசித்திபெற்ற ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலராவர். கடந்த பல நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்க் கல்வியில் ஆறுமுக நாவலருக்கு நிகரானவர்களைக் காட்டுவது அரிது. சமீப காலம்வரை ஆறுமுக நாவலருடைய மாணாக்கனின் மாணாக்கன் ஒருவர் ஒரு நூலை மேற்பார்வையிட்டனரென்றாலே, தமிழ் உலகில் அந்நூலுக்குப் பெருமதிப்பெனப் பதிப்பாளர்கள் உணர்ந்தனர்.

க. ஆறுமுகம் என்பவர் 1822ஆம் டிசம்பர்மீ 18உ பிறந்து, பன்னிரண்டு வயதில் பெர்சிவல் ஐயரின் பாடசாலைக்கு மாணவனாய்ப் போயிருந்தனர். அவர் காட்டிய மகா திறமையினிமித்தமாக, அவருடைய 16ஆம் வயதில் மேல் வகுப்புக்களுக்குத் தமிழும், கீழ் வகுப்புக்களுக்கு ஆங்கிலமும் கற்பிக்க பெர்சிவல் ஐயர் அவரை நியமித்தனர். பள்ளிக்கூடம் முடிந்ததும் அவர் இரவிரவாய்க் கல்வி கற்றுத் தமிழ்நாட்டில் கல்வியென்று சொல்லப்படும் முப்பத்திரண்டு வித்தைகளிலும், அறுபத்து நான்கு கலைகளிலும் கற்றுத் தேறினார். அவருடைய சீவிய சரிதையை எழுதியிருக்கும் அவருடைய மருமகன் த. கைலாச பிள்ளையும், யோகி சுத்தானந்த பாரதியும், அவர் கற்றறிந்த நூல்கள் எல்லா வற்றையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். தமிழில் அக்காலம் வரை எழுதப்பட்ட எல்லா முக்கிய நூல்களையும் கற்றிருந்

* Jaffna Central College (1834-1934), p. 26. வின்சிலோ ஐயர், இவர் Presidency Collegeஇல் கடமையாற்றினாரெனக் கூறுகிறார். அக் காலத்தில் இவ்விரண்டும் ஒன்றேயென நினைக்கிறோம்.

தார்போல் தோன்றுகிறது தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மூன்று பாஷைகளையும் நன்கு அறிந்திருந்தார். 22ஆம் வயதின் பின் அவர் எதையும் புதிதாய்க் கற்றதாக என்றும் அறியவில்லையென்றும், ஏனெனில், அதன்முன் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தாரென்றும் திரு. கைலாச பிள்ளை எழுதுகிறார்.* எனினும், அவர் வடமொழியில் விசேடமாகக் கற்ற நூல்களைக் கவனிக்கும்போது, அவை சிந்திய காலங்களில் எழுதப்பட்ட சைவ நூல்களையெனப் புலப்படுகின்றன. இதைக் குறிப்பிடுவதன் நோக்கம் பின்னர் தெளிவாகும். சில வருடம் செல்ல அவர் பெர்சிவல் ஐயரோடு சென்னைக்குப் போனபோது அவருக்கு வயது 26. ஆயினும், தென்னிந்தியாவில் அவர் எங்கெங்குச் சென்றாரோ அங்கெல்லாம் இந்துக்கள் எழுந்து அவருக்கு மரியாதை செய்தார்கள் எனக் கூறப்படுகிறது. அவருடைய பரந்த கல்வியறிவினிமித்தம், தென்னிந்தியாவிலிருந்த பெரிய கல்விமான்கள் கூடித் திருவாடுதுறை ஆதினத்தில், பிற்காலங்களில் அவருக்கு 'நாவலர்' என்னும் பட்டம் சூட்டினர்.

யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலின் பாஷை நடை இவருடையதே யெனச் சுத்தானந்த பாரதி கூறுகிறார். இவருடைய ஜீவிய சரித்திரத்தைத் தாமெழுதியதால் அப்படிச் சொல்வது இயல்பென நாம் நினைக்கலாம். எனினும், அதில் உண்மை இருப்பதற்குக் காரணமுமுண்டு. பெர்சிவல் எவ்வளவு தமிழறிந்திருந்தபோதிலும், கருத்திலே கவனத்தைச் செலுத்தி, பாஷை நடையை அதில் மிகச் சிறந்த அறிவும், அனுபவமும் உள்ள நாவலரிடம் விடுவது இயல்பு.

இவ்விருவரே யாழ்ப்பாணப் பிரயத்தனத்தில் முக்கிய காரியகர்த்தாக்களாக இருந்தபோதிலும், இவர்களுக்கு உதவிசெய்ய வேறு பலரும் இருந்தனர். யாழ்ப்பாணக் கிளைச் சங்கம், திருப்புதல் வேலைக்காக எப்படி ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருந்ததென முன் கண்டோம். எனினும், வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது, மிஷனரி

* 'ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம்'—பக். 11. ஆயினும், சுத்தானந்த பாரதி 32 வயதுவரை கற்றார் எனக் கூறுகிறார். பக். 30.

மாரின் போக்குவரத்தினால் இக்கமிட்டியின் அங்கத்துவம் சிறிது மாற்றம் அடைந்தது. ஆயினும், யாழ்ப்பாணக் கிளைச் சங்கக் கமிட்டி ஒழுங்காகக் கூடி, வேலையை மேற்பார்வையிட்டு, தனது ஆலோசனையைக் கூறித் திருத்தங்கள் செய்து, மொழிபெயர்ப்பாளரை வழிநடத்திக்கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணம் ஒரு சிறிய இடமாகையால், இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய வேலையை நடத்த அங்கு போதிய திறமையுடையவர்கள் இருக்கிறார்களா என்று அக்காலங் கேட்கப்பட்டபடியினால், இப்பிரயத்தனத்தில் ஈடுபட்டிருந்த மற்றவர்கள் யாரென்றும் நாம் கவனிப்பது நன்று.

பாதிரிமாரில் வேத மொழிபெயர்ப்புக்கு மிக ஆதரவாயிருந்தது, டாக்டர் லீவை ஸ்போல்டிங் (Levi Spaulding) ஐயராவர். இவரே சர்வ சம்மத அங்கீகாரம் பெறும் ஒரு திருப்புதல் தமிழ்நாட்டுக்கு இன்றியமையாதது என்று உணர்ந்து, இப்பிரயத்தனத்துக்குக் காரணராய் இருந்தவர். இவர் 1791இல் அமெரிக்காவில் பிறந்து, 1820இல் யாழ்ப்பாணம் வந்து, உடுவில் என்னும் இடத்திலேயே பெரும்பாலும் சீவித்து திருப்பணியாற்றிவந்தார். இவர் பக்தியிலும் கல்வியிலும் மிகச் சிறந்தவர். அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த வேதாகம துண்டுப் புத்தக பிரசுர சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட எல்லாப் பிரதிகளையும் இவரே பார்வையிட்டு அச்சுக்கு விட்டார்; பல ஞானப்பாட்டுக்களை மொழிபெயர்த்தார்; இருபதுக்குமேற்பட்ட புத்தகங்களைத் தமிழில் எழுதினார். ஒரு தமிழ் அகராதியையும், ஒரு இங்கிலீஷ்-தமிழ் அகராதியையும் எழுதி வெளியிட்டார். இவருடைய ஆழ்ந்த அறிவு இந்தியாவிலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் சென்னைக்கு மிடையில் எழுந்த விவாதங்களில், இவரே யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தின் சார்பில் மூல பதங்களையும் தமிழ்ப் பதங்களையும் ஆராய்ந்து, அவைகளின் உட்கருத்தைப் பலமுறையும் விளக்கியவர். 53 வருடங்களாய் இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஊழியம் புரிந்தபோதிலும், ஒருமுறைதான் தன் சொந்த ஊருக்குப் போய்வந்தார். இவரிலும் பெரிய மிஷனரி ஒருவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு என்றும் வந்ததில்லை. C. D. வேலுப் பிள்ளை ஐயர் தமது 'அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் சரித்

திரம்' என்னும் நூலின் இரு பக்கங்களில் இவரது திறமைகளையும், விசேஷ குணங்களையும் விரிவாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்.

இவரைவிட வேறு சில மேல்நாட்டு அறிஞரும் யாழ்ப்பாணத்தில் அக்காலம் இருந்தனர். சாமுவேல் ஹச்சிங்க்ஸ் (Hutchings): இவர் எய்ரேய பாஷையில் திறமையுடையவர். H. R. ஹோய்சிங்டன் (Hoisington): இவர் 'சிவஞானபோதம்', 'அருள்பிரகாசம்' முதலிய சைவ சித்தாந்த ஆதார நூல்களுக்கு அமெரிக்காவுக்குப் போன பின் வியாக்கியானங் கூறியவர். டாக்டர் டானியேல் பூர் (Poor): இவர் வட்டுக்கோட்டையிலிருந்த பேர்பெற்ற செமினரிக்குத் தலைவர். 1835இல் இவர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இந்தியாவுக்குச் சென்று மதுரை மிஷனை நிறுவுவதில் பெருந்தொண்டாற்றியவர்.

திருப்புதல் நடக்கும்போதும், சென்னைச் சங்கத்தாரோடு எழுந்த பிரச்சினைகளிலும் ஐயர்மார், சுதேசிகளின் ஆலோசனையையும் பெற்றதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால், இவர்களில் ஒருவரின் பெயர் மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்காலம் என்னவேலை நடந்தாலும் அதை ஐரோப்பியரே நடத்தினர் என்றும், சுதேசிகள் உதவிமட்டும் புரிந்தார்களென்றும் பாராட்டப்படுவதே இதற்குக் காரணமாகும். அதனால் அவர்களுடைய பெயர்களைக் குறிப்பிடத் தேவையில்லை யென்ற எண்ணமிருந்தது.

ஆனால் அக்காலத்தில் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் விசேஷ அறிவு பெற்றவர்கள் பலர் யாழ்ப்பாணச் சுதேசிகள் மத்தியில் இருந்தனர். அதற்குக் காரணம் 1823ஆம் ஓவட்டுக்கோட்டையில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார்ஸ்தாபித்த செமினரியே (Seminary). இதை 1846இல் சந்தித்த சர். எம்மேசன் தேன்னந்த் (Sir Emerson Tennent) என்றவர், இது ஐரோப்பாவிலுள்ள எச்சர்வகலாசாலைக்கும் நிகரானது எனக் கூறினர். சென்னையில் ஒரு சர்வகலாசாலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டபொழுது, இச்செமினரி மாணவர் இருவரே அதில் முதன்முதல் பட்டம் பெற்றனர்.

- பெயரால் குறிக்கப்பட்ட சுதேசி திரு. உவைமன் கதிரவேற் பிள்ளை என்பார். இவருடைய தமிழ்ச் சொல்லகராதி இப்போது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க அகராதியாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகிறது. வேறு பல கல்விமான்களும் அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தனர், இவர்களும் தமது ஆலோசனைகளைக் கூறியிருந்திருக்கவேண்டும். 'பாவலர் சரித்திர தீபிகை'யையும் வேறு நூல்களையும் எழுதிய ஆர்ணல்ட் (J. R. Arnold), சதாசிவம் பிள்ளை, தமிழில் முதல் தர்க்க சாஸ்திரநூல் (நியாய இலக்கணம்) எழுதிய உவ்ல்லியம் நேவின்ஸ் (Nevins), அல்லது முத்துக்குமாரு
- சிதம்பரம் பிள்ளை, 'திருவாக்குப்புராணம்' என்று ஆத்யாகமத்தையும் யாத்திராகமத்தின் ஒரு பாகத்தையும் செய்யுளாய்ப் பாடிய எவாட்ஸ் (Evarts) கனகசபைப் பிள்ளை ஆகியவர்களும், இன்னும் இவர்களைப்போன்றவர்களும் அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தனர்.

1845இல் லண்டன் தாய்ச் சங்கம் 500 ரீம் அச்சக் காகிதத்தைக் கொடுத்து, யாழ்ப்பாணச் சங்கம் சென்னைப் பட்டண உத்தரவில்லாமல் தமது வேதப்பிரதிகளை வெளியிடுவதுபற்றிய விஷயத்தைச் சென்னைச் சங்கத்தாரிடமே விட்டுவிட்டது. சென்னையும் அதை அங்கீகரித்தது.

- பெர்சிவல் ஐயர் தம் முழுநேரத்தையும் வேத மொழி பெயர்ப்பில் செலவிடவேண்டுமென 1845இலேயே கேட்கப்பட்டாலும், 1846 ஜூலையில் தான் அவர் வேறு வேலைகள் எல்லாவற்றையும் ஒத்திவைத்து இவ்வேலையில் அமர்ந்தார். ஒவ்வொருநாளும் ஆறுமணி நேரத்தைச் சுதேச உதவியாளருடன் திருப்புதல் வேலையில் செலவிட்டனர். எஞ்சிய நேரத்தில் இவ்வேலையோடு சம்பந்தப்பட்ட வேறு பல காரியங்களைச் செய்துவந்தார்; வேறு திருப்புதல்கள், மூலப்
- பிரதிகள், முன் செய்து முடித்த வேலை முதலியவற்றில் கவனம் செலுத்துவதுண்டு. மொழிபெயர்ப்புக் கமிட்டி வாரத்தில் ஒருமுறை கூடிச் செய்யப்பட்ட திருப்புதலைத் திருத்திவந்தது.

ஆட்சேபனைகளும், மறுப்பும்

பாகம்பாகமாய்த் திருத்தி முடித்த புத்தகங்கள் அச்சிடப் பட்டுச் சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டன. 1847இல் அதைக் குறித்து அங்கு ஏற்பட்ட ஆட்சேபனைகள் யாழ்ப்பாணம் வந்தெட்டின. அவையாவன: (1) யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் மூலத்தை நெருங்கித் தழுவவில்லை. (2) இந்தியாவில் வழங்கிய தமிழ் வேறு; யாழ்ப்பாணத் தமிழ் வேறு. (3) யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலில் இலக்கண முறையில் வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கவேண்டிய வினைச்சொற்களின் இடத்தில் பெரும்பாலும் நிகழ்கால வினைச்சொற்கள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன.

குறித்த ஆட்சேபனைகளுக்கு யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் கூறிய மாறுத்தரம் யாதெனில்: 'யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் மூலத்தை விட்டு வழுவிவில்லை; அது செம்மையான பாஷையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை மிஷனரிமாருக்கு அது நவீனமாய்த் தோன்றுவதால், அப்படி வழுவுகிறதென அவர்கள் நினைக்கின்றனர். சென்னையிலிருந்து குறைகளைக் கூறியவர்கள் தமிழ்ப் பாஷையை நன்கு அறிந்தவர்களல்ல. ஆகவே, இவ்விஷயத்தில் அவர்களது தீர்ப்புப் பாராட்டப்படத் தகுதியற்றது. குறித்த மிஷனரிமார் பெரும்பாலும் ஐரோப்பியர் எழுதிய தமிழ் நூல்களையே படித்து, அவைகளில் காணப்பட்ட நடையே சரியான தமிழ் நடையெனத் தீர்த்துக்கொண்டவர்கள். இந்தியாவிலுள்ள சுதேசக் கிறிஸ்தவர்களும், பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதலில் வளர்ந்தவர்களாகையால், சரியான பாஷை விதிகளை அறியாதவர்கள். யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் மூலத்திலிருந்து வழுவிதற்கு ஒரு திட்டமான திருட்டாந்தமும் இவர்களால் கொடுக்கமுடியாது' என்பது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் வேறு, இந்தியத் தமிழ் வேறு என்னுங் கூற்றை ஐயர்மார் இப்பொழுது மாத்திரமன்று. பின்னருங்கூட மிக ஆர்வமாய் மறுப்பதைக் காண்கிறோம். இந்தியாவிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் ஒரே தமிழ் இலக்கியத்தைத்தான் யாவரும் படிக்கின்றனர். ஆகவே, பாஷை வேறுபடுவதெப்படியென யாழ்ப்பாண ஐயர்மார் கேட்டனர்.

20 வருடங்களுக்குப்பின்னும் இக்கூற்றை அவர்கள் நுணுகி ஆராய்ந்து மறுப்பதைப் பார்க்கிறோம். பாஷையைப் பேசும் போது இருதிறத்தாரிடையேயும் சிறிது வித்தியாசமான உச்சரிப்பு இருக்கலாம்; வினைச்சொற்களின் உருபுகளும் பேசும்போது வேறுபடலாம்; எனினும், இரு இடங்களிலும் பாஷை ஒன்றேயென ஐயர்மார் வற்புறுத்தினர்.

இந்நூலாசிரியனும், அக்காலம் யாழ்ப்பாண மிஷனரிமார் இவ்விஷயத்தில் வற்புறுத்தியதை மிகவும் பாராட்டுகிறார். ஆறு முகநாவலரின் பாஷைநடை பிரத்தியேகமான யாழ்ப்பாணக் குணகுணத்தைக் காட்டுகிறதென்ற எண்ணம் தமிழைச் சிறிதும் அறியாதவர்கள் மனத்திலேதான் பிறந்திருக்கக்கூடும். நாவலருடைய தமிழ்நடை யாழ்ப்பாணத்துக்கு மாத்திரமல்ல, தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் நூறு வருடங்களாய் நல்ல தமிழ்நடைக்கு மாதிரியாயிருந்தது. 'வசனநடை கைவந்த வள்ளலார்' என்று அவரைப்பற்றி வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் சொல்லுகிறார். 'சொல்வன்மையில் நாவலரவர்கள் அக்காலத்தில் தமக்கு நிகராவார் எவருமின்றித் திகழ்ந்தவர்' என மறைமலை யடிகள் கூறுகின்றார்.

‘தேனோ கனியோ வெனவே சுவைக்குஞ் செழுந்தமிழிற் றானே தனக்கிணையாகி யுதித்துயர் சற்குருவாய் . . .’

எனச் ‘சைவ உதயபாணு’ பத்திராதிபர் க. சரவண முத்துப் பிள்ளை பாடியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டில் கல்விமான்களுக்குள் முதல் முதல் செய்யுளை விலக்கி வசனநடையையே எல்லா எழுத்து விஷயங்களுக்கும் உபயோகிக்கத் தொடங்கியவர் நாவலரே. ஆகவே, தமிழ் வசனநடையை ஒரு திட்டமான கருவியாய் நிறுவினது அவர் எனக் கூறலாம். அவருடைய தமிழ் நவீனமானதெனச் சொல்வோரின் அபிப்பிராயம் மதிப்புக் குரியதன்று.

அவர் யாழ்ப்பாணத்துத் திருப்புதலுக்குப் பொறுப்பில் லாதவராகில், அதற்குப் பொறுப்புள்ளவர் யார்? பெர்சிவல் ஐயரா? பெர்சிவல் ஐயருடைய தமிழை யாழ்ப்பாணத் தமிழெனக் கூறுவதேன்?

மேலுள்ள மூன்று பத்திகளிலும் கூறப்படும் குறிப்புகள் இந்நூலாக்கியோனுடையதேயன்றி, அக்கால ஐயர்மார் கூறியவையல்ல. இக்குறிப்புகள் ஐயர்மாருடைய மாறுத் தரத்தை விளக்கும்.

இலக்கண முறையில், வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி நிச்சயமிருக்கும்போது நிகழ்கால வினைச்சொற்களால் குறிக் தலாமெனவும் ஐயர்மார் எடுத்துக்காட்டினர். (நான் ஒரு காரியத்தைச் செய்வேனென வாக்களிக்கும்போது, அதைக் கட்டாயமாய்ச் செய்வேனென்பதை உணர்த்துவதற்காகச் 'செய்கிறேன்' எனச் சொல்வது வழக்கம்.)

சென்னையும், யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலும்

ஐயர்மாருடைய மாறுத்தரத்தோடு சென்னைச் சங்கத்தார் திருப்தியடைந்தார்போலும். 1847ஆம் ஓசை செப்டம்பர் மாதம் 20ஆம் தேதியாழ்ப்பாணத் திருப்புதலை மேற்பார்வையிட்டுத் தமக்கு அறிக்கை கூறச் சங்கம் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தனர். M. வின்சிலோ, J. ரூபேட்ஸ், W. H. ஹோ (காரியதரிசி) என்போர், இக் கமிட்டியின் அங்கத்தினராயிருந்தனர். இவர்கள் வேறு பேரையும் சேர்த்துக்கொள்ள அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டனர். இவர்களில் வின்ஸ்லோ ஐயர் முன்னர் பல வருடங்களாய் யாழ்ப்பாணத்தில் ஊழியஞ்செய்தவரும் இன்னும் உபயோகத்திலிருக்கும் பிரபல தமிழ்-இங்கிலீஷ் அகராதிக்கு ஆசிரியருமாவர். இவர்களோடு . T. பிறதேட்டனும் (Brotherton), J. பில்டேர்பேக் (Bilderbeck)கும் பிற்பாடு சேர்க்கப்பட்டனர்.

1848ஆம் ஓசை முற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் வேலை முற்றுப் பெற்றுவிட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. ஸ்போல்டிங் ஐயரும், பெர்சிவல் ஐயரும் சென்னையில் நியமிக்கப்பட்டிருந்த உபகமிட்டிக்கு யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைச் சமர்ப்பிக்குமாறு போயினர். அவர்களுடன் நாவலரும் போனதாகக் காணப்படுகிறது. போன வழியில் பெர்சிவல் ஐயருக்கும் நாவலருக்கும் நடந்த சம்பாஷணையைச் சுத்தானந்த பாரதியார் பின்வருமாறு விவரிக்கிறார்:

சென்னையார் தமக்கு எதிர் என்று நினைத்தபடியால் 'பாதிரியாருக்குப் பயம் பிடித்தது.' 'புலவரே நாம் இவ் வளவு சிரமப்பட்டுச் செய்த மொழிபெயர்ப்பை இவர்கள் இப்படி எள்ளித் தள்ளுபடி செய்கிறார்களே; நமது யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மட்டமா?' என்று பாதிரியார் வருந்தினார். 'நமது மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு பிழையுமில்லை. குற்றங் காட்டினால் நாம் சமாதானம் சொல்லுவோம்,' எனத் தைரியம் சொன்னார் புலவர். சென்னை பட்டணக் கமிட்டி இம் மொழிபெயர்ப்பைத் தக்க புலவர்களுக்கு ஒப்புவித்து, அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்போம் என்று கூறியபொழுது நடந்த சம்பாஷணையைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார் சுத்தானந்த பாரதியார்: 'சம்மதம்' என்றார் நமது புலவர் சிங்கம். 'இது பிசகு என்றால் நமது முயற்சி வீணாகுமே. நூலை விரைவில் அச்சேற்றிச் செல்லவந்தேன். இப்படித் தடை நேர்ந்ததே' என்று பாதிரியார் கவலைப் பட்டார். 'தடையைத் தகர்த்தேறிவோம். யாழ்ப்பாணத் தமிழ் சென்னைத் தமிழுக்குக் குறைந்ததன்று எனக் காட்டுவோம். தைரியமாயிரும்' என்று புலவர் பாதிரியாரைத் தேற்றினார்.*

மேற்கூறப்பட்ட சம்பாஷணை சுத்தானந்த பாரதியின் மனோ கற்பனை யென்றே சொல்லவேண்டும். ஆயினும், இப்படி ஒரு சம்பாஷணை நடந்திருக்கக்கூடியது இயல்பே. சென்னைச் சங்கத்தார் அங்கிருந்த வித்வான்களைப் புதிய திருப்புதலைப் பார்வையிடுமாறு கேட்டபொழுது, அவர்கள் அவ்வேலையை மழவை மகாலிங்க ஐயரிடம் ஒப்புவித்ததாகவும், அவர், 'பெர்சிவல் பாதிரியாருடைய மொழிபெயர்ப்பு சிறந்தது; அப்பழுக்கற்றது; யாழ்ப்பாணத்தில் இப்படித் தமிழ் வழங்குவதைப்பற்றி வியந்தேன்' என்று சொன்னதாகவுங் கூறப்படுகிறது.

1848 தொடக்கம் இரண்டு வருடங்களாய் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்துவந்த ஐயர்மாரும், சென்னை உபகமிட்டியும் பலமுறை கூடிப் புதிய திருப்புதலில் சிறிய திருத்

* நாவலர் பெருமான்—யோகி சுத்தானந்த பாரதி—புதுயுக நிலையம். புதுச்சேரி, பக். 63, 37.

தங்கள் செய்துகொண்டிருந்தனர். யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைக் கண்ட R. கால்டுவெல் (Caldwell), சார்ஜன்ட் (Sargent) ஐயர்மார் அதை மிக மெச்சிப் பேசினர். 1850 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 21 ஆம் தேதி யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் வெளிவந்தது.

யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைப்பற்றிய சில குறிப்புகள்

இற்றைவரை தமிழ் நாட்டில் செய்யப்பட்ட எந்தத் திருப்புதலைப் பார்க்கிலும் இந்த மொழிபெயர்ப்பிலே கூடுதலான கவனமும் வேலையும் செலவிடப்பட்டிருந்தது. பப்ரீசியஸ் புதிய ஏற்பாட்டில் மாத்திரம் 20 வருடங்கள் செலவு செய்தது உண்மையே. அவ்வேலைக்கு ரோட்லர் (Rottler) ஐயரிடமும், வேறும் சிலரிடம் சொற்ப உதவி பெற்றதும் உண்மையே. ஆயினும், அவ்வேலை ஏறக் குறையத் தன்னந்தனியே நிறைவேற்றப்பட்டது. முன் செய்யப்பட்ட சீகன்பால்க் ஐயருடைய திருப்புதல் அவருக்கு அதிக உதவியாயிருந்திருக்கமாட்டாது. யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலில் செலவிடப்பட்ட காலம் பப்ரீசியஸ் ஐயர் செலவிட்ட காலத்தைவிடக் குறைந்தது; 14 வருடங்களில் முழு வேலையும் முடிந்தது. எனினும், இதில்

(1) இரண்டுபேர் சில காலமாக முழு நேரமாய் உழைத்தனர். அவர்களில் ஒருவர் மகாவித்வான்.

(2) யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த ஒரு கமிட்டி அவர்களுடைய வேலையை ஒழுங்காக மேற்பார்வையிட்டது.

(3) வேலை முடிந்தபின் சென்னைச் சங்கத்தாரின் உப கமிட்டியும் யாழ்ப்பாணப் பிரதிநிதிகளுஞ் சேர்ந்து அதை மேற்பார்வையிட்டனர்.

இத்துடன் சீகன்பால்க் ஐயருக்குச் சிறிதேனுமில்லாததும், பப்ரீசியஸ் ஐயருக்கு அற்பமாய் மாத்திரம் இருந்தது. மான ஓர் உதவி, யாழ்ப்பாணத்தாருக்கு ஏராளமாயிருந்தது. பழைய ஏற்பாட்டுக்கு அவர்கள் பப்ரீசியஸ் திருப்புதலையும், புதிய ஏற்பாட்டுக்குப் பப்ரீசியஸ், இரேனியஸ் என்னும் இருவருடைய திருப்புதல்களையும்

தமக்கு முன்பாக வைத்து வேலைசெய்யக் கூடியதா யிருந்தது.

யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலே முதன் முதலாக முழுமுதற் கடவுளுக்குச் சாதாரணமாய் உபயோகிக்கும் பதமாய்த் 'தேவன்' என்ற சொல்லைக் கிறிஸ்தவர்களுடைய பாஷைக் குள் புகுத்தியபடியால், அதன் காரணத்தை நாம் ஆராய்வது அவசியம். இரேனியுஸ் ஐயர் அச்சொல்லைச் சிலதடவைகளில் உபயோகித்திருப்பதைக் கண்டோம். எனினும், அவர் கடவுளுக்குச் சாதாரணமாய் உபயோகித்த சொல் 'பராபரன்'. கடவுளைத் திட்டமாய்க் குறியாது, மேல் உலகத்தைக் கருதும்போது, அல்லது அறியப்படாத தெய்வத்தைச் சுட்டும்போதே 'தேவன்' என்ற பதத்தை அவர் உபயோகித்திருந்தார். ஆனால், எங்கெங்குப் பப்ரீசியுசும், இரேனியுசும் 'பராபரன்' என்றார்களோ, பெர்சிவல் திருப்புதல் அங்கெல்லாம் 'தேவன்' என்ற சொல்லைப் புகுத்தியுள்ளது.

தமிழ்ப் பாஷையில் முழுமுதற் கடவுளைச் சுட்டும் பதமாய் இப்பதம் இருக்கிறதென ஆதாரங் காட்டுவது கடினம். 'தேவா' என்னும் சொல் பன்மையில் இந்துக்கள் வணங்கும் பல தெய்வங்களைக் குறிக்கும். ஆகவே, ஒருமையில் அவர்களில் எவரையுங் குறிக்கும். இத் தெய்வங்களை முழுமுதற் கடவுளாக இந்துக்கள் பாடிவந்ததில்லை. 'பிரமதேவன்' என்னும் பதம் உபநிடதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் மெய்ப்பொருளைக் குறிக்காது, முத்தொழில் களில் ஒன்றை மாத்திரம் செய்யுந் தெய்வத்தையே குறிக்கும். அதுமாத்திரமன்றி, 'தேவர்' என்னுஞ் சொல் மறவர் முதலிய சாதி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவருக்கும் உபயோகிக்கப்படும். இந்துக்கள் முழுமுதற் கடவுளைப்பற்றிப் பேசும்போது, இப்பதத்தை உபயோகிக்க விரும்பினால், அதற்கு ஒரு அடை மொழியைக்கூட்டி, அவர் தேவர்களில் உயர்ந்த தேவன் என விளங்கும்படி செய்தனர். திருநாவுக் கரசு நாயனார் தேவாரங்களில் உதாரணங்களைக் காணலாம். 'தேவாதி தேவன் சிவன் என் சிந்தை சேர்ந்திருந்தான்.'

‘மங்குவார் அவர் செல்வம் மதிப்போமல்லோம் மாதேவற்கே
(மகா + தேவன்) காந்தரல்லாராகில்,’ எனச் சொல்லப்
படுவதைக் காண்க. மாணிக்கவாசகர் ‘தேவதேவன்’
என்னும் பதத்தைத் ‘திருவாசகத்தில்’ உபயோகிக்கிறார்.

ஆகவே, ‘தேவன்’ என்னுந் தனிச்சொல் ஆறுமுக நாவலர்
ரால் வன்ம நோக்கத்தோடு கிறிஸ்தவ வேதத்திற்குள்
புகுத்தப்பட்டதெனச் சிலர் கூறுவர். ‘ஈஸ்வரன்’ என்னும்
சொல்லைப் பிரயோகித்தால், அது கிறிஸ்தவர்களுக்கு
வாய்ப்பாய் விடுமென அவருடைய தாய் எச்சரித்திருந்தா
ளென ஒரு கதையுமுண்டு. இக் கதையைக் கற்பித்தவர்கள்
முன்பே வேதம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதென்பதை
யும், ‘சர்வேசுரன்’ என்ற சொல் 150 வருடங்களுக்கு
முன்னிருந்தே கிறிஸ்தவருக்குள் உபயோகத்திலிருந்த
தென்பதையும் அறியார்.

அதுமாத்திரமல்ல, நாவலர் தனித்து வேதத்தை மொழி
பெயர்க்கவில்லை. அவருக்குமேல் பெர்சிவல் ஐயர் இருந்
தார். வாரந்தோறும் மிகப் பெரிய பரிசுத்தவான்களும்,
கல்விமான்களும் கூடி ஒவ்வொரு வசனத்தையும் கவன
மாக ஆராய்ந்தனர். இப்படிப்பட்ட ஒரு சொல் தற்
செயலாயும், பாராமுகமாயும் புகுந்திருக்கமாட்டாது.
திருப்புதல் தொடங்குமுன்னரே சில முக்கியமான சொற்கள்
எப்படித் திருப்பப்பட வேண்டுமென கமிட்டி ஏக சம்மத
மாய்த் தீர்மானித்து, மொழிபெயர்ப்பாசிரியருக்கு உறுதிப்
படுத்தியிருக்குமென நாம் காத்திருக்கலாம். அவைகளில்
இச்சொல் மிகப் பிரதானமாயிருந்திருக்கும். மேலும்,
அது யாழ்ப்பாணத்தில் மாத்திரம் அங்கீகாரம் பெற்றதல்ல.
யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் வெளிவருமுன் பங்கு, பங்காகச்
சென்னைச் சங்கத்துக்கு அனுப்பப்பட்டது.
1848இல் யாழ்ப்பாணப் பிரதிநிதிகள் சென்னைக்குச்
சென்று, சென்னைச் சங்கத்தின் உபகமிட்டிமாருடன் அதனை
ஆராய்வதில் போதிய காலம் செலவிட்டனரென்பதையும்
முன்னர்க் கண்டோம்.

இதுவுமன்றிச் சென்னைச் சங்கம் யாழ்ப்பாணத்
திருப்புதலைத் தள்ளிவைத்துத் தான் இன்னுமொரு

திருப்புதலைத் தொடங்கவேண்டுமோவெனப் பின் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, 1852 ஜூன் 25இல் 'கடவுள்' என்னும் பதத்திற்குச் சரியான திருப்புதல் என்னவென யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தைக் கேட்டது. பின் யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலில் இருந்த பதத்தையே அதாவும் தன் திருப்புதலில் ஏற்றுக்கொண்டமையால், சென்னைச் சங்கமும் தீர்க்க ஆலோசனையின் பின்னரே அதை அங்கீகரித்தனர் என்பது தெளிவு.

தமிழ்ப் பாஷையில் 'தேவன்' என்பது முழு முதற் கடவுளுக்கு ஏற்ற பதம் அல்லவெனில், ஒரு மகாவித்துவானும், தமிழை நன்கறிந்த ஏனையோரும் ஏன் அதை உபயோகித்தனர்? எபிரேய பாஷையிலும் கிரேக்க பாஷையிலும் உள்ள மூல பதங்களுக்கு இதுவே ஏற்ற மொழி பெயர்ப்பு என்பதே அதற்குக் கூறக்கூடிய மறுமொழியாகும். எபிரேய பாஷையில் 'ஏல்' என்னும் சொல் எந்தச் சிறு தெய்வத்தையும் குறிக்குமாயினால், பழைய ஏற்பாட்டில் அதன் மரியாதைப் பன்மையாகிய 'ஏலோகீம்' என்பதே உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதை முன்காட்டினோம். ஆயினும், இதுவும் இதர மார்க்கத் தெய்வங்களுக்கும் சில தடவைகளில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது (பாகால் பேரீத், நியா. 8:33, காமோஸ், நியா. 11:24; தாகோன், நியா. 16:23; நிஸ்ரோக், ஏசா. 37:38). புதிய ஏற்பாட்டில் 'தியோஸ்' என்னும் கிரேக்க பதம் கடவுளைத் தவிர்ந்த ஏனைய தெய்வங்களுக்கும் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது (அப். 12:22; 2 கொரி. 4:4). 'தியோஸ்' என்னும் கிரேக்க பதமும் (டேயுஸ்—லத்தீன்), 'தேவா' என்னும் சமஸ்கிருதப் பதமும் ஒரே மூலத்திலிருந்து பிறந்தவை; ஒரே கருத்துடையவை. 'தியோஸ்' என்னும் கிரேக்க பதத்தின் பன்மையாகிய 'தியோய்' பல தெய்வங்களுக்கு வழங்கப்பட்டபோதும், ஒருமையிலே கடவுளுக்கு உபயோகிக்கத் தகுதியான பதமெனப் புதிய ஏற்பாட்டு ஆக்கியோன்மார் எண்ணினர்.

கிறிஸ்தவ சபை தொடங்கிய காலத்திலும் பவுல் முதலானோர் முன் உபயோகத்திலிருந்த கிரேக்க பதங்களை எடுத்து, அவைகளுக்குள் கிறிஸ்தவ கருத்துக்களைப் பொதிந்தனர்.

அப்படியே யாழ்ப்பாண மிஷனரிமாரும், பின் இந்திய மிஷனரிமாரும் தாம் இந்தச் சொல்லை எடுத்து, அதற்குக் கிறிஸ்து மார்க்கத்தில் ஒரு புதிய கருத்தைக் கொடுக்கலா மென நம்பினர். ஆனால், தமிழ்நாடு மார்க்க இலக்கியங்கள் நிரம்பிய நாடு. பழைய மார்க்கச் சொற்களுக்குத் தற்காலம் புதிய கருத்தைக் கொடுப்பது அபாயமான ஒரு வேலை.

பிரயோகங்களை ஒப்பிடல்

சில பதங்கள் நாம் கவனித்திருக்கும் வெவ்வேறு திருப்பு தல் ஆசிரியர்களால், எப்படித் திருப்பப்பட்டுள்ளனவென்ப பார்ப்போம். பழைய ஏற்பாடு இரேனியுசால் திருப்பப் படாததால் இரு திருப்புதல்களை மாத்திரமே ஒப்பிடலாம். புதிய ஏற்பாடு சம்பந்தமாய் மூன்று திருப்புதல்களை ஒப்பிடலாம்.

பழைய ஏற்பாடு

பஞ்சாகமங்கள்—பப்ரீசியுஸ்: மோசேயின் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம், நாலாம், ஐந்தாம் ஆகமங்கள்.

பெர்சிவல்: ஆதியாகமம், யாத்திராகமம், லேவியராகமம், எண்ணாகமம், உபாகமம்.

பொருத்தம்—பப்ரீசியுஸ்: பெ ரு த் த ம்; **பெர்சிவல்:** சங்கற்பம்.

ஆசரிப்புக் கூடாரம்—பப்ரீசியுஸ்: ஆசரிப்புக் கூடாரம்; **பெர்சிவல்:** ஆவாசம்.

பலிபீடம்—பப்ரீசியுஸ்: பலிபீடம்; **பெர்சிவல்:** வேதிகை.

காணிக் கை—பப்ரீசியுஸ்: காணிக் கை; **பெர்சிவல்:** நிவேதனம்.

பாவநீவாரண பலி—பப்ரீசியுஸ்: பாவம் போக்கும் பலி; **பெர்சிவல்:** நைவேத்தியம்.

புதிய ஏற்பாடு

1. **வேளிச்சம்—பப்ரீசியுஸ்:** வெளிச்சம்; இரேனியுசம், பெர்சிவலும்: ஒளி.

2. இதோ—பப்ரீசியுசம், இரேனியுசம்: இதோ; பெர்சிவல்: பார், பாருங்கள்.

3. ஐயோ—பப்ரீசியுஸ்: ஐயோ; இரேனியுஸ்: ஐயோ, வேதனைவரும்; பெர்சிவல்: ஐயோ ஆபத்துவரும்.

4. பரலோக ராச்சியம்—பப்ரீசியுஸ்: வானராச்சியம்; இரேனியுஸ்: பரலோக இராச்சீகம், பரலோக இராச்சியம்; பெர்சிவல்: பரம ராச்சியம்.

5. பாக்கியவான்கள்—பப்ரீசியுசம், இரேனியுசம்: பாக்கிய வான்கள்; பெர்சிவல்: வாழ்வுடையவர்கள்.

• அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்—பப்ரீசியுசம், இரேனியுசம்: அப்போஸ்தலருடைய நடக்கைகள்; பெர்சிவல்: அப்போஸ்தலரின் கிரியைகள்.

• ரோமாபுரியாருக்கெழுதின நிருபம்—பப்ரீசியுஸ்: ரோமாபுரியாருக்கெழுதின நிருபம்; இரேனியுஸ்: உரோமாபுரியாருக்கெழுதின நிருபம்; பெர்சிவல்: உராமா நகரத்தாருக்கு எழுதிய நிருபம்.

6. நூற்றுக்கதிபதி—பப்ரீசியுஸ்: நூற்றுக்குச் சேவக்காரன்; இரேனியுஸ்: நூறு பேருக்குச் சேவைக்காரன்; பெர்சிவல்: நூறு சேவகருக் கதிபதி.

7. தேசாதிபதி—பப்ரீசியுசம், இரேனியுசம்: துரை; பெர்சிவல்: தேசத்திற்கு அதிபதி.

8. வெளிப்படுத்தின விசேஷம்—பப்ரீசியுஸ்: இரகசிய அறிவிப்பு; இரேனியுஸ்: வெளிப்படுத்தின விசேஷம்; பெர்சிவல்: வெளிப்படுத்தப்பட்ட வாக்கியம்.

பெர்சிவல் ஐயருடைய திருப்புதலிலிருந்து சில உதாரணங்களைக் கீழே காண்க:—

ஆதியாகமம் 1:1-15

- (க) ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையுஞ்
- (உ) சிருஷ்டித்தார். பூமியானது ஒழுங்கின்மையும் வெறுமையுமாயிருந்தது; ஆழமான சலமுகத்தின் மேல் இருள் இருந்தது. தேவ ஆவி சலமுகத்தின் மேல் உலாவிக்கொண்டிருந்தது.

- (௩) தேவன், ஒளி உண்டாகக் கடவதென்று சொல்ல
(௪) ஒளி உண்டாயிற்று.—ஒளி நல்லதென்று தேவன் கண்டார்.
- (௫) தேவன் ஒளிக்கும் இருளுக்கும் வேற்றுமையுண்டாக்கினார். தேவன் ஒளிக்குப் பகலென்றும் இருளுக்கு இரவென்றும் பெயரிட்டார். சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி முதலாம் நாளாயிற்று.
- (௬) தேவன் சலத்தின் மத்தியில் ஆகாய விரிவு உண்டாகக் கடவதென்றும், அது சலத்தையும் சலத்தையும் பிரிக்கக் கடவதென்றுஞ் சொல்லி—ஆகாய விரிவையுண்டாக்கி ஆகாய விரிவின் கீழ்ச் சலத்திற்கும், ஆகாய விரிவின் மேற் சலத்துக்கும், (அ) பிரிவுண்டாக்கினார். அப்படியே ஆயிற்று.—தேவன் ஆகாய விரிவிற்கு வானமென்று பெயரிட்டார். சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி இரண்டாம் நாளாயிற்று.
- (௭) தேவன் வானத்தின் கீழுள்ள சலம் ஒரிடத்திற் சேரவும், உலர்ந்த தரை தோன்றவுங் கடவனவென்றார், அப்படியே ஆயிற்று.—உலர்ந்த தரைக்குப் பூமியென்றும் சேர்ந்த சலத்திற்குச் சமுத்திரமென்றும், தேவன் பெயரிட்டார். அவை நல்லனவென்று தேவன் கண்டார்.
- (௮) பூமியின்மேல் புல்லையும், விதை கொடுக்கிற பூண்டுகளையும் தங்களிலே தங்கள் விதையையுடைய கனிகளைத் தங்கள் தங்கள் சாதிப்படி, கொடுக்கிற விருட்சங்களையும், பூமி முளைப்பிக்கக் கடவதென்று தேவன் சொன்னார். அப்படியே ஆயிற்று.
- (௯) புல்லையும் தங்கள் தங்கள் சாதிப்படி விதை கொடுக்கிற பூண்டுகளையும், தங்கள் தங்கள் சாதிப்படி, தங்களிலே விதையையுடைய கனிகளைக் கொடுக்கிற விருட்சங்களையும், பூமி முளைப்பித்தது.
- (௧௦) அவை நல்லனவென்று தேவன் கண்டார். சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி மூன்றாம் நாளாயிற்று.

- (டௌ) பகலுக்கும் இரவுக்கும் வேற்றுமையுண்டாக்குகிற தற்கு வானவிரிவிலே சுடர்கள் உண்டாக்கக்கடவன வென்றும், அவையே அடையாளங்களையும் பருவ காலங்களையும் வருஷங்களையும் குறிக்கும் பொருட்
- (டௌ) டாக, பூமியின்மேல் பிரகாசிக்கும்படிக்கு வான விரிவிலே சுடர்களாகக் கடவனவென்றும், தேவன் சொன்னார். அப்படியே ஆயிற்று.

சங்கீதம் 23:1-5

- (க) யெகோவாவே என் மேய்ப்பார்; எனக்குக் குறை
- (உ) வில்லை.—அவர் என்னைப் பசும்புல் நிலங்களிலே படுக்கப்பண்ணி, அமர்ந்த சல சமீபத்தில் என்னைக்
- (ஈ) கொண்டுபோய் விடுகிறார்.—அவர் என் ஆத்துமத் தைச் சீர்ப்படுத்தி, தமது நாமத்தினிமித்தம் நீதி
- (சு) நெறிகளில் என்னை நடத்துகிறார்.—நான் மரண நிழலின் பள்ளத்தின் வழியாய்ச் செல்லும்பொழு தும், நீர் என்னோடிருக்கிறதினாலும்; உமது கோலும், உமது தண்டமும் என்னைத் தேற்றுகிற தினாலும், நான் எந்தத் தீமைக்கும் பயப்படேன்.—
- (ரு) என் சத்துருக்களுக்கு முன்பாக எனக்குப் போசன பீடத்தை ஆயத்தப்படுத்தினீர். என் தலைக்கு எண்ணையிடுகிறீர்; என் பானபாத்திரம் நிரம்பி வழிகின்றது.

100ஆம் சங்கீதம்

- (க) பூலோகத்தாரே, நீங்களனைவரும் •யெகோவாவை
- (உ) நோக்கி, ஆனந்த முழக்கமிடுங்கள்.—மகிழ்ச்சி யோடே யெகோவாவுக்கு ஆராதனை செய்யுங்கள்: துதி பாடிப்பாடி அவர் சந்நிதியிற் சேருங்கள்.—
- (ஈ) யெகோவாவே, தேவன், நம்மைச் சிருஷ்டித்தவர், அவர் நாமல்ல; நாம் அவர் சனம், அவர் மேய்க்கும்
- (சு) ஆடு; இதை யுணர்ந்துகொள்ளுங்கள்.—துதியுடனே
- (ரு) அவர் வாசல்களிலும், வாழ்த்துதலுடனே அவர் பிராகாரங்களிலும் பிரவேசியுங்கள்.—யெகோவாவே தயாபரர்; அவர் தயை என்றுமுள்ளது; அவர் சத்தியம் தலைமுறைதோறும் நிற்கும்; ஆதலால்

அவரைத் துதித்து அவருடைய நாமத்தை வாழ்த்து
துங்கள்.

அப்போஸ்தலர் கிரியைகள் 17:22-27

- (22) பவுல் மாருஸ் மேடையின் மத்தியில் நின்று,
அத்தேனரே, நீங்கள் தேவ பூசையில் மிகவுங் கருத்
துள்ளவர்களா யிருக்கிறீர்களென்பது எனக்குப்
• (23) பிரத்தியட்சமாய்த் தோன்றுகிறது.—நான் உலாவி,
நீங்கள் பூசிக்கும் பொருள்களைப் பார்த்தபொழுது,
'அறியப்படாத தேவனுக்கு' என்றெழுதப்பட்ட
டிருந்த ஒரு வேதிகையைக் கண்டேன். நீங்கள்
அறியாமற் பூசிக்கும் அவரையே நான் உங்களுக்கு
(24) அறிவிக்கிறேன்.—உலகத்தையும், அ தி லு ள் ள
யாவையும் சிருஷ்டித்த தேவன், வானத்திற்கும்,
பூமிக்கும் அதிபதியாதலால், அவர், கையாற்
செய்யப்பட்ட ஆலயங்களில் வாசஞ் செய்கிற
(25) தில்லை.—யாதாயினும் ஒரு பொருள் தமக்கு
வேண்டுவதாக மனுஷருடைய கையினால் பணி
(26) விடை கொள்ளுகிறதுமில்லை.—அவர் சீவனையும்,
சுவாசத்தையும், மற்ற யாவையுஞ் சமஸ்தருக்குங்
கொடுக்கிறாரே. பூமண்டலத்திலெங்கும் வாசமாயிருக்
கும்படி ஒரே இரத்தத்தினின்று மனுஷ சாதியார்
யாவரையுஞ் சிருஷ்டித்து, நம்மில் ஒருவருக்குந்
துரமல்லாத தேவனாகிய தம்மை அவர்கள் தடவி
(27) யடையுத் தக்கதாக தம்மைத் தேடும்படி அவர்
களுக்காக முன் தீர்மானிக்கப்பட்ட காலங்களையும்
வாசஸ்தான எல்லைகளையும் நிரூபணம்பண்ணினார்.

திருப்புதல் பேற்ற அங்கீகாரமும், அதற்குக் காரணங்களும்

பூர்வ காலங்களில் ஒரு புத்தகத்தின் கதி புலவர்மாரும்,
பண்டிதர்மாரும் அதைக்குறித்துக் கொள்ளும் அபிப்பிரா
யத்திலே பொறுத்திருந்தது; தற்காலங்களிலோ அதை
விலைகொடுத்து வாங்கப் போகிறவர்களின் அபிப்பிராயத்
தைப் பொறுத்துள்ளது. இதுதான் ஒருவேளை அரங்
கேற்றத்துக்கும், அங்கீகாரத்திற்குமுள்ள வித்தியாச
மென்னலாம்போலும். யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைக் கலைஞர்

எவ்வளவு வியந்தபோதிலும், அதை வாங்கி உபயோகிக்க வேண்டியவர்களுக்குள் வேறு அபிப்பிராயம் நிலவியது. தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலியிலுள்ளவர்களே அக்காலம் தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் நாலில் மூன்று பங்கானவர்கள். அப்பாகங்களிலிருந்த மிஷனரிமார் ஏகமனதாய் யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலை ஏற்க மறுத்தனர்; ஆகவே, கிறிஸ்தவர்களும் மறுத்தனர். இத்துடன் அத்திருப்புதலின் கதி தீர்க்கப்பட்டது.

இது வரையும் அத்திருப்புதலில் யாழ்ப்பாணமும், சென்னையும் சேர்ந்து வேலை செய்தபடியால், 'ஐக்கிய திருப்புதல்' (Union Version) என்றழைக்கப்பட்டிருந்தது. அது தள்ளி வைக்கப்பட்டபின், 'பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பு' (Tentative Version) என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்தப் பெயரினால்தான் அது வேதாகமத்திருப்புதற் சரித்திரத்தில் இன்னும் அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. 'ஐக்கிய திருப்புதல்' என்ற பெயர் இதற்குப்பின் வந்த திருப்புதலேயே இப்பொழுது குறிக்கும்.

பல வருடங்களுக்குப்பின் சென்னை வேதாகம சங்கத்தார் இப்போது சாதாரணமாய் உபயோகிக்கப்படுகிற திருப்புதலை வெளியிட்டபொழுது, 'பரீட்சைத் திருப்புதல்' விஷயமாக ஒரு தீர்ப்புக் கூறினர். அவர்கள் கூறியது யாதெனில், 'இது பப்ரீசியஸ் திருப்புதலிலும், இரேனிய யுசுடைய திருப்புதலிலும் முறையே காணப்பட்ட நற் குணங்களை ஒருங்கேயடக்காது, தென்னிந்திய பாஷை நடையிலும் யாழ்ப்பாணப் பாஷை நடையிலும் வெவ்வேறு யுள்ள நவீன குணங்களை யடக்கியுள்ளது'. இக் குறிப்பைப் புத்தியினமாய்ச் சென்னைச் சங்கத்தார் தமது அறிக்கைக்குள் புகவிட்டனர். யாழ்ப்பாண ஐயர்மார் அக் குறிப்பைக் கண்டித்ததால், பிற்பாடு தமது அறிக்கையிலிருந்து அதை நீக்கிவிட்டனர். ஆகிலும், அக்குறிப்பு சென்னைச் சங்கத்தாரின் உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தின தென்பதற்கு ஐயமில்லை.

பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பு ஏன் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை யென்பதற்கு அக்காலங்களில் உலாவிய இரு நியாயங்களைக்

கவனிப்போம். முதலாவதாகப் 'பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பு' அநேக சமஸ்கிருத சொற்களையுடையதென்பது. நாவலர் தமது சீவியத்தின் முற்பாகத்தில் அதிக சமஸ்கிருத பதங்களை உபயோகித்து வந்தாரென்பதை மறுக்க வியலாது. காலஞ் செல்லச் செல்ல பல தார்க்கங்களில் அவர் ஈடுபட்ட படியினால், இலகுவாய்ப் பேசுவது நன்றெனக் கண்டார். அதனாலே அவருடைய முதலாம் 'பெரிய புராண' வசன வெளியீட்டுக்கும் பிந்திய வெளியீட்டுக்கும் அதிக வித்தியாசமிருப்பதைக் காணலாம். யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலை அவர் முடிக்கும்போது அவருக்கு வயது 26. ஆகவே, இக்குற்றச்சாட்டுக்கு ஓரளவு இடமுண்டு.

ஆனால், இது விஷயமாய் நாம் கவனிக்கவேண்டிய சில காரியங்கள் உண்டு. சமஸ்கிருத சொற்கள் தமிழுக்குள் புகத் தொடங்கியபொழுது அறிஞர் அதை விலக்கக்கூடியதாயிருந்தது. அவர்கள் எழுதியது செய்யுள். ஆகவே, செய்யுள் 'செந்தமிழ்' என்னும் பெயரைப் பெற்றது; சாதாரண பாஷையில் அதைத் தடுக்க முடியாதிருந்தது. ஆகவே அப்பாஷைக்குக் 'கொடுந் தமிழ்' என்ற பெயர் வந்தது. வீரமாமுனிவர் தமது இலக்கணங்களை எழுதிய போது செய்யுள் பிரமாணங்களைக்கொண்ட நூலுக்குச் 'செந்தமிழ்' என்ற பெயரையும், வசன நடைபற்றிய நூலுக்குக் 'கொடுந் தமிழ்' என்ற பெயரையும் கொடுத்தார்.

ஆனதுபற்றி, வசன நடையில் சமஸ்கிருத சொற்களை உபயோகிப்பது சமீப காலம்வரை குற்றமாகப் பாராட்டப் படவில்லை. இற்றைக்கு 50 வருடங்களுக்குமுன் எழுதப்பட்ட நூல்களில் சமஸ்கிருத சொற்களின் வீதம் மிக அதிகமாயிருக்கக் காணலாம். நூறு வருடங்களுக்கு முன்னர்தான் தமிழறிஞருக்குள் வசன நடை சாதாரண உபயோகத்தில் வரத்தொடங்கியது. அத்தகைய ஆரம்பத்தில் ஆறுமுக நாவலரே முதல்வர் எனச் சொல்லலாம். பிற்காலங்களில் ஏற்பட்ட உரைகல்லைக்கொண்டு அவர் அக்காலத்தில் எழுதிய வசன நடையை நியாயந்தீர்ப்பது

சரியல்ல. அக்காலம் தமிழ் அறிஞருக்குள் வசன நடைரில் வடமொழிச் சொற்கள் உபயோகிப்பது ஓர் வழக்கம்.*

இக்காலங்களில் வடமொழிச் சொற்களெல்லாவற்றையும் நமது உபயோகித்திலிருந்து நீக்கிவிட ஒரு தீர்க்கமான முயற்சியுண்டு. ஆகவேதான் 'காரியதரிசி', 'பொக்கிஷதாரி' என்னும் பதங்கள் தவிர்க்கப்பட்டுச் 'செயலாளன்', 'பொருளாளன்' என்னும் பதங்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. புறையிரத நிலையத்தில் பிரயாணிகளின் சாமான்கள் வைக்கப்படும் அறைக்குப் 'பொதியகம்' என்று பெயரிடப்படும்.** இவ் வியக்கத்தைப்பற்றி நான் குறைகூறவில்லை; எனினும், நமது சாதாரண பேச்சுக்குள் எவ்வளவு சமஸ்கிருதம் புகுந்துள்ள தென்பதை நாம் பல முறைகளில் உணர்வ தில்லை. 'சாவதானமும்' வடமொழி, 'கவனமும்' வட மொழி; 'நகரமும்' வடமொழி, 'புரியும்' வடமொழி; 'ஆசா ரியனும்' வடமொழி, 'குருவும்' வடமொழி. இச்சோடிகளில் முந்தியவையே சமஸ்கிருதம், பிந்தியவை தமிழ் என்று நாம் பல வேளைகளில் எண்ணுகிறோம். ஆகவே, பெரும் பாலும் தாமே வடமொழிகளை உபயோகிப்பவர்கள் அக் குற்றச்சாட்டை மற்றவர்களுக்கெதிராய்க் கொண்டுவருவது

* இற்றைக்கு 100 வருடங்களுக்கு 'இரகுவம்சத்தில்' அயோத்தி யென்னும் ஒரு பட்டணமிருந்ததென்று சொல்லப்பட்டதை உரையாளன் பின்வருமாறு விவரிக்கிறார்:

உன்னத தராதிரேந்திர ஹிமாலய வேதண்ட
சந்நிகிதமான ஆரிய வர்த்தத்திலே சரயுநதி •
கூலத்திலே சமஸ்தவஸ்து சம்பூரணமானதும்
சமனாதீத மின்றியதும் மகான்கள் வசிக்கும்
மனோகர மந்திரங்ங்ள் மல்கப் பெற்றதும்
ஆகிப் பொலியும் அயோத்தி என்னும் ஓர் பட்டணமுள்ளது.

இது சம்பந்தமாய்த் தனது 'இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்' என்னும் நூலுக்கு வித்துவான் கிருஷ்ணப்பிள்ளை 1894ஆம் வருஷம் எழுதிய முகவுரையும் பார்க்கலாம். அதில் எவ்வளவு வடமொழிச் சொற்கள் இருக்கின்றன வெனக் காண்போம்.

** ஒரு சந்தைக் கட்டிடத்துக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் 'அங்காடி' சங்க காலப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டேன்.

வழக்கம். ஒருவர் வடமொழிச் சொற்களை அதிகம் உபயோகிக்கிறாரென்று, இன்னுமொருவர் அவரைச் 'சுத்த தமிழ்' பேசுமாறு கேட்டபொழுது, அவர் 'சுத்த' என்பதும் வடமொழியே யென மாறுத்தரங் கூறியதாய்ச் சொல்லப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலில் சமஸ்கிருதச் சொற்கள் அதிகமிருக்கிற தென்ற குற்றச்சாட்டு எழும்பியபோது, சென்னைச் சங்கம் தங்களைப் பார்க்கிலும் இவ்விஷயத்தில் அதிகமான ஒறுப்பைக்காட்டுவார்களோவென யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் பலவருடங்களாய் பொறுத்திருந்து பார்த்தனர். 1864இல் சென்னைச் சங்கத்திருப்புதல் ஏறக் குறைய முற்றுப்பெறுங் காலத்தில், மத்தேயு சவிசேஷத்தை உதாரணமாகக்கொண்டு பின்வரும் புள்ளிக் குறிப்புக்களை யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் எடுத்துக்காட்டினர்.

பரீட்சைத் திருப்புதலில் உள்ள

மொத்தச் சொற்கள்	15,716
அவற்றில் தமிழ்ச் சொற்கள்	11,971
அவற்றில் சமஸ்கிருத சொற்கள்	2,994

சென்னைத் திருப்புதலில் உள்ள

மொத்தச் சொற்கள்	15,575
அவற்றில் தமிழ்ச் சொற்கள்	12,719
அவற்றில் சமஸ்கிருத சொற்கள்	2,856

இவையிரண்டிற்கும் இவ்விஷயத்தில் வித்தியாசம் சிறிதென்பது வெளிப்படையாக. நாவலர் இலகுவான சமஸ்கிருத சொற்களைத் தேர்ந்துகொள்ளாது கடினமான சொற்களைத் தேர்ந்துகொண்டதே அவர் செய்த தவறு.

இரண்டாம் குற்றச்சாட்டு சென்னைச் சங்கத்தார் 1869இல் தமது திருப்புதல் வெளியிட ஆயத்தமாக இருந்தபோது கூறியதிலிருந்து வெளிப்படையாகிறது. அது பின்வருமாறு:

‘இந்தத் திருப்புதலின் (பரீட்சைத் திருப்புதலின்) மற்ற குணங்கள் எப்படியிருந்தபோதிலும், இது ஒரேயொருவரது மனப்போக்கிலிருந்து ஒருகைபடச் செய்யப்பட்ட தென்பதற்குப் போதுமான குறிப்புக்கள் இதில் அமைந்திருப்ப

தால், எண்ணத்திலும் பிரியத்திலும் பலபேதப்பட்டிருக்கிற ஒரு தேசத்துப் பலவகுப்பாராலும் அங்கீகரிக்கப்படுவது அசாத்தியமாயிற்று. ஆகவே, இத்திருப்புதல் கருதிய நோக்கம் கைகூடாமல் பரீட்சைத் திருப்புதலாகவே நின்று விட்டது.

சென்னைச் சங்கத்தார் 1869இல் இதைச் சொல்வது இயல்பு. அவர்கள் அப்பொழுது ஆயத்தமாக்கிவைத்திருந்த திருப்புதல் அநேகரின் திருத்தங்களும் யோசனைகளுமடங்கியிருந்தது. எனினும், பலராலேதான் வேதம் எப்பொழுதும் திருப்பப்பட்டதென நினைத்தல் தவறு. நாம் முன்னர்க் கண்டபடி பல திருப்புதல்கள் ஒவ்வொருவராலேயே செய்யப்பட்டன. உதாரணமாக ஐரோப்பாவிலே, ஜெனோம், மாட்டின் லுத்தர், ரின்டேல், கவர்டேல் என் போரும் இந்தியாவிலே சீகன்பால்க், பப்ரீசியுஸ் ஆகியோரும் ஏறக்குறையத் தாந்தாமே தனித்தனியே திருப்புதல் வேலையைச் செய்தனர். அக்காரணத்தால் அவர்களது திருப்புதல்கள் தள்ளிவைக்கப்பட்டதில்லை. ஒருவர் ஒரு திருப்புதலைச் செய்வது குற்றமாயின், அக்குற்றத்தை யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலுக்கு விரோதமாய்ச் சுமத்துவது சரியன்று. தமிழ்த்திருப்புதல் வேலையில் முதன் முறையாக யாழ்ப்பாணத்திலேதான் ஒரு கமிட்டி ஒழுங்காகக் கிரியை செய்தது. அக்கமிட்டியின் எண்ணங்களையே யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் காட்டியது. எனினும், நாவலருடைய பாஷை நடையிலேதான் அத்திருப்புதல் பொதியப்பட்டிருந்ததென நாம் ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

ஆகவே, வடமொழிச் சொற்கள் அநேகம் கலந்திருந்த தெனவும், இப்பிரயத்தனம் முழுவதும் ஒரு ஆளுடைய வேலையே எனவும் சாட்டிய குற்றங்களை ஆராயும்போது, அவை எழும்பியதற்கு மூலகாரணம் பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பின் பாஷை நடை அக்காலத்திலிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு மிக நவீனமாகத் தோன்றியதாகும். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் கடந்த 200 ஆண்டுகளாகப் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதல் உருவாக்கிய பாஷை நடையிலேயே வளர்ந்துள்ளோம்.

தமிழ் இலக்கியங்களை நாம் இளமையிற் கற்பதில்லை.* ஆனால், 'சங்கற்பம்', 'நைவேத்தியம்', 'வேதிகை', என நாவலர் உபயோகிக்கும் பதங்களையே இந்துக்கள் தமது சமயசம்பந்தமாய்ச் சாதாரணமாக உபயோகிப்பர். நமது உபயோகத்தில் அவை இல்லை.

நாவலர் தமது சீவியத்தின் முற்பாகத்தில் பெரிய சொற்களை உபயோகித்தாரென்றும், பின் காலஞ் செல்லச் செல்ல அவ்வுபயோகத்தை குறைத்துக் கொண்டாரென்றுங் கண்டோம். தற்காலத்தில் பொதுவாகப் பெரிய வடமொழிச் சொற்கள் உபயோகத்திற் குறைந்துவிட்டன. இது ஏன்? சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில்தான் சுதேச அறிஞர் எழுத்திலே வசனநடையை உபயோகிக்கத் தொடங்கினர். அதைக் கொடுந் தமிழ் என அவர்கள் பாராட்டியபடியால், அதில வடமொழிச் சொற்கள் எவ்வளவும் இடம் பெறலாமென அவர்கள் எண்ணினர். 'வசன நடை உண்டாகுவது தர்க்கத்தினால்', என ஆங்கிலத்தில் ஒரு முதுமொழி உண்டு. 19ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்திலும், இந்தியாவிலும் இந்துக்களுக்கும், கிறிஸ்தவர்களுக்குமிடையில் அதிக தர்க்கமிருந்தது. இவைகளில் நாவலரும் அதிகம் கலந்துள்ளார். இதனால் அவருடைய வசன நடையும், ஏனையோருடைய வசன நடையும் இலகுவாய் வந்தது. பெரிய வித்வான்கள் கூட இக்காலம் மிக எளிதான நடையில் எழுதுவார்கள். ஆனால் 100 வருடங்களுக்குமுன் தமிழை உண்மையில் அறிந்த ஒருவரும் நாவலருடைய தமிழில் சமஸ்கிருதம் அதிகம் கலந்துள்ளதெனச் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். அது மாத்திரமல்ல, இப்போதிருக்கும் வித்துவான்களிடமும் 'பரீட்சைத் திருப்புதலையும்,' ஏனைய திருப்புதல்களையும் காட்டினால், முந்தியதில் உள்ளதே உண்மையான தமிழ் என்று சொல்லுவார்கள்.

எனினும், இவ்விஷயத்தில் கடைசி வார்த்தையைக் கூறுவது வித்வான்களல்ல. முன்றும் அதிகாரத்தில் நாம்

* இந்நூலாசிரியன் பல வருடங்களாய் 'கொன்றை வேந்தன்' என்பது 'ஆத்திசூடி' என்று தொடங்கும் செய்யுளின் இரண்டாம் வரியென நினைத்திருந்தார்.

கவனித்தபடி கற்றவர்க்கு மாத்திரமல்ல, கல்லாதவர்க்கும் வேதம் உரியது; ஆனது பற்றி அவரும் விளங்கக்கூடிய பாஷையில் அது எழுதப்படவேண்டும். சிறு பிள்ளைகள் அதை மனனம் பண்ணக்கூடியதாயிருக்க வேண்டும். 'சிவஞான சித்தியார்' என்பது ஒரு சித்தாந்த சாஸ்திர நூல். அது வேதமல்ல. இந்துக்களுடைய முக்கிய நூல்களாகிய 'வேதங்கள்,' 'உபநிடதங்கள்,' 'பகவத் கீதை' முதலியன சமஸ்கிருதத்தில் மிக இலகுவான பாஷை நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. நாவலர் கற்ற சமஸ்கிருத நூல்கள் பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட கடினமான சைவ நூல்கள். ஆகவே, அவர் பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பில் மிகச் செம்மையான தமிழ் எழுதியிருக்கக்கூடும். எனினும், அது பிள்ளைகள் மனனம் பண்ணக்கூடிய தமிழல்ல. ஆகவே, அது வேதத்திருப்புதலுக் கேற்ற தமிழ் நடையென்று சொல்லவியலாது.

இத்திருப்புதலை பற்றிய வேறு குறிப்புக்கள்

'பரீட்சைத் திருப்புதல்' அங்கீகாரம் பெறாவிடினும் அது வெளியானது கிறிஸ்தவ உலகத்திற் பெரிய நிகழ்ச்சி எனக் கணிக்கப்படவேண்டும். பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய மொழிபெயர்ப்பே எப்பொழுதும் கிறிஸ்தவர்களின் ஆதார வசன நடை நூலாக இருந்திருப்பின், தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் தமிழ் பேசியபோதிலும், தமிழை ஒரு அன்னிய பாஷையைப்போற் பேசுபவர்களாக எண்ணப்படுவோம். 'பரீட்சைத் திருப்புதல்' நமக்குக் கிடைத்த ஒரு பெரிய இலக்கிய நூலாகப் பாராட்டப்படவேண்டியது. ஆகையால், அது இப்போது அறியப்படாதிருப்பது துக்கம்.

'பரீட்சைத் திருப்புதல்' பொது உபயோகத்துக்குக் கிறிஸ்தவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிடினும், வேதத்தைப் பின் திருப்பியவர்களின்மீது போதிய செல்வாக்குச் செலுத்தியது. 'ஐக்கிய திருப்புதலை' ஆக்கினோர் பப்ரீசியுஸ் ஐயர் திருப்புதலை ஆதாரமாகக்கொண்டபோதிலும், இரேனியுஸ் ஐயருடைய புதிய ஏற்பாட்டையும் 'பரீட்சைத் திருப்புதலையும்' தம் முன்வைத்தே தம் வேலையை நடத்தினர் எனக் கூறியிருக்கின்றனர். 1861ஆம் ஆண்டு அவர்களது நான்கு சுவிசேஷங்களும், அப்போஸ்தலர் நடபடி

கனும் சென்னையிலிருந்து வெளிவந்தபோது யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் அதைப் பார்வையிட்டு, சென்னை மொழிபெயர்ப்பாளன் பரீட்சைத் திருப்புதலிலிருந்து ஏராளமாய்க் கடன் எடுத்துள்ளாரெனவும், அதனால் எது 'பரீட்சைத் திருப்புதல்', எது புதிய திருப்புதல் எனச் சொல்வது கஷ்டம் எனவும் கூறினர். புதிய திருப்புதலை ஆக்கினோர் ஒத்துக் கொள்ள ஆயத்தமாயிருந்ததைவிட அதிகமாய் 'அது பரீட்சைத் திருப்புதலில்' ஆதாரப்பட்டுள்ளது என்று 1864இல் யாழ்ப்பாண ஐயர்மார் கூறியிருக்கின்றனர்.* முழுமுதற் கடவுளுக்குப் பரீட்சைத் திருப்புதலிலின்றி வேறொரு திருப்புதலிலும் முன் உபயோகிக்கப்படாத 'தேவன்' என்ற பதம் அதற்குப்பின் வந்த, நாம் சாதாரண மாய் உபயோகிக்கும் திருப்புதலால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது. 'பரீட்சைத் திருப்புதல்' அதன்மேற் செலுத்திய செல்வாக்குக்கு ஒரு பிரத்தியட்ச திருஷ்டாந்தம். வேறு சில திருஷ்டாந்தங்களை அடுத்த அதிகாரத்தில் கவனிப்போம்.

பரீட்சைத் திருப்புதலின் பின் உண்டான ஒரு பொது நன்மை யாதெனில், எப்பொழுதும் எந்த வேதத் திருப்புதலும் ஒரு கமிட்டியின் கையிலே இருக்கும் முறையாகும். ஆகிலும், இவ்வழக்கம் அதன்பின் ஏற்பட்டதே யொழிய அதன் பெறுபேறாய் ஏற்பட்டதன்று. ஏனெனில், ஒரு கமிட்டியே ஒரு திருப்புதலுக்குப் பொறுப்பாயிருக்க வேண்டுமென்பது வேதாகம சங்கத்தின் விதி; அந்தச் சங்கமே இக்காலங்களில் எல்லா முக்கிய வேதத் திருப்புதலுக்கும் பொறுப்பாயிருப்பதால், ஒரு தனியாளிடம் எத் திருப்புதலையும் விடாது ஒரு குழுவிடமே விடுவதியல்பு.

உதவியாளரைப்பற்றிய ஒரு பிரச்சினை

கிறிஸ்தவனல்லாத ஒருவரை எந்த அளவுக்கு வேதத் திருப்புதல் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளலாமென்பது பரீட்சைத் திருப்புதலுடன் ஒட்டியுள்ள ஒரு பெரிய கேள்வியாகும். சீகன்பால்க், பப்ரீசியஸ், வில்லியம் கேரி ஆகிய யாவரும் அப்படிப்பட்டவர்களைத் துணைகொண்டனர் என்பதை யறிவோம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட உதவி பெற்றுக்

*A Brief Narrative of the Jaffna Auxiliary, p. 123.

கொள்ளப்படும்போது கவனத்தோடு உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். நாவலர் ஒரு சைவமத அனுசாரியும், பக்தனும் மாத்திரமன்று, சைவ சமயத்துக்குப் புத்தூயிரளித்து, அதைப் பலப்படுத்தி நிலைநாட்டும் வாஞ்சையினால் ஆளப்பட்டு, அதற்காகவே வாழ்ந்தவராவர். பெர்சிவல் ஐயரின் கீழ் வேலை செய்யும்போதும் அதற்காகப் பெரிதும் உழைத்துக் கொண்டிருந்தவர். அவருடன் வேலை நடத்தும்பொழுதே 'சைவப்பிரகாச வித்தியாலயத்தை' நிறுவியவர். கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் தமது மார்க்கத்தைப் பரப்ப எவ்வாறு முயலுகிறார்கள் என்று பெர்சிவல் ஐயருடனிருந்த காலத்தில் கவனித்தறிந்து, அம்முறைகளையெல்லாம் சைவ சமயத்தைப் பரப்புவதில் கையாண்டார். ஏனைய பாதிரிமார் இதைப் பெர்சிவல் ஐயரின் கவனத்துக்குக்கொண்டு வந்து அவரை எச்சரித்தபோதிலும், நாவலர் தமக்குச் செய்த உதவியின் நிமித்தம் அவரை வேலையைவிட்டு நீக்கவில்லை. இதில் பெர்சிவல் ஐயர் அதிக விவேகமாய் நடக்கவில்லையென்று தான் சொல்லவேண்டும்.

பெர்சிவல் ஐயரை 1848 செப்டம்பரில் விட்டதும், நாவலர் தமது முழுநேரத்தையும் முயற்சியையும் சைவ மத முன்னேற்றத்துக்கே உபயோகித்தார். 1849இல் இவர் வேதாரணியத்தில் மேளதாளத்துடன் பின் வருமாறு வாழ்த்தப்பட்டார். 'வருக! வருக! நெறிச் சைவம் தழைக்க வந்த பெருஞ்சொற்புலவர் வருக.' அப்பொழுது இவருக்கு வயது 27.

1879இல் தாம் மரிக்கும் வரை சைவ சமயத்தை வளர்க்கும் ஒரே நோக்குடையவராய் நாவலர் உழைத்தார்; இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையே பலமுறை பிரயாணஞ் செய்தார்; பிரசங்கங்கள் நடத்தினார்; அவைகளையும், ஏனைய சைவ நூல்களையும் அச்சிடுவதற்கு அச்சகம் ஒன்றுண்டாக்கினார்; சிதம்பரத்தில் ஓர் உயர்தர வித்தியாசாலையை ஸ்தாபித்தார். 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பத்தில் எண்ணியிருந்ததிலும் பார்க்க யாழ்ப்பாணத்திலே மிஷனரி ஊழியம் சித்தியடையாததற்கும், கிறிஸ்தவ சமயம் பரவாததற்கும் முக்கிய காரணம் ஆறுமுக நாவலரென்பதற்குச் சிறிதும்

ஐயமில்லை. எனவேதான் C. W. தாமோதரம் பிள்ளை
அவரைக் குறித்துப் பின்வருமாறு கூறினார்:

‘நல்லை நகராறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற்
சொல்லு தமிழெங்கே கருதியெங்கே —யெல்லவரு
மேத்து புராணாக மங்களெங்கே ப்ரசங்கமெங்கே
யாத்தனறி வெங்கே யறை.’

- இதை அவர் செய்யக்கூடியவராக விளங்கினதற்குக் காரணம்
கிறிஸ்தவர்களே.

‘ஐக்கிய திருப்புதல்’, அல்லது பவர் மொழிபெயர்ப்பு

இன்னுமொரு திருப்புதலின் அவசியம்

இவ்வதிகாரத்தில் நாம் கவனிக்கவிருக்கும் திருப்புதலே சமீப காலம்வரை, தமிழ் நாட்டில் லுத்தரன் சபைகளைத் தவிர ஏனைய சபைகளிலெல்லாம் சாதாரணமாய் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அநேகருக்கு வேதம் என்றால் இதையன்றி வேறென்றல்ல. இதை எவ்வகையிலும் திருத்த முயலுவது கடவுளுடைய வார்த்தையை மாற்றுவது. அல்லது புரட்டுவதுபோல அவர்களுக்குத் தோன்றும். ஆகவே, இது ஏன் செய்யப்பட நேர்ந்தது? எப்படிச் செய்யப்பட்டது; இதைச் செய்வதில் ஈடுபட்டோர் யார்? என்ற வரலாறுகள் எவருடைய கரிசனைக்கும் உரியன.

சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இரண்டு திருப்புதல்கள் கிறிஸ்தவர்களைப் பிரித்துக்கொண்டிருந்தனவென்றும், அவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டவர்களை ஒன்று சேர்த்து அவர்கள் எல்லாரும் ஏக சம்மதமாய் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு திருப்புதலை உண்டு பண்ணவேண்டுமென்றே ‘பரீட்சைத் திருப்புதல்’ ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்றுங் கண்டோம். ஆனால் அது அங்கீகரிக்கப்படாததால், 1850 ஆம் ஆண்டு தொட்டு கிறிஸ்தவர்களைப் பிரிக்க இரண்டல்ல மூன்று திருப்புதல்கள் இருந்தன. பப்ரிகியஸ் மொழிபெயர்ப்பை ஆதரித்தவர்கள், இரேனியஸ் அலைத் திருத்திவிட்டார் என்ற காரணத்தால் இரேனியஸ் திருப்புதலை அங்கீகரிக்கவில்லை. எனவே, மூன்றாவது திருப்புதலை இந்த மனப்

ஹென்ரி பவர்—1813-1889
(Henry Bower)

பான்மையுடையோர் ஏற்றுக்கொள்வது இன்னும் அசாத்திய மென்பது தெளிவு, ஆகையால் இரேனியஸ் திருப்புதலை ஏற்றுக்கொண்டவர்களில் சிலர் புதியதை ஏற்பதுதான் இயல்பு. அந்தப்படியே யாழ்ப்பாணம், ஆற்காடு, மதுரை மிஷன்கள் பரீட்சைத் திருப்புதலை உபயோகிக்கத் தொடங்கினர்.

ஆனதுபற்றி எல்லா மிஷன்களும் ஏகமாய் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு திருப்புதலை நிறைவேற்றுங்கடமை திரும்பவும் சென்னை வேதாகம சங்கத்தாரின் வேலையாய் வரவேண்டியதாயிற்று. எல்லா மிஷன்களும் ஏக சம்மத மாய் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு திருப்புதல் உண்டாவ தானால், அது ஒரு தனிப்பட்ட மிஷனுடைய வேலையாக வன்று, மிஷன்களுடைய கூட்டு முயற்சியாக இருக்கவேண்டு மெனச் சென்னைச் சங்கத்தார் உணர்ந்தனர்.

ஆகையால் 1853, ஜூன் 20இல் சென்னைச் சங்கம் பின் வரும் தீர்மானத்தைச் செய்தது:—

‘இவ்வேலையை ஒப்புக்கொடுக்கக்கூடிய ஆறு பேருக்கு மேற்படாத தமிழறிஞரின் நாமங்களைத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு மிஷனரியும் தெரிந்தெடுத்தெழுது மாறு கேட்கப்படவேண்டும். அந்த அறிஞரில் கூடுத லான வாக்குகளைப் பெறும் ஆறு பேர் புதிய திருப்புதலை நடத்தும் கமிட்டியாக நியமிக்கப்படவேண்டும். இக் கமிட்டி இற்றைவரை வெளிவந்த எல்லாத் திருப்புதல் களையும் உபயோகித்து, எல்லாரும் அங்கீகரிக்கக்கூடிய ஒரு திருப்புதலைச் செய்யவேண்டும். யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கம் இக்கமிட்டிக்கு ஒரு பிரதிநிதியை அனுப்புமாறு கேட்கப்படவேண்டும். இந்தக் கமிட்டி இடையிடையே வேறு எல்லா வேலைகளையும் ஒத்தி வைத்து, ஒரே இடத்திற்குடித் திருப்புதல் வேலையி லீடுபடவேண்டும்.’

சென்னைச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பெற்றிற் (Pettitt) இத் தீர்மானத்திலுள்ள சிலவற்றை ஆட்சேபித்து, வேறொரு ஆலோசனை கூறினார். அவர் சொல்லியது யாதெனில், ‘பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய திருப்புதல் நல்லது. அதைப் பற்றிக்

கூறப்படுங் குற்றங்களில் மிகுதியானவை அவ்வளவு முக்கியமானவை யல்ல. இப்போது அவசியமானது இன்னுமொரு புதிய திருப்புதலல்ல, பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதலைத் திருத்துவதே. இதனைத் தமிழ்நாடு முழுவதிலுமிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஆறுபேரைக் கொண்டு செய்விப்பது கஷ்டம். எனவே, இவ்வேலையை ஒரு தனியாளிடம் ஒப்புவிப்பதே நலம்' என்பது.

1853இல் சங்கம் புதிய திருப்புதலைப்பற்றி ஆலோசிக்கத் தொடங்கியபோதிலும், விஷயம் அதிகம் முன்னேறவில்லை. 95 மிஷனரிமாருக்குச் சங்கத் தீர்மானம் அனுப்பப்பட்ட போதிலும், 28 பேர் மாத்திரம் விடையளித்தனர். அதில் 9 பேர் அதை ஆதரித்தனர். ஏனையோர் வெவ்வேறு அபிப்பிராயங்களைக் கூறினர்.

வேலை முன்னேறவில்லையென்றே, அன்றி அதைப்பற்றி அதிகம் சிரத்தை இருக்கவில்லையென்றே, சங்கம் சோர்ந்து போகவில்லை. அதன் காரியதரிசி கூறியது யாதெனில், '1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கில திருப்புதல் இறுதியாகச் செய்யப்படுமுன் வேறு ஐந்து திருப்புதல்கள் வெளிவந்தன. ஆகையால் நாமும் பொறுமையோடு வேலையைச் செய்ய வேண்டும்; வேலையைக் கைவிடுவது சரியல்ல. பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய பாஷை நடை திருப்தியற்றது; இரேனியுஸ் போதியளவு மூலத்தைத் தழுவவில்லை. பரீட்சைத் திருப்புதல் இரேனியுஸ் திருப்புதலைப் பார்க்கிலும் மூலத்தை ஒட்டியிருந்த போதிலும், பாஷை நடை கடினமும், சமஸ்கிருதச் சொற்கள் நிறைந்ததாயுமிருக்கிறது. ஆகவே, இன்னொரு திருப்புதல் அவசியம். அது எப்படியாயினும் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.'

சென்னைச் சங்கம் வேலையை மேற்கொள்ளுதல்

1853இல் தாம் செய்த தீர்மானம் கை கூடாமற்போகவே, 1855இல் சென்னைச் சங்கம் மறுபடியும் கூடி, ஏறக்குறைய பெற்றிற ஐயர் முன் கூறியிருந்த ஆலோசனையின்படி, பின்வரும் தீர்மானங்களைச் செய்தனர்:

(1) பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலை ஆதாரமாகக் கொண்டே திருப்புதல் செய்யப்படவேண்டும்.

(2) தகுதியான ஒருவரை முக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளராக நியமித்தல் வேண்டும்.

(3) நாட்டின் வெவ்வேறு பாகங்களிலிருந்து ஆறு உதவியாளரை நியமிக்கவேண்டும்.

(4) இவர்களில் பெரும்பாலானோர் கிபாரிசு செய்யும் திருத்தங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

(5) ஒவ்வொரு பாகமும் முடிய முடிய அச்சிடப்பட்டுப் பொது அபிப்பிராயம் அறியப்படுவதற்காய்ப் பரப்பப்பட வேண்டும்.

(6) சவிசேஷ பிரபல்ய சங்கத்தை (S.P.G.)ச் சேர்ந்த பவர் (Bower) ஐயர் பிரதான மொழிபெயர்ப்பாளராக நியமிக்கப்படவேண்டும்.

(7) அவருக்கு உதவியாளராக, W. H. டிமா (L.M.S.), M. வின்ஸ்லோ (A.M.), J. தோமஸ் (C.M.S.) E. E. யென்கின்ஸ் (Jenkins), T. பிரதேட்டன் (S.P.G.), P. இராஜகோபால் (Church of Scotland), H. ஸ்டோக்ஸ் (Stokes) என்றவர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டும்.

இந்த நடவடிக்கைகளையும், மேற்கூறப்பட்ட தீர்மானங்களையும் யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக் கொள்வார்களென எவரும் எதிர்பார்க்க முடியாது. அவர்கள் தமது வேலையில் 14 வருடங்கள் செலவழித்திருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணச் சங்கம் ஒரு திட்டமான நோக்கத்தை மனத்தில் வைத்துழைத்திருந்தது. அது யாதெனில், தமிழிலுள்ள வேதாகமம் தமிழ் நாட்டுக்குணத்துக்கும், இயல்புக்கும் இணங்கியதாயிருக்க வேண்டும். நவீனமான அன்னிய தன்மை பொருந்திய பாஷையில்ல, தமிழ் நாட்டில் வழங்கப்படும் பாஷையிலேயே அது பொதியப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதே. தமது வேலையைச் சென்னைச் சங்கம் தள்ளி வைத்த போதிலும், சென்னைச் சங்கம் இனிமேல் மேற்கொள்ளும் எவ்வித திருப்புதல் பிரயத்தனத்துக்கும் 'பரீட்சைத் திருப்புதலையே' ஆதாரமாகக் கொள்ளும்; அதில் குறைகளிருப்பின் அவை தவிர்க்கப்படலாம்; ஆனால் பப்ரீசியஸ்

திருப்புதலுக்கு இனித் திரும்பிப் போவதேயானால், தாம் பாடுபட்டு அதிற் செய்த திருத்தங்களெல்லாம் வீணாய் போய்விடுமென யாழ்ப்பாணச் சங்கம் எண்ணுவது இயல்பு. ஆகவே, சென்னைச் சங்கம் இப்போது போக எண்ணிய பாதை யாழ்ப்பாணச் சங்கத்துக்குத் தப்பிதமானதாகத் தோன்றியது. ஆனதுபற்றித் தாம் பரீட்சைத் திருப்புதலையே திருத்தி இன்னுமொரு திருப்புதலை வெளியிட உத்தரவு தரவேண்டுமென லண்டனிலுள்ள தாய்ச் சங்கத்தை யாழ்ப்பாணச் சங்கம் கேட்டது.

சென்னைச் சங்கம் தமது புதிய திருப்புதலைப்பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு ஒரு பொதுக்கூட்டத்தைக் கூட்டியது. 1856 பிப்ரவரி 14இல் சென்னையில் கூட்டம் கூடியது. H. பவர் (S.P.G.), W. H. டிறா (L.M.S.), R. D. கிறிபித், இராஜகோபால் (Free Church), H. M. ஸ்கடர் (A. M.), J. தோமஸ் (C.M.S.) ஆகியோர் அக்கூட்டத் திற்கு வந்திருந்தனர். சங்கம் முன் செய்துகொண்ட தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொண்டால், எல்லாராலும் ஏக சம்மதமாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய ஒரு திருப்புதலைச் செய்வது அசாத்தியமென இவர்கள் உணர்ந்தனர். ஆனதுபற்றி வேறொரு முறையைச் சிபாரிசு பண்ணினர்: 'ஒவ்வொரு மிஷனும் திருப்புதல் வேலையில் பங்குபெற ஒவ்வொரு பிரதிநிதியை நியமிக்கவேண்டும். அவர்கள் வேலை நடத்தும் முறையைத் தாமே தீர்மானிக்கவேண்டும். அவர்கள் செய்து முடிக்குந் திருப்புதல் எல்லாராலும் ஏக சம்மதமாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும்; அப்படியல்லாத விடத்து இவ்வேலையிலீடுபடுவது பயன்தராது. இப்போது புதிய ஏற்பாட்டில் ஐந்து திருப்புதல்கள் இருப்பதால், முதலாவதாகப் புதிய ஏற்பாடே மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும்' என இவர்கள் சிபாரிசு செய்தனர். இது விஷயமாய் சென்னை, ஆற்காடு, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி மிஷன்கள் ஒத்துழைக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறார்களெனவும், அப்படியே தரங்கம்பாடி, மதுரை, யாழ்ப்பாண மிஷன்களும் ஒத்துழைப்பார்களெனத் தாம் நம்புவதாகவும் கூடியிருந்தவர்கள் கூறினர்.

மிஷன்கள் ஒவ்வொன்றும் திருப்புதல் வேலைக்கு ஒவ்வொரு பிரதிநிதியைத் தேர்ந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளுக் கிணங்கப் பின் வருவோர் நியமிக்கப்பட்டனர்: E. உவேப் (Webb), திண்டுக்கல், H. பவர், வேதியர்புரம்; H. கோடேஸ் (Cordes), தரங்கம்பாடி; P. இராஜகோபால், சென்னை.

தங்களை ஒரு பக்கத்தில் ஒதுக்கிவிட்டுச் சென்னை வேதாகம சங்கத்தார் வேலையை நடத்தி முடிக்க எண்ணியிருக்கிறார்களெனக் கண்டதும், யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தார்தாம் இவ்வேலையில் பங்கெடுக்க மாட்டோமென்று தெரிவித்தனர்.

முக்கிய மொழிபெயர்ப் பாளராக நியமிக்கப்பட்ட பவர் ஐயர் தாம் ஒவ்வொரு பகுதியையும் திருப்பி முடித்ததும் அதை மிஷன் பிரதிநிதிகளுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றும், அவர்கள் அதைத் தனித் தனியே படித்தபின், திரும்ப எல்லாரும் ஒரீடத்தில் கூடி எல்லாவற்றையும் திருப்பிப் பார்க்கவேண்டுமென்றும் சென்னைச் சங்கம் தீர்மானித்தது. பவர் ஐயர் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்குங் காலத்தில் அவரது சம்பளத்தில் பாதியை வேதாகம சங்கமும், மற்றப் பாதியைச் சிவிசேஷ பிரபல்ய சங்கமும் பொறுக்க வேண்டுமென ஒழுங்காயிற்று.

திருப்புதல் வேலை நடந்த முறை

1858ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் பவர் ஐயர் வேலையை ஆரம்பித்தார். செம்மையான எந்தப் புதிய வேதத் திருப்புதலும் மூலத்தின் உண்மையான மொழிபெயர்ப்பாயிருக்க வேண்டுமென்றுணர்ந்த பிரித்தானிய சர்வதேச வேதாகம சங்கத்தார், 1611இன் பேர்பெற்ற ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் புதிய ஏற்பாட்டுக்கு ஆதாரமாயிருந்த 'ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' (Textus Receptus) என்னும் கிரேக்க வாசகத்தைப் புதிய திருப்புதலில் உபயோகிக்கும் படி அனுப்பியிருந்தனர். இது எப்படி முதலில் ஸ்தேபானஸ் (Stephanus) என்பவரால் 1550இல் அச்சிடப்பட்டதென்றும், பின்னர் அதன் பல பிரதிகள் எல்ஜீவீர் (Elzevirs) கம்பெனியாரால் 1624இல் அச்சிடப்பட்டு

அதிகம் உலாவியதென்றும் முன்பே கண்டோம். தமிழில் பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதல் சொல்லிலும், வாசகப் போக்கிலும் மூலத்திற்குச் சரியாய் ஒத்திருந்ததெனப் பாராட்டப்பட்டபடியால், அதையே கமிட்டி ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டது. ஆனால், பவர் ஐயர் பரீட்சைத் திருப்புதலையும் உதவியாக தனக்கு முன்வைத்திருந்தார். முந்திய திருப்புதல்களுக்கு நடந்தது இத்திருப்புதலுக்கும் நடந்துவிடக் கூடாதெனப் பவர் ஐயர் மிகவுங் கவனமாக இருந்தார். அந்த மனப்பான்மையை வேதாகம சங்கத்தார் தமது அறிக்கை யொன்றில் பின்வருமாறு வெளியிட்டனர்.

- பப்ரீசியுஸ் ஐயரது திருப்புதலை இப்புதுத் திருப்புதலுக்கு ஆதாரமாக வைத்துக்கொள்வது நல்ல தென்றாலும், அத் திருப்புதலைத் தானே திருத்தி மறுபடியும் அச்சிடுதல் போதாதென்றும், இவ்வளவு விஸ்தாரமாய்த் தொடங்கப் பட்ட இத்திருப்புதல் கூடியவரை பூரண திருத்தமும், சிறப்பும் பெற்றுத் தமிழ்நாடுக்கும் உபயோகிக்கப்படும் நிலையான திருப்புதலாகச் செய்யப்பட்டவேண்டு மென்றும், இந்த முயற்சியில் அதிக சிரத்தையுள்ள அநேகர் அபிப் பிராயப்பட்டனர்.*

பவர் ஐயர் இந்த நோக்கத்தை நன்கு நிறைவேற்றக்கூடியவர் என்பது இம்முயற்சியில் அவர் பின்னர் எடுத்துக் கொண்ட எல்லா நடவடிக்கைகளிலிருந்தும் தெளிவாய் விளங்குகிறது. 1858ஆம் வருஷம் முடியுமுன் மத்தேயு, மாற்கு சுவிசேஷங்கள் இரண்டையுந் திருப்பி, அவைகள் அனுப்பப்படவேண்டிய பிரதிநிதிகளுக்கு மாத்திரமன்றி வேறநேகருக்கும் அனுப்பினார். அடுத்த ஆண்டு மற்ற இரண்டு சுவிசேஷங்களையும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளையும் அப்படியே அனுப்பினார். பிரதிநிதிகள் கூடுமுன்னரே தனக்கு அனுப்பப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் யாவையும் ஆராய்ந்து, அவற்றுள் தான் அங்கீகரித்தவைகளை தமது திருப்புதலுட்புகுத்தி மற்றவைகளை வேண்டுமாகில் பின் கவனிப்பதற்காகப் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டு வைத்தார். தமது

* Revision of the Tamil Bible (Rept. of the Madras Bible Society), 1869, p. 5.

திருப்புதலைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்களைப் பெறுவதற்கு, அறிஞர் தமக்கனுப்பிய கடிதங்களை ஆராய்வதோடு மாத்திரம் நின்றதுவிடாது, சமாச்சாரப் பத்திரிகைகளிற் சொல்லப் பட்டவைகளையும் கவனித்து, அவைகளிற் பாராட்டப்பட வேண்டியவைகளிருப்பின் அவைகளையும் ஏற்று, இத் திருத்தங்கள் சேர்ந்த வாசகத்தை அச்சிட்டுப் பிரதிநிதிகள் கூட்டத்திற்குச் சமர்ப்பித்தார்.

பவர் ஐயர் இவ்வளவு சிரமத்துடன் வேலையைச் செய்ததால், நான்கு சுவிசேஷங்களும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் முடியக் காலம் அதிகம் சென்றுவிட்டது. பிரதிநிதிகளின் முதலாங் கூட்டம் பாளையங்கோட்டையில் 1861 வருஷம் ஏப்ரல் 29இல் கூடி, நாளொன்றுக்கு 9 மணி வீதம் ஆறு வாரங்களுக்கு உழைத்தது. வந்து கூடியவர்கள்:—பவர் ஐயர், முன்னி முத்தையாப் பிள்ளை, இடையன்குடி டாக்டர் கால்டுவெல் ஐயர் (R. Caldwell), பாளையங்கோட்டை சார்ஜண்ட் ஐயர் (E. Sargent), மதுரை திரேசி ஐயர் (W. Tracy). திரேசி ஐயரைத் தவிர மற்றையோர் இத் திருப்புதல் சம்பந்தமாய்க் கூடிய எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும் வந்திருந்தனர். இத் திருப்புதலை ஆக்குவதற்கு உதவியளித்தவர்கள் பலர், பிந்திய கூட்டங்களுக்கு வரத்தும் போக்குமாயிருந்தவர்களும் பலர். எனினும் இத் திருப்புதலிலே அதிகநேரத்தையும் சிரமத்தையும் செலவிட்டு, இதைச் செய்து முடிப்பதற்கு முக்கிய கர்த்தாக்களாயிருந்தவர்கள் முதற் கூறப்பட்ட நால்வரே. இவர்களுடன் திரேசி ஐயரையும் கூட்டிக் கொள்ளலாம். இவர்கள் செய்துமுடித்த திருப்புதலை இப்போது பெரும் பான்மையான தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் வீடுகளில் இருப்பது. இத் திருப்புதல் இருமுறை திருத்தப்பட்டபோதிலும், இன்னும் இதுவே பெரும்பாலானோருக்கு வேதமாயிருப்பதால், இதைச் செய்துமுடித்தவர்கள் யாரென எல்லாரும் அறிய விரும்புவது இயல்பே.

பவர் ஐயர்

இத் திருப்புதலின் பிரதான கர்த்தாவாகிய H. பவர் ஐயர் (Bower) 1813 ஆம் வருஷம் ஜனவரி 13இல் பிறந்ததாக

Fort St. Georgeஇல் உள்ள பரி. மேரியின் ஆலய இடாப்புக் கூறுகிறது. ஆயினும், அவர் குடும்பத்தார் டிசம்பர் 18ஆம் தேதியையே அவரது பிறந்த நாளாக எப்பொழுதுங் கொண்டாடினர். இவருடைய தகப்பன் பிரான்கோயிஸ் பூவியர் (Francois Bouvier) என்னும் பேர் கொண்ட ஒரு பிரஞ்சீய போர்வீரன். முந்திய நூற்றாண்டில் இந்தியாவிலே நடந்த சண்டைகளில் கைதியாக்கப் பட்டு இந்தியாவிலேயே மணம் புரிந்து, இங்கேயே அமர்ந்து விட்டவர். நாம் இப்போது கவனிக்கும் அவரது மகன் சிந்தாதிரிப்பேட்டை 'சீயோன் ஆலயம்' இருக்குமிடத்திலிருந்த ஒரு வீட்டிற் பிறந்தவர். இவர் Military Male Orphan Asylum என்னும் பள்ளிக்கூடத்தில் கல்விகற்று, சென்னைத் தேசாதிபதியின் அந்தரங்கக் காரியதரிசி கார்பிறே (Col. John Carfrae)யின் கவனத்துக்கு வந்து, அவருடைய உதவியைப் பெற்றுவந்தார். தமது உபகாரியுடன் பவர் 1832இல் இங்கிலாந்து சென்று, அடுத்த வருடம் லண்டன் மிஷனெரி சங்கத்தில் (L.M.S.) ஊழியனாகப் பயிற்றப்படுமாறு, அதற்குரிய கலாசாலையில் சேர்ந்தார். 1837இல் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு திரிப்பூரில் வேலை ஆரம்பித்தார். அடுத்த வருடம் புரசவாக்கத்துக்கு வந்தார். 1842இல் சுவிசேஷ பிரபல் சங்கத்தை (S.P.G.)ச் சேர்ந்து, 1843இல் உதவிக் குருவாகவும், 1845இல் குருவாகவும் அபிஷேகம் பெற்றார். அவர் தஞ்சாவூருக் கருகாமையில் உள்ள ஓரிடத்தில் ஊழியரைப் பயிற்றும் நிலையம் ஒன்றை ஆக்கி, அதற்கு 'வேதியர்புரம்' எனப் பெயரிட்டார். இவ் வேலையை விட்டு 1858இல் வேதத் திருப்புதலில் ஈடுபட்டார். 1864இல் திருப்புதல் வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போதே வேப்பேரியிலுள்ள பரி. பவுல் ஆலயக் குருவாக நியமிக்கப்பட்டார். வேதத் திருப்புதல் வேலையையும், சபை வேலையையும் எப்படி ஒருமித்துச் செய்தார் என்பது நமக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கக்கூடும். 1871இல் சென்னைச் சர்வகலாசாலையில் கௌரவ அங்கத்துவ பதவியை (Fellow of the Madras University)ப் பெற்றார். வேதத் திருப்புதல் வேலை முற்றுப் பெற்ற பின், ஆங்கிலேய திருச்சபை (Church of England)

யின் செபப் புத்தகத்தைத் திருத்துவதற்கு 1871இல் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டியில் ஒரு அங்கத்தினராகப்பட்டார். இவ் வேலை இரு வருடங்களாய் நடைபெற்றது. R. கால்டுவெல் (Caldwell), E. சார்ஜண்ட் (Sargent), பென் (Fenn), கொன்னெலியு, முத்தையாப்பின்னை ஆகியோர் இக் கமிட்டியில் உழைத்த ஏனைய அங்கத்தினராவர்.

• செபப் புத்தக வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் காலத்திலேயே, 1872இல் திருச்சிநாப்பள்ளிக்கு மாற்றப் பட்டுப் பின் திருநெல்வேலிக்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கிருந்து திரும்பவும் வேப்பேரி ஆலயத்துக்கு வந்தார். 1877இல் கன்டர்பரி மகா அத்தியட்சர் இவருக்கு இறையியற் கலாநிதி, (Doctor of Divinity) பட்டத்தை அளித்தனர். இவருடைய ஆராதனைகள் போதிய சடங்காசாரமற்றவையென்ற காரணத்தைக்கொண்டு சிலர் இவருக்கு விரோதமாயிருந்தமையால், வேப்பேரியிலிருந்து சான் தோமூக்கு (San Thome) மாற்றப்பட்டனர். அத்துடன் வேப்பேரி குரு இல்லத்தை விட்டு நீங்கும்படியும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். இந்த மாற்றத்தை அவர் கொஞ்சமேனும் விரும்பவில்லை. ஆங்கிலத்திலல்ல, தமிழிலேயே ஊழியம் புரிய விரும்பினார். இதனால் அவர் சுகங்குன்றியவராகி, 1885 ஜூலை மாதத்தில் குற்றாலத்தில் உயிர்நீத்தார்.

பவர் ஐயர்கிரேக்க, லத்தீன் பாஷைகளையும் சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், தமிழ், கன்னடம், இந்துஸ்தானி பாஷைகளையும் அறிந்தவர். பல நூல்களை ஆக்கியவர். பகவத் கீதையையும் • நன்னூலையும் மொழிபெயர்த்தவர். சென்னைச் சர்வகலாசாலை மாணவருக்காக, 'சிந்தாமணி' என்னும் பேர்பெற்ற நூலின் ஒரு பாகமாகிய 'நாமகள் இலம்பகத்துக்கு' 1868இல் உரை எழுதினார். வைதீக, தத்துவ சாஸ்திர பதங்களடங்கிய 'வேத அகராதி'யையும், தமது பிரசங்கங்களிற் சிலவற்றையும் பிரசுரஞ் செய்துள்ளார். இவைகளிற் சில இந் நூலாசிரியன் முன் இப்போது இருக்கின்றன. • இந் நூல்களைவிட மார்க்க ஒப்பீடு (Comparative Religion), தர்க்க சாத்திரம், பாஷா சாத்திரம் முதலிய துறைகளிலும் கட்டுரைகள் வரைந்துள்ளார். இவர்

‘கிறிஸ்து மார்க்க சரித்திரம்’ என்றொரு நூலும் எழுதியதாக சர் டேவிட் தேவதாஸ் தமது தந்தையாரான E. முத்தையாப்பிள்ளையின் சீனிய சரித்திரத்தில் கூறுகிறார். ஆயினும், பவர் ஐயர் மரித்த காலத்தில் ‘Madras Mail’ என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் வெளிவந்த இவரது சீனிய சரித்திரத்தில் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை.

முத்தையாப்பிள்ளை

பவர் ஐயர் முன்று வருடம் வரை தமது திருப்புதல் வேலையைச் செய்த பின் தமிழ்ப் பாஷையில் உதவி செய்வதற்குத் தமிழறிஞர் ஒருவர் தமக்குத் தேவையென்று உணர்ந்ததால், அப்படி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி, வேதாகம சங்கம் 1861இல் ஒரு பரீட்சை நடத்தியது. அதன்மூலம் E. முத்தையாப்பிள்ளையே தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டார். இவர் பாளையங்கோட்டையில் வைணவம்சத்தைச் சேர்ந்த சங்கர நாராயணபிள்ளை என்னும் ஒருவருடைய மகன். இவர் ‘இரட்சணிய யாத்திரிகம்’ என்னும் கிறிஸ்தவ காப்பியத்தை ஆக்கிய வித்துவான் H. A. கிருஷ்ணபிள்ளையின் சகோதரன். தமிழ் இலக்கியத்திலும் இந்து சமய தத்துவ ஞானத்திலும் அதிக பாண்டித்தியம் உள்ளவர், சமஸ்கிருதம் நன்கறிந்தவர். இவரும் இவருடைய நண்பன் தனுக்கோட்டை ராஜுவும் 1857இல் கிறிஸ்தவர்களானபோது பாளையங்கோட்டையில் பெரும் பரபரப்பிருந்தது. கிறிஸ்து மார்க்கத்தைச் சேருவோர் தங்கள் குடும்பிகளை வெட்டிவிடவேண்டுமென்று சார்ஜண்ட் ஐயர் கொடுத்த கட்டளைக்கு இவர்கள் கீழ்ப்படிய மறுத்தனர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: ‘வேதாந்த சாரத்தின்’ மொழிபெயர்ப்பு, ‘தேவமாதா வணக்கத்தவறு’ ‘கிறிஸ்தவர்களின் ஆசாரமும், குருமார் போதகமும்’. வேத மொழிபெயர்ப்பு முடிந்தபோது இவரைப்பற்றி வேதாகம சங்கத்தார் கூறியதாவது* :—

முன்பு பாளையங்கோட்டை சார்ஜண்ட் ஐயர் கல்விச் சாலையில் முனிஷியாயிருந்தவரும், தற்போது வேதாகம

*Revision of the Tamil Bible (18ஆம் பக்கம்.)

சங்கத்து முனிஷியாயிருக்கிறவருமான முத்தையா பிள்ளை எங்களுடைய கூட்டங்களிலெல்லாம் கூடவே யிருந்து இவ்வேலையில் எங்களுக்குச் செய்த உதவியை மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் வெளியிடுகிறோம். இவர் தமிழ்ப் பாஷையில் நன்கு தேறியவராயும் காரியங்களைத் தீவிரமாயும் திட்டமாயும் நிதானிக்கத்தக்க யுக்தி யுடையவராயும், தொடக்க முதல் எங்கள் கூட்டங்களி லெல்லாம் கூடவிருந்து திருத்துதல் முதலான வேலை களிற் பழகி அனுபவசாலியாயுமிருந்ததினால், இப்படிப் பட்ட வேலைக்கு மிகவும் ஏற்றவராயிருந்தார்.

ஆங்கிலேய திருச்சபையின் செபப் புத்தகம் திருத்தப்பட வேண்டுமென 1890இல் தீர்க்கப்பட்டபொழுது முத்தையாபிள்ளையும் அக் கமிட்டியில் சேர்க்கப்பட்டார். கால்டுவெல் அத்தியட்சர் சேர இயலாதபடியால், முத்தையாபிள்ளை சொல்வதெல்லாம் தாம் சொன்னதற்குச் சரியென்றுரைத்து இவரைப்பற்றித் தனது மதிப்பைத் தெரிவித்தார். இவர் 1895இல் காலஞ்சென்றார். இவ ருடைய சீவிய சரிதையை இவரது மகன் சர் டேவிட் தேவதாஸ் எழுதியிருக்கிறார்.

R. கால்டுவெல் ஐயர்

இவர் 1814இல் அயர்லாந்திலே பிறந்து, ஸ்காத்லாந்திலே கிளாஸ்கோ சர்வகலாசாலையில் கல்வி கற்று, லண்டன் மிஷன் சங்க (L.M.S.) மிஷனரியாக 1838இல் இந்தியா வுக்கு வந்து சேர்ந்தார். இவர் பாஷைகளைக் கற்பதில் விசேஷ திறமையுடையவர். கப்பலில் வரும்போதே தமிழைப் படிக்கத் தொடங்கி, இங்கு வந்துசேர்ந்தபின், சென்னையில் தங்கியிருந்த காலத்திலே, G. U. போப், M. வின்ஸ்லோ ஆகியோரின் உதவிகொண்டு அப் பாஷையிற் தேறினார். பிறகு வேறு பல பாஷைகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றார்.*

1841இல் இவர் சுவிசேஷ பிரபல்லிய சங்கத்தைச் (S.P.G.) சேர்ந்து, அதே வருடம் டிசம்பரில் உதவிக்

* ஏறக்குறைய எல்லாமாய் 19 பாஷைகளை அறிந்தவர் என்று க்னைக்கிறேன்.

குருவாக அபிஷேகம் பெற்று, அடுத்த வருடம் பாளையங் கோட்டைக்கு அனுப்பப்பட்டார். நீலகிரியிலிருந்து குதிரையில் புறப்பட்டுச் சிறிது தூரம் செல்வதற்குள் குதிரை கஷ்டத்துக்குள்ளானதால், அங்கிருந்து திருநெல்வேலி வரை கால்நடையாகச் செல்லவேண்டியிருந்தது. அத்தருணம் தமிழ்நாட்டை நன்கு பார்வையிட்டறிந்தார். 1842இல் குருப்பட்டம் பெற்றார்.

திருநெல்வேலியில் இடையன்குடி என்னுங் கிராமத்தைத் தமது இருப்பிடமாகக் கொண்டார். முதலில் அவர் திருநெல்வேலியின் பழைய சரித்திரத்தை எழுதிமுடித்தார். பிறகு 1856இல் தமது பேர் பெற்ற திராவிட பாஷைகளின் ஒப்பிலக்கணம் (A Comparative Grammar of the Dravidian Languages) என்னும் அரிய நூலை வெளியிட்டார். இது 1941-க்கு இடையில் 23 பதிப்புகள் பெற்றிருக்கிறது. இதில் திராவிட பாஷைகள் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து பிறக்கவில்லையென்றும், துரேனிய, ஸ்கிதிய (Scythian) பாஷைகளோடு சம்பந்தப்பட்டனவென்றும், இவை ஆரிய பாஷைகளினின்று முற்றிலும் பிரத்தியேகமான ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பாஷைகளென்றும், இவைகளின் இலக்கணம் அடிப்படையில் ஒன்றென்றும், பிற்காலத்தில் தமிழ் சமஸ்கிருதத்திற்கு கடனெடுத்தபோதிலும், அதற்குமுன் சமஸ்கிருதம் தமிழிடம் கடனெடுத்திருந்ததென்றும், சங்க காலத்தில் ஒரு சமஸ்கிருத சொல்லுமில்லாமல் தமிழ் எழுதப்பட்டதென்றும் ரூபித்தார்.

அக் காலத்தில் திருநெல்வேலியிலே கிறிஸ்தவ சபை அதிகமாய் வளர்ந்து வந்ததாலும், சென்னை அத்தியட்சர் 400 மைல்களுக்கப்பாலிருந்து அதை மேற்பார்வையிட முடியாததாலும், அவருக்கு இரு உதவி அத்தியட்சர்மார் 1877இல் திருநெல்வேலியில் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்களில் ஒருவர் கால்டுவெல் ஐயர். இவர் சுவிசேஷ பிரபல் சங்கவேலை நடைபெற்ற பாகத்திற்கு உதவி அத்தியட்சராக நியமிக்கப்பட்டார்.

இவர் அத்தியட்சராகி ஆறு வருடங்களுக்குள் இவருடைய ஆதினத்தில் 12,000 பேர் கிறிஸ்தவர்களாயினர்.

1891இல் இவர் கோடைக்காலத்தில் மரித்தார். இவருடைய சரீரம் இடையன்குடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அடக்கம் பண்ணப்பட்டது. இத்தகைய ஒரு மகா நிபுணனது வேலை நமது வேதாகமத்தினுட் செறிந்திருப்பதைக் குறித்து நாம் மகிழ்ச்சியடையவேண்டும்.

E. சார்ஜண்ட் ஐயர்

இவர் 1816இல் பரிஸ் (Paris) நகரில் பிறந்தவர். வாலிபனாயிருக்கும்பொழுதே இந்தியாவுக்கு வந்து, பெரம்பூர் வேதகலாசாலையில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டு ஏழு வருடம் வேலை செய்தார். அதன்பின் 1835இல் பாளையங்கோட்டைக்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கிருந்த போது, இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிச்சென்று, வேதசாஸ்திரங்கற்று, 1841இல் உதவிக் குருவாகவும் 1842இல் குருவாகவும் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டு, அவ்வருடமே இந்தியாவுக்குத் திரும்பி, சுவிசேஷபுரத்தில் வேலை செய்தார். பிற்பாடு பாளையங்கோட்டையில் ஊழியஞ் செய்தார். இவருடைய காலத்திலே திருநெல்வேலியில் கிறிஸ்தவ சபை அதிகமாய் வளர்ந்தது. 1877இல் இவர் C.M.S. வேலை செய்த பாகத்துக்கு உதவி அத்தியட்சராக நியமிக்கப்பட்டார். அவ்வருடம் D.D. பட்டமும் பெற்றார். 1877இல் மாத்திரம் இவரது ஆதீனத்தில் 10,000 பேர் கிறிஸ்தவர்களாயினர். 1885இல் இவரது ஊழியத்தின் ஐம்பதாம் வருடக் கொண்டாட்டம் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அத்தருணத்தில் இவர் வரும்போதிருந்த கிறிஸ்தவர்கள் எத்தனை பேரென்றும், பின் எத்தனை பேரென்றும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது 1835இல் 8,693 கிறிஸ்தவர்களிருந்தனர். 1885இல், 56,287 பேர் இருந்தனர். இவர் 1889இல் பாளையங்கோட்டையில் மரித்தார். இவர் எழுதிய நூல்களில் சில: நான்கு சுவிசேஷங்களின் வியாக்கியானம், வேத சித்தாந்தப் பிரமாணங்களின் விளக்கம் (Exposition of the 39 Articles), இயற்கைத் தத்துவ ஞானம், பூர்வகால சரித்திரம் என்பன.

வில்லியம் திறேசி

இவர் 1807இல் அமெரிக்காவிலே கெனக் டிகட் மாகாணத்தில் பிறந்து அன்டோவர், பிறின்ஸ்டன் ஆகிய இடங்களில் வேதசாஸ்திரங் கற்று, 1836இல் குருப்பட்டம் பெற்று, 1837இல் இந்தியாவுக்கு வந்து, திருமங்கலத்தில் வேலை மார்ந்தார். இவர் பாடசாலைகள் நிறுவுவதில் மிக ஆர்வ முள்ளவர். திருமங்கலத்தில் செமினரி ஒன்று தொடங்கினார். இது 1845இல் பசுமலைக்கு மாற்றப்பட்டது. இங்கு அவர் 22 வருடங்கள் செலவிட்டார். மொத்தத்தில் 41 வருடங்கள் இந்தியாவில் ஊழியம் புரிந்தார். இவருடைய முயற்சியால் 8,000 பேர் கிறிஸ்தவர்களாயினர்; 32 சபைகள் தாபிக்கப்பட்டன; 17 பேர் தேவ ஊழியத்திற் பிரவேசித்தனர். 1877 நவம்பரில் மரித்தார்.

மற்றையோர்

வேதாகமபிரசித்த விருத்தாந்தம்(The Book and Its Story) என்ற பெயருடன் சென்னை Religious Tract and Book Society என்னும் சங்கத்தால் 1888இல் வெளியிடப்பட்ட நூலில், 'இந்த மகத்தான கிரியையை' நடப்பித்தவர்களில் மேற்கூறப்பட்டவர்களைவிட இன்னும் 10 பேரின் பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. முன் நாம் கவனித்த நால்வரைப்போல ஏனையோர் இத் திருப்புதலில் உழைக்காவிடினும், பல வகைகளில் பேருதவி புரிந்தனர். ஆகையால், அவர்களிற் சிலரைப்பற்றி இங்குக் குறிப்பிடுவது நன்றாகும். 'வேதாகம பிரசித்த விருத்தாந்தம்' எடுத்துக் கூறும் வேறு பெயர்களாவன:

டாக்டர் ஸ்கடர் ஐயர்

„ ஸ்போல்டிங் ஐயர்

„ வின்ஸ்லோ ஐயர்

• கனம் பேலிஸ் ஐயர் (F. Baylis)

„ டிப் ஐயர்

„ பிரதேட்டன் ஐயர்

„ பர்ஜஸ் ஐயர் (A. Burgess)

கனம் கில்னர் ஐயர்

„ கோலப் ஐயர்

„ இராஜகோபால் ஐயர்

„ லூயிஸ் ஐயர்

J. W. ஸ்கடர் (Jared Waterbury Scudder)

இவர் முதன் முதலாக கீழைத் தேசங்களில் கிறிஸ்தவ வைத்திய வேலையை ஸ்தாபித்த டாக்டர் யோவான் ஸ்கடரின் மகனாவர். இவருடைய தந்தை யோவான் ஸ்கடர் 1820இல் யாழ்ப்பாணத்தில் அமெரிக்க மிஷனில் ஊழியம் செய்து, 1836இல் ஆற்காட்டில் அமெரிக்கன் மிஷன் வேலையை ஆரம்பித்தபோது அங்குச் சென்றார். அவருடைய நாலு மக்கள் இந்தியாவில் ஊழியத்தில் ஈடுபட்டனர். J. W. ஸ்கடர் 1855இல் இந்தியாவுக்கு வந்து, 55 வருடங்கள் இங்கு ஊழியம் செய்தவர். இவர் வைத்திய சாஸ்திரத்தில் M.D. பட்டம் பெற்றதோடு, வேத சாஸ்திரத்திலும் நிபுணர். நமது வேதத் திருப்புதல் முடிந்த பின்னர், இவருக்கு வைதீக கலாநிதிப் பட்டமும் (D.D.) கிடைத்தது.

ஸ்போல்டிங் ஐயர்

யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைப்பற்றிக் கவனிக்கும்போது இவரைப்பற்றிக் கூறியுள்ளோம். அது ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டபின், இவர் பவர் ஐயருடைய திருப்புதலில் யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தின் சார்பாகப் பல திருத்தங்களைக் கடித மூலமாகச் செய்துவந்தார். பிறகு சென்னைக்கு வந்து பவர் திருப்புதல் கமிட்டியின் பிரதிநிதிகளோடு பற்பல திருத்தங்களைச் செய்தார். இவர் யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கத் துக்குப் பல வருடங்களாய் தலைவராயிருந்தார்.

மைறன் வின்ஸ்லோ ஐயர்

இவர் 1819இல் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து அங்கு ஊழியஞ் செய்யத் தொடங்கினார். இற்றைவரை யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிவரும் உடுவில் பெண் பாடசாலை இவருடைய மனைவியாரால் 1824இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 1834இல் இலங்கை அமெரிக்கன் மிஷன் மதுரையில் ஒரு

மிஷனை ஸ்தாபித்து, அது அனுகூலப்படாததால், ஸ்கடர் ஐயரையும், வின்ஸ்லோ ஐயரையும் சென்னைப்பட்டினத்திலும் ஒரு மிஷனை ஸ்தாபிக்க அனுப்பியது. இவர் இராயபுரத்தில் வசித்து அங்கு ஒரு பெரிய அச்சகத்தை நிறுவினர். இது அக்காலத்தில் வேதத்தை அச்சடித்தது. இவருடைய 'தமிழ்—ஆங்கில அகராதி' இன்றும் மதிக்கப்படும் ஒரு புத்தகம். இதற்குமுன் இருந்த மிகப்பெரிய அகராதியிலும், இது இருமடங்கு பெரியது; 67,000 சொற்கள் அடங்கியது. இவர் 1848 தொடக்கம் சில காலமாகச் சென்னைச் சங்கத்தாரின்பேரில் யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலை மேற்பார்வையிட்டவர்களில் இவர் ஒருவர். பவர் ஐயருடைய திருப்புதலில் இவர் கடிதம் மூலமாகவே உதவிசெய்தார். அவ்வேலை நடந்துகொண்டிருக்கும்போதே இவர் சுகங்குன்றி இந்தியாவைவிட்டுப் புறப்பட்டு, தமது 75ஆம் வயதில் 1864ஆம் ஐப்பசிமீ நன்னம்பிக்கை முனையில் காலமானார்.

T. பிறதேட்டன் ஐயர்

இவர் திருநெல்வேலி சுவிசேஷ பிரபல் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர். நெடுங்காலம் சென்னை வேதாகம சங்கத்தோடு தொடர்புடையவர். தாமறிந்த எவரைப் பார்க்கிலும் இவர் எபிரேய பாஷையை நன்கறிந்தவர் எனக் கால்டுவெல் அத்தியட்சர் இவரைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனது பற்றிக் கால்டுவெல் அத்தியட்சர் இவரை 'ரபீ' என்றழைப்பது வழக்கம்.

யோவான் கில்னர் ஐயர்

இவரும் ஸ்போல்டிங் பண்டிதரைப்போல இத் திருப்புதலுக்குச் செய்த முக்கிய வேலை, யாழ்ப்பாணச் சங்கச் சார்பாகப் பல திருத்தங்களுக்குக் கடித மூலமாகக் காலாக விருந்ததே. எப்படி இவரும் ஸ்போல்டிங் ஐயரோடு சென்னைக்கு வந்து, இத் திருப்புதல் ஏக சம்மதாய் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்குவேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்தாரென்று பின்னர் காண்போம். இவரே பல வருடங்களாக யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கக் காரியதரிசியாயிருந்தார். இவர் யாழ்ப்பாண வெஸ்லியன் மிஷனுக்கு 1860 முதல் 1872 வரையும், பின் 1874 முதல் 1876 வரையும்

தலைவராக இருந்தார். ஆங்கிலத்தில் பேசுவதுபோல் தமிழிலும் பேசக்கூடியவர். மிகப் பெரிய கல்விமான் எனச் சொல்லப்படுகிறது.

C. S. கோலப் ஐயர் (Christian Samuel Kohlhoff)

இவர் இந்தியாவில் மிஷனரி ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு குடும்பத்தில் மூன்றாம் சந்ததியைச் சேர்ந்தவர். இவர் பாட்டன் தரங்கம்பாடி மிஷனைச் சேர்ந்த J. B. கோலப்; இவர் தகப்பன் சுவார்ச் ஐயருடைய மாணவனும் சிநேகிதனுமாகிய J. C. கோலப். இவர் 1815ஆம் வருடம் பிறந்து கல்கத்தா பிஷப்ஸ் கல்லூரியில் (Bishop's College) கல்வி கற்றவர். இவர் 1839இல் உதவிக் குருவாகவும், 1840இல் குருவாகவும் சென்னை அத்தியட்சரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர். இவருடைய ஊழியம் முக்கியமாய் ஏறுங்கலூர் என்னுமிடத்தில் நடந்தது. இங்கு அவர் 1858 முதல் தாம் மரிக்கும்வரை (1881) தொண்டாற்றினார்.

P. இராஜகோபால்

இவர் முதலியார் வகுப்பைச் சேர்ந்த உயர்தர வம்சத்திற் குரியவர். சென்னையில் அன்டேசன் ஐயரது ஸ்காத்லாந்து மிஷன் பள்ளிக்கூடத்திலிருக்கும்போது குணப்பட்டு, 1851இல் குரு அபிஷேகம் பெற்று, 1858இல் அந்த மிஷனுக்குரிய சுதேச கிறிஸ்தவர்களுக்குக் குருவாக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் வறியவர்களுக்காக ஒரு கலாசாலையையும், ஐந்து பெண் பாடசாலைகளையும் அமைத்தார். ஸ்ரீ இராசையா பவுல் எழுதிய தேர்ந்துகொள்ளப்பட்ட பாத்திரங்கள் என்ற ஆங்கில நூலில் இவரைப்பற்றிய ஒரு அதிகாரம் உண்டு.

நாம் கண்டபடி மேற்கூறப்பட்டவர்களில் இத்திருப்புதலைச் செய்வதில் விசேட பங்கெடுத்தவர்கள் நால்வர் அல்லது ஐவர். ஏனையோர் கூட்டங்களிலோ, வேறு விதங்களிலோ உதவிபுரிந்தனர். ஆயினும் இத்திருப்புதலில் அநேகருடைய ஆலோசனைகள் அடங்கியுள்ளன. ஆலோசனை கூறிய ஒவ்வொருவருடைய அபிப்பிராயமும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டாலும், எவருடைய அபிப்பிராயமும்

அதைக் கூறுகிறவருக்கு அப்படிக்கூற உரிமையில்லையென்று தள்ளிவிடப்படவில்லை. இத்தகைய உதாரத்துவ குணம் (லுத்தரன் சபையாரைத் தவிர ஏனையோருடைய) புதிய திருப்புதல் ஏகமான அங்கீகாரத்தைப்பெற உறுதியான அத்திபாரத்தையிட்டது.

புதிய ஏற்பாடு

1861இல் நடந்த கூட்டத்தில் நான்கு சுவிசேஷங்களையும், அப்போஸ்தலர் நடப்புகளையும் கமிட்டிமார் பார்வையிட்டு முடித்தனர். இப்பொழுது பவர் ஐயருக்கு வேலையில் நல்ல பழக்கமிருந்தபடியாலும், பிரதிநிதிகளின் விருப்பங்களை அவர் நன்கறிந்தபடியாலும், பிரதிநிதிகளை முதல் கலந் தாலோசிக்க அவசியமில்லையெனக்கண்டு, புதிய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு புத்தகத்தையும் தாம் திருப்பி முடித்தவுடன் அச்சிட்டு அதைப் பிரதிநிதிகளுக்கனுப்பினார். புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் முடிந்ததும் இரண்டாங் கூட்டம் நடந்தது.

இரண்டாங் கூட்டம் அக்காலம் பழனிமலை யென்றும் இக்காலம் கோடைக்கானல் என்றுங் கூறப்படுமிடத்தில் 1862 ஓஸு ஜூன் 12உ தொடக்கம் ஆகஸ்ட் 12 வரை நடைபெற்றது. நாளொன்றுக்கு 9 மணி நேரம் வேலை நடந்தது. முந்திய கூட்டத்திற் சமூகம் கொடுத்த பவர் ஐயர், முத்தையாபிள்ளை, டாக்டர் கால்டுவெல், சார்ஜண்ட் ஐயர், திரேசி ஐயருடன் தஞ்சாவூர் கோலப் ஐயரும் இக் கூட்டத்தில் சமூகங்கொடுத்தனர். செய்யப்பட்டிருந்த தமிழ்த் திருப்புதல்களை மாத்திரம் தமது வேலையில் பார்வையிடாமல் அடிக்கடி தெலுங்கு திருப்புதலையும், சமஸ்கிருத திருப்புதலையும்* கமிட்டியார் பார்வையிட்டனர். இதோடு தத்தம் கருத்தைத் தெரிவித்தவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தனர். விசேஷமாகச் சென்னை வின்ஸ்லோ ஐயரும், ஆற்காட்டு ஸ்கடர் ஐயரும் அனுப்பிய குறிப்புக்கள் அவர்களுக்குப் பிரயோசனமாக இருந்தன.

தாம் மொழிபெயர்ப்பு வேலையை மேற்கொண்ட பொழுது தமது நோக்கம் என்னவென்றும் அதில் சித்தியடைவ

* வில்லியம் கேரி ஐயரால் செய்யப்பட்டது.

தற்குத் தாம் என்னத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டா
 ரென்றும் மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் விவரித்திருக்கிறார்கள்.
 மூல பாஷைகளுக்கும் தமிழுக்குமுள்ள வேற்றுமையினால்,
 'மூலத்துக்குக் கொஞ்சமும் விகற்பமில்லாமலும், சாதாரண
 மக்களுக்கும் விளங்கத்தக்க தெளிவும், சுவையும் செவிக்கின்
 பழுமான' திருப்புதல் செய்வது எவ்வளவு நுண்ணியமான
 வேலை யென்பதையுணர்ந்து, 'இவ்விஷயத்தில் ஆங்கில
 மொழிபெயர்ப்பானது மிகச் சிறந்ததாயும் மூலத்துக்குச்
 சரியானதாயும், செவிக்கின்பமானதாயுமிருப்பதனால், அதை
 எங்கள் மொழிபெயர்ப்புக்கு மாதிரியாக வைத்துக்கொண்
 டோம். ஆனாலும் அவசியம் ஏற்படும்போது ஆங்கில மொழி.
 பெயர்ப்பை விட்டுவிடலாக நாங்கள் தயங்கவில்லை,' என்று
 கூறியிருக்கின்றனர்.

இந்தியாவில் நடந்துகொண்டிருந்த நிகழ்ச்சிகளை யெல்
 லாம் கவனமாக யாழ்ப்பாண சங்கம் உற்றுநோக்கிக்கொண்
 டிருந்தது. தமது திருப்புதலைத் தள்ளிவைத்தவர்களுடைய
 திருப்புதல் தம்முடையதைவிட மிக விசேஷமாயிருக்குமோ
 வெனப் பார்த்தவண்ணமிருந்தனர். நான்கு சவிசேஷங்
 களும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் வெளிவந்தபொழுது,
 அதைப் பார்வையிட்டு, அது பரீட்சைத் திருப்புதலிலிருந்து
 மிக ஏராளமாகக் கடன் வாங்கியுள்ள தென்றும், அதனால்
 எது 'பரீட்சைத் திருப்புதல்,' எது புதிய திருப்புதல்,
 என்று வித்தியாசப்படுத்துவது கடினம் என்றும் யாழ்ப்
 பாண ஐயர்மார் குறிப்பிட்டனர். முதற்பாகம் முடிந்தபின்,
 புதிய ஏற்பாட்டின் எஞ்சிய புத்தகங்களின் திருப்புதலை
 பவர் ஐயர் அனுப்பிய பொழுது, அதில் பல திருத்தங்களைச்
 செய்தனுப்பினர். அவர்களுடைய கடிதம் இரண்டாங்
 கூட்டம் முடிய சில நாட்களுக்குமுன் வந்து சேர்ந்தது.

புதிய திருப்புதல் கமிட்டியார் இக்கடிதத்தைப் பார்த்த
 போது, அதில் நான்கு புத்தகங்களின் திருப்புதலைப்பற்றி
 யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் செய்தனுப்பிய திருத்தங்கள்
 நான்கு வருடங்களுக்குமுன் பவர் ஐயர் முதலில் செய்
 திருந்த மொழிபெயர்ப்பைப்பற்றியனவே யன்றி, பின் திருத்
 தப்பட்டுக் கமிட்டியாருக்கு முன் வந்த மொழிபெயர்ப்பைப்

பற்றியனவல்ல எனக் கண்டனர். யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் சொல்லியிருந்த திருத்தங்களில் பலவற்றைக் கமிட்டியார் தாமாக ஏற்கெனவே செய்திருந்தார்கள். மற்றவைகளைக் கமிட்டியார் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். யாழ்ப்பாண ஐயர்மார் புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் எடுத்தாராயாமல், சில பிரமாணங்களைத் திருட்டாந்தப்படுத்தும் படியாகச் சில பாகங்களை மட்டுமே ஆராய்ந்திருந்தனர். முழுவதையும் ஆராய்ந்து முடிவுகளை அனுப்பாததும், தங்கள் பிரதிநிதிகளைக் கூட்டத்துக்கு அனுப்பாததும் தமக்கு வருத்தத்தைக் கொடுத்ததாய்க் கமிட்டி கூறியது.

பவர் கமிட்டியாருடைய வேலையை வெளியேயிருந்து நோக்கிக்கொண்டிருந்தது யாழ்ப்பாணம் மாத்திரமல்ல, தரங்கம்பாடியுமாகும். பவர் கமிட்டியின் வேலையைப்பற்றி இவ்விரு இடங்களிலுள்ள ஐயர்மாருடைய முறைப்பாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமானவையாயிருந்தன. பப்ரீசியுஸ் போதியளவு திருத்தப்படவில்லையென்பதும், பாஷை நடை போதியளவு திருந்தவில்லையென்பதுமே எப்பொழுதும் யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் கூறிய குறையாகும். தரங்கம்பாடி ஐயர்மாரோ, பப்ரீசியுஸ் ஒருமுறை வேதத்தைத் திருப்பிவிட்டார்; அவருடைய திருப்புதலைத் தொடுவது பற்றி எவரும் கவனமாயிருக்க வேண்டுமென்றனர்.

ஆகவே, பவருடைய புதிய ஏற்பாட்டைக் குறித்துத் தரங்கம்பாடி ஐயர்மார் மிகவுங் கண்டித்தெழுதினர். அதற்குக் கமிட்டியார் கூறிய மாறுத்தரம் யாதெனில், 'நாங்கள் லுத்தரன் சபையாருக்கு மாத்திரமன்றி எல்லாத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஒரு திருப்புதலைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மூன்று முக்கிய திருப்புதல்கள் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் உலாவிக்கொண்டிருக்கின்றன; நாட்டின் வெவ்வேறு பாகங்களில் வெவ்வேறு திருப்புதல்கள் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலை நீங்கி, எல்லாரும் ஏகமாய் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு திருப்புதலைச் செய்வதவசியம்; பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதலையே ஆதாரமாக வைத்து வேலை நடைபெறுகிறது. ஆனால் தரங்கம்பாடி ஐயர்மார் சொல்வதற்கிணங்கினால், பப்ரீசியுஸ்

ஐயருடைய திருப்புதலைத் திருப்பி அச்சடிப்பதேயன்றி, புதிய திருப்புதலைச் செய்வதாகாது; ரோமான் சபையார் ஜேரோமுடைய 'வல்காத்தாவைப்' (Vulgate) பாராட்டுவது போல நாங்கள் பப்ரீசியஸ் திருப்புதலைப் பாராட்ட இயலாது.

பழைய ஏற்பாடு

இனிப் பழைய ஏற்பாடு திருப்பப்படவிருந்தது. 'புதிய ஏற்பாடு கிறிஸ்தவர்களுக்குள் போதியளவு உலாவிய பின்னரே, புதிய பிரயத்தனத்தின் அனுகூல அளவுதொரியும். ஆகையால், பழைய ஏற்பாட்டைச் சில காலங் கழித்துத் தான் தொடங்கவேண்டும்,' எனச் சிலர் அபிப்பிராயப்பட்டனர். ஆயினும், வேதாகம சங்கத்தார் முழு வேதமும் ஒரே குணமும், இயல்புமாயிருக்க வேண்டு மெனில், வேலை தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தனர். எனினும், பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் எப்படியிருக்குமென்று பார்ப்பதற்காக, ஆதியாகமத்திலும், சாமுவேல், இராஜாக்கள், அல்லது நாளாகமங்களிலிருந்தும், சங்கீதங்கள், தீர்க்கதர்சிகளிலிருந்தும் சில அதிகாரங்களைப் பவர் ஐயர் மொழிபெயர்த்து, அவைகளைப் பப்ரீசியஸ் திருப்புதல், பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பாகிய இவை இரண்டுமும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்வண்ணம் அவற்றை அச்சிட்டுக் காட்ட வேண்டுமென்று வேதாகமச் சங்கம் கேட்டுக்கொண்டது. அவர் செய்து காட்டிய மாதிரி வேலை வேதாகம சங்கத்தாருக்குத் திருப்தியளித்தால், பழைய ஏற்பாட்டு வேலை ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமெனச் சங்கம் உணர்ந்தது.

1864ஆம் ஜூலைமீ 18உ நடைபெற்ற சென்னை வேதாகமச் சங்கக் கூட்டத்தில், பழைய ஏற்பாட்டைத் திருப்புவதற்கு பவர் ஐயருக்கு உதவியாகப் பின்வரும் குருமார் அடங்கிய கமிட்டி நியமிக்கப்பட வேண்டுமெனத் தீர்க்கப்பட்டது: டாக்டர் M. வின்ஸ்லோ, J. கில்னர், R. கால்டுவெல் L.L.D., E. சார்ஜண்ட், A. டிப் (Dibb), C. S. கோலொப் (Kohlhoff), P. இராஜ

கோபால், W. திறேசி, W. O. கிம்சோன், F. பேலிஸ் (Baylis), J. W. ஸ்கடர்.

பழைய ஏற்பாட்டைத் திருப்பும்பொழுதும் பவர் ஐயர் புதிய ஏற்பாட்டைத் திருப்பியபோது செய்ததுபோல, பப்ரீசியஸ் திருப்புதலை ஆதாரமாகவும், பரீட்சைத் திருப்புதலை உதவியாகவும் வைத்திருக்க வேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு புத்தகமும் முடிந்தவுடன் அது பிரதிநிதிகளுக்கனுப்பப்பட வேண்டுமென்றும், போதியளவு பாகம் முடிந்த பின், எல்லாரும் ஓரிடத்தில் கூடி வேலையைப் பார்வையிட்டுத் திருத்தவேண்டுமென்றும் ஒழுங்கு செய்யப் பட்டது.

பழைய ஏற்பாட்டில், முதலாவதாகப் பஞ்சாதமம், சங்கீதங்கள், நீதிமொழிகள், பிரசங்கி, உன்னதப்பாட்டு முடிக்கப்பட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்கனுப்பப்பட்டன. அவைகளை ஆராய்ந்து அரங்கேற்ற, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில், குற்றாலத்திலே 1866ஆ ஆகஸ்ட்மீ 22உ கூட்டம் ஆரம்பித்து, மூன்று மாதமும் 9 நாளும் நடைபெற்று, நவம்பர்மீ 12உ பாளையங்கோட்டையில் முடிவுற்றது. முதல் இரண்டரை மாதம் நாளொன்றுக்கு ஏழரைமணி நேரமும், பின் 9 மணிநேரமும் வேலை நடந்தது. கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள்: பவர், முத்தையாபிள்ளை, கால்ட்வெல், சார்ஜண்ட், திறேசி ஐயர்மாருடன் வெஸ்லியன் மிஷன் பர்ஜஸ் ஐயர், ஆற்காட்டு மிஷன் ஸ்கடர் ஐயர், சர்ச்சு மிஷன் டிப் ஐயர், பிரதேட்டன் (Brotherton) ஐயர் ஆகிய இவர்களே. தமது சுகவீனங்காரணமாகத் தாம் வரமுடியாதெனக் கால்ட்வெல் ஐயர் கூறியதனால், பிரதேட்டன் ஐயர் நியமிக்கப் பட்டிருந்தார். ஆனால், வேதாகம சங்கத்தார் வருந்திக் கேட்டபடியால், கால்ட்வெல் ஐயரும் கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தார். எனினும், பிரதேட்டன் ஐயர் எபிரேய பாஷையில் மிக நிபுணனானபடியால், தமது சுய உரிமையிலே அங்கத்தினராயினர். முன் நடைபெற்ற எந்தக் கூட்டத்தைப் பார்க்கிலும் இம்முறை கூடுதலான பேர் பங்கெடுத்தனர். ஆகிலும், எல்லாரும் கூட்டங்கள் முடியும்வரை இருக்கவில்லை. கோலாப் ஐயர் கூட்டங்கள் முடிய 2 வாரங்களுக்கு

முன் போய்விட்டார். ஸ்கடர் ஐயரும், பர்ஜஸ் ஐயரும் முறையே 6 வாரங்களுக்கும், 5 வாரங்களுக்கும் மாத்திரம் இருந்தனர். திறேசி ஐயர் ஒரு மாதம் மாத்திரமே இருந்தார்; ஆனால், போகும்போது, அவர் தாம் ஆயத்தப்படுத்தியிருந்த குறிப்புக்களை விட்டுப்போயினர்.

பழைய ஏற்பாட்டில் வேலை நடந்துகொண்டிருந்தபோது, பவர் ஐயரும் கமிட்டிமாரும் பப்ரீசியஸ் திருப்புதலைப் பற்றிய சில விஷயங்களை உணரலாயினர்:—

1. மூல பாஷைபற்றிய அவரது ஆராய்ச்சி மிக நுட்பமானது.

2. அவருடைய தமிழ்ப் பாஷைநடை புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலில் இருந்ததைப் பார்க்கிலும் பழைய ஏற்பாட்டில் மிகத் திருத்தமாயிருந்தது. ஏனெனில், புதிய ஏற்பாட்டைத் திருப்பியபின் அவருக்கு வேலையில் அதிக அனுபவம் வந்து விட்டது (புதிய ஏற்பாட்டில் 20 வருடங்கள் செலவிட்டார் எனக் கண்டோம்).

ஆகையினால் அவர்கள், பப்ரீசியஸ் திருப்புதலும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் ஒத்திருந்தால், வேறொரு மொழி பெயர்ப்பையும் பார்க்காமல் அவரையே பின்பற்றலாமெனத் தீர்மானித்தனர்.

இப்படியானால் மொழிபெயர்ப்பாசிரியருடைய வேலை மிகவும் இலகுவாய் வந்துவிடுமென எண்ணலாம். ஆனால் அவர்கள் பப்ரீசியஸ் திருப்புதலையும், .17ஆம் நூற்றாண்டு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையும் ஒப்பிடும்போது, ஒவ்வொரு அதிகாரத்தில் மாத்திரமன்றி, ஒவ்வொரு வசனத்திலும் பேதங்களைக் கண்டனர். ஆகவே, போதிய ஆராய்வின்றித் தாம் முன்னேறுவது சரியல்லவென்றுணர்ந்தனர். எனினும் ஒரு விஷயத்தைத் தவிரப் பொதுவில் பப்ரீசியஸ் ஐயரையே தழுவ வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தனர். அப்படித் தழுவுவதற்கு இரு காரணங்கள் அவர்களை ஏவின:—

1. ஆங்கிலத் திருப்புதலைப் பார்க்கிலும் பப்ரீசியஸ் ஐயரே அதிக நிதானத்துடன் மூலத்தைத் திருப்பியிருந்தாரென அவர்கள் கண்டனர்.

2. தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளை ஒரு புதிய திருப்புதலை உண்டுபண்ணுவதல்ல, பப்ரீசியஸ் மொழி பெயர்ப்பைத் திருத்துவதேயென உணர்ந்தனர்.

எனினும், எபிரேய வினைச் சொற்களின் காலத்தைத் திருப்புவதில் பல மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டதால், அது விஷயத்தில் ஆங்கிலத் திருப்புதலையே பின்பற்றினர்.

நாலாங் கூட்டம் 1868 ஆம் வருடம் ஜூன் மாதம் 24 ஆம் தேதி தொடங்கி, அக்டோபர் மாதம் 23 ஆம் தேதி வரை பாளையங்கோட்டையில் நாளொன்றுக்கு 8 மணி நேரம் நடைபெற்றது. எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும், எப்போதும் இருக்கும் நால்வருடன் T. பிறதேட்டன் ஐயரும், டிப் ஐயரும் வந்திருந்தனர். கோலாப் ஐயரும், பர்ஜஸ் ஐயரும் வரவில்லை. பேலிஸ் ஐயர் இரண்டரை மாதங்களுக்கு வந்தார்; ஸ்கடர் ஐயர் 7 வாரங்களுக்கு வந்தார். இக் கூட்டத்தில் பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் திருப்பி முடிந்தது. பிரதிநிதிகள் மொத்தமாக எல்லாக் கூட்டங்களில் செலவிட்டது பத்தரை மாதங்கள். இதில் பழைய ஏற்பாட்டில் மாத்திரம் 7 மாதமும் 9 நாளும் செலவிடப்பட்டன.

வேலை தொடங்கிப் பத்து வருடங்களாய்விட்டன. தாம் கரை கண்டுவிட்டதாய்க் கமிட்டியார் எண்ணியதால் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டனர்:—

எத்தனையோ காரியங்கள் தொடங்கியும், அவற்றில் கொஞ்சமேனும் முற்றுப்பெறுவது அசாத்தியமான இத் தேசத்திலே, உத்தேசமாகப் பத்து வருஷங்களுக்குமுன் ஆரம்பித்த இந்த முக்கியமான வேலை, யாதொரு விக்கினமுமின்றி முற்றுப்பெற்றது கடவுளுடைய பெரிய கிருபை. நாங்களெல்லாருஞ் சென்றபின்பு, இது நீலேநின்று, எண்ணிறந்த ஆத்துமாக்களுக்கு நன்மை செய்யும்படி கடவுள் ஆசீர்வதிக்கவேண்டுமென்று அவரைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

இக் கூட்டத்தின் முடிவில் சில முக்கிய தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டன:—

1. முழு வேதமும் அச்சேற்றப்படும் வரை பவர் ஐயரே இந்த வேலையில் இருக்கவேண்டும்.

2. ஆங்கில வேதப் பிரதிகளிலுள்ள அதிகார முகவுரைகளும் ஒத்த வாக்கியங்களும் தமிழில் இப்போது அச்சிடத் தேவையில்லை.

3. T. பிறதேட்டன் ஐயர் தமிழில் ஒரு ஒத்த வாக்கிய புத்தகத்தை ஆக்கவேண்டும்.

4. யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கப் பிரதிநிதிகள் தமது கூட்டங்களுக்கு வராதது தமக்கு விசனம்; வந்திருந்தால் இரு நாடுகளிலும் ஒரே திருப்புதல் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கக் கூடும்.

யாழ்ப்பாணத்துக்கும் சென்னைக்கும் விவாதம்

ஒரு பக்கமாய்க் காரியங்கள் இவ்விதமாய் இந்தியாவில் நடந்துகொண்டிருக்க, யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மாருக்கும் சென்னை வேதாகம சங்கத்தாருக்குமுள்ள தகராறு வளர்ந்து கொண்டு வந்தது. யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கம், தான் சென்னையின் ஆதிக்கத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டதென ஒருபோதும் எண்ணியிருக்கவில்லை. சென்னையில் ஒரு வேதாகம சங்கம் உண்டாகுமுன்னரே கொழும்பு வேதாகம சங்கத்தின் கிளையாக யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு உதவிச் சங்கம் வேலை செய்துகொண்டிருந்தது. அது 1835இல் சுயாதீனமடைந்து, சென்னையைப்போல் ஒரு பிரத்தியேகமான கிளைச் சங்கமாய் இருந்துவந்தது. தமிழ் வேதத் திருப்புதல் சென்னைச் சங்கத்தால் நடத்தப்பட்டு வந்தாலும், தமிழ் வேதத்தை உபயோகிப்போரில் பெரும்பாலானோர் இந்தியாவில் இருந்தாலும், சென்னைச் சங்கத்தாரின் ஒத்துழைப்பு தனக்குத் தேவையென்ற காரணத்தால், இவ்விஷயத்தில் சென்னைச் சங்கத்தோடு சமரசமாயிருப்பது அவசியமென்றுணர்ந்ததே யொழிய, சென்னைச் சங்கத்தின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் தான் வேலை செய்யவில்லையென யாழ்ப்பாணச் சங்கம் எண்ணியது. சென்னைச் சங்கம் நினைத்தது வேறு. யாழ்ப்பாண வேதாகம சங்கம் சுயாதீன நிலை பெற்றதல்ல; சென்னை தென்னாட்டின் தலைநகரம்; தென்னாட்டில் பல ஜில்லாக்கள் உள்ளன;

யாழ்ப்பாணமும் அவைகளில் ஒன்றைப்போன்றது; தமிழ்நாட்டு வேலைக்குப் பொறுப்புள்ளது சென்னைச் சங்கமே. இவ்வாறு அது நினைத்ததால், தனது திருப்புதல் வேலைபைச் செய்யும்போது, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அபிப்பிராயங்கள் அனுப்பப்பட்டால், ஏனைய இடங்களிலிருந்தவரும் அபிப்பிராயங்களைப்போல அவைகளையும் கவனிக்கலாமே யன்றி வேறல்லவெனக் கருதிற்று. இந்த மனப்பான்மையினிமித்தம், பவர் கமிட்டி உறுப்பினர் கூடி, பவர் முதலில் தாமாகச்செய்த திருப்புதலைப்பார்வையிட்ட கூட்டங்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தை ஒரு பிரத்தியேகமான சங்கமாய்க் கருதி, அதற்கு அழைப்பு அனுப்பாமல், தனியாட்களோடு மட்டும் பவர் ஐயர் கடிதத் தொடர்பு வைத்திருந்தார். நாலு வருடங்களாய் பழைய ஏற்பாட்டு வேலை நடந்தபோதிலும், அதில் செய்துமுடிக்கப்பட்ட ஒரு பிரதியும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பப்படவில்லை.

ஆனால், யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் தாம் பெற்றிருந்த புதிய ஏற்பாட்டை ஆராய்ந்து, அது தமிழ்நாடு முழுவதும் ஏகோபித்து உபயோகிக்கப்படக்கூடிய திருப்புதல் அல்லவெனத் தீர்மானித்தனர். யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டுமென அவர்கள் நிலைநாட்டவில்லை. பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பிலும் குற்றங்களுண்டு; பவர் திருப்புதலிலும் குற்றங்களுண்டு. பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பில், மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் 2994 சமஸ்கிருத பதங்களுண்டு; அவைகளில் 956 பதங்களுக்குத் தமிழ்ப் பதங்கள் உபயோகிக்கப்படலாம். அதே சுவிசேஷத்தில் பவர் மொழிபெயர்ப்பில் 2856 சமஸ்கிருத பதங்களுண்டு; அவைகளில் 906-க்குத் தமிழ்ப் பதங்கள் உபயோகிக்கப்படலாம்; இன்னும் வேறு குறைகளும் இரண்டிலும் உண்டு. எனவே, இரண்டும் திருத்தப்படவேண்டியவை. தற்போதைய பவர் திருப்புதல் அதிக ஆங்கிலத் தமிழ் நிரம்பியிருக்கிறது; ஆகையால், கல்வி கற்ற சுதேச கிறிஸ்தவர்கள் அதை அதிக காலம் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. பிற்காலத்தில் சுதேசிகள் எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு திருப்புதல் சுதேசிகளாலேயே இயற்றப்படவேண்டும்; எனினும், அதுவரை அவர்கள் மனங்கோணுது ஏற்கக்கூடிய ஒரு

திருப்புதல் இருக்கவேண்டுமென யாழ்ப்பாண ஐயர்மார் வாதித்தனர்.

மேலும் யாழ்ப்பாண ஐயர்மார் சுட்டிக்காட்டியதென்ன வெனில், பவர் ஐயருடைய திருப்புதல் பரீட்சை மொழி பெயர்ப்பைப் பார்க்கிலும் மூலத்தோடு ஒத்திருப்பது உண்மையே. எனினும், அதன் காரணம், பரீட்சை மொழி பெயர்ப்பு 1611ஆம் வருடத்து ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை இறுகத் தழுவிருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நிபந்தனையைச் சென்னை விதித்திருந்தது; ஆனால் பவர் மொழிபெயர்ப்பைக் குறித்து அப்படி ஒரு கட்டுப்பாடும் விதிக்கவில்லை. ஆகவே, பவர் கமிட்டியின் வேலை இலகுவாயிருந்தது இயல்பே.

இரு திருப்புதல்களிலும் குறைகளும், சிறப்புக்களும் இருப்பதால், தாம் இரண்டு திருப்புதல்களையும் எடுத்து உபயோகித்து, இரண்டின் குறைகளையும் தவிர்த்து, இரண்டிலுமுள்ள சிறப்புக்களடங்கிய ஒரு புதிய திருப்புதலை இயற்ற யாழ்ப்பாண ஐயர்மார் தீர்மானித்தனர். பவர் திருப்புதல் மூலத்தை அதிகமாய்த் தழுவுகிறது; பரீட்சை மொழி பெயர்ப்பு பாஷை நடையில் சிறந்தது; ஆகவே எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய திருப்புதல் இவ்விரண்டு சீலங்களையும் உடையதாய் இருத்தல்வேண்டும். இப்படித் தாம் செய்த தீர்மானத்தை 1868ஆம் வருடம் மார்ச் மாதம் லண்டனி லுள்ள தாய்ச் சங்கத்துக்கு யாழ்ப்பாணச் சங்கம் தெரிவித்தது.

பவர் ஐயருடைய திருப்புதலை ஆயத்தப்படுத்துவதில் இதுவரை ரூ. 50,000 செலவாய்விட்டதால், யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தின் இத் தீர்மானத்தை அறிந்து அங்கலாய்ப்படைந்த சென்னைச் சங்கத்தார், இது உண்மையோவெனவும், யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் இவ்வளவு பாரதூரமான நோக்கங் கொண்டதன் காரணமென்னவெனவும் அறிய முயன்றனர்.

இணக்கம்

யாழ்ப்பாணச் சங்கம் மேற்கூறப்பட்ட கேள்விக்கு மறுமொழியாகத் தான் ஒரு சுயாதீன சங்கமென்றும், வேதம் சரியாய்த் திருப்பப்படுவதற்கு முயற்சி செய்யத் தனக்கு உரிமை உண்டு எனவும் சாதித்தது. பவருடைய பாஷையில்

பல இழுக்குகளுண்டு. ஆகவே, அதை ஏற்கவியலாது என்று சொல்லித் தனது தடைகளைப் பல தலை அங்கங்களின் கீழ்ப் பல உதாரணங்களுடன் எடுத்துக்காட்டிற்று.

1. பெயர்ச்சொற்கள், வினைச்சொற்கள்: மூலத்திலுள்ள சொற்கள் பலவாறு திருப்பப்படக் கூடுமாயினும், அழகான சொற்களையே நாம் உபயோகிப்பது நன்று. உதாரணமாக: 'வெளிச்சம்' என்பதை 'ஒளி' என்றும், 'அடுத்தவன்' என்பதை 'பிறன்' என்றும் சொல்வது நல்லது.

2. வேற்றுமை உருபுகள்: உதாரணமாக: 'ஓடு' என்பதை 'உடன்' என்று சொல்வது நலம்.

3. இடைச் சொற்கள்: உதாரணமாக: 'மேல்' என்பதிலும் 'பேரில்' என்பது நலம்.

4. பல தடவைகளில் பவர் ஐயர் மூலத்திலே உள்ள சொற்களை விடுகிறார். பல தடவைகளில் இல்லாதவைகளைப் புகுத்துகிறார்.

5. வெவ்வேறு சொற்கள்: உதாரணமாக: 'சிற்று' என்பதிலும் 'சிறு' என்பது அழகு.

6. சில சொற்றொடர்கள் நல்ல பாஷை நடையல்ல. உதாரணமாக: 'அவன் சொன்னது—என்றான்' என்பது, 'அவனை நோக்கி' அல்லது 'மாறுத்தரமாக' என மாற்றப் படுவது அவசியம்.

7. 'ஹோற்றி' என்ற கிரேக்க பதத்துக்குச் சரியான திருப்புதல், 'ஏனெனில்' அல்லது 'ஆனதால்.'

8. 'இதோ' என்பதற்குப் பதிலாகப் 'பார்' என்று சொல்லவேண்டும்.

9. 'பிஸ்டெயோ' என்னும் கிரேக்க பதம் 'விசுவாசிக் கிறது' என்பதேயல்லாமல் 'நம்புகிறது' என்பதல்ல.

இன்னும் இவைபோன்ற பல திருத்தங்களைக்கூறி பவர் ஐயர் யாழ்ப்பாணம் வந்து இவ்விஷயங்களைத் தீர்க்கவேண்டுமென யாழ்ப்பாணச் சங்கம் கேட்டது. அப்படியே லண்டன்

சங்கமும் சென்னைச் சங்கத்தைக் கேட்டது. ஆதிலும், திருப்புதலைச் செய்தவர்கள் இந்தியானிலேயே இருந்தபடியால் யாழ்ப்பாணப் பிரதிநிதிகளே இந்தியாவுக்குப் போவது நன்றெனக் காணப்பட்டது. எனவே, தலைவர் ஸ்பீபாஸ்டியன் ஐயரும், காரியதரிசி யோவான் கில்னரும் இந்தியாவுக்குப் போகவேண்டுமென யாழ்ப்பாணத்தில் தீர்மானமாயிற்று.

சென்னைச் சங்கம் தனது சார்பாகப் பவர் ஐயரும், கால்டுவெல் ஐயரும் யாழ்ப்பாணப் பிரதிநிதிகளோடு கூடி வேண்டிய திருத்தங்களை ஆலோசிக்குமாறு தீர்த்தது. இவர்கள் 1869ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 12ஆம் தேதி தொடக்கம் 27ஆம் தேதி வரை வேப்பேரியில் பவர் ஐயர் வீட்டில் கூடினர். ஒவ்வொரு நாளும் காலை 10 மணி தொடக்கம் பிற்பகல் 3 மணி வரையும் பிரதிநிதிகள் கூடினர். தமிழ் நன்கறிந்த வேறு பல ஐரோப்பிய மிஷனரிமாரும் கூட்டத்துக்கு வரத்துப் போக்காயிருந்தனர். முழுத்திருப்புதலையும் மேற்பார்வையிடுவது கஷ்டமாயிருந்ததால், யாழ்ப்பாணத்து ஐயர்மார் மத்தேயு சுவிசேஷம் முழுவதையும், ரோமருடைய நிருபம் முழுவதையும், ஆத்யாகமத்தில் முதல் 19 அதிகாரங்களையும் முதல் 9 சங்கீதங்களையும் எடுத்து, அவைகளிலிருந்து தாம் நிகைநாட்ட விரும்பிய பிரமாணங்களை ரூபித்தனர். இந்தப் பிரமாணங்கள் வேதத்தின் மற்ற எல்லாப் பாகங்களிலும், கையாளப்பட வேண்டுமெனக் கேட்டனர்.

கூட்டங்கள் பரஸ்பர அன்னியோன்னியத்தோடு நடைபெற்றன. யாழ்ப்பாண ஐயர்மாரின் எண்ணத்தை அறியு முன்னரே அதற்கு இணங்கப் பல திருத்தங்கள் பவர் கமீட்டியால் செய்யப்பட்டிருந்ததாகக் காணப்பட்டன; கூட்டங்களில் இன்னும் அநேகம் செய்யப்பட்டன. எல்லா மாக முன்னரோ, பின்னரோ யாழ்ப்பாண ஐயர்மாரின் விருப்பத்திற் கிணங்க, மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் 468 திருத்தங்களும், ரோமருடைய நிருபத்தில் 161 திருத்தங்களும் செய்யப்பட்டன. இத்திருத்தங்கள் சில திட்டமான பிரமாணங்களைத் திருஷ்டாந்தப்படுத்தியபடியால், அப் பிரமாணங்களின்படி ஏனைய புத்தகங்களிலும் வேறு அநேக திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

இரு திறத்தாரும் பின்வரும் நிர்ணயங்களை அங்கீகரித்துக் கொண்டனர்:—

- (1) பவர் ஐயர் தேவையாகும்பொழுது பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலைப் பின்பற்றலாம்.
- (2) தொடர்ச் சொற்களை விரும்பினால் பிரிக்கலாம்.
- (3) 'ஏனெனில்', 'இதோ' என்னுஞ் சொற்களைக் கட்டாய அவசியமில்லாவிடின் விட்டுவிடலாம்.
- (4) 'யெகோவா' என்னுஞ் சொல் 'கர்த்தர்' என்று திருப்பப்படும்பொழுதெல்லாம் அது த டி த் த எழுத்துக்களில் அச்சிடப்படவேண்டும்.
- (5) 'ஐயோ' என்னுஞ் சொல்லுடன் 'ஆபத்துவரும்' என்று சொல்லத் தேவையில்லை.

இவ்வாறாக இரு சங்கங்களுக்குமிடையிலிருந்த தகராறு நீங்கவே, சென்னைச் சங்கத்தார் இனித் தாங்கள் இத் திருப்புதலை மாத்திரமே அச்சிடுவோமென்றும், அது அச்சிடப்படும் வரை பவர் ஐயரே வேலைக்குப் பொறுப்பாயிருக்க வேண்டுமென்றும், முதல் தடவை 5000 பிரதிகள் அச்சிடப்பட வேண்டுமென்றுந் தீர்மானித்தனர்.

ஐக்கிய திருப்புதல்

திருப்புதலுக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தமது அறிக்கையை 1869ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 27ஆம் தேதி வெளியிட்டனர். அது பின்வருவோரால் கைச் சாத்திடப்பட்டது.—

1. திருவனந்தபுரம் (லண்டன் மிஷன்) பேலிஸ் ஐயர்.
2. திருநெல்வேலி (சுவிசேஷ பிரபல்ய சங்கம்) T. பிற தேட்டன் ஐயர்.
3. சென்னை (வெஸ்லியன்) A. பர்ஜஸ் ஐயர்.
4. திருநெல்வேலி (சர்ச்சு மிஷன்) A. டிப் ஐயர்.
5. யாழ்ப்பாணம் (வெஸ்லியன்) யோவான் கில்னர்.
6. தஞ்சாவூர் (சுவிசேஷ பிரபல்ய சங்கம்) கோலப் ஐயர்.

7. சென்னை (ஸ்காத்லாந்து மிஷன்) P. இராஜகோபால்.
8. திருநெல்வேலி (சர்ச்சு மிஷன்) சார்ஜண்டு ஐயர்.
9. சித்தூர் (ஆற்காட்டு மிஷன்) J. W. ஸ்கடர் ஐயர்.
10. யாழ்ப்பாணம் (அமெரிக்கன் மிஷன்) L. ஸ்போல்டிங் பண்டிதர்.
11. மதுரை (அமெரிக்கன் மிஷன்) W. திரேசி ஐயர்.
12. சென்னை (சுவிசேஷ பிரபல்ய சங்கம்) H. பவர் ஐயர்.
13. திருநெல்வேலி (சுவிசேஷ பிரபல்ய சங்கம்) R. கால்ட்வெல் ஐயர்.

பவர் திருப்புதல் செய்து முடித்ததென்ன? ஒரு பக்கமாக பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதலே கிறிஸ்தவர்களுக்குள் அநேக ஆண்டுகளாய் உலாவி வந்திருந்தபடியினால், பலருக்கு அதிலே பற்று ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால், மற்றப் பக்கமாக அதில் திருத்தங்கள் மிக அவசியம் என்பதைப் பலர் உணர்ந்திருந்தனர். இந்தப் பற்றையும், இந்த வுணர்ச்சியையும் பவர் கமிட்டி திருப்தி பண்ணியதே அது செய்த பெரிய வேலை. தாமொரு புதிய திருப்புதல் செய்த போதிலும், அது பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய பழைய திருப்புதலையென்று வாசிக்கிறவர்கள் நினைக்கும்படி செய்ததே பவர் கமிட்டியின் திறமை. யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்பு இரேனியுசுடைய திருப்புதலையே ஆதாரமாகக் கொண்டது. இரேனியுஸ், பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலையே தமக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டதாகச் சொன்னபோதிலும், தாம் விரும்பியபொழுதெல்லாம் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலைவிட்டு விலகி யிருந்தார். பவர் கமிட்டியோ பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலே தனக்கு ஆதாரமென்று சொல்லி, அவசியம் காணும்பொழுது மாத்திரமே அதைவிட்டு விலகியது; புதிய ஏற்பாட்டிலே விலகியதை விடப் பழைய ஏற்பாட்டில் விலகியது சொற்பம்.

எனினும், எங்கெங்கே திருத்தங்கள் தேவைப்பட்டதோ, அங்கெல்லாம் இரேனியுஸ் திருப்புதலிலிருந்தும், பரீட்சைத் திருப்புதலிலிருந்தும் வேண்டியதைப் பவர் கமிட்டி பெற்றுக்கொண்டது. எல்லாத் திருப்புதல்களையும் ஒப்பிட்

டால் இது நன்கு விளங்கும். ஆனால், திருத்தப்படுவது இரேனியுஸ் திருப்புதலுமல்ல, பரீட்சைத் திருப்புதலுமல்ல, பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலே என்று புலப்படும். விசேஷமாகப் பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய இலகுவான நடையைப் பவர் தமது முக்கிய சீலமாக்க முயன்றார். 'தேவன்' என்னும் பதத்தை பரீட்சைத் திருப்புதலிலிருந்து பவர் கமிட்டி பெற்றுக்கொண்டபோதிலும், 'யெகோவா' என்பதைத் தவிர்த்து, 'கர்த்தர்' என்னும் பதத்தையே உபயோகித்தது. பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலைப் பவர் கமிட்டி பின்பற்றினபோது, அவரது பிழைகள் சிலவற்றையும், அவருடைய அழகற்ற பாஷை நடையையும் பின்பற்ற வேண்டியதாயிற்று. இரேனியுசும், பரீட்சைத் திருப்புதலும் அஃறிணைப் பன்மை எழுவாயுடன் வரவேண்டிய பயனிலை விசுவாசத்தில் செய்த திருத்தத்தைப் பவர் கைவிட்டு, பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலிலுள்ள பிழையைத் திரும்பவும் பின்பற்றத் தீர்மானித்தார். ஆனால், பொதுவாக நோக்கும் போது, அக்காலத்தில் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலைத் திருத்தக் கூடாதென்றவர்களையும் திருத்தவேண்டுமென்றவர்களையும் பவர் கமிட்டி பெரும்பாலும் திருப்திபண்ணிற்று.

முன்னர் 1864இலும் 1867இலும் பவர் ஐயரின் புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல்கள் அச்சாகியிருந்தன. ஆனாலும், எல்லாத் திருத்தங்களுடன் முழு வேதமும் 1871இல் தான் வேப்பேரியிலுள்ள 'கிறிஸ்தவ கல்வி அபிவிருத்திச் சங்க' அச்சகத்தில் வெளியிடப்பட்டது. லுத்தரன் சபையாரைத் தவிர ஏனைய மிஷன்களெல்லாம் இதில் ஒத்துழைத் திருந்ததால், தமிழ் வேதத் திருப்புதலின் சரித்திரத்திலே இது 'ஐக்கிய திருப்புதல்' என்றழைக்கப்படுகிறது. இதுவே சாதாரணமாய் நமது கிறிஸ்தவர்களினால் உபயோகிக்கப்படும் திருப்புதல். இது சென்ற நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில்தான் வெளி வந்ததென்பது அநேகருக்குத் தெரியாதிருக்கலாம்; இதைக் கேட்டதும் அவர்கள் ஆச்சரியப்படலாம்.

இந்தியாவில் நடைபெற்ற வேதத் திருப்புதல்களின் சரித்திரத்தை எழுதும்பொழுது, இத்திருப்புதலைப்பற்றி,

‘லுத்தரன் சபையைத் தவிர மற்றெல்லாரும் அன்போடு பாராட்டும் திருப்புதல்’ என்று J. S. M. ஹுப்பர் ஐயர் கூறுகிறார்.

இத் திருப்புதல் நம் நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களால் தொடங்குத்திருந்தே அங்கீகரிக்கப்பட்டதற்குக் காரணங்கள் யாவை?—

அக்காலத்தில் இது அங்கீகரிக்கப்பட்டதற்குக் காரணங்கள்:—

- (1) எல்லா மிஷன்களும் இதில் ஒத்துழைத்திருந்தமையால், எல்லா மிஷனெரிமாறும் இதைத் தமது கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சிபாரிசு செய்தார்கள்.
- (2) அக்காலத்தில் வேதத் திருப்புதல் சம்பந்தமாக ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான அபிப்பிராயங்களைக்கொண்டிருந்த எல்லாரையும் இது திருப்திப்படுத்தியது.
- (3) எல்லாரும் இதை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு பவர் ஐயர் பிரயாசைப்பட்டிருந்தார்; அவ்வாறு செய்வதற்கு உதவிய நல்ல புத்திமதி யாரிடமிருந்து வந்தாலும் அதை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார்.

இத் திருப்புதல் இற்றைவரையும் கிறிஸ்தவர்களால் விருப்போடு பாராட்டப்படுவதற்குக் காரணங்கள்:—

- (1) வேறு திருப்புதல்களை நமது கிறிஸ்தவர்கள் சமீப காலம்வரை அறியவில்லை. வேதாகம சங்கம் ‘ஐக்கிய திருப்புதலையே’ அச்சிட்டு வந்தது.
- (2) ஐக்கிய திருப்புதல் இலகுவான தமிழில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை யாரும் விளங்கிக்கொள்ளக் கூடும்.
- (3) இத்திருப்புதல் ‘கிறிஸ்தவ தமிழில்’ எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பப்ரீசியஸ் ஐயரே இத் தமிழுக்கு உற்பத்தி காரணர் என்று முன் சொன்னோம். அவர் அதை எழுதியபடி அதில் கிராமிய பாஷை இழுக்குகள் அதிகம் கலந்திருந்தன. ஐக்கிய திருப்புதலின் காலத்திலோ

தமிழறிவு கதேச கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளும்,
மிஷனரிமாருக்குள்ளும் அதிகரித்திருந்தபடியால்,
பாஷை சுத்திகரிக்கப்பட்டு நல்ல 'கிறிஸ்தவ
தமிழில்' இத்திருப்புதலைச் செய்யக்கூடியதா
யிருந்தது.

ஐக்கிய திருப்புதலின்பின் வேறு திருப்புதல்களை
வேதாகம சங்கத்தார் இந்த நூற்றாண்டில் வெளியிட்டுள்
ளார்கள். எனினும், இன்னும் அநேகர் ஐக்கிய திருப்புத
லுடனேயே நின்னுவிட விரும்புவது, பவர் கமிட்டியார்
எவ்வளவு அனுகூலமாய்த் தமது நோக்கத்தை நிறை
வேற்றினார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

எல். பீ. லார்சன் பண்டிதர்—1862-1940
(L. P. Larsen)

லார்சன் திருப்புதல்

‘ஐக்கிய திருப்புதல்’ திருத்தப்படவேண்டியதன் காரணங்கள்

ஐக்கிய திருப்புதல் கமிட்டியார் தம்முடைய திருப்புதலே தமிழ்நாட்டில் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கப்படுமென எதிர்பார்த்தனர். அவர்கள் எதிர்பார்த்தது நிறைவேறவில்லை. ஏனெனில், ‘ஐக்கிய திருப்புதல்’ ஒரு திருப்புதல், அல்லது மொழிபெயர்ப்பு, என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். மூலம் வேறு; மொழிபெயர்ப்பு வேறு: மூலம் ஒருமுறை எழுதப்பட்டால் அப்படியே இருக்கும் (அல்லது அதை ஆக்கியோன் தானே சில தடவைகளில் திருத்துவதுண்டு). ஆனால் ஒரே மூலத்துக்குப் பல திருப்புதல்கள் செய்யப்படலாம்; செய்யப்படுகின்றன. ஒரு மூல நூல் எவ்வளவு விசேடமானதோ, அவ்வளவுக்கு அதற்கு மொழிபெயர்ப்புக் களும் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றுவது இயல்பே. முக்கியமாக வேத விஷயமாய் இது ஏன் அவசியம் என்பதை இரண்டாம் அதிகாரத்தில் கவனித்தோம். ஒவ்வொரு மொழிபெயர்ப்பும் தான் முந்தியதிலும் திருத்தமானதென்னும் உரிமையுடனே தான் வெளிவருகிறது. ஆகவே, அதை ஆக்கியவர்கள் தங்களுடைய மொழிபெயர்ப்பே இறுதியான தென நினைப்பதும் இயல்பு.

சில மொழிபெயர்ப்புக்கள் அப்படியே எப்பொழுதும் நிலைநிற்காவிடினும், மிக நீண்டகாலம் நிலைநின்றதுள்ளன. ஜெரோமுடைய லத்தீன் திருப்புதல் 5ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் அநேக நூற்றாண்டுகளாகவும், 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதல் 250 வருடங்களாகவும் ஆட்சேபணையின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. அப்படி

யிருக்க, ஐக்கிய திருப்புதல் திருத்தப்படவேண்டுமென்ற பிரச்சினை 50 வருடங்களுக்குள் எழுந்ததன் காரணம் எது எனக் கேட்கலாம். இக் கேள்விக்கு இரு மாறுத்தரங்க ளுண்டு.

முதலாவதாக, கிறிஸ்தவ வேதத் திருப்புதலுக்கு நீண்ட காலமாயிருந்த இரண்டு ஆதாரங்களும் இனி ஆதாரங்களா யிருக்க இயலாதென 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பாகத்திலே அநேக அறிஞர் உலகமெங்கும் தீர்த்துக்கொண்டனர். 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' (Textus Receptus) என்னும் கிரேக்க வாசகம் 16ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் வேதத் திருப்புதலுக்கு ஆதாரமாய் உலகமெங்கும் பாராட்டப்பட்டு வந்துள்ளதென முன்னர் கண்டோம். அதையொட்டிய 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதல் ஆங்கிலம் பேசும் மக்கள் எல்லாராலும் தமது திருப்புதல் களுக்கு ஆதாரமாய்ப்பாராட்டப்பட்டுவந்துள்ளது. சென்ற நூற்றாண்டில் புதிய ஏற்பாட்டின் மூலகிரேக்க பிரதிகளைக் குறித்து ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது; அதைச்செய்த அறிஞர் 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகத்துக்கு' ஆதாரமா யிருந்த பிரதிகளைப் பார்க்கிலும் நம்பிக்கையான பிரதிகளைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடியதா யிருந்தது. தி ஷென் டார்ப் (Tischendorf) என்னும் ஜெர்மன் கலைஞனும், வெஸ்ட்கட் (Westcott), ஹோர்ட் (Hort) என்னும் ஆங்கிலக் கலைஞரும் இவ்வாராய்ச்சியில் விசேஷித்தவர்கள். ஆகவே 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதலும் தனது அதிகாரத்தை இழந்தது.

இதனால் முந்திய திருப்புதல்கள் எல்லாம் பொய்; மெய்த் திருப்புதல் இனிமேல்தான் செய்யப்படவேண்டுமென்பது அர்த்தமல்ல. திருப்பதப்படும் நூல் வேதம்; ஆகவே, ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒவ்வொரு அட்சரமும் முக்கியமானவை. எல்லாப் பிரதிகளும் ஏறக்குறைய ஒன்றுபோல் இருந்தபோதிலும், அவைகளுக்கிடையில் சிறு சிறு வித்தியாசங்களும் இருந்தன. ஆகையால் முற்றிலும் நம்பிக்கைக்குரிய கிரேக்க பிரதிகளைக் கடைப்பிடிக்கும் பொழுதுதான் தமது கடமை சரிவர நிறைவேறும் என்று அறிஞர் உணர்ந்தனர்.

இவ்வாறாக, 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகத்திலும்', 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதலிலும் நம்பிக்கை குறைந்ததால், 1870இல் கந்தர்பரி அத்தியட்சாதீன சங்கம், 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலத் திருப்புதலைத் திருத்த 28 பேர்கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்தது. அது தான் திருத்திய புதித ஏற்பாட்டை 1881இலும், பழைய ஏற்பாட்டை 1885இலும் வெளியிட்டது. நமது தமிழ் ஐக்கிய திருப்புதல் செய்யப்படும்பொழுதே, 1611ஆம் ஆண்டின் திருப்புதல் முன் பெற்றிருந்த உயர்ந்த நிலையை இழந்துவிட்டது. 1611ஆம் ஆண்டின் திருப்புதல் திருத்தப்படவேண்டியதாயிருந்தால், அதை ஆதாரமாகக் கொண்ட தமிழ்த் திருப்புதலும் திருத்தப்படவேண்டுமென்பது இன்னும் அவசியம் என்பது தெளிவாகும்.

இரண்டாவதாக, ஐரோப்பிய பாஷைகளில் வேதத்தைத் திருப்பியவர்களெல்லாரும், மூல பாஷைகளை நன்கறிந்த வாகள். அவர்கள் அதைத் தத்தம் தாய் பாஷைகளில் திருப்பினார்கள். ஜெரோம் என்றவருக்கு லத்தீனும், மார்ட்டின் லுத்தருக்கு ஜெர்மனும், 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கில திருப்புதலைச் செய்தவர்களுக்கு ஆங்கிலமும் தாய்ப் பாஷைகள். ஐக்கியத் திருப்புதலைச் செய்தவர்களில் முத்தையாபிள்ளை ஒருவருக்குத்தான் தமிழ் தாய்மொழி. 20ஆம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் தமிழறிவு முன்னிலும் அதிகமாயிற்று. மேலும், நாட்டில் பரவிக்கொண்டிருந்த தேசிய உணர்ச்சி ஓரளவு அவர்களையும் வசப்படுத்திற்று; ஆகையால் அவர்கள் மிஷனரிமாருடைய பாஷை நடையில் அதிருப்தியடையத் தொடங்கினார்கள்.

திருத்துவதற்கான இயக்கம் உண்டாகுதல்

மேற் கூறப்பட்ட காரணங்கள் எப்படியாகிலும் ஐக்கிய திருப்புதல் திருத்தப்படுவதற்கு அதை உடயோகித்தவர்கள் மத்தியில் ஒரு இயக்கத்தை எழுப்பியிருக்கும். ஆகிலும் அதைத் தொடக்கிய சந்தர்ப்பம் அதை உபயோகியாதவர்கள் மத்தியிலிருந்தே முதல் எழும்பியது. அது நேர்ந்தது பப்ரீசியஸ் திருப்புதல் திருந்தப்படவேண்டுமென்ற விருப்பத்

தினாலேயே இவ்விருப்பத்தை முதலில் வேதாகம சங்கத்துக்குத் தெரிவித்தது லைப்சிக் சவிசேஷ லுத்தரன் மிஷனைச் சேர்ந்த ஹைடென்ரைக் ஐயர் (Heydenreich). அவர் வேதாகம சங்கத்துக்கு இதுபற்றி எழுதிய கடிதம் 1913 வருஷம் நவம்பர் மாதம் கூடிய வேதாகம சங்கக் கூட்டத்தில் வாசிக்கப்பட்டது. அதில் அவர் 'லுத்தரன் சபையில் அநேகர் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலில் அதிருப்தியாயிருக்கிறார்கள்; ஆயினும், அவர்கள் பவர் திருப்புதலை ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது. எனவே, லுத்தரன் சபையாரும் வேதாகம சங்கத்தாரும் சேர்ந்து இன்னுமொரு புதிய மொழிபெயர்ப்பைச் செய்தால், அதை எல்லாரும் உபயோகிக்கலாம்' என்று எழுதியிருந்தார். இக் கடிதம் எல்லாரும் உபயோகிக்கக்கூடிய ஒரு திருப்புதலைச் செய்ய ஏற்ற ஒரு வழியைக் காட்டியதால், சங்கத்தாருக்கு அதிக பிரீதியை அளித்தது. ஆகவே அவர்கள் 'ஐக்கிய திருப்புதல்' திருத்தப்படவேண்டுமானால், எந்த அளவுக்குத் திருத்தப்படவேண்டும் என எல்லா மிஷன்களுக்கும் எழுதிக் கேட்கவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தனர்.

முந்திய சந்தர்ப்பம் ஐக்கிய திருப்புதலை உபயோகியாதோரின் நிமித்தம் பிறந்தது. ஆனால் அது திருத்தப்படவேண்டுமென்ற இயக்கம் அதை உபயோகித்தோர் மத்தியில் உண்டாவது இன்னும் அவசியமெனக் கண்டோம். அப்படிப்பட்ட பிரச்சினையை முதல் பகிரங்கமாக்கியவர் G. E. பிலிப்ஸ் ஐயர். இவர் 1911 தொடக்கம் 1923 வரை பங்களுர் வேத சாஸ்திரக் கலாசாலையில் ஆசிரியராயிருந்தவர்; தமிழ் நன்கறிந்தவர்; இந்தியாவிலிருக்கும் போது F. கிங்ஸ்பேரி போதகரோடு சேர்ந்து, 'சைவத் தமிழ்ப் பக்தருடைய பாடல்கள்' (Hymns of Tamil Saivite Saints) என்னும் நூலை இயற்றியவர். இவர் 1963இல் மரித்தார்.

• சென்னைக் கிறிஸ்தவ பிரதிநிதிச் சங்கம் (Madras Representative Christian Council): 1915ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 19ஆம் தேதி கூடியபொழுது, பிலிப்ஸ் ஐயர், 'ஐக்கிய திருப்புதல்' திருத்தப்படவேண்டுமென்

பதற்குச் சில வலிமையான நியாயங்களை எடுத்துக் காட்டினர். அவை பின்வருமாறு:—

1. பவர் திருப்புதலில் பல சிறு பிழைகள் இருக்கின்றன.

2. பவர் திருப்புதல் 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' (Textus Receptus) என்பதையே ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் கடந்த 50 ஆண்டுகளாய் மூலப் பிரதிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சியின்மூலம் இவ்வாசகம் நம்பிக்கையான வாசகம் அல்லவென்று அறிந்துள்ளோம். வெஸ்ட்கோட் (Westcott), லைஃபுட் (Lightfoot), ஹோட் (Hort) ஆகிய நிபுணர் இது விஷயமாய் அதிகமாய் உழைத்துள்ளனர். இப்போது நெஸ்ட்லே (Nestle) என்பவர் பல மூலப் பிரதிகளை ஆராய்ந்து ஆக்கிய கிரேக்க வாசகத்தையே ஆதாரமாகப் பிரித்தானிய சர்வதேச வேதாகம சங்கம் உபயோகித்து வருகிறது.

3. பவர் திருப்புதல் இயல்பான தமிழ்ப்பாஷை நடையில் இல்லை. உதாரணமாக, 'கர்த்தர் என் மேய்ப்பராயிருக்கிறார்', என்று தமிழர் சொல்லாமல், 'கர்த்தர் என் மேய்ப்பர்' என்றே சொல்லுவர். பவுல் முதலிய பரிசுத்த வான்களை 'அவன்' என்று சொல்லுவது சரியல்ல, 'அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்' என்று சொல்லுவதும் சரியல்ல, 'பவுல் அப்போஸ்தலன்' என்றே சொல்லவேண்டும்.

4. இக்காலத்தில் மூல பாஷைகளை நுட்பமாயறிந்த பல சுதேசிகளில்லாவிடினும், அறிந்த சிலருண்டு. செய்யப்படும் எத்திருப்புதலிலும் அவர்கள் பேருதவி செய்யக்கூடும்.*

இக் கட்டுரை சென்னை வேதாகம சங்கத்தாருக்கு அனுப்பப்பட்டது. பவர் திருப்புதல் திருத்தப்படவேண்டுமென்ற பிரச்சினை இப்போது இரு திசைகளிலிருந்து சங்கத்துக்கு முன்வந்தபடியால், அவர்கள் ஜாக்கிரதையுடன் தமிழ்நாட்டு மிஷன்களிடமிருந்து அபிப்பிராயங்களைத் தேட முயன்றனர். அபிப்பிராயம் 1915 நடுப்பகுதியில் கேட்கப்பட்டும் மிஷன்களின் விடைகள் வரக் காலதாமதமாயிற்று.

* Morning Star—17th March 1915

1917 ஆகஸ்டில் தான் மிஷன்களின் அபிப்பிராயங்கள் சென்னைச் சங்கத்தாரின் கைக்கு வந்துசேர்ந்தன. வந்த அபிப்பிராயங்கள் வேறுபட்டபோதிலும், குறித்த பிரயத்தனம் இரு நோக்கங்களை நிறைவேற்றாமையால் திருத்த வேண்டிய அவசியத்தையே பெரும்பாலும் சார்ந்திருந்தன. அந் நோக்கங்களாவன:—

1. லுத்தரன் சபையாரும் இவ்விஷயத்தில் ஒத்துழைப்பார்கள்.

2. பழைய திருப்புதலிலிருக்கிற தப்பிதங்கள் இதனால் நீக்கப்படக்கூடும்.

• திருத்தத்துக்குச் சார்பாயிருந்தோர் அது பழைய திருப்புதலைத் திருத்துவதாயிருக்கவேண்டுமேயன்றி, ஒரு புதிய திருப்புதலாயிருக்கக்கூடாதெனக் கூறினர். டேனிஷ் லுத்தரன் மிஷன்கூடப் பப்ரீசியஸ் திருப்புதலை விட்டுப் பவர் திருப்புதலையே ஆதாரமாக்குவது சரியென ஒத்துக் கொண்டது. தென் இந்திய ஐக்கிய சபை (S.I.U.C.) பவர் மொழிபெயர்ப்பைத் திருத்தினால்போதும், புதிய திருப்புதல் அவசியமில்லை என்பதை ஆமோதித்தபோதிலும், திருத்தும் ஆசிரியருக்கு இது விஷயத்தில் சுயாதீனம் கொடுக்கப்படவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டது. மேலும், இந்தப் பிரயத்தனத்தில் மேல்நாட்டினர் ஒருவரும் தமிழ்நாட்டினர் ஒருவருமாக இரு மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்கள் இருக்கவேண்டுமெனவும் அது கேட்டுக் கொண்டது.

ஆரம்ப நடவடிக்கைகள்

இவ்வபிப்பிராயங்களைத்தையும் 1917 ஆகஸ்டில் கூடிய சென்னைச் சங்கம் கவனித்துப் பின்வரும் தீர்மானங்களைச் செய்தது:—

• 1. 'ஐக்கிய திருப்புதலை'த் திருத்துவதற்கான ஒழுங்குகள் கூடியவிரைவில் செய்யப்படவேண்டும்.

2 இதில் முக்கியமாய் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கை 'ஐக்கிய திருப்புதலை'த் திருத்துவதற்கேயன்றி, ஒரு புதிய திருப்புதலைச் செய்வதற்கல்ல வெனினும், திறமையான

ஒரு பிரதியை நிறைவேற்றுவதாயின் மொழிபெயர்ப்பாசிரியரை அதிகம் கட்டுப்படுத்தக்கூடாது.

3. லண்டன் தாய்ச் சங்கம் இப்பிரயத்தனத்தை ஏற்றுக் கொண்டபின்பே மொழிபெயர்ப்பாசிரியரை நியமிக்கும் விஷயம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

லண்டன் தாய்ச் சங்கம் 1917 நவம்பர் 7இல் இப்பிரயத்தனத்துக்குத் தனது பொதுவான சம்மதத்தைக் கொடுத்தது. அத்துடன் கிறிஸ்தவ ஐக்கிய சங்கம் (N.C.C.), கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்கம் முதலிய சங்கங்களும் அதை ஆதரித்தன. ஆயினும், யுத்தம் முடிவதற்குமுன் ஒன்றும் செய்ய இயலாதெனவும், இதைத் தீர்க்கமாய் ஆலோசிக்க ஒரு மகாநாடு கூட்டவேண்டுமெனவும், சங்கம் அபிப்பிராயப்பட்டது. ஆகிலும் 1918ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் இந்திய கிறிஸ்தவ குருமார் சங்கம் புதிய திருப்புதல் விஷயத்தில் வேதாகம சங்கம் மிகவும் கவனமாயிருக்கவேண்டுமென்றும், மொழிபெயர்ப்பாசிரியரைத் தெரிந்தெடுப்பதில் மிகவும் புத்தியாயிருக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டது.

1918ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் 15ஆம், 16ஆம் தேதிகளில் வேதாகம சங்கத்தாரால் மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. அதற்கு வந்திருந்தவர்கள்:—

ஆங்கிலேய சபை: G. பெரியநாயகம், S. பரஞ்சோதி, S. G. மதுரம், E. A. E. மூர், M. D. தேவதாஸ், M. யேசுடியான்.

வேஸ்லியன் சபை: C. H. மோன ஹன், N. G. பொன்னையா.

கவீடன் மிஷன்: D. பெக்செல், N. சாமுவேல்.

டேனிஷ் மிஷன்: J. அன்டேர்சன்.

யாழ்ப்பாண மிஷன்கள்: K. முருகேசு.

தேன் இந்திய ஐக்கிய சபை: J. S. சாண்ட்லர், V. சந்திராசூரி, L. R. ஸ்கடர், F. கிங்ஸ்பெரி, G. E. பிலிப்ஸ், பவுல் அப்பொல்லோஸ்.

இவர்களுள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள்: திருநெல்வேலி அத்தியட்சர் H. M. உவாலர், A. C. கிலேய்ட்டன், E. A. பூத், M. W. மோவெல் (Mowell), வேதாகம சங்கக் காரியதரிசி W. E. H. ஓர்கேன்.

ஐரோப்பிய முதலாம் யுத்தம் இன்னும் நடந்துகொண்டிருந்தபடியால், வேதாகம சங்கம் தான் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய பிரயத்தனம் அதிகம் பெரியதாயிருக்க இயலாதென வற்புறுத்தியதனாலும், ஐக்கிய திருப்புதலை எவ்வளவு திருத்த வேண்டும் என்பதைக்குறித்தே தர்க்கம் நடந்தது. அதிக அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டதாலும், விஷயம் மிக நுட்பமானதாலும், அவர்கள் ஒரு திட்டமான தீர்ப்பையும் அந்நேரம் செய்யாமல் ஒரு ஆராய்ச்சிக் குழு நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அக் குழு பின்வரும் மூன்று விஷயங்களில் சிபாரிசுகள் செய்யவேண்டுமென்றுமே தீர்த்தனர்:—

1. வேதத்தில் தோன்றும் முக்கியமான எபிரேய, கிரேக்க பதங்கள் எப்படித் திருப்பப்படவேண்டும்.

2. ஐக்கிய திருப்புதலில் காணப்படும் இழுக்குகளையும், இலக்கணப் பிழைகளையும் எப்படித் திருத்தலாம்.

3. பப்ரீசியஸ் திருப்புதலை இன்னும் உபயோகித்து வருவோர், ஐக்கிய திருப்புதலில் என்ன திருத்தங்களைக் கேட்கிறார்கள்.

1918ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 16ஆம் தேதி, மேற்கூறப்பட்ட ஆராய்ச்சிக் குழுவில் அங்கத்தினர்களாயிருக்கும்படி பின்வருவோர் நியமிக்கப்பட்டனர்: N. சாமுவேல், E. A. L. மூர், அத்தியட்சர் V. அசரியா, L. P. லார்சன், G. E. பிலிப்ஸ், J. S. சான்ட்லர், பவுல் அப்பொல்லோஸ், D. பெரியநாயகம், C. H. மோனஹன், A. C. கிலேய்ட்டன், K. முருகேசு, டாக்டர் J. லாசரு, வேதாகமச் சங்கக் காரியதரிசி W. E. H. ஓர்கேன். பன்னிரண்டு மாதங்

களுக்குள் வேதாகமச் சங்கத்துக்கு ஒரு அறிக்கை கூறுமாறு இவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். இக் குழு கூடி, C. H. மோனஹன் ஐயர் வேதத்தின் சில முக்கிய பாகங்களைத் தெரிந்தெடுத்து, அவைகளைத் திருப்பும்பொழுது

பழைய திருப்புதலில் ஏற்பட்ட பிழைகளை எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தது.

இத் தீர்மானப்படி C. H. மோனஹன் ஐயர் 1920 ஆம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30 ஆம் தேதி 'ஐக்கிய திருப்புதலின்' புதிய ஏற்பாட்டில் காணக்கூடிய சில இழுக்குகளை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு கட்டுரையை வாசித்தார். 'ஐக்கிய திருப்புதல்' திருத்தப்படவேண்டுமென இக் கட்டுரை போதியளவு அத்தாட்சிப்படுத்தியதாக அங்கத்தினர் உணர்ந்தனர். அத்துடன் லுத்தரன் சபையாரும் திருத்தத்தில் ஒத்துழைப்பார்கள் என்றபடியால், வேதாகம சங்கத்தார் திருத்தத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்தனர்.

சென்னை வேதாகம சங்கம் இவ்விஷயத்தில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களோ, அதைத் தாம் ஏற்க ஆயத்த மெனப் பின்வரும் ஆளுகைச் சங்கங்கள் அறிவித்தனர்: சென்னை, திருநெல்வேலி அத்தியட்சாதீனங்கள், சென்னை, திருச்சிராப்பள்ளி, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வெஸ்லியன் மிஷன்கள், ஸ்காத்லாந்து மிஷன், சர்ச் அவ் சுஹீடன் மிஷன், டேனிஷ் மிஷன், லண்டன் மிஷன், ஆற்காட்டு மிஷன், மதுரை மிஷன், மொசூரி லுத்தரன் மிஷன், ஸ்ரிக்ற் பப்ரிஸ்ற் மிஷன்.

இச் செய்திகள் வேதாகம சங்கத்தைத் தைரியப்படுத்திய தால், 1920 ஆம் வருடம் ஜூலை மாதம் 11 ஆம் தேதி கூடிய தமது கூட்டத்தில் வேலையைக் கையேற்று முன்னேறிச் செல்லத் தீர்மானித்தது. ஒரு பிரதான மொழிபெயர்ப் பாசிரியர் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அவருக்கு இரண்டு உதவியாளர் இருக்கவேண்டுமென்றும், இவ்வாசிரியருக்கு உதவிபுரிய 15 பேரடங்கிய ஒரு ஆலோசனைக் குழு இருக்கவேண்டுமென்றும் அக் குழுவின் அங்கத்தவர்கள் அவ்வவ் மிஷன்களின் ஆளுகைச்சங்கங்களால் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் வேதாகம சங்கம் தீர்மானித்தது.

வேதாகம சங்கத்தின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவ்வவ் வாளுகைச் சங்கங்களால் ஆலோசனைக் குழுவுக்கு 1921 இல் பின்வருவோர் நியமிக்கப்பட்டனர்:—

லுத்தரன்: அத்தியட்சர் ஹுமன் (Heuman),
D. பெக்செல், G. தானியேல்.

சர்ச்சு மிஷன்: D. பெரியநாயகம், S. G. மதுரம்.
C. P. ஞானமணி, திரு. அனுபுதியான்.

தேன் இந்திய ஐக்கிய சபை: J. S. சான்ட்லர், J. S. மாதி
லாமணி, பவுல் அப்பொல்லோஸ்.

1922ஆம் வருடம் முற்பகுதியில் வேதாகம சங்கம் பின்
வருவோரையும் இவர்களோடு கூட்டியது: டாக்டர்
J. லாசரு, டொர்னாக்கல் அத்தியட்சர் அசரியா, N. ஞானப்
பிரகாசம், L. P. லார்சன் பண்டிதர் அல்லது H. பேறம்
(Bjerrum), A. C. கிலேய்ட்டனும் வேதாகம சங்கக்
காரியதரிசி W. E. H. ஒர்கேனும் (Organe). இவர்களோடு
லுத்தரன் சபையார் வேண்டுகோளின்படி சாமுவேல் ஐயரும்
கூட்டப்பட்டார்.

மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் நியமிக்கப்படல்

இனி மொழிபெயர்ப்பாசிரியரைத் தேடவேண்டியிருந்தது.
இந்த விஷயத்தில் எப்பொழுதும் அதிக ஊக்கங்காட்டிய
C. H. மோனஹன் ஐயரையும், அவருடன் திரு. ஞான
ஒலிவையும் நியமிக்க வேதாகம சங்கம் முயன்றது. ஆனால்
வெஸ்லியன் மிஷன் மோனஹன் ஐயரைக் கொடுத்துதவ
இயலாதெனத் தீர்க்கமாய்க் கூறவே, மதுரை சான்ட்லர்
ஐயரைக் கேட்கலாமென்ற ஆலோசனை சங்கத்துக்குக் கூறப்
பட்டது. ஆனால் அவர் வயதில் அதிகம் முதிர்ந்துவிட்டதால்
அவரைக் கேட்கச் சங்கம் தயங்கியது. ஈற்றில், அக் காலம்
பங்களுர் வேத சாத்திரக் கலாசாலைக்குத் தலைவராயிருந்த
L. P. லார்சன் பண்டிதரைக் கேட்கவேண்டுமென்று 1923
அக்டோபரில் வேதாகம சங்கம் எண்ணங்கொண்டது. இவர்
ஐரோப்பியருக்கும் சுதேசிகருக்கும் பிரியமானவராயிருப்
பாரெனச் சங்கம் உணர்ந்தது.

லார்சன் ஐயர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டபொழுது, அவர்
சில ஆட்சேபணைகள், கேள்விகள், நிபந்தனைகளை வேதாகம
சங்கத்திற்கு அனுப்பினார். புதிய திருப்புதலைச் செய்யாது
முந்திய திருப்புதலிலே திருத்தங்களை மாத்திரம் செய்ய

வேண்டுமென விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாடு, வேலையின் பயனை அதிகம் குறைக்கும்; என்றாலும், அதுவே கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தின் விருப்பமானபடியாலும், முந்திய திருப்புதல் இருந்தபடி இராமல், ஓரளவாவது திருத்தப் படுவது நன்றாகையாலும், அக் கட்டுப்பாட்டைத் தாம் ஏற்றுக்கொள்வதாகக் கூறினார். எனினும், 'கடவுள்', 'விசுவாசம்', 'நம்பிக்கை', 'அன்பு' என்ற பொருளுள்ள மூல பதங்களைத் திருப்புவதில் வேதாகம சங்கத்தார் தமக்குச் சுயாதீன மளிப்பார்களோவெனக் கேட்டார். அத்துடன் சுதேச மொழிபெயர்ப்பாளனைத் தெரிந்தெடுப்பதில் தமக்கே உரிமையிருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனையை அம் அவர் வற்புறுத்தினார்.

இவைகளுக்குத் திருப்திகரமான பதில்கள் கிடைத்த போது லார்சன் ஐயர், கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்க இலக்கியக் காரியதரிசியாகக் கடமையாற்றிய பண்டிதர் G. S. துரைசாமிப்பிள்ளையைத் துணை ஆசிரியராகத் தெரிந்தெடுத்தார். முன் நியமிக்கப்பட்ட ஆலோசனைக்குழு ஒழுங்காகக் கூட இயலாதிருக்கு மென்பதாலே, வேலைக்குப் பொறுப்பாயிருக்க ஒரு சிறிய நிர்வாகக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

லார்சன் ஐயரும் துரைசாமிப்பிள்ளையும் 1924ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதக் கடைசியில் சென்னை சேர்ந்து, தமது வேலையைத் தொடங்கினர். மைலாப்பூரிலே லார்சன் ஐயருடைய வீட்டிலே வேலை நடந்தது. மைலாப்பூருக் கருகாமையில் பல பிராமணர் இருந்தபடியால் தமிழ்ப் பாஷையைப்பற்றிய விஷயங்களில் அவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்கலாமென்பதே லார்சன் மைலாப்பூரில் வசிக்க வந்ததற்குக் காரணமாகும். துரைசாமிப்பிள்ளை அவர் வீட்டுக்குச் சமீபமாக வசித்தாரெனச் சொல்லப்படுகிறது.

மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்

லார்சன் ஐயர் 1862ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில் டென்மார்க்கிலே பிறந்து, கொப்பனேஹன் சர்வகலாசாலையில் கல்வி பயின்று, டேனிஷ் மிஷன் சங்கத்தின் சார்பில் ஊழியம் செய்ய 1889இல் இந்தியாவுக்கு வந்தார். அக்

காலம் உலகப்பிரசித்திபெற்ற யோவான் R. மோட் (Mott) பண்டிதரின் அழைப்புக்கிணங்கி, கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்கத்தின் கீழ், மாணவர் வேலையை 1899ஆம் வருஷம் தொடக்கம் பொறுப்பேற்றுச் செய்தார். அதற்கு ஒரு ஹாஸ்டல் சென்னைச் சட்டக் கல்லூரி (Law College)க்கு முன் இருந்தது. 1910இல் பெங்களூரிலே புதிதாய் ஒரு வேத சாஸ்திரக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது, லார்சன் அழைக்கப்பட்டு, 1911இல் அதன் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

பிறதேசத்திலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்த மிஷனரிமாருக்குள் இவர் மிக மேன்மை வாய்ந்தவர் என்பது லார்சன் ஐயரை அறிந்த எல்லாருடைய அபிப்பிராயமாகும். இந்தியாவிலும், உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் நன்கறியப்பட்ட ஷெர்வுட் (Sherwood Eddy) ஐயர், 'கிறிஸ்தவ மிஷனரி இயக்கத்தின் பிரமுகர்' (Pathfinders in the World Missionary Crusade) என்ற நூலில் லார்சன் ஐயரைப்பற்றி ஒரு அதிகாரம் எழுதியிருக்கிறார். அதில் அவர் கூறுவது: 'அக்காலத்திலிருந்த எல்லா மிஷனரி மாருக்கும் அவர் ஒரு குருவும், ரிஷியுமாவார். அவர் மிஷனரி மாருக்கு மிஷனரியாக இருந்தார். எங்களெல்லாரையும் விடத் தம் இருதயத்தில் பாடுகளை அதுபவித்தவராகவும். எல்லாப் பிரச்சினைகளின் ஆழங்களையுங் கண்டு கரையேறியவராகவுங் காணப்பட்டார்; அவருடைய கிறிஸ்தவ விசுவாசம் ஒரு சிறு பிள்ளையினுடையதைப்போலச் சலபமானதாயிருந்தும், இமயமலையைப்போல் வைரமும் பருமனும் உள்ளது. அவர் பரிசுத்தவான், தத்துவஞானி, வேதசாஸ்திரி, பாஷைகள் அறிஞன். மேலேத் தேச தத்துவ சாஸ்திர சரித்திரத்தைப்பற்றி ஒருவகையான முன் அறிவித்தலுமில்லாமலே, கேட்கப்பட்டவுடனே, கையில் ஒரு காகிதக் குறிப்புமின்றி விஷயம் முழுவதையிட்டும் ஒரு கோர்வைப் பிரசங்கங்களை நாலு பாஷைகள் ஒன்றில் உடனே செய்யவல்லவர்.'

தமிழ்ப் பாஷையில் மிக நிபுணன். ஒரு முறை இவருடைய ஒரு உபநியாசத்தின்பின் ஒரு வாலிபன் இவரை நோக்கி, 'ஐயா, மிக நல்ல தமிழ் பேசுகிறீரே,' என்று சொன்னபோது,

அவர், 'பிள்ளாய், நீ எனக்கு இப்படிச் சொல்வது துணிகரமான வார்த்தை. உனக்கு எத்தனை வயது?' என்றார். '28' என்றான் வாலிபன், 'நான் 38 வருடங்களாய்த் தமிழ்ப் பேசி வருகிறேன்' என்றார் ஐயர்.

லார்சன் ஐயருக்குத் துணை மொழிபெயர்ப்பாசிரியராயிருந்த பண்டிதர் G. S. துரைசாமிப்பிள்ளை திருநெல்வேலியிலுள்ள ஓர் உயர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். திருநெல்வேலி நகரத்திலுள்ள வாழையடிக் கோயிலுக்குச் சொந்தக்காரர் இவருடைய இனத்தார். இவர் தகப்பன் பெயர் காந்திமதிபிள்ளை. இவர் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள பட்டுக்கோட்டையில் 1883ஆம் வருஷம் பிறந்து, பாளையங்கோட்டை C.M.S. உயர்தரப் பாடசாலையில் கல்வி கற்று அரங்கேறினார். பிற்பாடு தமிழ்ப் பாண்டித்திய பரீட்சைகளில் தேறி, C.M.S. உயர்தரக் கலாசாலையில் ஊழியம் செய்தார். அங்கிருந்து சென்னைக் கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்கத்தில் கடமையாற்றப் போயிருந்தார். சென்னையிலிருக்கும்பொழுதே மொழிபெயர்ப்புவேலைக்கு அழைக்கப்பட்டார். இவர் ஆக்கிய நூல்கள் பின்வருவன: 'கனவோ, நினைவோ?' (கதைப் புத்தகம்), மாணவருக்குரிய ஓர் இலக்கணம், உலக சிருட்டிப்பைப்பற்றிய அம்மானை, இவர் அநேக வருட ஆராய்ச்சியின் பின் எழுதிய 'திராவிட நாகரிகம்' என்னும் நூல் அச்சில் வெளிவரவில்லை. இவர் மரித்தது மார்ச்சு 1965இல்.

புதிய ஏற்பாட்டு வேலை

ஐயர் அவர்களும் துரைசாமிப்பிள்ளையும் காலை 8 மணிக்கு வேலை தொடங்கிப் பகல் 12 மணி வரை ஒருமித்து வேலை செய்வர். பின்னேரங்களில் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே அடுத்த நாள் வேலையை ஆயத்தஞ் செய்வர். மூலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லையும் அனுவசியமான நுட்பத்துடன் ஐயர் ஆராய்ந்தாரென்று துரைசாமிப்பிள்ளை நினைத்தார். துரைசாமிப்பிள்ளை போதிய நியாயமின்றிப் பலமுறை வேலைக்கு வரத் தவறினார் என ஐயர் எண்ணினார். மற்றப் படி இருவரும் ஐக்கியமாய் உழைத்தனர்.

ஆலோசனைக் குழுவில் வேறு சில புதிய அங்கத்தினர்
களும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். அவர்களுடைய
பெயர்களாவன:

லுத்தரன் சபை: S. தேவப்பிரசாதம் ஐயர், F. லூட்ஸ்
ஐயர்.

ஆங்கிலேய சபை: சென்னை அத்தியட்சர், N. ஞானப்பிர
காசம் ஐயர்.

தேன் இந்திய ஐக்கிய சபை: திரு. Y. G. போனெல்.

• டேனிஷ் மிஷன்: H. பேறம் (Bjerrum) ஐயர்.

வேஸ்லியன் சபை: K. முருகேசு ஐயர்.

இந்த ஆலோசனைக் குழுவுக்கு நிர்வாகக் கமிட்டியாக
L. P. லார்சன் பண்டிதர், பண்டிதர் G. S. துரைசாமிப்
பிள்ளை, N. சாமுவேல், S. G. மதுரம், J. S. சாண்ட்லர்,
C. H. மோனஹன் என்ற ஐயர்மார் நியமிக்கப்பட்டனர்.

மொழிபெயர்ப்பாசிரியருக்குள் அதிக அன்னியோன்
னியம் இருந்தபோதிலும், அவர்களுக்கும் ஆலோசனைக்
குழுவுக்கும் அதிக ஐக்கியம் இருக்கவில்லை. மொழிபெயர்ப்
பாசிரியர், எல்லாத் தமிழரும் நல்ல தமிழ் என ஏற்றுக்
கொள்ளக்கூடிய தமிழில் தமது திருப்புதல் இருக்கவேண்டு
மென முயன்றனர். ஆலோசனைக் குழுவினரோ கிறிஸ்தவர்
களல்லாதோர் தமது திருப்புதலைப்பற்றி என்ன நினைப்
பார்கள் என்பதில் தமக்கு அக்கறையில்லை யென்றும்,
மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் முந்திய திருப்புதலிலுள்ள
இழுக்குகளை நீக்குவதேயன்றி, ஒரு புதிய திருப்புதலைச்
செய்ய எத்தனிக்கலாகாதென்றும் வாதித்தனர். மொழி
பெயர்ப் பாசிரியரின் போக்கை விரும்பாத S. G. மதுரம்
ஐயர் 1925 ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதத்தில் கமிட்டியை
விட்டு நீங்கினார். இக் கிளர்ச்சியினால் லார்சன் ஐயரும்,
துரைசாமிப்பிள்ளையும் இவ்வேலையை விட்டு நீங்கித் தாங்க
ளிடுவரும் பிரத்தியேகமான இன்னொரு திருப்புதலைச்செய்ய
எண்ணங்கொண்டனர். எனினும்; மற்றோர் எல்லாரும்
தம்மை மாத்திரமே மொழிபெயர்ப்பாளராக ஏற்றுக்

கோள்வர் என்றபடியால், அவர்கள் விருப்பத்திற்கிசைய லார்சன் ஐயர் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்தார்.

1925 ஜூன் மாதத்தில் மத்தேயு சுவிசேஷமும், பின்னர் மாற்கு, யோவான் சுவிசேஷங்களும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் பரீட்சார்த்தமாய் வெளியிடப்பட்டன. பாகங்கள் வெளிவர வர, அவற்றைப்பற்றிய அதிருப்தியும் சிலரிடையே வளர்ந்து வந்தது. சென்னை வேதாகம சங்க அங்கத்தினரும், நெடுங்காலமாய்க் கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தில் பெயர்பெற்ற வருமாகிய S. பரமானந்த ஐயர், பவர் மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு திருத்தமும் தேவையில்லை யென வாதித்தார்.

சென்னைக்கும் லண்டனுக்குமிடையில் நடைபெற்ற வர்த்தமானங்கள்

புதிய ஏற்பாட்டில் நடந்த வேலையின் போக்கைப் பார்த்த சென்னைச் சங்கம் அது 1926 முடிவில் வெளிவந்து விடுமென அனுமானித்தது. புதிய ஏற்பாட்டுக்கு இரண்டரை வருடம் வரையில் சென்றால், பழைய ஏற்பாட்டுக்குத் தனித்து 5 வருடங்கள் செல்லுமென உணர்ந்து, தமது எண்ணத்தை லண்டனுக்கு அறிவித்தது. தாய்ச் சங்கம் ஆரம்பத்தில் முழு வேலைக்கும் மூன்று வருடங்களுக்கே செலவுகளுக்கு ஒழுங்கு செய்திருந்தது. சென்னை யாருடைய கேள்வி அதற்குமுன் வந்தபோது, வேலை 5 வருடங்கட்கு நடப்பதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளுக்குத் தான் பொறுப்பாயிருக்க ஆயத்தமென 1926 மார்ச்சில் தீர்மானித்தது. ஆனால் சென்னையார் கேட்டது இதுவல்ல. புதிய ஏற்பாடு முடிந்தபின் பழைய ஏற்பாட்டுக்கு மாத்திரம் 5 வருடம் வேண்டுமென்பதே அவர்கள் கேட்டதாகும்.

தகரார் இப்படியிருக்க, சென்னைச் சங்கத்தோடு 30 வருடங்களாகச் சம்பந்தப்பட்டிருந்த T. பாஸ்மூர் (Passmore) ஐயர், 1926 ஜூலையில் லண்டன் சங்கத்தைச் சந்திக்கச் சென்றார். அவர் பின்வரும் நியாயங்களை எடுத்துக் கூறினார்:—

1. புதிய திருப்புதலில் வெளியிடப்பட்ட பாகங்கள் மிக விசேஷித்தவையெனச் சென்னைச் சங்கத்தார் உணர்ந்தனர்.

2. லார்சன், துரைசாமிப்பிள்ளை என்போரின் பாண்டித் தியம் எல்லோராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
3. செய்யப்படுவது ஒரு புதிய மொழிபெயர்ப்பல்ல, பவர் ஐயரின் திருப்புதலின் திருத்தமே.
4. இதற்குமுன் தமிழில் நடந்த திருத்தங்கள் தாம் இப்போது கேட்பதைவிடக் கூடுதலான காலம் எடுத்திருக்கின்றன.
5. இந்த வேலையைச் செய்து முடித்தால், லுத்தரன் சபையாரும் ஏனைய தமிழரும் ஏகோபித்து இந்த ஒரே மொழிபெயர்ப்பை உபயோகிக்கக்கூடும். தமிழ் பேசும் மக்கள், 20,000,000 பேர் இந்தியாவில் இருக்கின்றனர்.

இவற்றையெல்லாங் கேட்டதாய்ச் சங்கத்தார் சென்னைச் சங்கத்தார் கேட்டபடி பழைய ஏற்பாட்டுக்குத் தனியே 5 வருடங்கள் கொடுத்தனர்.

மீண்டும் புதிய ஏற்பாட்டு வரலாறு

புதிய ஏற்பாட்டை வெளியிடுமுன், பிற்பாடு விவாதம் ஏற்படக்கூடிய ஒரு விஷயத்தைத் தாய்ச் சங்கத்தின்முன் மொழிபெயர்ப்புக் கமிட்டியின் சார்பாகச் சென்னைச் சங்கம் கொண்டு வந்தது. 1927ஆம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 9ஆம் தேதி லண்டனில் நடந்த கூட்டத்தில் புதிய திருப்புதலில் 'தேவன்' என்னும் பதத்தைவிட்டு, 'கடவுள்' என்னும் பதம் உபயோகிக்கப்படுகிறதேன் என்பதைச் சென்னைச் சங்கத்தாரின் கடிதம் சுட்டிக் காட்டியது.—

1. லுத்தரன் சபையார் 'தேவன்' என்னும் பதத்தை ஒரு போதும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை; 'பராபரன்' என்னும் பதத்தையே அவர்கள் எப்பொழுதும் உபயோகித்து வந்தனர். 'கடவுள்' என்னும் பதத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.
2. 'தேவன்' என்னும் சொல் சரியான மொழிபெயர்ப்பல்ல. அது 'தியோஸ்' என்ற கிரேக்க மூலபதத்தைத் தமிழில் எழுதுவதாகும்.

3. 'கடவுள்' என்பதன் கருத்து, 'நல்லவர்'; இது சுத்த தமிழ்ச் சொல். 'தேவன்' என்னும் பதம் எல்லா இந்திய மொழிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்க, 'கடவுள்' என்பது தமிழில் மாத்திரம் உள்ளது.

1927ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் புதிய ஏற்பாடு முழு வதும் முடிக்கப்பட்டுச் சென்னை வேதாகம சங்கத்தாரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டு, அடுத்த வருடம் அச்சில் வெளிவந்தது.

புதிய ஏற்பாட்டுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பு

லார்சன் ஐயருடைய சீவிய சரித்திரத்தை எழுதும் கார்ல் பின்ட்லெவ் (Carl Bindlev) என்பவர், ஐயருடைய புதிய ஏற்பாடு திருநெல்வேலியைத் தவிர ஏனைய இடங்களில் நன்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதெனக் கூறுகிறார். நடந்த தற்கு இது சொற்பமும் பொருந்தாது. கிறிஸ்தவ பிரமுகர் பலர் இதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்பது உண்மையே. ஆயினும், பொதுவாக இத்திருப்புதல் வரவேற்கப்பட வில்லை என்பதற்கையமில்லை. அக்காலத்தில் இருந்தவர்க ளெல்லாரும் இதை நன்குணர்ந்துள்ளனர். இக்காலத்திலுள்ள வர்கள் இதன் பிரதிகளைக் காணக் கஷ்டப்படுவதிலிருந்தே இத்திருப்புதலின் பிரதிகூலத்தை நாம் அனுமானித்துக் கொள்ளலாம். இப்பிரதிகூலத்திற்கு முக்கிய காரணம், திரு. Y. சாமுவேல், E. S. யேசுடியான் என்போர் இதற்கு விரோதமாய்ப் பல ஆண்டுகளாய் நடத்திவந்த போர் எனச் சொல்வது பொருந்தும். 'நல்ல சமாரியன்' என்னும் இவர்க ளுடைய மாதாந்திரச் சஞ்சிகை மிக ஊக்கமாய் இப்போரை நடத்திக்கொண்டுவந்தது.

'நல்ல சமாரியனில்' மாதாமாதம் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட நியாயங்களைத் திரட்டி 'புதிய தமிழ்த் திருப்புதலை அச்சிடா மலும் அதை உபயோகியாமலும் விடுவதற்கு ஒரு மனு' (The Revised Tamil Bible: an Appeal against Its Publication and Use) என்ற பெயரில் ஒரு ஆங்கில நூல் 1939 அளவில் வெளியிடப்பட்டது. அது திரு எட்வேட் யேசுடியான், S. G. மதுரம் ஐயர், S. பரமானந்தம் ஐயர், அருள் தங்கையா ஐயர், George S. வேதநாயகம் ஐயர் என்பவர்களால் இயற்றப்பட்டது. புதிய திருப்புதலுக்கு

விரோதமாக அதில் கூறப்பட்ட நியாயங்களைக் கீழே காட்டுகிறோம்:—

1. லார்சன் ஐயருடைய வேலை முந்திய திருப்புதலின் திருத்தமல்ல, இன்னொரு புதிய திருப்புதலாகும். 'ஐக்கிய திருப்புதலி'லுள்ள வசனங்கள், சொற்கள் முதலியன பல மாற்றப்பட்டுள்ளன, புதியவைகள் புகுத்தப்பட்டுள்ளன; பல விடப்பட்டுள்ளன.

2. ஐக்கிய திருப்புதல் 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' (Textus Receptus) என்னும் கிரேக்க வாசகத்தையும், அதிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட 1611ஆம் ஆண்டின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையும் விட்டு வழுவனில்லை. அவைகளே நம்பிக்கையான வாசகங்கள்.

3. புதிய திருப்புதல் 'வத்திக்கான் சுவடி' (Codex Vaticanus), 'சீனாய்ச் சுவடி' (Codex Sinaiticus) என்னும் மூலங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டுள்ளது. இவைகள் சிறந்த மூலங்களல்ல.

4. 'புதிய திருப்புதல்' வெஸ்ட்காட் அத்தியட்சரும் (Bishop Westcott), F. J. A. ஹோர்ட் (Hort) என்பவரும் செய்த வாசகத்தை ஆதாரமாக வைத்துச் செய்யப்பட்ட 'திருத்திய ஆங்கில திருப்புதலை' (English Revised Version)த் தழுவுகிறது. இத்திருப்புதலைப் பின்வரும் நியாயங்களால் நாம் நம்ப இயலாது:—

(அ) முன்கூறப்பட்டதுபோல அது ஆதாரமாகக்கொண்ட மூலங்கள் நம்பிக்கையானவையல்ல.

(ஆ) வெஸ்ட்காட் அத்தியட்சரும், அவரது கூட்டாளி ஹோர்ட் என்பவரும் ரோம சபைச் சார்புள்ளவர்கள்.

(இ) திருத்திய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைச் செய்த கமிட்டியில் கிறிஸ்து இரட்சகரின் தெய்வீகத்தை மறுத்த • (Unitarian) ஒருவர் அங்கத்தினராயிருந்தார்.

5. லார்சன் ஐயர் தெய்வியல் விஷயத்தில் விபரீதக் கொள்கைகள் உள்ளவர். கிறிஸ்து இரட்சகருடைய தெய்வீகத்தை மறுத்த பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரி ஐயருடன் பல

வருடங்களாய் உடன் ஆசிரியராய் இருந்தார் என்பது இதை நிரூபிக்கிறது. ஆகவே, அவருடைய கொள்கைகளைத் தாமும்கொண்டிருப்பார் என்பது வெளிப்படை.

6. புதிய திருப்புதலில் தென் இந்தியாவில் உபயோகிக்கப் படாத யாழ்ப்பாணத் தமிழ் கலந்திருக்கிறது.

7. புதிய திருப்புதலில் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களெல்லாம், கிறிஸ்துமார்க்க ஆதார சத்தியங்களில் நாம் வைக்கவேண்டிய விசுவாசத்தைக் குலைக்கின்றன. முக்கியமாக, கிறிஸ்து இரட்சகருடைய தெய்வீகத்தை இவை தாக்குகின்றன. இதற்கு அநேக உதாரணங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

ஐக்கிய திருப்புதல் எல்லாருடைய கைகளிலும் இருந்தது. அதை எல்லாரும் வாசித்திருப்பார்கள். புதிய திருப்புதல் இப்பொழுதுதான் வெளிவந்தது. ஆகையால், அதை அநேகர் வாசித்திருக்கவில்லை. ஆகவே, அதற்கு விரோதமாய்ச் சொல்லப்பட்ட எதையும் மனிதர் நம்புவது இயல்பு. அத்தியட்சர் அசரியாவும், லார்சன் ஐயரும், துரைசாமிப் பிள்ளையும் புதிய திருப்புதலுக்குச் சார்பாகப் பேசும்படி, ஒருமுறை பாளையங்கோட்டைக்குப் போனபோது, கூட்டத் துக்கு வந்திருந்தவர்களில் மிகுதியானோர் அதை வாசித்தவர்களல்லர் எனக் கண்டார்கள். அத்தியட்சர் அசரியா ஒருமுறை இலங்கைக்கு வந்தபோது, புதிய திருப்புதலை வாசிக்கமாட்டேன், தொடமாட்டேன், பார்க்கமாட்டேனென்று ஒருவர் சொன்னதை இந்நூல் ஆசிரியர் கேட்டிருக்கிறார். மனிதர் வாசித்திருக்காத எந்தப் புத்தகமும் தீமையானதென்றும், அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாதெனவும், அவர்களுக்கு இலகுவில் ரூபிக்கலாம். ஆகவே, 'நல்ல சமாரியன்' விதைத்த விதை அதிக கனி கொடுக்கக்கூடிய நிலத்தில் விழுந்தது.

குற்றச்சாட்டுகளின் ஆராய்வு

'நல்ல சமாரியன்' ஆசிரியரும் அவர் நண்பரும் காட்டிய குற்றங்களை ஆராய்வது நன்று:—

கடவுளுடைய வார்த்தை கைவிடப்பட்டதென்ற துற்றச்சாட்டு

‘ஐக்கிய திருப்புதல்’ ஒரு நல்ல மொழிபெயர்ப்பென்று சொல்வது வேறு; அதுவே கடவுளுடைய வார்த்தை, அதை எவ்வகையிலும் மாற்றக்கூடாதெனச் சொல்வது வேறு. ‘ஐக்கிய திருப்புதல்’ 1871இல்தான் செய்யப்பட்டது. அதற்குமுன் கடவுளுடைய வார்த்தையிருக்கவில்லையெனச் சொல்லவியலாது. லுத்தரன் சபையார் ஒருகாலும் ‘ஐக்கிய திருப்புதலை’ ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால் அவர்கள் கடவுளுடைய வார்த்தையை அறியவில்லையென்று சொல்ல வியலாது. ‘ஐக்கிய திருப்புதலை’ திருப்புதலென்று வாதிப் போர், பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய திருப்புதலை திருப்புதலென்றும், அதை மாற்றக்கூடாதென்றும் வாதித்தவர்களுக்கு ஐக்கிய திருப்புதலாசிரியர் சென்ற நூற்றாண்டில் எழுதிய மாறுத்தரத்தைப் படிப்பது நன்று.

• பிரதிகளைப்பற்றியும், வாசகங்களைப்பற்றியுமாகிய துற்றச்சாட்டு

முன் கூறப்பட்டபடி, அப்போஸ்தலர் எழுதிய புத்தகங்கள் அவர்களுடைய கையெழுத்தில் இப்போதில்லை. அவர்களுடைய புத்தகங்கள் பிரதிபண்ணப்பட்டன. அவைகளைப் பார்த்து வேறு பிரதிகள் எழுதப்பட்டன. இப்படியே ஒன்றையொன்று பார்த்து எழுதப்பட்ட அநேக பிரதிகளுண்டாயின. புதிய ஏற்பாட்டின் பாகங்கள் எழுதப்பட்ட 70 ‘பாப்பிறஸ்’ பிரதிகளும், தனி எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்ட 230 பிரதிகளும், தொடர்பெழுத்துக்களால் எழுதப்பட்ட 2500 பிரதிகளும் இப்போது உண்டு. திருச்சபையின் தொடக்க காலத்தில் எழுதப்பட்ட இந்தப் பிரதிகளே மூலப்பிரதிகள் எனப்படும். இவற்றினிடையே சிறு சிறு வித்தியாசங்கள் உண்டு. அச்சுயந்திரம் வருமுன் புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் ஒரு தனிப் புத்தகமாகத் தொகுக்கப்பட வில்லை; பாகம் பாகமாகத்தான் தொகுக்கப்பட்டுவந்தது. இந்த மூலப் பிரதிகளை ஆதாரமாக வைத்துப் பிற்காலங்களில் கிரேக்க புதிய ஏற்பாடு தொகுக்கப்பட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. கிரேக்க மொழியில் தொகுக்கப்பட்ட இத்தகைய புதிய ஏற்பாடு ஒரு வாசகம் (Text) எனப்படும். புதிய ஏற்பாட்டின் எந்த மொழிபெயர்ப்பும் ஏதாவதொரு கிரேக்க

வாசகத்தை ஆதாரமாகக் கொள்ளவேண்டும். அந்த வாசகம் உண்மையான வாசகமா அல்லவா என்று கண்டறிய, அது எத்தகைய மூலப் பிரதிகளைப் பார்த்து ஆக்கப்பட்டிருக்கிற தெனப் பார்ப்பார்களேயன்றி, அது எத்தனை மூலப் பிரதிகளைப் பார்த்து ஆக்கப்பட்டது என்று பார்ப்பதில்லை. மிகப் பழையதும் நம்பிக்கைக்குரியதுமான மூலப் பிரதிகளைப் பார்த்து ஆக்கப்படும் வாசகமே உண்மையான வாசகமாகும்.

நல்ல சமாரியன் சிநேகிதர், 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' (Textus Receptus) 1000 பிரதிகளைப் பார்த்து ஆக்கப்பட்டது; ஆகையால், அதுவே விசேஷித்ததென வாதிக்கிறார்கள். 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அந்த வாசகம் நல்லதென்றெண்ணப்பட்டது உண்மையே. ஆனால் 'வத்திக்கான் சுவடி', 'சீனாய்ச் சுவடி' என்பவை கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பிறகு, இவைகளே மிக நம்பிக்கைக்குரியவையென அறிஞர் உணர்ந்தனர். இவைகளிலிருந்து வெஸ்ட்காட் (Westcott) அத்தியட்சரும், ஹோர்ட் (Hort) என்றவரும் ஆயத்தம்பண்ணிய வாசகத்திலிருந்தே ஆங்கிலேய திருத்திய மொழிபெயர்ப்பின் புதிய ஏற்பாடு 1881இல் செய்யப்பட்டது. அதே மூலப் பிரதிகளிலிருந்து Dr. நெஸ்லே 1904இல் ஆயத்தப்படுத்திய கிரேக்க வாசகத்தை சமீப காலம்வரை தனது திருப்புதல்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமாகச் சர்வதேச பிரித்தானிய வேதாகம சங்கம் வைத்திருந்தது. எவை நல்ல பிரதிகள், அல்லது வாசகங்கள் என்று சீர்தூக்குவது, தமது வாழ்வை இவ்விஷயங்களில் செல்லிட்ட நிபுணர்களுடைய உரிமையாகும். ஆகவே, 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' 1000 பிரதிகளைக்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டதாயிற்றே; ஆகையால், அதை விட்டு விலகுவது பெரிய பாதகமெனச் சாதிப்பது முறையாகாது.

1881-1885இல் திருத்திய ஆங்கில திருப்புதலின் அங்கத்தினர்

வெஸ்காட் அத்தியட்சரும் அவருடைய உதவியாளரும் ரோம சபைக் கொள்கையுள்ளவர்கள்; இன்னொருவர் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை மறுத்தவர் (Unitarian) என நல்ல சமாரியன் சிநேகிதரால் சாதிக்கப்பட்டது

வெஸ்காட் அத்தியட்சர் ஆங்கிலேய திருச்சபையில் 'உயர்ந்த கொள்கைகள்' (High Church Views) உள்ளவர். வேதம் எல்லாருக்கும் உரியது. 'தாழ்ந்த கொள்கைகள்' (Low Church Views) உள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம் உரிய தென நீனைக்கலாகாது. அவர் கேம்பிரிடஜ் சர்வகலாசாலையில் பேராசிரியராயிருந்தவர், பின் அத்தியட்சரானவர். இப்பரிசுத்தவாணைப்பற்றிச் சமீப காலத்தில் அத்தியட்சர் ஸ்தேவான் நீல், புதிய ஏற்பாட்டு வியாக்கியான சரிதையென்ற தம்முடைய நூலிலே எழுதுவதை வாசிப்பது நன்று.* இவரது நான்கு மக்களும் இந்தியாவுக்குத் தேவ ஊழியம் புரிய வந்தவர்கள். இவர்களில் ஒருவர் பல வருடங்களாய் இந்தியாவிலுள்ள ஆங்கிலேய திருச்சபையின் பிரதம அத்தியட்சராயிருந்த வோஸ் வெஸ்காட் (Foss Westcott) என்பவர். ஆங்கிலேய திருத்திய மொழிபெயர்ப்பில், ஒரு பக்கமாக ரோம சபைக் கொள்கைகளுண்டு என்றும், மறு பக்கமாகக் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை மறுக்கும் மனப்பான்மை புகுந்துள்ளதென்றும் கூறுவது, ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாத கூற்றாகும். எனவே, அவர்கள் குற்றச்சாட்டு பொருந்தாது.

லார்சன் ஐயருடைய கொள்கைகள்

ஐயர் அவர்கள் பெங்களூரிலே கிங்ஸ்பெரி போதகரோடு கற்பித்து வந்ததால், கிங்ஸ்பெரி போதகரைப்போல அவரும் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை மறுக்கும் மனப்பான்மையுடையவர் எனச் சாதிக்கப்பட்டது. கிங்ஸ்பெரி போதகர் 1919ஆம் ஓடு கடைசியில் பெங்களூரை விட்டவர். அவர் அங்கிருக்குங் காலத்திலும், அதற்கு முன்னும் அவருடைய கொள்கைகளில் ஒருவரும் குற்றங் கண்டவரல்ல. பரமானந்தம், சந்தியாகோப் போதகர்மாரோடும், பின்னர் அத்தியட்சராய் வந்த V. S. அசரியாவோடும் பல இடங்களில் அவர் எழுப்புதல் பிரசங்கங்கள் செய்துவந்தார். 1920இல் மொசெப்பெத்தேமியாவுக்குப் போய் வந்த பின்னர்தான் அவர் நவீன கொள்கைகளைக்கொண்டவராகக்

* Interpretation of the New Testament, 1861-1961—Stephen Niell.

காணப்பட்டார். ஆயினும், உடன் ஆசிரியர் தப்பிதமான கொள்கைகளையுடையவராதலின், இவரும் தப்பிதமான கொள்கைகள் உடையவரென லார்சன் ஐயரைப்பற்றிச் சாதிப்பது நூதனமான ஒரு குற்றச்சாட்டு.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்

லார்சன் திருப்புதலில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் கலந்திருந்த தெனச் சொல்லப்பட்டது. 'ஐக்கிய திருப்புதலில்' யாழ்ப்பாணத் தமிழ் கலந்திருந்ததெனச் சொல்லியிருந்தால் பொருந்தும். லார்சன் திருப்புதல் ஆலோசனைக் குழுவில் K. முருகேசு ஐயர் மாத்திரமே யாழ்ப்பாணத்தவர். இவர் எத்தனை முறை இதுவிஷயமாய் இந்தியாவுக்கு வந்தாரோ தெரியாது. லார்சன் ஐயருடைய தமிழ் நடை தமக்குப் பழக்கமற்ற நல்ல தமிழ் நடையாயிருந்ததே அது யாழ்ப்பாணத் தமிழ் என்று சொல்லப்பட்டதற்குக் காரணமாகும்.

வசனங்களில் மாற்றங்கள்

லார்சன் திருப்புதல் ஐக்கிய திருப்புதலல்ல. ஆகையால், ஐக்கிய திருப்புதலிலிருந்து லார்சன் திருப்புதல் பல இடங்களில் வித்தியாசப்படுவது இயல்பு. வித்தியாசங்களைக் காணும்போது, இரண்டில் விசேஷித்தது எது என்றறிய, எது உண்மையான மூலத்தைத் தழுவி யுள்ளதென்பதைக் கொண்டே முடிவு செய்யவேண்டும். லார்சனுடைய திருப்புதல் ஈனஸ்ஸே என்பவருடைய வாசகத்தைப் பின்பற்றியது. அது முந்திய வாசகங்களிலும் திருத்தமான கிரேக்க வாசகமென்று அறிஞர் ஒத்துக்கொள்வர்.

வித்தியாசங்கள் தோன்றும்போது, அவைகளுக்கூடாகக் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகம் பெரும்பாலும் மறுதலிக்கப்படுகிறதென நல்ல சமாரியன் சிநேகிதர் வாதித்தார்கள். 'அஞ்சியவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பேய்,' என்று சொல்லுவார்கள். கிங்ஸ்பெரி போதகருடைய செல்வாக்கினால் லார்சன் ஐயர் பழுதடைந்துவிட்டார் என்றெண்ணியவர்கள், அவருடைய திருப்புதலில் எங்கும் தாங்கள் எதிர்பார்த்ததைக் காண முயன்றனர்.

லார்சன் திருப்புதலின் முகப்புத்தாளில் தோன்றிய மாற்றங்களிலும் இதை அவர்கள் கண்டார்கள். 'சத்திய வேதம்' என்று ஐக்கிய திருப்புதலில் இருந்தது. புதிய திருப்புதலில் இதற்குப் பதிலாக, 'பரிசுத்த வேதாகமம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் விபரீத கொள்கையைக் கண்டார்கள். இந்த இரு பெயர்களும் மூலத்தில் இல்லை. இவை பின் வந்தவர்களால் கொடுக்கப்பட்டவை. ஆனாலும், பெரும்பாலும் பரிசுத்த வேதம் என்று சொல்வதே எல்லாப் பாஷைகளிலும் உபயோகிக்கப்படும் முகப்பு வார்த்தைகள். தற்காலம் அச்சாகும் ஐக்கிய திருப்புதற் பிரதிகளிலும் பரிசுத்த வேதாகமம் என்றே சொல்லப்படுகிறது. 'மத்தேயு எழுதின சுவிசேஷம்' என்று ஐக்கிய திருப்புதலிலிருந்தது. 'மத்தேயு சுவிசேஷம்' என்று மாத்திரம் புதிய திருப்புதலில் இருந்தது. இது ஆக்கியோனைப்பற்றி மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் ஆட்சேபிப்பதைக் காட்டியதெனச் சாற்றப்பட்டது. மூலத்திலுள்ளது, 'மத்தேயுவின்படி' என்னும் வார்த்தைகள் மாத்திரமே.

பழைய ஏற்பாடு

இப்படி ஒரு பக்கமாகப் புதிய ஏற்பாட்டு மொழிபெயர்ப்புக்கு எதிராகப் போர் நடத்தப்பட்டுவந்தபோதும், வேதாகம சங்கத்தார் திருப்புதல் வேலையைத் தொடர்ந்து நடத்துந் தீர்மானத்தில் தளரவில்லை. லேப்சிக் லுத்தரன் மிஷனைச் சேர்ந்த R. புரோலிக் ஐயர் (R. Frolich) கமிட்டியில் சேர்க்கப்பட்டார்.

புதிய ஏற்பாடு முடிந்ததும் லார்சன் ஐயர் சுயதேசமாகிய டென்மார்க்குக்குப் போய், 1928 ஜனவரியில் திரும்பவும் சென்னைபட்டினம் வந்துசேர்ந்து, அடுத்த மாதம் துரைசாமிப்பிள்ளையுடன் பழைய ஏற்பாட்டு வேலையைத் தொடங்கினார். சென்னைபட்டினம் துரைசாமிப்பிள்ளையின் சுகத்துக்கு ஒத்துவராமற்போனதால், இருவரும் ஜூன் மாதம் மதுரைக்குச் சென்று அங்கு வேலையை நடத்தினர். அங்கிருந்தபோது லார்சன் ஐயர் ஒரு பாடசாலைப் பொறுப்பையும் ஏற்றிருந்தார். 1930 ஆம் ஆண்டு ஆங்கில அரசினர் நாட்டைவிட்டகற்றிய R. R. கைத்தான் ஐயரை லார்சன்

ஐயர் போசனத்துக்கழைத்தபடியால், பாடசாலைப் பொறுப்பை விடுமாறு அரசினரால் கட்டளை பெற்றார். மதுரை ஐயருடைய சுகத்திற்கு ஏற்றதல்லவென வைத்தியரும் ஆலோசனை கூறியபடியால், அவ்வருடமே அவர் பெங்களூருக்குச் சென்று வேலையை முடிவுவரை செய்து கொண்டிருந்தார்.

‘இத் திருப்புதலில் சில காரியங்கள் தெளிவாயும் இயல்பாயும் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், செய்யப்பட்ட திருத்தங்களினால் வேதத்துக்கு ஒரு நட்டமும் ஏற்படவில்லையென்றும் தமிழர் கூறக் கூடுமானால், நாங்கள் ஒரு திட்டமான காரியத்தைச் செய்து முடித்து, காலம் வரும்போது இன்னும் வேண்டிய மாற்றங்களுக்கு அடிக்கோலி யிருப்போம்,’ என்று லார்சன் ஐயர் கூறினார்.

திருப்புதல் கமிட்டியின் கடைசிக் கூட்டங்கள் சென்னை யில் லுத்தரன் சபைப் பிரதிநிதி புரோலிக் ஐயரது வீட்டில் 1932ஆம் ஞா அக்டோபர் 12ஆம் தேதி தொடக்கம் நவம்பர் 9ஆம் தேதி வரை நடைபெற்றது. நவம்பர் 8ஆம் தேதி லார்சன் ஐயருடைய 70ஆம் பிறந்தநாள். அதனிமித்தம் அந்நாளில் பல கொண்டாட்டங்கள் நடந்தன. சுவீடன் சபை (Church of Sweden) மிஷன் அவருக்கு அன்பளிப்பாய்க் கொடுத்த ஆயிரம் ரூபாயைப் புதிய திருப்புதல் அச்சிடுவதற்காய் வேதாகம சங்கத்தாரிடம் ஐயர் கொடுத்து விட்டார். வேலை முடிந்ததும் லார்சன் ஐயர் தம் 70ஆம் வயதில், தம் சுயதேசமாகிய டென்மார்க்கு தேசத்துக்குத் திரும்பிப்போனார். அவருடைய பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாட்டுடன் முழு வேதமாக 1936இல் வெளிவந்தது. ஐயர் அவர்களும் 1940ஆம் ஞா ஜூன் மாதம் மரணமானார்.

சில திருஷ்டாந்தங்கள்

அவருடைய திருப்புதலுள்ள சில பாகங்களைக் கீழே காண்க. இவைகளைப் பவர் திருப்புதலிலுள்ள இதே பாகங்களுடன் ஒப்பிடுவது நன்று.

யோபு 38:1-6

- (1) அப்பொழுது யெகோவா பெருங்காற்றினின்று யோபுக்குப் பதிற்பேசுவாராய்.
- (2) அறிவிலா வார்த்தைகொண்டு எனது ஆலோசனையை அந்தகாரப்படுத்தும் இவன் யார்?
- (3) புருஷரைப்போல் நீ இடைகட்டிக்கொள், நான் கேட்பவற்றை நீ அறிவித்திடுவாய்;
- (4) நான் பூமிக்கு அஸ்திபாரமிடும்போது நீ எங்கிருந்தாய்? அறிவாளியாயின் அறிவித்திடுவாய்.
- (5) அதற்கு அளவு குறித்தவர் யார்? நீ அறிவையோலும்.
அதன் மேல் அளவு நூல் போட்டவர் யார்?
- (6) தூண்பாதங்கள் நிலைபெற்றது எதன்மேலோ? அதன் கோடிக்கல்லை வைத்தவர் யார்?

சங். 1:1-3

- (1) தெய்வபயமற்றவர்களின் ஆலோசனையில் செல்லாமல் பாவிகளின் வழியிலே நில்லாமல் பரிகாசக்காரரோடு உட்காராமல்
- (2) யெகோவாவின் பிரமாணத்திலே பிரியமாகி இரவும் பகலும் அவர் பிரமாணத்தைத் தியானஞ் செய்கிற மனிதன் பாக்கியவான்.
- (3) அவன் நீர்க்காலோரம் நடப்பட்ட மரம் போன்றவன்,
அது பருவகாலத்திலே கனிதரும்,
அதன் இலை உதிராது,
அப்படியே அவன் செய்வதெல்லாம் சித்திக்கும்.

ஏசா. 55:1-3

- (1) ஓ தாகமாயிருப்போரே, எல்லாரும் தண்ணீரண்டை வாருங்கள்;
பணமில்லாதவரே, வாருங்கள், வாங்கிச் சாப்பிடுங்கள்;

வாருங்கள், பணமுமின்றி விலையுமின்றித்
திராட்சரசமும் பாலும் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்.

(2) உணவாகாத பொருளைப் பெறப் பணம் செலவிடுவா
னேன்?

உழைத்துச் சம்பாதித்ததைத் திருப்தி செய்யாப்
பொருளைப் பெறச் செலவிடுவானேன்? . . .

(3) உங்கள் செவியைச் சாய்த்து என்னிடம் வாருங்கள்.
கேளுங்கள், அப்பொழுது நீங்கள் பிழைப்பீர்கள்;
தாவீதுக்கு அருளிய நிச்சயமான கிருபை
வரங்கள் உங்களுக்குக் கிடைக்கு மென்று
உங்களோடு நித்திய உடன்படிக்கை செய்கிறேன். •

ரோமர் 8:38,39

(38) மரணமோ ஜீவனோ தெய்வ தூதரோ
துரைத்தனங்களோ, நிகழ் காரியங்களோ வருங்
காரியங்களோ வல்லமைகளோ உயர்வோ தாழ்வோ
வேறெந்தச் சிருஷ்டியானாலும் சரி,

(39) நமது ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து இயேசுவினுள்ள
கடவுளின் அன்பைவிட்டு நம்மைப் பிரிக்கமுடியா
திருக்குமென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன்.

1 கொரி. 13:1-3

(1) மனுவை பாஷைகளையும் தெய்வதூதர் பாஷைகளையும்
நான் பேசினாலும் அன்பு எனக்கு இராவிட்டால்
சத்தமீடும் வெண்கலமும் ஓசையிடும் கைத்தாளமும்
ஆய்விட்டேன்.

(2) நான் தீர்க்கதரிசன வரத்தையுடையவனும் சகல
இரகசியங்களையும் சகல அறிவையும் அறிந்தவனு
மாயினும் மலைகளைப் பேர்க்கும் சகல விசுவாச
முள்ளவனாயினும் அன்பு எனக்கு இராவிட்டால்
நான் ஒன்றுமில்லை.

(3) எனக்குள்ள யாவற்றையும் நான் அன்னதானஞ்
செய்தாலும் சுட்டெரிப்பதற்கு என் சரீரத்தை
ஒப்புக்கொடுத்தாலும் அன்பு எனக்கு இராவிட்டால்
எனக்குப் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை.

புதிய திருப்புதல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததற்குக் காரணங்கள்

லார்சன் ஐயருடைய திருப்புதல் பொதுவில் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை எவரும் அறிவர். இதற்கு நல்ல சமாரியன் பத்திரிகை எவ்வளவு பொறுப்பாயிருந்ததென்ப பார்த்தோம். அது நடத்தி வந்த போர் அதுகூலமடைந்ததற்கான காரணங்களைக் கவனிப்பது அவசியம்.

சென்ற நூற்றாண்டில் 'ஐக்கிய திருப்புதல்' வெளிவந்த போது, லுத்தரன் சபையாரைத் தவிர வேறு எவரும் ஒரே திருப்புதலைப் பிடிவாதமாகக் கடைப்பிடித்திருக்கவில்லை. சிலர் பப்ரீசியஸ் திருப்புதலையும், சிலர் இரேனியஸ் திருப்புதலையும், சிலர் பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பையும் உபயோகித்து வந்தனர். இவர்கள் எல்லாரும் 'ஐக்கிய திருப்புதல்' வந்ததும், அதையே ஏகோபித்து உபயோகிக்கத் தொடங்கினர். வருடங்கள் செல்லச் செல்ல, ஐக்கிய திருப்புதலே எல்லாரும் அறிந்த ஒரே திருப்புதலாய் வந்தது. எனவே, காலகதியில் வேறு திருப்புதல்கள் முன்னிருந்ததென்பதையும் எல்லாரும் மறந்துவிட்டனர். ஐக்கிய திருப்புதலின் வசனங்களையே அவர்கள் மனப்பாடமாய் அறிந்திருந்தனர். அதன் பாவையே அவர்கள் பாவையாய் இருந்தது.

ஆகவே, பெரும்பாலானோர் வேறொரு திருப்புதலை விரும்பவில்லை. வேதத்திற்கு வேறொரு திருப்புதல் இருக்கக்கூடும் என்பதும் பெரும்பாலானோரின் மனத்திற்குப் புலப்படவில்லை. மூலப்பிரதிகளைப்பற்றி அறிந்தோர் மத்தியிலும், நல்லதமிழை விரும்பினோர் மத்தியிலும் மாத்திரம், ஐக்கிய திருப்புதலைத் தவிர்த்து, இன்னுமொரு திருப்புதல் செய்யப் படவேண்டுமென்ற அவா இருந்தது. 'ஐக்கிய திருப்புதல்' வெளிவருமுன்னமே அதை வரவேற்க அவா இருந்தது; லார்சன் திருப்புதல் வெளிவரும்போது அப்படிப்பட்ட அவா இருக்கவில்லை.

லார்சன் ஐயருடைய திருப்புதலுக்கு விரோதமாய் இவ்வளவு மும்முரமாகப் போர் நடத்தப்படக்கூடியதற்கு, அக்காலத்திருந்த வேத சாஸ்திர அறிவுக் குறைவு மிகவும் உதவியாயிருந்தது இன்னொரு காரணமாகும். இக்காலத்

தைப் போன்று அக் காலத்தில் வேத சாஸ்திர அறிவு பரந்திருக்கவில்லை. இப்போது பெங்களுர் வேத சாஸ்திரக் கலாசாலை நிறுவப்பட்டு 56 வருடங்களாய்விட்டன. திருமறையூர், சென்னை, தரங்கம்பாடி, நாகர் கோயில் முதலிய இடங்களிலும் பல்லாண்டுகளாய் வேதசாஸ்திரம் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. 35 வருடங்களுக்கு முன் சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளும் நியாயங்களும் இக் காலம் அதிகமாய்ப் பாராட்டப்படமாட்டா.

எனினும், தப்பிதமெல்லாம் கிறிஸ்தவ சபையாரை மாத்திரம் பொறுத்ததெனச் சொல்லிவிட முடியாது:—

1. ஐக்கிய திருப்புதல் செய்யப்படும்போது பவர் ஐயர் மற்றவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை அறிய எவ்வளவு ஆவலாயிருந்தாரென்றும், யார் எந்த ஆலோசனையைக் கூறியிருந்தாலும், அதை அவர் சீர்தூக்கி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவைகளை ஏற்று, இயன்ற அளவு தமது திருப்புதல் எல்லாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்படியாக முயன்றாரென்றும் கண்டோம். லார்சன் ஐயரும் அவரது இணை மொழிபெயர்ப்பாசிரியரும் தமது வேலையை எவ்வளவு ஊக்கமாய்ச் செய்தபோதிலும், இந்த மனப்பான்மையுடன் செய்யவில்லை. தமது கமிட்டியின் அங்கீகாரத்தைப்பெற்றது உண்மையே. எனினும், அவர்களுக்கும் கமிட்டிமாருக்குங் கூட எப்பொழுதும் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்துவந்ததெனக் கண்டோம். ஆனால் பொது அபிப்பிராயத்தைப் பெறப் போதிய முயற்சி செய்யப்படவில்லை. ஐக்கிய திருப்புதல் பலருடைய வேலை; லார்சனுடைய திருப்புதல் மிகச் சிலருடைய வேலை.

2. லார்சனும் அவருடைய உடன் ஆசிரியரும் தமது வேலையை நடத்தும்போது, எல்லாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டுப்பாராட்டப்பட்ட இன்னொரு திருப்புதல் பல்லாண்டுகளாய் உபயோகத்திலிருந்து வருகிறதென்பதையும், அதன் வசனங்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் மனனம்பண்ணி அன்பாயும், அருமையாயும் பாராட்டி வருகிறார்கள் என்பதையும் போதியளவு கவனத்தில் கொள்ளவில்லை.

சென்ற நூற்றாண்டில் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு திருத்தப் பட்டபொழுது அதன் கமிட்டிமார் அவசியங் கண்டாலன்றி ஒரு மாற்றத்தையும் செய்யாது கவனமாயிருந்தனர். அவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கானோர் சம்மதித்தால் தான் எந்தத் திருத்தமும் செய்யப்படலாமென அவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டிருந்தது. அதிக அன்போடு பாராட்டப்பட்டு வந்த திருப்புதல் ஏற்கெனவே உபயோகத்திலிருந்தமையால், சரியான நியாயங்கண்டே அதிலிருந்ததை விட்டு விலகினர். இவ்வித மனப்பான்மையுடன் லார்சன் திருப்புதல் செய்யப்படவில்லை.

லார்சன் ஐயருடைய பாஷை திருத்தமாயிருக்கலாம், பிழைகள் குறைந்தனவாயிருக்கலாம். எனினும், எந்தப் புத்தகமும் ஆக்கப்படும்பொழுது அதை படிப்போரை மனத்திற்கொண்டே ஆக்கப்படவேண்டும். ஐக்கிய திருப்புதலின் இடத்தைத் தமது திருப்புதல் எடுக்கவேண்டுமெனில், அதற்கு ஜனங்களும் சம்மதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் லார்சன் திருப்புதலைச் செய்தவர்களுடைய மனத்தில் இருக்கவில்லை.

இந்த நியாயங்களைக்கொண்டு இந்த நூற்றாண்டில் ஒரு புதிய திருப்புதல் எவ்வளவு அவசியமாய் வந்துவிட்டபோதிலும், லார்சனுடைய திருப்புதல் எவ்வளவு செவ்வனே செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும், அது பொது அங்கீகாரம் பெறவில்லையென்பது ஆச்சரியத்துக் குரியதல்ல.

சீ. எச். மோனஹன்—1871-1963
(C. H. Monahan)

மோனஹன் திருப்புதல்

லார்சன் திருப்புதலை என்ன செய்யவேண்டும்?

லார்சன் ஐயருடைய திருப்புதல், சரியான காரணம் கொண்டோ, பிழையான காரணம்கொண்டோ, கிறிஸ்தவ பொதுமக்களாலே ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை யென்பது தெளிவாயிற்று. எவ்வகையான நூலை ஆக்குவதும், அந்நூலை வேறு மொழிகளில் திருப்புவதும், அத் திருப்புதல்களைப் பின்பு திருத்துவதும் ஆகிய இவை எல்லாம் மக்கள் அதை படித்தல் வேண்டுமென்னும் ஒரே நோக்கங்கொண்டுதான் செய்யப்படுகின்றன. மக்கள் படியாத புத்தகம் பயனற்றது; எனவே, அது தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதில் தவறியதாகும். லார்சன் ஐயருடைய திருப்புதலைக் கிறிஸ்தவர்கள் வாசிக்காதபடியால், அது தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றாத அவ் வகுப்புக்குரிய புத்தகமாய் வந்துவிட்டதென்பது எவருக்கும் புலப்பட்டது. இங்ஙனம் புலப்பட்டதனால், லார்சன் திருப்புதலை என்னசெய்யவேண்டுமென்ற கேள்வி எழலாயிற்று.

திரு. யேசுடியானும், நல்ல சமாரியன் ஆசிரியரும், அவர்களுடைய நண்பரும் லார்சன் திருப்புதலைப் புறம்பே விட்டு, மீண்டும் பவர் திருப்புதலுக்கே திரும்பவேண்டுமென்று கேட்டபோது, தாம் கேட்பது என்ன என்று வேண்டிய அளவு உணராதிருந்தனர். பவருடைய திருப்புதல் 'ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' (Textus Receptus) என்ற வாசகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு. இதைப் புதிய ஏற்பாட்டிற்குச் சரியான ஆதார வாசகமாக 20ஆம் நூற்றாண்டில் அறிஞர் எவரும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார். லார்சனுடைய

திருப்புதல் பொதுமக்களின் விருப்பத்தைப் பெருமளியுடைய
லாம். ஆகிலும், அது அறிஞர் எவராலும் தற்காலம்
அங்கீகரிக்கப்படும் புராதன மூலப் பிரதிகளிலிருந்து
செய்யப்பட்ட வாசகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு. பவருக்கும்
லார்சனுக்கும் உள்ள வேறுபாடு பாஷை நடைரிலும்
திருப்புதலிலும் அடங்கியிருக்கவில்லை. அவை இரண்டி-
னுடைய ஆதாரங்களிலேயே முக்கியமாகத் தங்கியிருந்தது.
ஆகவே, அறிஞரின் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியின்பின் சரியெனக்
கண்டுபிடித்த ஆதாரத்தை இவ்விஷயத்திலே தள்ளிவைத்து,
பொதுமக்கள் விருப்பத்துக்கிசைந்ததும், குறைவுள்ளது
மான ஒரு ஆதாரத்திற்கு நாம் திரும்பிப்போவது
ஏற்புடைத்தன்று.

ஆகவே, இரண்டு காரியங்கள் பிரத்தியட்சமாய் விளங்கின
லார்சனுடைய திருப்புதலைக் கைவிட்டால், அதனால்
ஏற்பட்ட ஆதாயம் இழந்துவிடப்படும். ஆனால் அது
இருந்தபடி இருக்கவிட்டாலும் ஒருவரும் அதைப்
பிரயோகிக்காத காரணம்கொண்டும், அதனால்வந்த ஆதாயம்
இழந்துவிடப்படும். ஆனதுபற்றி, அவ்வாதாயத்தைக்
காப்பாற்றுவதாகில், லார்சன் திருப்புதல் இருக்கிறவண்ணம்
இருக்கவிடாமல், அதைத் திருத்தி, அதைப் பொதுமக்கள்
ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். அப்படியே லார்ச-
னுடைய திருப்புதலைத் திருத்தவேண்டுமென்று 1939ஆம்
வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 13ஆம் தேதி, திருநெல்வேலி
அத்தியட்ச மகாகனம் ஸ்டீவான் நீல் (Stephen Neill)
சென்னை வேதாகம சங்கத்துக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்.

எப்படிப்பட்ட திருத்தம் செய்யவேண்டும்?

இவ்வேண்டுகோளை அங்கீகரித்து, வேதாகம சங்கத்தார்
செய்த தீர்மானம் யாதெனில், லார்சனுடைய திருப்புதலைத்
திருத்தும்பொழுது, கூடியளவு பவருடைய பாஷை
நடையையே உபயோகிக்கவேண்டும் என்பது. பவரில்
இருக்கும் குறைபாடுகள், இழுக்குகள் முதலியவற்றை
நீக்கலாம்; ஆகிலும், பழைய பாஷை நடையையே இயன்ற
அளவு தழுவவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இத்தகைய நோக்கமே சென்ற நூற்றாண்டில் பவர் கமிட்டியையும் ஏனியது. 100 வருடங்களுக்கு முன் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலுக்கு இருந்த மதிப்பு மிகப் பெரிது. ஆகவே, பவர் கமிட்டிமார் தமது திருப்புதலை படிக்கும் போது, ஜனங்கள் தாம் பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலையே படிக்கிறோமென உணரச் செய்யும்படி முயன்றனர். பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலை பவர் திருப்புதலுக்கு அடிப்படையாக இருந்தபடியால், இதைச் செய்வது எளிதாயிருந்தது. ஆனால் லார்சனை அடிப்படையாகக்கொண்ட திருப்புதலை படிக்கும் ஜனங்கள், தாம் பவர் திருப்புதலையே வாசிக்கிறோமென உணரச் செய்வது கஷ்டம். எனினும், இவ்விலக்கையே தமது மனத்தில் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று வேதாகம சங்கம் மோனஹன் கமிட்டிக்கு வற்புறுத்திக் கூறிற்று.

லார்சன் திருப்புதல் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று 1939இல் பிப்ரவரி மாதம் வேதாகம சங்கம் தீர்மானித்த பொழுது, மேற்கூறப்பட்ட நோக்கம் நிறைவேறும்படி, அது முதலாவதாகக்கேட்டுக்கொண்டது யாதெனில், 'யெகோவா' என்ற பதம் புதிய திருப்புதலிலே தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்பதும், அதற்குப் பதிலாக 'கர்த்தர்' அல்லது 'ஆண்டவர்' என்ற பதங்கள் உபயோகிக்கப்படவேண்டுமென்பதுமே. பப்ரீசியுஸ் 'கர்த்தர்' என்ற பதத்தை உபயோகித்திருந்தார். எப்படி 'யெகோவா' என்ற பதம் முதலில் 'பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பில்' உபயோகிக்கப்பட்டதென்றும், எப்படித் திரும்பவும் பவர் 'கர்த்தர்' என்னும் பதத்திற்குத் திரும்பிப்போனாரென்றும் கண்டோம். (ஏனையதென் இந்திய பாஷைகளில் எப்படி 'யெகோவா' என்னும் பதமே உபயோகிக்கப்படுகிறதென முன்பே கூறியுள்ளோம்.) ஆகவே, இதுவிஷயத்தில் எப்படிப்பவர் தனக்கு முன்வந்த 'பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பை' விட்டுப் பப்ரீசியுஸ் மொழிபெயர்ப்புக்குத் திரும்பினாரென்றும், எப்படி லார்சன் தமக்கு முன்வந்த பவர் திருப்புதலை விட்டுப் 'பரீட்சை மொழிபெயர்ப்புக்குத்' திரும்பினாரென்றும் கண்டோம். ஆனால் இவைகளிலிருந்த வித்தியாசம் யாதெனில், பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலும், பவருடைய திருப்புதலும் நீண்ட காலம் உலாவிய திருப்புதல்கள். பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பு

ஒருகாலும் உலாவாத திருப்புதல். ஆனதுபற்றி, முந்தியவைகளின் உபயோகம் ஜனங்களின் மனத்தில் படிந்துள்ளது; பிந்தியதின் உபயோகம் ஒருவருடைய மனத்திலும் படிந்துள்ளதுல்ல.

கடவுளுடைய நாமம் பாஷையிலுள்ள ஏனைய சொற்களைப் போன்றதல்ல, மிகவும் பயபக்தியுடன் உச்சரிக்கப்படும் நாமம். இது விஷயத்தில் ஜனங்கள் எந்த நாமத்துடன் பழக்கிக்கொள்ளுகிறார்களோ அதை அவர்கள் கைவிட மாட்டார்கள். 150 வருடங்களாய் உலாவிய ஒரு சொல்லை விட்டுவிட்டு, லார்சன் ஐயர் விரும்பியபடியால், இன்னொரு சொல்லை ஜனங்கள் உபயோகிக்கவேண்டுமென்று கேட்டது சரியன்று. இதை லார்சன் ஐயரோ, அவருடைய கமிட்டியோ உணர்ந்தார்களேபோல் தோன்றவில்லை. 1936 ஆம் வருடம் வரை அத்தியட்சர் அசிரியா கொழும்புக்கு வந்து லார்சன் திருப்புதலுக்காக ஊக்கமாய் வாதாடியபொழுது, இந்நூலாசிரியரின், 'யேகோவா' என்ற பதம் வேதத் திருப்புதலிலே உபயோகிப்பது சரியன்று; ஏனெனில், அப்படியொரு சொல் எபிரேய பாஷையில் இல்லையென்று காட்டமுயன்றபொழுது, அவர் அதைப் பரிகாசமாகப் பாராட்டிவிட்டார்.

புதிய கமிட்டி அங்கத்தினர்

புதிய ஏற்பாட்டு வேலையை நடத்தும்படி பின்வருவோர் கமிட்டியாக நியமிக்கப்பட்டனர்:—

கனம் C. H. மோனஹன், மெதடிஸ்ட் மிஷன்; டோர்னக்கல் அத்தியட்சர் V. S. அசிரியா, கனம் H. K. மோல்டன் (Moulton), திருநெல்வேலி அத்தியட்சர் மகாகனம் ஸ்தேவான் நீல் (Neill), ஆங்கிலேய திருச்சபை; கனம் H. பேறம், டேனிய லுத்தரன் மிஷன்; கனம் J. S. மாசிலாமணி, தென்னிந்திய ஐக்கிய சபை; கனம் அருள் தங்கையா, கிறிஸ்வத இலக்கிய சங்கம்; கனம் S. தேவப்பிரசாதம், தமிழ்ச் சுவிசேஷ லுத்தரன் சபை.

இவர்களைப்பற்றிச் சில விபரங்களைக்கீழே கூறுகிறோம்:—

C. H. மோனஹன்

இவர் 1869ஆம் வருடம் அயர்லாந்தின் வடபாகத்திற் பிறந்தவர். டபிளின் நகரச் சர்வகலாசாலையில் கிரேக்க, லத்தீன் பாஷைகளில் தேறி, இரண்டு பரீட்சைகளிலும் முதலாம் வகுப்பில் சித்தியடைந்தார். 1893ஆம் வருஷம் இந்தியாவிற்கு வந்து ராயப்பேட்டையிலும், கிண்டியிலும் ஊழியம் புரிந்தபின், திரள்கூட்ட சுவிசேஷ இயக்கத்தில் உழைக்க ஈக்காடு என்னுமிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். 1915ஆம் வருஷம் மெதடிஸ்து மிஷன் சென்னைக் கிளைக்கு அக்கிராசனராக நியமிக்கப்பட்டார். பவர் ஐயருடைய திருப்புதல் திருத்தப்படவேண்டுமோ என்ற பிரச்சினை எழும்பியபொழுது, அதுவிஷமமாக 1920இல் இவர் வாசித்த கட்டுரையின் பெறுபேறுகளவே புதிய திருப்புதல் வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டதென்று முன்னர் கண்டோம். திருப்புதல் வேண்டுமெனத் தீர்க்கப்பட்டபின், இவரே அதற்குப் பொறுப்பாளியாக விருக்கவேண்டுமென விரும்பப்பட்டது. ஆனால் மெதடிஸ்து மிஷன் அவரை அவ்வேலைக்கு விடுதலையாக்கிவிட இயலாதென வேதாகம சங்கத்திற்கு அறிவித்த தெனவும் கண்டோம். ஆகிலும், இவர் லார்சன் கமிட்டியில் அங்கத்தினராயிருந்து உழைத்தாரெனப் பார்த்தோம். இவர் மிஷன் வேலையில் இருந்து 1940ஆம் ஆண்டில் இளைப்பாறினார். இவர் ஒரு பிராமணனைப்போல் தமிழ்ப் பேசுவாரெனச் சொல்லப்படுகிறது. திருப்புதல் வேலை முடிய 1948இல் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று 1951ஆம் வருஷம் காலஞ் சென்றார்.

மகாகனம் V. S. அசிரியா

பல்லாண்டுகளாய் டோர்னக்கல் அத்தியட்சராயிருந்த இவர், இற்றைவரை இந்தியாவில் வசித்த சுதேச கிறிஸ்தவர் எல்லோரிலும் பெரியவரென்று பாராட்டப்படத் தகுதிவாய்ந்தவர். இவர் 1874ஆம் வருஷம் திருநெல்வேலியில் பிறந்தவர்; ஒரு குருவானவரின் மகன்; சென்னைக் கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் கல்வி பயின்றவர். பல வருடங்களுக்குப்பின் கேம்பிரிட்ச் சர்வகலாசாலையால் இவருக்கு LL.D. என்னும் கௌரவப் பட்டம் கொடுக்கப்பட்டது. 1895ஆம் வருஷம் தொடக்கம்

1905 ஆம் வருஷம் வரை கிறிஸ்தவ வாலிப சங்கத்தின் ஒரு உத்தியோகஸ்தனாக இருந்தார். அப்படியிருக்கும்போதே 1903 ஆம் வருஷம் திருநெல்வேலி மிஷனரி சங்கத்தை ஸ்தாபித்தார். அந்தச் சங்கம் தெலுங்கு நாட்டில் டோர்னக்கல் என்னும் கிராமத்தில் ஊழியம் செய்யத் தீர்மானித்தது. அந்த ஊழியத்தில் தானும் பிரவேசிக்குமாறு, 1909 ஆம் வருஷம் உதவிக் குருவாகவும், பின் குருவாகவும் அபிஷேகம் பெற்றார். ஆகிலும், அவருடைய ஊழியம் இந்தியாவில் மாத்திரம் நடந்ததல்ல. J. R. மோட் (Mott) பண்டிதர், ஜேர்வுட் எடி ஐயர் முதலியோருடன் சீன, ஜப்பான் முதலிய தேசங்களுக்குப் போய்ப் பிரசங்கம் செய்தார்; 1910 ஆம் வருஷம் எடின்பரோவில் நடந்த பெரிய சுவிசேஷ மகாநாட்டில் பங்கு பெற்றார்; 1912 ஆம் வருஷம் அத்தியட்சராக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். அவர் இந்தியாவில், வேதாகம சங்கம், கிறிஸ்தவ ஐக்கிய சங்கம் போன்ற பல சங்கங்களுக்குத் தலைவராக இருந்தார். தென்னிந்திய திருச்சபையை ஏற்படுத்திய இயக்கத்தில் தொடக்கம் தொட்டு முடிவுவரையிலும் இவர் ஒரு முக்கிய பிரமுகராக இருந்தார். அவர் டோர்னக்கல்லில் தொடங்கிய வேலையின் பெறுபேறாக அவர் மரிக்கும்பொழுது 1945 இல், டோர்னக்கல் ஆதீனத்தில் ஏறக்குறைய இரண்டு லட்சத்து முப்பதினாயிரம் கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தனர். இவர் மரித்தது 1945 ஆம் ஓவ் ஜனவரிமீ 1 ஆம் தேதி. இவர் சுவிசேஷ வேலையில் ஊக்கமுள்ளவரும் வாக்குவல்லமையுள்ளவருமானவரென்பது இந்நூல் ஆக்கியோனுக்கு ஏற்கெனவே தெரியும். ஆயினும், மோனஹன் கமிட்டியின் நடவடிக்கைப் பத்திரங்களை ஆராய்ந்தபோதே இவருடைய அறிவின் ஆழத்தையும், கலையின் நுண்ணியத்தையும் இந்நூலாக்கியோன் அறியலானார். இவருடைய ஆலோசனைகள் கமிட்டியால் பெரும்பாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

• H. K. மோல்டன்

இவர் கிரேக்க பாஷையில் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற J. H. மோல்டன் என்னும் பெரியாரின் மகன். இவர் இங்கிலாந்தில் பிறந்தவர். பாடசாலையில் இருந்தபோது,

ஆசிரியர் இவருக்கு கிரேக்க பாஷையில் ஒருமுறை 100-க்கு 99 புள்ளிகளைக் கொடுக்க, இவர், என்ன பிழையைக் கண்டு ஒரு புள்ளியைக் குறைத்தீரெனக் கேட்டாராம். இவர் கேம்பிரிட்ஜ் சர்வகலாசாலையில் கற்று, 1932ஆம் வருஷம் தொடக்கம் 1957ஆம் வருஷம் வரை பெங்களூர் வேதசாஸ்திரக் கல்லூரியில் தொண்டாற்றினார். இப்பொழுது (1966இல்) லண்டன் வேதாகம சங்கக் காரியாலயத்தில் உதவி மொழிபெயர்ப்புக் காரியதரிசியாகக் கடமையாற்றி வருகிறார். மோனஹன் மொழிபெயர்ப்பைத் திருத்தியமைக்கும் வேலையும் இப்போது ஈடுபட்டுள்ளார்.

ஸ்தேவான் நீல் (Neill)

இவர் 1900ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31ஆம் தேதி பிறந்து, 1922ஆம் வருஷம் கேம்பிரிட்ஜ் சர்வகலாசாலையில் அரங்கேறினார். அங்கே மூன்று பரீட்சைகளில் முதலாம்வகுப்பில் சித்தியடைந்தது மாத்திரமல்ல, அநேக பரிசுகளையும் பெற்றார். இந்தியாவுக்கு 1924இல் வந்து, 1939ஆம் வருஷம் திருநெல்வேலிக்கு அத்தியட்சராக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். 1944இல் திரும்பவும் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றார். இவருக்கு 20 பாஷைகள் வரையில் நன்கு தெரியும். இந்தியாவைவிட்டுச் சென்றபின், அகில உலக கிறிஸ்தவ மன்றத்திலும், பற்பல சர்வகலாசாலைகளிலும் தொண்டாற்றியிருக்கிறார். அநேக புத்தகங்களையும் ஆக்கியுள்ளார்.

H. பேறம் (Bjerrum)

இவர் டென்மார்க் தேசத்தில் பிறந்து, கொப்பனேஹன் சர்வகலாசாலையில் அரங்கேறி, இந்தியாவுக்கு 1904ஆம் வருஷம் வந்து சேர்ந்தார். வருமுன்னரே சமஸ்கிருதம் படித்திருந்தார். முதலில் சென்னையிலிருந்து தமிழ் நன்குகற்றபின், கள்ளக்குறிச்சி என்னும் இடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். 1922-24ஆம் ஆண்டுகளில் கடலூரில் உள்ள டேனிஷ் லுத்தரன் செமினாரியின் தலைவராகவிருந்தார். 1924-1929இல் பெங்களூரில் கல்வி புகட்டினார். பின்பு புதுக்கோட்டையில் சுவீடன் மிஷன் சார்பாக ஊழியம் புரிந்தார்.

லார்சன் ஐயருடைய கமிட்டியிலும் இவர் அங்கத்துவம் வகித்திருந்தார். ஹிந்தி பாஷையையும் இவர் நன்கறிந்தவர். 1946இல் டென்மார்க்குச் சென்று 1950இல் காலமானார்.

J. S. மாசிலாமணி

இவர் மதுரை ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர். இவர் 1878ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 3ஆம் தேதி பிறந்து, செரம்பூர் வேத சாஸ்திரக் கலாசாலையில் B.D. பட்டம் பெற்றவர். ஏறக்குறைய அங்கிருந்து புறப்பட்ட காலம் தொடக்கம் அநேக வருடங்களாய்ப் பசுமலையில் இருந்த செமினரியில் கல்வி கற்பித்து வந்தார். தமிழில் மிகப் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். இந்து சமயத்தை நன்கறிந்தவர். 1934ஆம் ஆண்டு 'ஹிந்து மதச் சங்கிரகம்' என்னும் நூலை ஆக்கி வெளியிட்டார். வித்துவான் கிருஷ்ணப்பிள்ளையின் 'இரட்சணிய மனோகர'த்திற்கு முகவுரை முதலியன எழுதி இருக்கிறார். லார்சன் ஐயருடைய திருப்புதல் கமிட்டியிலும் அங்கத்தினராயிருந்தவர். இவர் 1951ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ 4ஆம் தேதி மரித்தார்.

A. அருள் தங்கையா

இவர் 1902ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். திருமறையூர் வேதசாஸ்திரக் கலாசாலையில் கற்று, 1933இல் குருவாக அபிஷேகம் பெற்றவர். இவர் கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கத்தில் (C.L.S.) பணியாற்றியதுமன்றி, சென்னை வண்ணாரப்பேட்டைச் சபையில் குருவாகவு மிருந்தார். இவர் தமிழ் இலக்கியம் கற்றவர்; 'G. U. போப் என்பவரின் வாழ்க்கை வரலாறு', 'வேத சாஸ்திரத்திற்கு அணிந்துரை' என்னும் நூல்களின் ஆசிரியர். மோனஹன் கமிட்டியில் இவருடைய விசேஷ கடமை தமிழ்ப் பாஷை நடை குறித்து ஆலோசனை கூறுவதே.

S. தேவப்பிரசாதம்

இவர் 1875இல் நாகபட்டினத்தில் பிறந்தவர். 1915இல் குரு அபிஷேகம் பெற்றுப் பற்பல லுத்தரன் சபைகளில் ஊழியஞ் செய்தார். 1926இல் இரங்கூனில் தொண்டாற்றினார். இவரும் முந்திய திருப்புதல் கமிட்டியில் அங்கத்தினராயிருந்தார். இவர் 1948இல் மரித்தார்.

பொதுக் குறிப்பு

லார்சன் திருப்புதலில் ஈடுபட்டவர்களுடைய வேத சாஸ்திரக் கொள்கைகளைப்பற்றி E. S. யேசுடியானும், நல்ல சமாரியன் பத்திராதிபரும், அவர்களுடைய பல சிநேகிதரும் பலமுறை கொண்டுவந்த குற்றச்சாட்டு இம் முறை ஒருவரும் கொண்டுவர இயலாதென்பதை வேலை நடந்துகொண்டிருந்தபோது கனம் மோனஹன் ஐயர் எடுத்துக்காட்டினார். அவர் சொன்னதாவது:—

‘இத்திருப்புதலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தொடக்கம் தொடங்கி, பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவியின் பூரண வெளிப்படுத்துதல், பரிசுத்த வேதாகமத்தில் அடங்கி இருக்கிறபடியும், சபையின் விசுவாசப்பிரமாணங்களிலே கூறப்பட்டபடியும் நம்புகிறார்கள்.’

மோனஹன் கமிட்டியின் புதிய ஏற்பாடு வெளிவந்த போது, இந்தூல் ஆக்கியோனும் அதேவண்ணமாக யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள உதய தாரகை என்னும் பத்திரிகையில் தமது எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். மோனஹன் ஐயர், டோர்னக்கல் அத்தியட்சர், மோல்டன் ஐயர், நீல் அத்தியட்சர் முதலியோர் வேதத்தைப் புரட்டும்படி மாதங்களுக்கூடாகவும், வருஷங்களுக்கூடாகவும் ஆவலாய்க் கூடி முயன்றனர் என்னும் குற்றச்சாட்டை எவரும் ஏற்பது கஷ்டமாகும்.

இந்நூலாக்கியோனின் அறிக்கை

மோனஹன் திருப்புதலின் சரித்திரத்தை எழுதும் எவருக்கும் ஒரு அளவுக்கு அதிக வசதியும், ஒரு அளவுக்கு அதிக கஷ்டமும் உண்டு. வசதி யாதெனில், அதில் வேலை நடந்த முதற் சில வருடங்களில் அது செய்த வேலைபற்றிய பத்திரங்கள் எல்லாம் தப்பி வந்து நமது கைக்கெட்டியிருக்கின்றன. ஆகையால், கமிட்டிமார் தமக்கிடையே எழுதிக் கொண்ட கடிதங்கள், எழுதிவைத்த குறிப்புகள், திருப்புதலையிட்டு அக்காலப் புதினப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் முதலியன எல்லாவற்றையும் நாம் காண

லாம். கஷ்டம் யாதெனில், அக்காலம் யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்த காரணம்கொண்டு கமிட்டியின் பிந்திய வர்த்தமானங்களைப்பற்றிய ஒருவகையான பத்திரமும் இந்தியானிலுள்ள தலைமைக் காரியாலயத்திலாகிலும், லண்டனிலாகிலும் பாதுகாத்து வைக்கப்படவில்லை. திருப்புதல் முடிந்ததைக் குறித்து மாத்திரம் லண்டனில் ஒரு குறிப்புண்டு. ஆகவே, கமிட்டியின் பிந்திய வருட வரலாற்றைக் குறித்து நாம் அறியவேண்டுமானால், தற்காலம் உயிரோடிருக்கும் அதன் அங்கத்தினர்களிடம் மாத்திரம் கேட்டு அறியக்கூடும். ஆனால், வேலை நடந்து இப்போது சில வருடங்களாகிவிட்டனவாதலின், இவர்கள் பல விவரங்களை மறந்துவிடுவது இயல்பு.

புதிய ஏற்பாட்டு வேலை தொடங்குவது

கமிட்டி முதல் முறையாக 1939ஆம் வருடம் மே மாதம் கோடைக்காலனில் கூடியது. இரண்டாம் முறையாக அவ் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் கூடியது. சாதாரணமாகக் கூட்டங்கள் வருடத்துக்கு நான்கு முறை, பிப்ரவரி, மே, செப்டெம்பர், நவம்பர் மாதங்களில் நடைபெற்றன. கூட்டங்கள் ஒவ்வொரு முறையும் பத்து நாட்களுக்கு நடந்தன. மோனஹன் ஐயர் தலைமை வகித்தார். அத்தியட்சர் நீலும், கனம் அருள்தங்கையாவும் விகிதராய்க் கடமையாற்றினர். கிரேக்க ஆதாரமாக வேதாகம சங்கம் தமது மொழிபெயர்ப்பு எல்லாவற்றிற்கும் உபயோகித்து வந்த நெஸ்ட்லே (Nestle) என்பவருடைய வாசகத்தைக் கமிட்டி தழுவினது. இது வெஸ்ட்காட், ஹோர்ட் என்பவர்களுடைய வாசகம், ரிஷென்டொர்ப் என்பவருடைய வாசகம் முதலியன போன்ற அதி திறமையான வாசகம் இல்லாவிடினும், இதைப் பார்க்கும்போது அப்போஸ்தலர் அக்காலமெழுதிய அதே வார்த்தைகளை ஏறக்குறையச் சொல்லுக்குச் சொல் வாசிக்கலாமென, நீல் அத்தியட்சர் கூறியிருக்கிறார்.

ஒவ்வொரு முறையும் கூட்டங்கள் தொடங்குமுன் அங்கத்தவர் அத்தடவை கவனிக்கவிருக்கும் புத்தகங்களைப் படித்து, அவைகளின் அடிப்படை இறையியலையும், முக்கிய

புகங்களின் கருத்துக்களையும் ஆலோசித்து வருவர். கூட்டங்
களில் ஒவ்வொரு வசனமும் உரத்து வாசிக்கப்படும். நோக்க
வாசகத்தின் நிமித்தம், அல்லது பாஷை நடையின் நிமித்தம்
திருத்தங்கள் தேவையென யாரும் உணர்ந்தால், லார்சன்
திருப்புதலையும், பப்ரீசியஸ், பவர் என்பவர்களுடைய
திருப்புதல்களையும் ஒப்பிடுவர். அவைகளும் போதா
தெனில், தற்காலம் பேசப்படும் வேறுபல பாஷைகளிலுள்ள
திருப்புதல்களையும் ஆராய்வர். சுவீடிஷ், டேனிஷ்,
தெலுங்கு, கன்னடம், ஹிந்தி, மலையாளம் என்னும் பாஷை
களை அறிந்தவர்கள் கமிட்டியில் இருந்தனர். ஆனால்,
விசேஷமாக ஹிந்தி, மலையாளம், தெலுங்கு என்னும்
பாஷைகளிலுள்ள திருப்புதல்களையே கவனித்தனர். இக்
கடமையை அவ்வவ் பாஷைகளிலே தேர்ந்தவர்களாகிய
பேறம், அத்தியட்சர் நீல், அத்தியட்சர் அசிரியா என்போர்
நிறைவேற்றினர்.

கமிட்டி கடைப்பிடித்த பின்வரும் பிரமாணங்கள் கவனத்
திருகூறியவை:—

1. எந்தக் கிராமத்திலுள்ள அதிகந் தாழ்ந்த கிறிஸ்த
வனும் புதிய திருப்புதலை படித்து விளங்கக்கூடியதாயிருக்க
வேண்டும். இதன் சார்பாக மோனஹன் ஐயர் கூறியது,
16ஆம் நூற்றாண்டில், வில்லியம் திண்டேல் தமது திருப்பு
தலைச் செய்யும்போது வயலிலே உழுகிற ஒரு பையனும்
வேதத்தை வாசிக்கக் கூடியதாயிருக்கவேண்டும் என்ற
நோக்கங்கொண்டிருந்தார் என்பது. அப்படியே எங்கள்
திருப்புதலையும் எவரும் படித்து விளங்கிக்கொள்ள
வேண்டும். இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப்
பாஷை கொச்சையாயிராமல், இலகுவாயிருக்கலாமெனக்
கமிட்டி உணர்ந்தது.

2. புதிய திருப்புதல் இலகுவாயிருப்பது மாத்திரமல்ல,
கிறிஸ்தவர்கள்முன் இந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் உபயோகித்துப்
பழகிய வார்த்தைகளில் இருக்கவேண்டும். இதன் கருத்து,
நாம் முன் கவனித்தபடி லார்சன் திருப்புதலைப் பவருடைய
பாஷை நடையில் பொதிவதே.

3. லார்சன் கடவுளுடைய இடுகுறிப்பெயருக்கு உபயோகித்த 'யேகோவா' என்னும் பதத்தைத் தவிர்த்த போதும், அவர் கடவுளுடைய காரணப்பெயராக உபயோகித்த 'கடவுள்' என்னும் பதத்தையே தாமும் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். இப்பதம் இரண்டு நியாயங்களைக்கொண்டு உபயோகிக்கப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. முதலாவதாக, முழுமுதற் கடவுளுக்கு 'தேவன்' என்பதிலும், 'கடவுள்' என்பதே சரியான பதம். இரண்டாவதாக, 'தேவன்' என்னும் பதம் உபயோகிக்கப்பட்ட 'பவர்' திருப்புதலை லுத்தரன் சபையினர் ஒருகாலமும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

• கமிட்டியின் முதலாம் கூட்டத்திற்கு அத்தியட்சர் நீலும், மோல்டன் ஐயரும் வரவில்லை. 1940இல் பெப்ரவரி மாத முடியுமுன்—அதாவது வேலை தொடங்கி ஒரு வருடத்திற்குள்—நான்கு சுவிசேஷங்களும், அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் கவனிக்கப்பட்டுவிட்டன.

பத்திரிகை விவாதம்

1940ஆம் வருடத்தின் நடுப்பகுதியில் கமிட்டிக்கு இருந்த முக்கிய வேலை யாதெனில், பவர் திருப்புதலில் எவ்வகைத் திருத்தமும் செய்யப்படாதென எழும்பிக்கொண்டிருந்த கூக்குரலுக்கு மாறுத்தரம் அளிப்பதே. இக்கூக்குரலும் அதற்கு மாறுத்தரமும் 'இந்தியக் கிறிஸ்தவ தேசாபிமானி' (Indian Christian Patriot) என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையில்தான் பிரதானமாய் வெளியிடப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. திரு. யேசுடியான், Y. சாமுவேல் முதலியோர் சாதித்தது யாதெனில், 1611இன் ஆங்கிலத் திருப்புதல் பின்பற்றிய 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' (Textus Receptus) மிகவும் நம்பப்படத்தக்க வாசகம்; 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆங்கிலத் திருத்திய திருப்புதலும், லார்சன் திருப்புதலும் அதைவிட்டு விலகியது தவறு. இவர்களுக்கு இதுவிஷயத்தில் கமிட்டியின் சார்பாக மறுமொழி எழுதியவர் நீல் அத்தியட்சர். இவர் கூறியது யாதெனில், முற்கால நூல்கள் கையினால் பிரதிபண்ணப்பட்டபடியால், அவைகளுக்கிடையில் சிறிய வித்தியாசங்கள் எழும்புவது இயல்பு. பல வருடங்களுக்கு

முன் இரண்டு பகுதிகளாய் அச்சிடப்பட்ட கம்பராமாயணத்தின் பிரதிகளுக்கும், அதற்குப்பின் அச்சிடப்பட்ட பிரதிகளுக்கும் பாடல்தோறும் வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. அப்படியே புதிய ஏற்பாட்டிற்கும் நடந்துள்ளது. சமீப காலங்களில் 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' தொகுப்பதற்கு ஆதாரமாயிருந்த பிரதிகளிலும், நம்பிக்கைக்குரிய மூலப் பிரதிகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்கிப்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 'செஸ்டர் பிரயற்றி' (Chester Beatty) பத்திரங்கள் என்னும் மூலப்பிரதி பூர்வ வாசகத்தை நாம் கண்டுபிடிப்பதற்கு அதிக உதவியென்றும் காட்டினார். ஆகவே, இவைகளைவிட்டு 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசக'த்திற்குத் திரும்பிப்போக இயலாதெனவும் காட்டினார். ஓய்வுநாட் பள்ளிக்கூடப் புதினம் (Sunday School Times, U.S.A.) என்ற அமெரிக்கப் பத்திரிகையும், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகத்திற்குச் சார்பாகவும், லார்சன் திருப்புதலுக்கு விரோதமாகவும் ஒரு கட்டுரை பிரசுரித்தது. அதில் லார்சன் பண்டிதருடைய வேத சாஸ்திரக்கொள்கையைப்பற்றிக் குறை கூறப்பட்டிருந்தது. அக்கட்டுரையின் தலைப்பு 'இந்தியாவில் விபரீதக் கொள்கைக் காரரின் சதி' (Modernist Intrigue in India) என்பது.

திருப்புதலில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள்

மேற்கூறப்பட்டது திருப்புதல் கமிட்டிக்கும் அதற்குப் புறம்பே உள்ளவருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட விவாதம். ஆனால், கமிட்டிமார் தமக்குள்ளே தீர்க்கவேண்டிய பல காரியங்களிருந்தன. ஒரு பாஷையிலிருந்து வேறொரு பாஷையில் மொழிபெயர்க்கும்போது சில பொதுவான பிரச்சினைகள் எழுவதுண்டு. ஒன்று, இடுகுறிப்பெயர்களை எப்படித் திருப்பவேண்டும் என்பது. சிலதடவைகளில் அடிப்படையான காரணங்கொண்டு இவைகள் வேறு பெயர்களினால் மொழிபெயர்த்திருப்பதைக் காணலாம். ரோமான சபையினர் பேதுரு, யோவான், பவுல் என்போருடைய பெயர்களை முறையே இராயப்பர், அருளப்பர், சின்னப்பர் என்று திருப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகிலும், பொதுவாகப் பெயர்களின் முதற் பகுதியைக் கடைப்பிடித்துக்கொண்டு,

இறுதியைத் தமக்கேற்றனிதம் திருப்புகின்றனர். ஒல்லாந்தர் இலங்கையில் செய்த திருப்புதலில் தமது பாஷை முடிபுகளின்படி வேதப் பெயர்களைத் திருப்பினர்; உதாரணமாக, இயேசுஸ் கிறிஸ்துஸ், மத்தேயுவுஸ், பவுலுஸ் முதலியன பப்ரீசியுஸ் ஐயருக்குப்பின், நமது திருப்புதல்களெல்லாம் அவரையே பின்பற்றி வந்திருக்கின்றன. லார்சன் ஐயர் சில இடங்களில் சொற்ப வித்தியாசமான பெயர்களை உபயோகித்திருந்தார். இவ்வுபயோகத்தையிட்டு யாது செய்தல் வேண்டுமென்பது கமிட்டி ஆராய்ந்த ஒரு சிறிய பிரச்சினை யாகும்.

• அடுத்த சிறு பிரச்சினை வேதப்புத்தகங்களின் பெயர்களை எப்படி மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்பது. இவைகளின் பெயர்கள் வேதாகமத்தை எழுதியவர்களாலல்ல, பின்வந்தவர்களால் கொடுக்கப்பட்டவை. ஆனால், தொன்றுதொட்டு எல்லாப் பாஷைகளிலும் ஒரே கருத்துள்ள பெயர்களே வழங்கப்படுகின்றன. தமிழில் எப்பொழுதும் ஒரே புஸ்தகத்திற்கு ஒரே பெயர் வழங்கப்படவில்லை. பவர், பப்ரீசியுஸ் திருப்புதலிலிருந்தும், பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பிலிருந்தும் பெயர்களை எடுத்திருக்கிறார். ஆனால் பவர் திருப்புதலில் உள்ள பெயர்களை எல்லோருக்கும் பழக்கமானவை. இவைகளுக்குப் பதிலாக லார்சன் சில தடவைகளில் வேறு பெயர்களை உபயோகித்திருக்கிறார்; உதாரணமாகப் பழைய ஏற்பாட்டில் 'தினவர்த்தமானம்,' 'கீதகீதம்,' 'பிரலாபப் பாடல்,' புதிய ஏற்பாட்டில், வெளிப்படுத்திய விசேஷத்திற்குப் பதிலாக 'தரிசனம்'. இவைகளை என்னசெய்ய வேண்டுமென்பதையும் கமிட்டி ஆலோசிக்கவேண்டியிருந்தது.

வேறு இரண்டு பிரச்சினைகளும் இருந்தன. இவை முன் வந்தவைகளைப்போல் சில தடவைகளில் மாத்திரம் வராமல் எப்பொழுதும் எழும்பியதால், இவை சிறியன வெனச் சொல்ல இயலாது. இவையிரண்டும் தமிழ்ப் பாஷையின் விஸ்தாரத்தினால் எழும்பியவை.

இவைகளில் முதலாவது, சொற்களைத் தெரிந்தெடுப்பதைப் பற்றியது. பெரும்பாலும் ஒரு பாஷையிலிருந்து இன்னு

மோர் பாஷையில் திருப்புதல் செய்யும்போது, ஒரு பாஷையிலிருந்து திருப்பப்படவேண்டிய ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் மற்றைய பாஷையில் ஒன்றில் பொருத்தமான சொல்லிருக்கும், அல்லது இல்லாமலிருக்கலாம். தமிழில் உள்ள கஷ்டம் யாதெனில், பல தடவைகளில் ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் சமனாக ஒரு சொல் அல்லப் பல சொற்களிருக்கும். ஆகவே, எதைத் தெரிந்தெடுக்கவேண்டுமென்பது கேள்வியாகும். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் வெவ்வேறு தடவைகளில் வெவ்வேறு சொற்களை உபயோகிப்பது ஒரு வழி. உதாரணமாக, 'பொலிஸ்' என்னும் கிரேக்க பதம் 68 முறை 'ஊர்' என்றும், 21 முறை 'நகரம்' என்றும், 20 முறை 'பட்டினம்' என்றும் திருப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அப்போஸ்தலர் 12இல் ஏரோது சிங்கசனத்தில் 'அமர்ந்தானா,' 'உட்கார்ந்தானா,' 'வீற்றிருந்தானா,' என்பது மோனஹன் கமிட்டிமாருக்குப் பெரிய கேள்வியாயிருந்தது. முடிவில் அசரியா அத்தியட்சரின் ஆலோசனைப்படி, அவனை வீற்றிருக்கச் செய்தனர்.

தமிழின் விஸ்தாரத்தினால் வரும் மற்றக் கஷ்டம், ஒரே வசனத்திலேயே சொற்களுக்கு வெவ்வேறு விருதிகளை உபயோகிக்கலாம். உதாரணமாக, ஒருவன் வந்தால், 'அவன் வந்தான்' 'வந்தான்' 'வந்தெய்தினான்,' என்றெல்லாம் சொல்லலாம். 'அவர்கள் கேட்டபொழுது' என்பதை 'அவர்கள் கேட்டதும்,' 'கேட்டபோது' என்றும் சொல்லலாம். ஆகவே, கமிட்டிப் பெரியார், சொற்களின் சந்தி, விருதி, இடைநிலை, சாரியை என்பவை பற்றியதத்தம் கருத்துக்களைக் கடிதங்களின் மூலம் பரிமாறிக் கொண்டனர். உதாரணமாக, பிலிப்பு, பேதுரு, நிக்கோதேமு என்பவர்களின் பெயர் வேற்றுமையடையும்போது, 'வ' என்னும் சாரியை கூட்டப் படவேண்டுமா? ('பிலிப்பின்' என்று சொல்லவேண்டுமா, அல்லது பிலிப்புவின் என்று சொல்லவேண்டுமா?) லார்சன் சில வேளைகளில், சாரியைக் கூட்டியும் சில வேளைகளில் கூட்டாமலும் விட்டிருந்தார். அல்லது சாரியை கூட்டும் பொழுதும் எது சரியான சாரியை என்பதும் கேள்வியாயிற்று. 'இதன்', 'அதன்' என்று சொல்லவேண்டுமா, 'இதின்', 'அதின்' என்று சொல்லவேண்டுமா? பொதுவான

திருப்புதலைக் கூட்டங்களில் செய்தபின்னரும் இப்படிப்பட்ட சிறிய காரியங்களையிட்டுப் பின்னர் ஐயம் ஏற்பட்டது.

வேலை முன்னேறுவது

1940 ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதம் கோடைக்காலத்தில் கமிட்டி கூடியபொழுது இப் பிரச்சினைகளையிட்டுச் சில தீர்மானங்கள் செய்தனர். அ தி லே முக்கியமானவை: லார்சன் ஐயரைப்போல 'வெளிப்படுத்திய விசேஷத்திற்கு' 'தரிசனம்' என்று சொல்லவேண்டும்; 'மரியம்மாள்' என்று அவர் சொன்னதை விட்டு 'மரியாள்' என்று முன்னிருந்த உபயோகத்தை அநுசரிக்கவேண்டும்; பின்னும், 'மீனிதன்' என்பதை 'மனுஷன்' என்று எழுதவேண்டும்; சாதாரணமாய், 'கடவுளின் ராஜ்யம்' 'கடவுளுடைய ராஜ்யம்' என்று எழுதாமல் 'கடவுள் இராஜ்யம்' என்று எழுதவேண்டும்; 'அதைக் கேட்டு' என்று சொல்லாமல் 'அது கேட்டு' என்று சொல்ல வேண்டுமென்றும்; 'வெளிச்சம்' எங்கெங்கே கடவுளை அல்லது கிறிஸ்துவைக் குறிக்கின்றதோ, அங்கே 'ஒளி' என்று சொல்லவேண்டுமென்றும் தீர்மானித்தனர். சந்தி விஷயமாயும், குறியீடு விஷயமாயும் சில பொது தீர்மானங்களைச் செய்தனர்; அவை யாவன: எப்பொழுதும் ஒரே முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்றும், சமுசயமிருக்கும்போது பவர் ஐயருடைய திருப்புதலையே பின்பற்றவேண்டுமென்பதுவே. திட்டமாய்ச் சந்தியைப் பற்றித் தீர்மானித்தது யாதெனில், சொற்கள் பிரத்தியேகமானவை யாகில், அவைகளைப் பிரத்தியேகமாய் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்; பின் தொடருவது அச் சொல்லின் பாகமாய்ப் பாராட்டப்படக்கூடுமாகில் அது அச் சொல்லோடு ஒருமித்து எழுதப்படல்வேண்டும் (போக + வேண்டும் = போகவேண்டும்).

ஜூன் மாதக் கூட்டத்தில் மிகச் சில பொதுப் பிரமாணங் களையே கமிட்டி செய்தது. ஆனால் வசனங்களையும், சொற் களையும் எப்படி எழுதவேண்டும் என்பதையிட்டு மாதங் களுக்கிடாக, ஒருவரோடொருவர் கடிதப்போக்கு நடத்தி வந்தனர். உதாரணமாக, அசரியா அத்தியட்சர் யோவான் சவிசேஷ வசனங்களை எழுதுவதில் சில திருத்தங்களைக்

கூறினார். சில இடங்களில் கிறிஸ்து 'கடவுளின் குமாரன்' என்றும் சில இடங்களில் 'தேவ குமாரன்' என்றும் சொல்லாமல் எப்பொழுதும் 'தேவ குமாரன்' என்றே இருத்தல்வேண்டும். 4:10இல் 'ஜீவத் தண்ணீர்,' 'ஜீவ தண்ணீர்' என்றும் மாற்றப்படவேண்டுமென்றும், 6:12இல் 'தம்' என்பது 'தம்முடைய' என்றும், 8:26இல் 'நானும்' என்பது 'நான்' என்றும்; 8:52இல் 'தமது' 'தன்' என்றும், 'எபிரேய பாஷை' 'எபிரேயு பாஷை' என்றும் இருக்க வேண்டுமெனச் சொன்னார். இன்னும் வெவ்வேறு அங்கத்தவர் வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு ஆலோசனைகளைக் கூறினார்கள். மோல்டன் ஐயர் 'நிமித்தம்' என்று சொல்லுமிடங்களில் 'பொருட்டு' என்று சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார். மோனஹன் ஐயர், லார்சன் ஐயர் சொல்வதுபோல் 'மார்க்கு' என்று சொல்லாமல், பவர் சொல்வதுபோல் 'மாற்கு' என்று சொல்லவேண்டுமென்றும் கேட்டார். ரோமர் 2:19இல் 'சட்டகம்' 'சட்டம்' என்றிருக்க வேண்டுமென்று, கனம் பேறம் கேட்டார். இன்னும் இப்படி அநேக சிறிய காரியங்களையிட்டு அங்கத்தினவர்க்குள் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்துவந்தது.

ஜூன் மாதக் கமிட்டியில் ரோமருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபமும், முதலாம் இரண்டாம் கொரிந்தியரில் சில அதிகாரங்களும் கவனிக்கப்பட்டன. கூட்டங்கள் தம்மை அதிக இளைப்பாடையப் பண்ணினவென மோனஹன் ஐயர் வேதாகம சங்கக் காரியதரிசிக்கு எழுதினார். திருத்தப்பட்ட புத்தகங்கள் படிப்படியாக அச்சிடப்பட வேண்டியதால், இக்கரீலங்களில் அங்கத்தினர்களுடைய கடிதங்கள் பெரும்பாலும், அச்சடிப்பதற்குச் செய்யப்படும் திருத்தங்களைப்பற்றியே எழுதப்பட்டனவாகக் காணப்படுகின்றன. இப்படித் திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு, அசிரியா அத்தியட்சர், மோல்டன் ஐயர், கனம் பேறம் என்போரைக் கமிட்டி பொறுப்புடையோராக்கியிருந்தது. இதைப்போன்ற கேள்விகள் பல முந்திய திருப்புதல் கமிட்டிகளிலும் எழுந்திருக்குமென்பதற்கு ஐயமில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கள்ளே பரிமாறப்பட்ட கடிதங்கள் நமது பரிசோதனைக்கு எட்டவில்லை.

கமிட்டியின் அடுத்த கூட்டம் 1940ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 6ஆம் தேதி தொடங்கி 16ஆம் தேதி வரைக்கும் நடந்தது. நவம்பர் மாதம் 7ஆம் தேதி மத்தேயு சுவிசேஷமும், மாற்கு சுவிசேஷமும் அச்சகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டன. அவ்வுருடம் கமிட்டி மீண்டும் ஒரு முறை கூடிற்று. ராயப்பேட்டை சினட் மண்டபத்தில் நவம்பர் மாதம் 18ஆம் தேதி தொடக்கம் கூட்டம் நடைபெற்றது.

பழைய திருப்புதல்களைத் திருத்துவதற்கிருந்த எதிர்ப்பு இப்போது குறையத் தொடங்கிவிட்டதென்பது ஒரு அளவு வெளிப்படையாயிற்று. இதற்கு அத்தாட்சி 1941ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் தமிழ்ச் சுவிசேஷ லுத்தரன் சபையின் சினட் கமிட்டி (Synod Continuation Committee) யில் நடந்த வர்த்தமானமாகும். இக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் லார்சன் திருப்புதலுக்கு விரோதமாக ஒரு துண்டுப்பத்திரம் விடுத்திருந்த சாந்தப்பா என்பவர், பப்ரீசியுஸ் ஐயருடைய திருப்புதலைத் திருத்தும் நோக்கமாய் எவரும் தொடுவதை அதிகம் ஊக்கமாய்க் கண்டித்தார். ஆனால் அவரைத் தவிரந்த ஏனையோர் எல்லோரும் பின்வரும் தீர்மானத்தை அங்கீகரித்தனர்:—

முந்திய (லார்சன்) திருப்புதலுக்கு விரோதமாகக் கூறப்பட்ட குறைகள் எல்லாவற்றையும் கவனித்து அது திருத்தப்படுவதைக் காண்கிறோம். திருத்தங்கள் இன்னும் முடியாதபடியால் முந்திய திருப்புதலையே (லார்சனுடைய) இன்னும் மூன்று வருடங்களுக்கு நாம் உபயோகிக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்கிறோம்.

இந்தச் சிபாரிசு அந்த வருடம் மே மாதம் நடந்த சினட் மகா சபையால், ஒருவர் மாத்திரம் தமது வாக்குரிமையைச் செலுத்தாமலிருக்க, ஏனையோரால் ஏகோபித்து அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

• 1941ஆம் வருடம் பெப்ரவரி மாதம் 2ஆம் தேதி நான்கு சுவிசேஷங்களும், அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் அச்சுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. அந்த மாதம் 17ஆம் தேதி கமிட்டி திரும்பவும் ராயப்பேட்டையில் கூடியது. இக் கூட்டத்தில்

புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் முடிக்கப்பெற்றது. திருத்தம் முடிந்ததென்றபடியால் உடனே புதிய ஏற்பாடு அச்சுக்குப் போக ஆயத்தமென்பதல்ல. முன் நாம் கண்டதுபோல் கமிட்டி பொதுத் திருப்புதலை முடித்த பின்னரே திட்டமான இறுதி வாசகம் நிறைவேற்றப்படவேண்டியிருந்தது. இந் நிறைவேற்றம் மாதங்களுக்கிடாக நடந்துகொண்டிருந்தது. ஆகவே, அங்கத்தினர் பல முறையிலும் மோனஹன் ஐயருக்குத் தமது ஆலோசனைகளைத் தெரிவித்து வந்தனர்.

பழைய ஏற்பாடு

இனிப் பழைய ஏற்பாட்டின் வேலை தொடங்கவேண்டியிருந்தபடியால், எபிரேய பாஷையில் நிபுணனொருவரைத் தேடவேண்டியதாயிற்று. மோல்டன் ஐயர் புதிய ஏற்பாடு முடிந்ததும் கமிட்டியை விட்டு விலக விரும்பினார். ஆகவே, பெங்களூர் வேத சாஸ்திரக் கலாசாலை அதிபர், M. H. ஹரிசன் பண்டிதர், அவருடைய இடத்தை நிரப்ப மாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். கலாசாலையை விட்டுக் கமிட்டியின் கூட்டங்களுக்கு எப்பொழுதும் தான் வரமுடியாதென்றும், ஆனால் தானும் கனம் மார்க்கஸ் வாட் (Marcus Ward) ஐயரும் மாறி மாறி வர ஆயத்தமென்றும், தாங்கள் இருவரும் எப்பொழுதும் கூட்டங்களுக்கு முன் கூடியாலோசித்து, ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் வருகிறவர் இவருடைய ஆலோசனையுடனும் வருவாரெனவும் அறிவித்தார். இது அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

• மார்க்ஸ் ஹன்டர் ஹரிசன் (Max Hunter Harrison) பண்டிதர் அமெரிக்காவில் ஹாவட் சர்வகலாசாலையில் கல்வி கற்று, 1919ஆம் வருடம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு மிஷனரியாக வந்து யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருந்து, 1931ஆம் வருடம் பெங்களூர் வேத சாஸ்திரக் கல்லூரியைச் சேர்ந்து, 1937ஆம் வருடம் தொடக்கம் 1953ஆம் வருடம் முடியும்வரை தலைவராகவும், பின் 5 வருடங்களுக்கு ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினார். இவர் 10 பாஷைகளை அறிந்தவர். ஹாவட் சர்வகலாசாலையில் வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் ஆராய்ச்சி செய்து பண்டிதர்

பட்டம் பெற்றவர். பெங்களூரில் அவர் பழைய ஏற்பாட்டையும் தத்துவ சாஸ்திரத்தையும் படிப்பித்தவர்.

மார்க்கஸ் வாட் இங்கிலாந்தில் கேம்பிரிட்ஜ் சர்வகலாசாலையில் கல்வி கற்று, மெதடிஸ்து மிஷன் சார்பில் இந்தியாவுக்கு வந்து 1936ஆம் வருடம் தொடக்கம் 1955ஆம் வருடம் வரை பெங்களூரில் ஆசிரியராக இருந்தார். இவர் பழைய ஏற்பாட்டையும் வேத சாஸ்திரத்தையும் படிப்பித்தவர். இப்போது லண்டன் சர்வகலாசாலையோடு சம்பந்தப்பட்ட ஓர் வேத சாஸ்திரக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருக்கிறார்.

பழைய ஏற்பாட்டைக் கவனிப்பதற்கு முதற்கூட்டம் நீலகிரிமலையில் கோத்தகிரி என்னுமிடத்தில், அத்தியட்சர் அசரியாவுக்குரிய 'பஞ்சகம்' என்று சொல்லப்படும் வீட்டில் மே மாதம் 13-23 வரையுள்ள தேதிகளில் நடைபெற்றது. இக் கூட்டத்தில் சங்கீதம், நீதிமொழிகள், யோபுவின் புத்தகமாகிய மூன்றையும் திருத்தி முடிக்கலாமென எண்ணினார்கள். காரியங்களை இலகுவாகவும் கவனமாகவும் நடத்துவதற்காகப் புத்தகங்களையிட்ட பொறுப்பு ஏற்கெனவே வெவ்வேறு அங்கத்தவர்க்கிடையில் பிரிக்கப்பட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் சிற்சில புத்தகங்களுக்கு விசேஷ உத்தரவாதமுள்ளவராயிருந்தனர். நீல் அத்தியட்சர் தான் எபிரேய பாஷையில் நிபுணனல்லவென வற்புறுத்தியும், சங்கீதங்கள் அவருடைய பொறுப்பிலே விடப்பட்டது. நீதிமொழிகள் கனம் பேறத்தின் பொறுப்பில் இருந்ததாகத் தோன்றுகிறது. யோபுவின் புத்தகம் அத்தியட்சர் அசரியாவின் பொறுப்பிலிருந்தது. கூட்டங்களில் தர்க்கத்தைத் தக்கவாறு குறைக்கும்படி எபிரேய பாஷை நிபுணர் முன்னரேகூடி எழும்பக்கூடிய நுண்ணிய விஷயங்களையிட்டு ஓரளவு இணக்கத்திற்கு வரவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டனர். இப்படி அவர்கள் எப்பொழுதும் மெய்தார்களா இல்லையா என்பதை நாம் அறிவதற்கில்லை. கோத்தகிரியில் தாங்கள் மூன்று முழுப் புத்தகங்களை முடிக்கலாமெனக் கமிட்டி நினைத்தது வீணாய் முடிந்தது. சங்கீதங்களில் அரைவாசியை மாத்திரம் முடிக்கக்கூடியதாயிருந்தது.

இதற்குப் பிறகு தாம் நினைத்தபடி தீவிரமாய்ச் செல்வது கூடாதகாரியமெனக் கமிட்டிக்குப் புலப்பட்டபடியால், அடுத்த கூட்டத்திற்குக் குறைந்த இலக்கைத் தமக்குமுன் வைத்து அதில் சங்கீதங்களை முடித்து, ஆதியாகமத்தைத் தொடங்கத் தீர்மானித்தனர். பழைய ஏற்பாட்டில் முதல் சங்கீதங்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதற்குக் காரணம், புதிய ஏற்பாட்டை அச்சிடும்பொழுது சங்கீதங்களையும் அத்துடன் அச்சிடுவது பெரும்பாலும் கைக்கொள்ளப்பட்டு வரும் ஒரு வழக்கம்.

1941இல் கமிட்டிக்கு இரண்டு வேலைகளிருந்தன. முதலாவது, பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலைத் தொடர்ந்து நடத்துவது. இரண்டாவது, புதிய ஏற்பாட்டை அச்சில் வெளியிடுவது. கூட்டங்களில் பழைய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதலில் நேரம் செலவழிக்கப்பட, அக்காலம் அங்கத்தினர் தமக்கிடையில் எழுதிக்கொண்ட கடிதங்களைப் பார்க்கும் போது, கூட்டங்களுக்குப் புறம்பே முக்கிய கவனம் புதிய ஏற்பாட்டு வாசகத்தைத் திட்டமாக்குவதிலேதான் செலுத்தப்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது.

1941ஆம் வருடம் செப்டம்பர் கூட்டம் 15ஆம் தேதி தொடக்கம் பெங்களூர் வேத சாஸ்திரக் கல்லூரியில் நடந்தது. அதில் சங்கீதங்களையும், ஆதியாகமத்தில் நாலு அதி காரங்களையும் முடிக்கக்கூடியதாயிருந்தது. அடுத்த கூட்டம் நவம்பர் மீ 18—22இல் ராயப்பேட்டையில் நடந்தது. அத்தியட்சர் அசிரியா வேறு வேலைகளின் பொருட்டுக் கூட்டத்திற்கு வரவில்லை. லார்சன் ஐயர் பழைய ஏற்பாட்டை மிகவும் நன்றாகச் செய்திருக்கிறபடியால், அதில் கமிட்டி அதிக நேரம் செலவழிக்கவேண்டுமோவெனவும் கேட்டிருந்தார்.

பழைய ஏற்பாட்டிற்கு ஆதாரமான வாசகத்தைப்பற்றிப் பெரும்பாலும் ஒரு கேள்வியும் எழும்புவதில்லையென்பதை முன் கூறியிருக்கிறோம். யூதருக்குள் இற்றைவரைக்கும் ஆதாரமாயிருக்கும் ‘மாசுறெற்றிக்’ (Massoretic) வாசகத் தையே நமது திருப்புதல்கள் பின்பற்றி வந்திருக்கின்றன. இதுவே சரியான முறையென்ற போதிலும், ‘மாசுறெற்றிக்’

வாசகத்தின் கருத்தையிட்டு ஐயுறவு உண்டாகும்போது பழைய கிரேக்க, சீறியாக்கு வாசகங்களையும், 'வல்கத்தா'வையும் அத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும், கீழத்தேசப்பாஷைகளிலுள்ள திருப்புதல்களையும் அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் கவனிக்கவும், ஹரிசன் பண்டிதர் உத்தரவு கேட்டார்.

புதிய ஏற்பாடு வெளிவருவது

புதிய ஏற்பாட்டுத் திருப்புதல் அச்சுக்காயத்தப்படுத்தும் வேலை வருடம் முழுவதும் நடந்துகொண்டிருந்த படியால் மோல்டன் ஐயர் இன்னும் கமிட்டி அங்கத்தினராயிருந்தார். ஆனால் அவர் இக்காலம் செய்த சேவை அச்சகத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த புதிய ஏற்பாட்டின் முதற் பதிப்புகளை (Proofs) திருத்தம் செய்வதே. இவ்வேலை முடிவுக்குவர அவர் அளித்த உதவிக்காக வேதாகம சங்கம் அவருக்கு நன்றி கூறியது. அதில் அவர் தமது குடும்பத்தின் பரம்பரைப் பாண்டியத்தை இவ்வேலைக்குக் கொடுத்துதவியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டையும், சங்கீதங்களையும் அச்சடித்து ஒரே பிரதியாகச் சீக்கிரமாய் வெளியிடக் கமிட்டி முயன்றது. ஆனால் சங்கீதங்களை அவ்வளவு விரைவில் அடித்துமுடிக்க இயலாதென அச்சக அதிகாரிகள் தெரிவித்தனர். ஆனது பற்றிப் புதிய ஏற்பாட்டைத் தனியே அடிக்கவேண்டியிருந்தது. 1942ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 30 முதல் பெப்ரவரி மாதம் 2ஆம் தேதி மட்டும் பெங்களூரில் ஹே (Haigh) ஞாபக மண்டபத்தில், மெதடிஸ்து சபைகளின் மாகாணச் சங்கக் கூட்டங்கள் நடந்தன. அத்தருணம் அங்கத்தினர் பிரதிகளைப் பார்க்கக்கூடியதாகவும், வாங்கக்கூடியதாகவும் புத்தகத்தை வெளியிடக் கமிட்டி முயன்றது. அப்படியே பிரதிகள் பெங்களூரில் மெதடிஸ்து மகாசபைக் கூட்டங்களில் வாங்கக்கூடியதாய் வெளிவந்தன. மெதடிஸ்து மகாசபை அதைச் சபைகளுக்குச் சிபாரிசுபண்ணினது. அத்தியட்சர் அசிரியா, தாம் அதிக பாடுபட்டுத் தயாரித்த புத்தகம் வெளிவந்தபோது, அது மகா சிறப்பான திருப்புதல் என்று தீர்ப்புக்கூறினார். அத்தியட்சர் நீல், அது இந்த நூற்றாண்டு

முழுவதும் எல்லாரும் உபயோகிக்கும் வேதமாயிருக்கு
மெனக் கூறினார்.

பழைய ஏற்பாட்டு வேலை தோடர்ந்து செய்யப்படுவது

1942ஆம் வருடம் பெப்ரவரியில் ஆங்கிலேய திருச்சபை
ஆதீனங்கள் மூன்று வருடத்திற் கொருமுறை கூடும் மகா
சபை நடந்தபடியால், அசிரியா அத்தியட்சரும், நீல் அத்தி
யட்சரும் தாங்கள் கமிட்டிக் கூட்டங்களுக்கு வரவியலா தென
அறிவித்தனர். ஆனதுபற்றி வழக்கமாய் அம்மாதத்
தில் நடைபெறும் கூட்டம் நடைபெறவில்லை. இவ்வருடம்
மார்ச்சு மாதத்தில், இங்கிலாந்திலிருந்து 'உவாறன் பரோப
கார நிதி'யிலிருந்து 50 பவுண் நீல் அத்தியட்சரின் முயற்சி
யால் திருப்புதல் வேலைக்கு உதவியாகப் பெற்றுக்கொள்ளப்
பட்டது. அடுத்த கூட்டம் கோடைக்காலத்தில் ஜூன்
மாதம் 9-19இல் நடைபெற்றது. அத்தருணம் ஏசாயாவும்,
ஆமோசும் கவனிக்கப்பட்டன. செப்டம்பர் கூட்டத்தில்
நீதிமொழிகளும், யோபுவின் புத்தகமும் எடுக்கப்பட்டன.

இக்காலத்தில் யுத்தம் மும்முரமாய் நடந்துகொண்டிருந்த
படியால் கமிட்டியின் பிந்திய வர்த்தமானங்களைப்பற்றிய
பத்திரங்கள் பாதுகாக்கப்படவில்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு
கூட்டத்தைப்பற்றியும் ஒழுங்காக இனிக் கூறவியலாது.
அங்கத்தினர் எல்லாரும் எப்போதும் கூட்டங்களுக்கு வர
வில்லைபோல் தோன்றுகிறது. முந்திய வருடம் நவம்பர்
மாதக் கூட்டத்திலேயே அதையிட்டு என்ன செய்யவேண்டு
மென ஆலோசிக்கப்பட்டு, வேறு சிலரையும் சேர்த்துக்
கொள்ளக் கமிட்டி எண்ணங்கொண்டது. அவர்களில்
இருவர் 1942இல் வேலை செய்ததாகத் தோன்றுகிறது:
S. W. சவரிமுத்து, C. G. டீல் (Carl Gustav Diehl).

இவ்வருடம் எஞ்சிய பாகத்தில் 'சிறிய தீர்க்கதரிசிகள்',
(Minor Prophets), உதாரணமாக, ஓசியா, யோவேல்
முதலானோருடைய புத்தகங்கள் கவனிக்கப்பட்டன. தமது
திருத்தங்களைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர, ஆமோஸ்
தீர்க்கதரிசி புத்தகத்தின் பப்ரீசியஸ், பவர், லார்சன் என்
போரின் திருப்புதல்களையும் தம் திருப்புதலையும் அடுத்த
தடுத்தாற்போல் அச்சிட்டு வெளியிட்டனர்.

மோனஹன் திருப்புதல் நடக்கும் காலத்தில் ஒரு புதிய இயக்கம் தமிழ் நாட்டில் தொடங்கி இருந்தது. சென்ற நூற்றாண்டில் முதல் முதலாக உரைநடை சாதாரண உபயோகத்தில் வந்தபோது, அத்துடன் எப்படி வடமொழிச் சொற்கள் மிகக் கலந்திருந்ததெனக் கண்டோம். மோனஹன் கமிட்டி வேலை செய்த காலத்தில், வடமொழிச் சொற்களை விலக்கித் தனித் தமிழ்ச் சொற்களையே உபயோகிக்கவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி தமிழ் நாட்டில் சிலருக்குள் ஏற்பட்டது. அவ்வுணர்ச்சி இப்போது எப்படி வலுப்பெற்றிருக்கிறதென அறிவோம். கமிட்டியில் இவ்வியக்கத்தின் சார்பாக வாதாடியது கனம் அருள்தங்கையா அவர்கள். ஒரு அளவுக்கு நீல் அத்தியட்சரும், இவருக்கு ஆதரவாயிருந்தார். உதாரணமாக, யோவா. 19:31இல் ('பெரிய வெள்ளிக் கிழமை' என்று சொல்லப்படுவதுபோல்) 'பெரிய ஓய்வு நாள்' என்று சொல்லவேண்டுமென அருள்தங்கையா வாதாடினார். ஆனாலும் அசிரியா அத்தியட்சரும், ஏனைய தமிழ் அங்கத்தினரும் வடமொழிச் சொற்களைத் தவிர்க்க வேண்டிய அவசியமில்லையென எப்பொழுதும் நிலை நாட்டினர். இப்பொழுது 'விசேஷித்த ஓய்வுநாள்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய விவாதம் கமிட்டியில் திரும்பவும், திரும்பவும் எழும்பியது. ஆனால் வடமொழிக்குச் சார்பானவர்களே பெரும்பாலும் வெற்றி பெற்றனர். மோனஹன் ஐயர், பவர் ஐயருடைய பாஷை நடைக்குத் திரும்புவதே நன்றென வற்புறுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாட்டைப் பார்க்கிலும் மிகப் பெரிய புத்தகம். ஆகவே, அதைத் திருத்திமுடிக்க நீண்ட காலஞ்செல்லும். அத்துடன் கமிட்டியின் பிரதம அங்கத்தினர்களாகிய மோனஹன் ஐயரும், அசிரியா அத்தியட்சரும் 1944இல் முறையே தத்தம் 75ஆவது வயதுக்கும் 70ஆம் வயதுக்கும் கிட்டி வந்தனர். வேலையைத் துரிதப் படுத்தப்படவேண்டுமெனக் கமிட்டி விரும்பியும், அது விரும்பிய அளவு வேலை துரிதமாய் நடைபெறவில்லை. ஆகவே, எந்த நிகழ்ச்சி முதலில் நடைபெறுமெனத் தமக்குத் தெரியவில்லையென்று மோனஹன் ஐயர் சொல்லுவது வழக்கமாயிற்று: புத்த முடிவோ, தங்கள் திருப்புதல்

யசு - நு . அத்திகாரம் .

நன்னயிரநது கெ — கத்தகதாதக
நம்பிததை யுமயியன உநனருயநடக
கத்தகதாதக அனபுமுண — அயிருக
கவெணும .

ப . பெருநனருயசுசொன்னுயன்னருவ
நன்னயிரநதுகெ — க அந்யததகத
தாதகயானங்கதளிலிருகநிடுயெங்கு
பிதாவெ யெனர வணகதம ரிய வல
லொவெணும ஆனலநத வணகதத
தைச சொல்லுவோம் .

பெண்ணொததிலெ யிரண்டுபிள ரு
கதளயானங்கதளிலிருகநிடுயெங்கு
பிதாவெ யெனர வணகததஞ்சொல்லி
லதது — வகியதினபடி யெமரபய்
பிளரகதள கூ — ச சொல்லி யா
வெணும .

Padrenosso

யானங்கதளிலெ	ஏ உனனுடைய
ருகநிடு	ஏனாசத்யம்
னங்கதளபிதாவெ	ஏவா
னனுடையநாமம்	ஏ உன்மனதினபடி
லொரு	ஏவானவாதள
ததமாக	ஏவானததலச

செ

அ

நு . அத்திகாரம் .

ஏசெய்யுமாபபொலெ
ஏபுமியிலம்
ஏலலொரு
ஏசெய்ய
ஏ அனரன உளள
ஏனங்கதளபடி
ஏனங்கருகரு
ஏனெ உதா
ஏனங்கதள
ஏபிழைக — னதாருகரு
ஏநாங்கதள
ஏபொ உகருமாபபொலெ
ஏநியும
ஏனங்கதள
ஏபாவகத — னகரிப
ஏபொ உ
ஏனங்கதள
ஏதொ டதததுகரு
ஏனதுவாக
ஏபொ — டத
ஏனங்கருகருப
ஏபொலலொங்கு
ஏவாராமல

யசு -

யசு

பேர்த்துக்கேயர் வெளியிட்ட ஒரு நூலில் கர்த்தருடைய செபம்—1579
(The Lord's Prayer in 'Doctrina Christam' issued by the Portuguese)

சுருஷ்யகர.

கடந்தா வா கியபரபரண
மகாரேககமாயகவமனஉசாதீகமபர
மண்டலததிலிநதனபபன் தெயவமீமா
ரனுகையேசுகீலீஸததுவெனமஉலகரேட
கருடையசுவிசேழதததவினாகபபண
ணமநேதபபொஸததகதததவாசீகத
பூராநகரூபபாககியநககிடகருதோ, உவர்.
கனரீதீனமேலபுதத்யுனாசீநதீணாறுய
கவதது, தருகனாகருதீதீனுலேநபுததுதீக
கிறவெளிசேததுககீடநதுபொகாமல, உ
துககீடநகொடுககககடவாரீகனா. ஏனென
அலநாமநரகததுகரூபபொகாமலககர
மபபடிகரூபரபரணநமடு—மேலகீறுப
வததுநமகருசசேயதமகாபுதீசேயமா
உபகாரமரீதீலேவிபரீககபபடுதிது. என்ன
வெனஅலதமமேரடேஎகதெயவமாகிய
தமமுடஎனஅனகுமாரணபுவர்நமகரு
ரேடசகராகததநதநளீனுபாணபதுதானே.
தனபுததுமததுசசீனேக்ககீறுவனநேருசுசுவி
சேழததுகருசசேவகொடுபபாஅக.

ரணேன்லநமமும சூதீததாயதகபபணபி
 காசீன பொயபபோதகததுசகீடஙகோடுத
 து.பாவஞசெயது.தங்களுக்கருந்தநல்லஞ்ணத
 ஹதபபோககடிதது.தெயவநீ திகடுமகாநெ
 ரஸததராணததீனலயவரீகனபீனயனகனந
 கயநாமயணவநநதெயவகோபததுகடும்
 பீராசீனவலலமமகடுமநீததயசூ.ககீணக
 குமுளாராணபாவினாராயபீறநதோம.மண
 னுரசபெருமகடடுகூடேதமமோகனிக்
 சமுதலானதுறஞ்ணங்ககமணஹதபபீடித
 தீருககீறதுமலலாமல.யவரவருடநடக
 ஹகஎண்ணமுடியாதபாவங்களாலகஹப
 படிருககுதுசூனதுகொண்டுலோகமானது
 பொயவேதங்களவிககீறகசூராதணகன
 துரோகங்களகொலபாதகங்களகளவு
 களஹ்பராநகனசணஹடகனவஞ்சீணகன
 முதலானயககீறமங்களாலநீறறநதீருக
 குது,நருதருநதனபாவங்களுக்காததானதா
 னேபராபரணுகடுயாதொமஉததரவாதம
 பதூ

பப்ரீசியுசின் புதியேற்பாட்டு முகவுரை—1772
(Preface to the New Testament of Fabricius)

கா. அதிகாரம்.

¶ உபபாஸுமபவவதததிலபபண்ணீன
பிறசங்கம். தமமஞ்சேபம உடவா
சமஎன மதுகனமாயமற மீருக
க வேணுமென்பது

மனுஷராலேகாண பபடுவதற்கு, உவரீ
கன முனபாகஉருகனதமமதததததெயயாத
பபுகருளசசரீகனகயாயநுநுகோன, மறப
பபுபரமண்டலருகன வீருககமஉருகன பீதா
வினிடததீலஉருகருகருப்பலன்னலல,

உ ஆனபடியாலநீ தமமஞ்சேயகறபோ
து, மாயககா ஹீ தாருகன மனுஷராலேபு
ழபபடுவதற்கு, ஆலயருகன லுமவீதகன
லுஞ்சேயகீதுபபோலே, உன முனபாகரு
தான உளதவியாதே. மெயயாகவே உரு
கருகருச்சோலலுக்கேன, உவரீகனதருகன
பலணுஅடைநதுதீருது.

ந நீயோவன்லகமமஞ்சேயகறபோது,
உனதமமபுநதரங்கமாயருககமததுககாக
உனவலதுககசேயகமததத உன தேதுகக
அய்யா திருககககடவது

ச உபபொஅநுஜரங்கததீலபபாறகமஉன
பதாததாமே+வேனியரங்கமாய உனகருப
பலண அளிப்பாசீ. + லா. யச. யச

ரு நீசேபமபண்ணுகிறபோதும், மாயக
காஹரபபோலீரா தே. உதேதேன அல
தாருகனமனுஷருகருககாண பப ஆலயரு
கன லுமவீதகன முகணாகனிலுமநீன
கோணடுசேபமபண்ண விருமபுகுரீகன.
மெயயாகவே உருகருகருச்சோலலுக்கேன
உவரீகனதருகன பலணுஅடைநதுதீருது.

கா நீயோவென்லசேபமபண்ணுகிறபோ
து, உன அஹவீட்டுகருபபமவேச்தது, உன
கருவபபுடி, அநதரங்கததீலருககம உன
பீதாவநோககசேபமபண்ணு, உடபொ
அநதரங்கததீலபபாறகம உனபீதா வேனியரங்
கமாக உனகருபபலண அளிப்பாசீ.

எ நீருகன சேபமபண்ணுகிறபோதே
வேன அல, + அககயான்ககனாபபோலவிண்
வாஅஹதககன அலபபா தெயுருகோன, ஏனே
ன்லருகன வெருவசன்பபுலேதாருகன
கேடகபட்டுவோமென அநீணகககுரீகன.

+ க. ராசா. யது, உகா ... உக

அ ஆனதுகோணடு உவரீகனசாயலாயிரா
தெயுருகோன, உதேனேன அலஉருகன
பீதா

முடிவோ, அல்லது தமது சொந்த வாழ்க்கை முடிவோ. 1944ஆம் வருடம் முதற் பாகத்தில் நீல் அத்தியட்சர் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினார்; வருட முடிவில் (1-1-1945) அசிரியா அத்தியட்சரும் காலமானார்.

திருப்புதல் வேலை 1945, 1946 அளவில் முடிவுற்றது. ஆனாலும், நாம் முன் கண்டதுபோலத் திருப்புதல் முடிவதற்கும் அது அச்சேறுவதற்கும் இடையில் பல மாதங்கள் தேவை. மோனஹன் ஐயர் 1948ஆம் வருடம் சுயதேசம் திரும்பினார். புதிய வேதம் முழுவதும் 1949ஆம் வருடம் வெளிவந்தது. பழைய ஏற்பாட்டில் 1064 பக்கங்களும் புதிய ஏற்பாட்டில் 315 பக்கங்களும் இருந்தன. புத்தகம் 25 சென்டி மீட்டர் நீளமும், 15 சென்டி மீட்டர் அகலமும் கொண்டிருந்தது.

புதிய ஏற்பாட்டில் மீண்டும் கவனம்

வேதத்தைத் திருப்புகிறவர்கள் எல்லாரும் எப்பொழுதும் புதிய ஏற்பாட்டுடனேதான் தொடங்குகிறார்கள். பல தடவைகளில் அத்துடன் நின்றுவிடுவதுமுண்டு. அதற்குப் பின் பழைய ஏற்பாட்டை அவர்கள் கையெடுத்தால், முன் பெற்ற அனுபவத்தின் உதவியால் அதைப் புதிய ஏற்பாட்டிலும் திறமையாகச் செய்யக்கூடியதாயிருப்பது இயல்பு. பப்ரீசியஸ் ஐயருடைய திருப்புதலையிட்டுப் பவர் கமிட்டி இதே காரியத்தைக் கண்டதெனக் கவனித்தோம். ஆனது பற்றி, மோனஹன் திருப்புதல் முழுவதும் இரண்டாம் முறை வெளியிடப்படுமுன் புதிய ஏற்பாட்டைத் திரும்பவும் உற்றுநோக்கி, அதில் ஏதாவது திருத்தம் வேண்டுமோவென ஆலோசனை கூற ஒரு புதிய சிறு கமிட்டி ஏற்படுத்தப் பட்டது. இந்தக் கமிட்டிக்குத் தலைவராக லுத்தரன் சபையைச் சேர்ந்த C. G. டீல் (Carl Gustav Diehl) நியமிக்கப் பட்டார். ஏனைய அங்கத்தினர்: H. K. மோல்டன், W. H. குர்ட், H. E. மில்லர், D. ராஜரீகம், P. சோதிமுத்து. இவர்கள் செய்த ஒரு சில திருத்தங்களுடன் மோனஹன் திருப்புதல் திரும்பவும் 1954இல் வெளிவந்தது.

போதுக் குறிப்பு

லார்சன் மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து சில வசனங்களை முந்திய அதிகாரத்தில் கொடுத்தோம். அவைகளைத் தற்காலம் இலகுவாய் வாங்கக்கூடிய மோனஹன் திருப்புதலில் உள்ள அதே வசனங்களோடு ஒப்பிட்டால் எவ்வளவு சாமர்த்தியமாகவும், நுண்ணியமாகவும் மோனஹன் கமிட்டியார் தமது வேலையைச் செய்திருக்கிறார்களெனக் காணலாம். லார்சன் ஐயர் ஆதாரமாகக்கொண்ட அதே கிரேக்க வாசகத்தையே தாம் ஆதாரமாகக்கொண்டும், அவருடைய திருத்தமான தமிழைக் கூடியளவு பாதுகாத்தும், படிப்போர் பவருடைய 'ஐக்கிய திருப்புதலில்' இருந்து அதிக வித்தியாசமான வேறு திருப்புதலை படிக்கிறோமென உணராமலிருக்கும்படி செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மோனஹன் திருப்புதல் பழையதைத் தழுவினோரையும், புதியதை விரும்பினோரையும் திருப்திபண்ணக்கூடியதாயிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட திருப்புதலை நிறைவேற்றக்கூடியதாயிருந்ததற்குக் காரணம் பவர் கமிட்டி தனது மனத்தில் வைத்திருந்ததும், லார்சனும், துரைசாமிபிள்ளையும் தமது மனத்திலே வைத்திராததுமான நோக்கத்தைக் கடைப்பிடித்ததேயாகும். பவர் கமிட்டியின் காலத்தில், பல திருப்புதல்கள் உலாவின. ஆகவே, எல்லாரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பிரகாரம் ஒவ்வொரு வசனமும் திருப்பப் படவேண்டுமென்று அக்கமிட்டி விரும்பி, அந்த நோக்கத்துடன் உழைத்தனர். லார்சன் காலத்திலேயோ எல்லாரும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு திருப்புதல் இருந்தது. ஆகவே, பவருக்கு இருந்த அவா லார்சனுக்கு இருக்கவில்லை. நல்ல திருப்புதல் ஒன்றைச் செய்துவிட்டால், அதை எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று அவரும் அவருடைய துணை ஆசிரியரும் நினைத்தனர். ஆகவே, அவர்கள் விசேஷித்த கிரேக்க மூலத்தைத் தழுவியபோதிலும், கிறிஸ்தவ மறை நூலில் ஒரு மாசு மறையும் இருக்கக்கூடாதென்ற பிடிவாதத்துடன் உழைத்தபோதிலும், அவர்கள் திருப்புதல் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

ஆனாலும், மோனஹன் திருப்புதலுக்கு எதிரிடை ஏற்படாதது கமிட்டியின் வேலைக்கு ஒரு நற்சாட்சி மாத்திரமல்ல, கடந்த 25 வருடங்களாய்த் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் நடந்தெய்திய அறிவு வளர்ச்சிக்கும், மனநிலை மாற்றத்திற்கும் ஒரு சாட்சி. லார்சன் காலத்திலிருந்த பொதுக்கலை அறிவையும், வேத சாஸ்திர அறிவையும்விட இப்போது இவ்விஷயங்களில் உள்ள அறிவு மிகப் பெரிது ஆகவே, அக்காலத்தில் பரபரப்புண்டாக்கிய போலி நியாயங்கள் இக்காலத்தில் கிஞ்சித்தும் பாராட்டப்படமாட்டா.

லார்சனுக்கிருந்த எதிர்ப்பு மோனஹன் திருப்புதலுக்கில்லாவிடினும், முன்போலவே இன்னும் அநேகர் 'ஐக்கிய திருப்புதலையே' வாங்கி உபயோகிப்பதை நாம் காணலாம். இதற்குக் காரணம் யாதெனில், 'திருப்புதல்களுக்கிடையே உள்ள வித்தியாசங்கள் சிறியன; நாம் பழகிய திருப்புதலோடு நின்றுவிடுவது தொல்லையில்லாத அலுவல்', என்ற மனப்பான்மை.

ஆனால், வேதம் பரிசுத்தமானது; சத்திய வசனம் அடங்கியது. ஆகவே, நமக்கு விருப்பமானதையல்ல, ஆதியில் எழுதப்பட்டதையே நாம் பேணவேண்டும். நமக்கு ஒரு காரியம் பிரியமாயிருக்கிறது என்னும் காரணத்தால் அது சத்தியமாகிவிடாது. தமக்குப் பிரியமானதையே மனிதர் கடைப்பிடிப்பது சரியானால், இந்துக்கள், முகமதியர் முதலானோர், நமது வேதத்தைத் தழுவத் தேவையில்லையே! அவர்கள் தமது வேதங்களையும், கொள்கைகளையும் தொடர்ந்து தழுவி வரலாமே! 'ஐக்கிய திருப்புதல்' பல திருப்புதல்களில் ஒன்றாகும். ஆதியிலே எழுதப்பட்ட வார்த்தைகளைத் தவறாமற் காட்ட முயலுவது எதுவோ அதைத் தழுவுவதே நமது கடமையாகும்.

மோனஹன் திருப்புதல் எவ்வளவோ கவனமாகச் செய்யப்பட்டபோதிலும், அதில் ஆங்காங்குச் சில அச்சுப் பிழைகளும், வேறு வகையான பிழைகளும் காணப்படுகிற படியால், அதைத் திருத்துவதற்கென D. ராஜரீகம் ஐயரின் தலைமையில் ஒரு சிறு குழுவை வேதாகமச் சங்கம் 1961இல் அமைத்தது. அதன் வேலை முடிவடைய இன்னும் சில ஆண்டுகளாகும் எனத் தெரிகிறது.

பூமியின் கடையாந்திரங்களைப் படைத்தவரும், அதரிசனரும், தாம் ஒருவருமே ஞானமுள்ளவருமாய் அனாதி கடவுளுக்கு முன்பாக, காலையிலே முளைத்துப் பூத்து, மாலையிலே அறுப்புண்டுபோகிறவர்களாய் நாம் எம்மாத்திரம்? நம்முடைய ஞானம் எம்மாத்திரம்? நாம் எப்படி அவரை அறிவோம்? ஆகிலும், அவரை நாம் அறியா விடின், உலகத்தில் இருக்கும்போது எப்படி நாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படியலாம்? பின் எப்படி அவரிடம் போகலாம்?

• இதற்காகவே, கடவுள் நமக்கு வேதத்தைத் தந்திருக்கிறார். இது, பூர்வகாலத்தில் எழுதப்பட்ட பல புத்தகங்கள் அடங்கியுள்ளது ஆனாலும், இதை வாசிக்கும்பொழுது கடவுளைப்பற்றியும், அவருடைய தன்மையைப்பற்றியும் நாம் அறிகிறோம். வெவ்வேறு மனிதர் காலத்திற்குக் காலம் வேதத்திலேயுள்ள புத்தகங்களை எழுதியிருந்தபோதிலும், அப்புத்தகங்களிலேயுள்ள ஞானம் அவர்களுடையதல்ல, கடவுளுடையதே.

ஆகவே, வேதத்தை உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தமது தாய்ப்பாஷைகளில் வாசித்து விளங்கிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இந்த நோக்கத்திற்காக, இந்த அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கிடாக, அநேகர் அதிக காலத்தைச் செலவழித்திருக்கிறார்கள். அவ்வேதத்தைத் திருப்புவோர் வேதத்தில் சொல்லப்படுவதைத் தாமே தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்; ஏறக்குறைய ஒரு கருத்துள்ள இரண்டு சொற்களுக்கிடையில் உள்ள வித்தியாசத்தை உணர வேண்டும். ஒவ்வொரு அட்சரமும் ஏன் அப்படி இருக்கிறதென்றும், அது ஏன் வேறொரு மாதிரி இல்லை என்பதையும் ஆராய்ந்தறியவேண்டும். இவை எல்லாவற்றையும் அறிந்துணர்ந்த பிறகு வாசிப்போர் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ளும் முறையில், மிகவும் நுண்ணிய கவனத்துடன் ஒவ்வொரு வசனத்தையும் மொழிபெயர்க்கவேண்டும். இதற்கு எப்படிப்பட்ட தராதரம் தேவையென்பதை முன் கவனித்தோம்.

இப்படி வேதத்தை நமது பாஷையிலே தருவதற்கு இருநூற்றைம்பது வருடங்களாய் எவ்வளவு யதார்த்தமாயும், பிரதிஷ்டையோடும் பலர் உழைத்தனர் என்று கண்டோம். நமது வேதத்தைத் தமிழில் வாசிக்கும்பொழுதெல்லாம் எப்படி ஒவ்வொரு வசனமும், ஒவ்வொரு வேற்றுமை உருபும், சந்தி, சாரியை, இடைச்சொல்லும் இருநூற்றைம்பது வருடங்களாய் அநேகருடைய நுட்பமான பரிசோதனைக்கூடாக நமக்கு வந்திருக்கிறதெது உணரவேண்டும்.

இப்படி நாம் நமது நாட்டில் நமது வேத புத்தகத்தை படிக்கக்கூடிய வழியைக் கடவுள் ஏற்படுத்தியதற்காக நமது துதி அவருக்கே உரித்தாகுக.

அனுபந்தம் I

ரோமான் சபைத் திருப்புதல்கள்

ரோமான் சபையார் சுவிசேஷ வேலையில் எப்பொழுதும் ஜாக்கிரதையாயிருந்தும், வேதத்தை மொழிபெயர்ப்பதில் ஏன் அதிகம் முன்வருவதில்லையென்பதற்குக் காரணத்தை முன்னமே காட்டியிருக்கிறோம். ஆனால், எந்த மொழியிலாவது அவர்கள் ஒரு மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்டிருப்பார்களாயின், அதைப்பற்றி இரண்டு காரியங்கள் சொல்லலாம். முதலாவதாக, அது லத்தீன் 'வல்கத்தா' விருந்ததேயொழிய கிரேக்க மூலத்திலிருந்து செய்யப்பட்டிருக்காது. ஏனென்றால், எல்லா மொழிபெயர்ப்புக்களும் வல்கத்தாவை மூலமாக வைத்தே செய்யப்படவேண்டுமென்பது ஒரு கட்டாயப் பிரமாணமாக இருந்துவந்தது. இரண்டாவதாக, வியாக்கியானங்களும், குறிப்புரைகளும் அதில் அடங்கியிருக்கும். வில்லியம் திண்டேல் தமது ஆங்கிலத் திருப்புதலைச் செய்தபொழுது, வயலில் உழும் பையனும் வேதத்தை படித்து விளங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென ஆசைதார். ரோமான் சபையோ அப்படி ஒவ்வொருவரும் தான் நினைத்தபடி வேதத்தை படித்து விளங்கிக்கொள்வதில் அதிக மோசமுண்டு. ஆதலால், சபையே விளக்கிக் காட்ட வேண்டும் என்று எண்ணிற்று.

எப்படி ரோமான் மதக் குருமார் போர்த்துக்கேயரோடு 18 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்தார்களென்று முன்பு காட்டினோம். எப்படிப் புரோட்டஸ்தாந்து குருமார் தாம் வந்த காலமுதல் வேதாகமத்தைத் தமிழில் திருப்ப முயன்றார்களென்றும், எப்படி ரோமான் சபையினர் முதல்

முறையாக, 1857இல் புதுச்சேரியில் தமது புதிய ஏற்பாட்டை வெளியிட்டனரென்றும், பிறகு வேறொரு திருப்புதலைத் திருச்சிராப்பள்ளியில் 1890இல் வெளியிட்டனரென்றும், பழைய ஏற்பாடு 1904இல் புதுச்சேரியில் வெளியிடப்பட்டதென்றும், முழுவதுமாய்த் தூத்துக்குடியில் 1960இல் வெளியிடப்பட்டதென்றும் சொல்லப்பட்டது.

சீகன்பால்க் 18ஆம் நூற்றாண்டில் தமது திருப்புதலைச் செய்யும்போது, கடவுளுக்குச் 'சர்வேசுரன்' என்னும் பதத்தை உபயோகித்தாரெனக் கண்டோம். அவர் அதை ரோமான் சபையாரிடமிருந்தே கடன் வாங்கியிருந்தார். எப்படி ரோமான் சபையைச் சேர்ந்தவர்கள் உபயோகிக்கும் பதத்தை விட்டுவிட்டு வேறு பதம் உபயோகிக்க வேண்டுமென்ற நியாயம்கொண்டே 18ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் நம்மவர் வேறு பதம் உபயோகிக்கத் தொடங்கினார்கள் என்றும் கண்டோம். ஆகவே, ரோமான் சபையாரும் 'சருவேசுரன்' தமது பதமாய் நிலைத்துவிட்டது, இனி வேறு பதத்தைத் தாம் உபயோகிப்பது சரியல்லவென உணர்ந்தனர் போலும். இற்றைவரை அதையே அவர்கள் உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

கடந்த நூற்றாண்டில் வெளிவந்த ரோமான் சபையாருடைய திருப்புதல்களையும் நம்முடைய திருப்புதல்களையும் ஒப்பிட்டுப் போது, வேறு பல வித்தியாசங்களைக் காண்போம். முதலாவதாகப் பல பெயர்கள் நமக்குப் புதியதாய்த் தோன்றும். இராயப்பர், அருளப்பர், சின்னப்பர் ஆகியோரைப்பற்றி முன் சொல்லி இருக்கிறோம். அவைகளைத் தவிரப் பின்வரும் உதாரணங்களைக் கவனிக்கவும்: யாகப்பர் (யாக்கோபு), பிலவேந்திரம் (அந்திரேயா), எலியாசு (எலியா), இசயாஸ் (ஏசாயா). சில பெயர்களை மொழிபெயர்க்காமல் அப்படியே எழுதியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, 'ஸ்பிரித்து சாந்து' (பரிசுத்தாவி), செந்துரியன் (நூற்றுக்கதிபதி).

அநேக சாதாரண சொற்களிலும் வித்தியாசமுண்டு. இரு சார்பாருடைய திருப்புதல்களிலும், வடமொழிச் சொற்கள் அதிகம் கலந்துள்ளன. ஆகவே, ஒரு சார்பார் மற்றவர்க

ளிலே குறை சொல்வது சரியாயிராது. நமக்குப் புதிதாகத் தோன்றும் பதங்களை அவர்கள் உபயோகிக்கார்களென்று மாத்திரம் சொல்லலாம். சில உதாரணங்களைக் கவனிக்கவும்: 'சதுர்த்த பாக பதி' (காற்பங்கு தேசாதிபதி); 'இஷ்ட்ட பிரசாதம்,' 'வரப் பிரசாதம்' (கருபை); 'ஸ்தூல சரீரம்' (ஜென்ம சரீரம்); 'அசுத்த அருபி' (பசாசு); 'அர்ச்சிக்கப்பட்டவர்கள்' (பரிசுத்தவான்கள்). எனினும் நமது சொற்கள் தமிழரிடையே பெருவழக்கு எனச் சொல்லலாம். சில இடங்களில் வடமொழி உபயோகம் அவர்களுடைய திருப்புதலில் அவசியமற்றது, உதாரணமாக: இரண்டு மீன்களுக்கு, 'மச்சங்கள்'; இடத்திற்கு 'ஸ்தலம்' முதலியவை.

திருஷ்டாந்தங்கள்

திருச்சிராப்பள்ளி திருப்புதலிலிருந்து சில வசனங்களைக் கொடுக்கிறோம்:—

1 கோரி. 1:1,2

- (1) சர்வேசுரனுடைய சித்தத்தினாலே யேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய அப்போஸ்தலனாக அழைக்கப்பட்ட சின்னப்பனும் சகோதரனாகிய சொஸ்தேனும்
- (2) கொரிந்து நகரத்தில் யேசுக்கிறீஸ்து நாதரில் அர்ச்சிக்கப்பட்டவர்களும், அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாகும்படி அழைக்கப்பட்டவர்களுமாகிய சர்வேசுரனுடைய திருச்சபையாருக்கும் தாங்களும் நாமும் இருக்கிற இடமெல்லாம் நமது ஆண்டவராகிய யேசுக்கிறீஸ்துவின் நாமத்தை மன்றாடுகிறவர்களுமாகிய அனைவருக்கும் (எழுதுவதாவது).

1 கோரி. 13:1-3

- (1) மனிதருடைய பாவைகளையும், தேவ தூதருடைய பாவைகளையும் நான் பேசினாலும், என்னிடத்திலே தேவ சிநேகமில்லாவிட்டால் ஓசையிடுகிற வெண்கலம் போலவும் கிண் கிணீரென்கிற கைத்தாளம் போலவும் ஆனேன்.

(2) நான் தீர்க்கதரிசன வரத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் எல்லா இரகசியங்களையும், எல்லாக் கல்விகளையும் அறிந்தவனாயிருந்தாலும், மலைகளைப் பெயர்க்கத்தக்க எவ்வித விசுவாசத்தையுமுடையவனாயிருந்தாலும் என்னிடத்தில் தேவ சிநேகமில்லாவிட்டால் நான் ஒன்றுமில்லை.

(3) அன்றியும் என் ஆஸ்திரியர்களெல்லாவற்றையும் நான் ஏழைகளுக்குப் போஜனமாகப் பகிர்ந்தாலும் என் சரீரத்தைச் சுட்டெரிக்கும்படி கையளித்தாலும் என்னிடத்தில் தேவ சிநேகமில்லாவிட்டால் எனக்குப் பிரயோசனமொன்றுமில்லை.

2 கோரி. 13:12,13

(12) பரிசுத்த முத்தமிட்டு ஒருவருக்கொருவர் மங்களஞ் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். அர்ச்சிக்கப்பட்டவர்கள் யாவரும் உங்களுக்கு மங்களஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

(13) நம்முடைய ஆண்டவராகிய யேசு கிறிஸ்து நாதருடைய இஷ்டப்பிரசாதமும் தேவ சிநேகமும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் ஐக்கியமும் உங்கள் அனைவரோடுங்கூட இருக்கக்கடவது. —ஆமென்.

ரோமான் சபையில் சமீப காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் புதிய மனப்பான்மையை எவரும் அறிவர். அதன் பொருட்டு அநேக நூற்றாண்டுகளின் பாரம்பரியம் பல விஷயங்களிலே தளளிவிடப்படுகிறது. வேதத்தைச் சாதாரண கிறிஸ்தவர்கள் படிப்பதைக் குறித்து முன்னிருந்த பயம் ஓரளவிற்கு நீங்குகிறது. இன்னும் வியாக்கியானத்துடனேதான் தமது திருப்புதல் வெளியிடப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் உணர்ந்தபோதிலும், பொதுஜனங்கள் வேதத்தை படிப்பதற்கு இருந்த தடை குறைந்துவிட்டது. ஆகவே, பல இடங்களில் புரோட்டஸ்தாந்து கமிட்டிகளோடு வேதத் திருப்புதலில் ஒத்துழைக்க அவர்கள் ஆயத்தமாயிருக்கிறார்கள்.

மேற்கூறப்பட்ட புதிய மனப்பான்மையின் காரணமாக, 4ஆம், 5ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் ஜெரோமுடைய

(Jerome) 'வல்கத்தா' விலிருந்தே எல்லா மொழிபெயர்ப்புக்களும் செய்யப்படவேண்டுமென்றிருந்த கட்டுப்பாடு கைவிடப்பட்டு, கிரேக்க மூலத்திலிருந்து திருப்புதல் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதுமாத்திரமல்ல, 1611ஆம் வருடம் ஆங்கில திருப்புதல் பின்பற்றிய ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகத்தையல்ல, தற்காலத் திருப்புதல்கள் பின்பற்றும், பூர்வ கிரேக்க பிரதிகளைப் பின்பற்ற ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள். 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' கடவுளுடைய வார்த்தை; அதைவிட்டு விலகுகிறவர்கள் எல்லாரும் வேதப் புரட்டர் என்று 30, 40 வருடங்களுக்கு முன்னமக்குள் வாதாடியவர்கள் இப்போது இருந்தால், இப்படி ரோமான் சபையார்கள் செய்வதை மிகவும்கண்டனம் செய்வார்களென்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை.

இப்படிப்பட்ட ஒரு திருப்புதலே 1965ஆம் வருடம் தூத்துக்குடி தமிழ் இலக்கிய கழகத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட மத்தேயு சுவிசேஷம். இது பெங்களூரில் ஒரு ரோமான் வேத சாஸ்திரக் கலாசாலையில் பேராசிரியராயிருக்கும் L. லெக்ரான் சுவாமியால் முதலில் ஆக்கப்பட்டு, திருப்புதல் குழுவினருக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவினர் மிகச் சிறந்த தமிழில் மத்தேயு சுவிசேஷத்தைப் பிரசுரம் செய்திருக்கின்றனர். சில திருஷ்டாந்தங்களைக் கீழே காண்க:

மத். 2:1-4

- (1) ஏரோது அரசன் காலத்தில், யூதேயாவிலுள்ள பெத்தலேகேமில் யேசு பிறந்திருக்க, இதே? ஞானிகள் கீழ்த்திசையிலிருந்த யெருசலேமுக்கு
- (2) வந்து, 'யூதர்களின் அரசர் பிறந்திருக்கிறாரே, அவர் எங்கே? ஏனெனில், கீழ்த்திசையில் அவருடைய விண்மீனைக் கண்டு, அவரை வணங்க வந்தோம்' என்றார்கள். இதைக் கேட்டதும் ஏரோது அரசனுக்கும், அவனோடு யெருசலேம் அனைத்திற்கும் கலக்கம் உண்டாயிற்று. அவன், தலைமைக்குருக்கள், மக்களுள் மறைதூல் அறிஞர் அனைவரை

யும் கூட்டி மெசியாஸ் எங்கே பிறப்பார் என்று
விசாரித்தான்.

மத். 19:16,17

- (16) இதோ, ஒருவன் அவரிடம் வந்து ‘போதகரே,
முடிவில்லா வாழ்வு பெற நான் என்ன நன்மை
(17) செய்யவேண்டும்? என்று கேட்டான். அவரும்
அவனை நோக்கி ‘நன்மையைப்பற்றி என்னைக்
கேட்பதேன்? நல்லவர் ஒருவரே. வாழ்வு
பெற விரும்பினால் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடி’
என்றார்.

மத். 22:1-4

- (1) யேசு மீண்டும் அவர்களிடம் உவமைகளில் உரைத்த
(2) தாவது: ‘விண்ணரசு தன் மகனுக்குத் திருமணம்
(3) செய்து வைத்த அரசனுக்கு ஒப்பாகும். அவன் ஊழி
யரை அனுப்பித் திருமணத்திற்கு அழைக்கப் பெற்ற
(4) வர்களை வரச் சொன்னான். அவர்களோ வர விரும்ப
வில்லை. மீண்டும் வேறு ஊழியரை அனுப்பி, ‘இதோ!
விருந்து ஏற்பாடு செய்துள்ளேன்; காளையாரும்
கொழுத்த மிருகங்களும் அடித்து எல்லாம் ஏற்
பாடாயிற்று. திருமணத்திற்கு வாருங்கள் என்று
அழைக்கப் பெற்றவருக்குச் சொல்லுங்கள்’
என்றான்.

அனுபந்தம் II

சுயேச்சைத் திருப்புதல்

முற்காலங்களில் வேத மொழிபெயர்ப்புத் தனியாட்கள் முயற்சியாகவே இருந்தது. ஆயினும், ஒவ்வொரு பாஷையிலும், பொது அங்கீகாரம் பெற்ற திருப்புதல்கள் வெளிவந்த பின்னர், இது விஷயத்தில் தனியாள் முயற்சி நின்றபோய் விட்டது. தற்காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் சில சுயேச்சை மொழிபெயர்ப்புக்கள் உலாவுகின்றன; ஆனால் இவையெல்லாம் பெரும்பாலும் இந்த நூற்றாண்டில் வெளி வந்தவை. 1611ஆம் வருட ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் பின் இந்த நூற்றாண்டு வரை ஒருவரும் ஆங்கிலத்தில் சுயேச்சை மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய எத்தனிக்கவில்லை. 1611ஆம் வருட ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புச் சென்ற நூற்றாண்டில் திருத்தப்பட்டபொழுது, கந்தர்புரி (Canterbury) ஆதீன மகா சபை கேட்டுக்கொண்டதற்கிசைய, பல சபைப் பிரதிநிதிகளின் ஒத்துழைப்போடு, அவசியம் கண்டபொழுது மாத்திரமே திருத்தஞ் செய்யப்படவேண்டுமென்ற பிரமாணத்தையொட்டிச் செய்யப்பட்டது.

தமிழில் இந்நூல் ஆக்கியோன் அறிவுக்கடங்க ஒரு சுயேச்சை மொழிபெயர்ப்பு மாத்திரமே உண்டு. இது தஞ்சாவூர், S.P.G. யைச் சேர்ந்த N. ஞானப்பிரகாசம் ஐயரால் செய்யப்பட்டு 1922ஆம் வருடம் கல்கத்தா கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்க அச்சுக்கூடத்தில் வெளியிடப்பட்ட புதிய ஏற்பாடு. இதற்கு திரு K. T. பவுலும், H. A. பாப்பலி (Popley) ஐயரும் சாற்றுவரை எழுதியிருக்கிறார்கள். இவ் வேலைக்கென ஞானப்பிரகாசம் ஐயர் முப்பது வருடங்களைச் செலவழித்தாரெனக் கூறப்படுகிறது.

மொழிபெயர்ப்பாளர் தமது முன்னுரையில் எப்படி 1875ஆம் வருடம் தாம் வேத சாஸ்திர மாணவனாயிருந்த காலத்திலேயே பவர் மொழிபெயர்ப்பில் பல குறைகளைக் கண்டதாகவும், விஷயத்தை ஆராய ஆராய, பவர் திருப்புதல் கட்டாயம் திருத்தப்படவேண்டுமென உணர்ந்தாரெனவும் சொல்லுகிறார். தமது முகவுரையில் தாம் உபயோகித்த வியாக்கியானங்கள், திருப்புதல்கள் என்னவென்றும் தாம் திருப்பிய ஒவ்வொரு அதிகாரத்தையும் 9 முறை தொடக்கம் 15 முறைவரை திருப்பிப் பார்த்ததாகவும் சொல்லுகிறார்.

முன்று நியாயங்களைக்கொண்டு இந்தத் திருப்புதல் மொழிபெயர்ப்பாசிரியரின் பெரிய தைரியத்தைக் காட்டுகிறதென்றாம் காணக்கூடும். முதலாவதாக, இவ்விஷயத்தை தன்னந்தனியனாக மேற்கொண்டதே. முற்காலங்களில் இப்படியே ஜெரோம், திண்டேல், மார்ட்டின் லுத்தர் முதலியோர் மேற்கொண்டது உண்மையே. ஆனால் முற்காலங்களில் கிரேக்க பாஷை அறிந்தவர்கள் அநேகரில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட வேலையைப்பற்றிக் குறைகூற அநேகரில்லை. இந்த நூற்றாண்டில் ஒவ்வொரு திருப்புதலையும் நுட்பமாய் ஆராய்வதற்கு அநேகர் உள்ளனர். மிகப் பெரிய அறிஞர் சேர்ந்த கமிட்டிகள் செய்த திருப்புதல்களையே கீறிக் கிழிக்கப் பலர் ஆயத்தமாயிருக்கும் காலத்தில் தன்னந்தனியே ஒருவர் இவ்வேலையை முப்பது வருடங்களாய் விடாப்பிடியாய்ச் செய்தது அதிக வியப்புக்குரிய காரியமாகும்.

*இரண்டாவதாக, எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனும், அதிகப் பிரயாசத்துடனும் பல வருடங்களுக்கூடாகச் செய்யப்பட்டு, எல்லா மிஷன்களும் ஏக சம்மதமாய் ஏற்றுக்கொண்ட 'ஐக்கிய திருப்புதல்' வெளிவந்த 4 வருடங்களுக்குள் அதில் பல குறைகளைக் கண்டு, அது திருத்தப்படவேண்டுமென்றுணர்ந்தது அதிக தைரியத்தைக் காட்டுகிறது. 'ஐக்கிய திருப்புதல்' வெளிவருமுன் எல்லாரும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு திருப்புதலும் இல்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு திருப்புதலையும் உபயோகித்தவர்களும் மற்றவைகளில் குறை கூறிக்கொண்டிருந்தனர்.

ஆனால் கனம் ஞானப்பிரகாசம் தமது வேலையை ஆரம்பித்த பொழுது எல்லாரும் நல்லதென ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு திருப்புதல் இருந்தது. ஆகவே, இன்னுமொன்றை இயற்ற முன் வந்தது அதிக தைரியத்தைக் காட்டுகிறது.

முன்னுவதாக, மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' (Textus Receptus) என்ற கிரேக்க வாசகத்தை விட்டு, சென்ற நூற்றாண்டில் வெளிவந்த வெஸ்ட்காட், ஹோர்ட் (Westcott and Hort) கிரேக்க வாசகத்தைப் பின்பற்றத் தீர்மானித்தது பெரிய தைரியத்தைக் காட்டுகிறது. 'ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வாசகம்' ஐரோப்பாவில் அறிஞரால் சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கைவிடப்பட்டதென்பது உண்மையே. ஆயினும், இந்தியாவில் அதிலிருந்து செய்யப்படாத திருப்புதல் எதுவும் எவ்வளவு கலகத்தைக் கிளப்பக் கூடுமென்பதை லார்சன் திருப்புதலுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பிலிருந்து காண்கிறோம். லார்சன் திருப்புதல் மேற்கொள்ளப்பட்ட எவ்வளவோ காலத்திற்குமுன் கனம் ஞானப்பிரகாசம் தமது வேலையைத் தொடங்கி, லார்சன் தமது வேலையைத் தொடங்கு முன்னமே தமது திருப்புதலை வெளியிட்டது பாராட்டத்தக்கது.

கனம் ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் திருப்புதலில் தோன்றும் பெரிய குறை யாதெனில், அவர் அவசியமில்லாமல் வடமொழிச் சொற்களை உபயோகிக்கிறார் என்பதல்ல, அவர் வடமொழிச் சொற்களை உபயோகிப்பதில் ஒரு விசேஷமிருக்கிறது என நம்பியதே. சென்ற நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் செய்யப்பட்ட 'பரீட்சை மொழிபெயர்ப்பில்' வடமொழிச் சொற்கள் அதிகம் கலந்துள்ளதென இந்தியாவில் பாதிரிமார் குறை சொன்னார்கள் என்று பார்த்தோம். அப்படி கலந்ததற்குக் காரணத்தை எடுத்துக்காட்டினோம். அது யாதெனில் அவ்வளவு காலமும் தமிழ் அறிஞர் உரைநடை அதிகம் எழுதவில்லை; நாவலர், முதல் முதல் அப்படி எழுதத் தொடங்கிய பொழுது 'கொடுத்தமிழ்' வடமொழிச் சொற்களைக் கொண்டிருக்கலாம்; ஆகவே, எவ்வளவையும் கொண்டிருக்கலாம் என்று எண்ணினர்.

கனம் ஞானப்பிரகாசம் வடமொழியைப்பற்றி வைத் திருந்த மனப்பான்மை இதுவல்ல. நம்மாழ்வார் செய்த 'திருவாய்மொழி' என்னும் வைஷ்ணவ நூலுக்கு V. K. ராமானுஜதாசன் எழுதிய உரையில் 'வேதத்தையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கவேண்டிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்' தமிழ்ப் பாஷையில் ஏற்பட்டிருக்கிற 'திருவாய்மொழியைப்' படிக்கலாமாவென்று சிலர் கலங்குவார்கள் என்று சொல்லி, தமிழில் எழுதப்பட்ட நூலைப் படிப்பதற்குச் சில நியாயங் களைக் காட்டுகிறார். இதிலிருந்து நாம் காண்பதென்ன வென்றால், மார்க்க விஷயங்களில் வடமொழிக்கு ஒரு தனிப் பெருமை இருக்கிறதென்று இந்தியாவில் ஓர் ஆழ்ந்த அபிப்பிராயம் இருந்து வந்திருக்கிறது. வேத சம்ஹீதங்கள், உபநிடதங்கள், வேதாந்த சூத்திரங்கள், பகவத் கீதை, மகா பாஷியங்கள் எல்லாம் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப் பட்டன. ஆகவே, எந்த மார்க்க நூலும் வடமொழியில் எழுதப்படாவிட்டால் அதற்கு மதிப்பில்லை.

இப்படியான எண்ணம் தற்காலத்தில் இல்லை. ஆனால் கனம் ஞானப்பிரகாசம் 60, 70 வருடங்களுக்குமுன் எழுதும்போது இவ்வெண்ணம் அதிகமாய் நிலவி வந்தது. ஆகவே, 'பேரீட்ட' என்பதற்கு, 'நாமதேயஞ்சூட்டிய' தென் றும்; 'வியாதிஸ்தன்' என்பதற்கு, 'ரோகஸ்தன்' என்றும்; 'கைப்பற்றுவதற்கு', 'பிராதினப்படுத்துவது' என்றும் இப்படிப் பல இடங்களில் வடமொழிச் சொற்களைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து உபயோகித்திருக்கிறார். பவுலுடைய நிரு பங்களைத்தான் 'உபநிடதங்கள்' என்று முதல் அழைக்க ளுண்ணிப் பின் அவ்வெண்ணத்தை விட்டதாகவும் சொல்லு கிறார். வடமொழிச் சொற்கள் உபயோகிக்கப்படுமிடங் களில் அவைகளின் வடமொழித் தன்மையை வற்புறுத்த அரும்பதங்களை உபயோகிக்கிறார். உதாரணமாக, 'வேத பாராயணர்,' 'வேதபாராயணம்பண்ணுகிறவர்கள்,' 'வேத லிகிதர்,' 'வேதப்பிரமாணிக்கர்' (வேதபாரகர்); 'தன்னியர்' (பாக்கியவான்கள்); 'ஆசான்' (போதகர்); 'சூக்மன்' (ஆத்துமா); 'சம்வாதித்தார்கள்' (தர்க்கம்பண்ணினார்கள்); 'வைதீகப் பிராணிகள்' (தேவ பக்தர்); 'விசுவாசப்பாதகர்' (அவிசுவாசிகள்); 'ஸ்தாவரசங்கம சொத்துக்கள்' (காணி

யாட்சிகளும் சொத்துக்களும்). சில தடவைகளில் அவைகள் வடமொழியில் எழுத்துக் கூட்டப்படுகிறபடியே அவைகளை எடுத்துக்கூட்டுகிறார். உதாரணமாக, பாபம், சப்தம், பாதாலம், இரக்ஷிக்கிற, மானவன். இப்படியாயிருந்த படியால், ஒரு வேளை மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் சமஸ்கிருதத்திருப்புதலையே பின்பற்றினாரோவென எண்ணி அத்துடன் ஒப்பிடவேண்டியிருந்தது.

மேற்கண்ட உபயோகங்களுக்கு ஒரு அளவுக்கு நியாயம் காட்டலாம். சமஸ்கிருத சொற்களை உபயோகித்தல், கற்றறிந்த இந்தியருக்குப் பிரீதியாயிருந்திருக்குமெனச் சொல்லலாம். ஆனால் என்ன காரணத்தினிமித்தம் தமிழுக்கும், சமஸ்கிருதத்திற்கும் புறம்பேயிருந்து சொற்களைக் கொண்டு வருகிறாரோ தெரியவில்லை. உதாரணமாக, 'முஸ்திப்பு' (ஆயத்தம்) மத். 3:2 தாசு (மணிநேரம்), அப். 2:15; 'யோகில்' (தரிசனம்), அப். 10:3 'உவாசல்' (தர்க்கங்கள்), அப். 26:3; 'சு வி சே ஷ ம்' என்பதற்கு எப்பொழுதும் 'இவாஞ்செலியம்' என்னும் கிரேக்க பதத்தை உபயோகிக்கிறார்.

இன்னுமொரு நூதன காரியத்தை இத்திருப்புதலிலே காணலாம். கிரேக்க மூலத்தைத் தாம் நெருங்கித் தழுவுகிறேனென்று காட்டப் பல இடஞறிப்பெயர்களை விகாரப்படுத்துகிறார். உதாரணமாக, யோகன்னர் (யோவான்), பீத்தானியா, பீத்சாயிதா, பீத்பகே (பெத்தானியா, பெத்சயிதா, பெத்பகே); பீஸ்டஸ், பீஸ்து (பெஸ்து); காய்சர், காய்சாரிய (சீசர், இராயன், செசேரியா). ஒரு பாஷையிலுள்ள ஒரு பெயரை இன்னொரு பாஷையில் திருப்பும் போது ஒன்றில் அதை அப்படியே எழுதலாம் அல்லது என்ன பாஷைக்குள் புகுத்தப்படுகிறதோ அதற்கேற்ற வண்ணம் அதை எழுதிக்கொள்ளலாம். பெரும்பாலும் பிந்திய முறையை எல்லாரும் பின்பற்றுவர். உதாரணமாக, 'இங்லண்ட்' என்று ஒவ்வொருவரும் சொல்வதில்லை. 'இங்கிலாந்து' என்று சொல்லுகிறார்கள். 'ஐரோப்பா' என்று நாம் எழுதுகிறோம். அப்படியொரு சொல்லும் ஐரோப்பிய பாஷையில் இல்லை. 'பேதுரு' என்று நாம் எழுதுகிறோம்;

கேரேக்க பாஷையில் அது 'பெற்றோஸ்' என்றிருக்கிறது. கனம் ஞானப்பிரகாசம் இயற்றிய பெயர்கள் சாதாரணமாய் வழங்கும் பெயர்களிலும் மூலத்திற்குக் கிட்டியவையுமல்ல, தமிழுக்கு இசைந்தவையாயுமில்லை. மூலத்தில் அவை முறையே யோ ஆனேஸ், பேத்தானியா, பேத்தெயிதா, பேத்பகே, பேஸ்றொஸ், கைஸார் கைஸாரியா என்றும் எழுதப்படும்.

கனம் ஞானப்பிரகாசத்தின் புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள சில வசனங்களைக் கீழே காண்க:—

மத். 5:3-8

- (3) ஆன்மாவின் கண் தரித்திரர் தன்னியர்கள், ஏனெனில் பரங்களின் இராஜ்ஜியம் அவர்களுடையது.
- (4) துயரப்படுகிறவர்கள் தன்னியர்கள், ஏனெனில்
- (5) அவர்கள் ஆறுதலடைவார்கள். சாத்மீகர் தன்னியர்கள், ஏனெனில் பூமியைச் சுதந்தரித்துக்கொள்
- (6) வார்கள். நீதி நிலையில் பசிதாக முடையோர் தன்னியர்கள், ஏனெனில் அவர்கள் திருப்தியடைவார்
- (7) கள். தயாள குணமுள்ளவர்கள் தன்னியர்கள்,
- (8) ஏனெனில் அவர்கள் தயை பெறுவார்கள். இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் தன்னியர்கள், ஏனெனில் அவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள்.

அப். 2:14-17

- (14) அப்போது பதினொருவருடன் பேதுரு எழுந்து நின்று 'யூத மனிதரே, எருசலேமில் குடியிருக்கிற எல்லாருங்கூட (கேளுங்கள்) இது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கட்டும். என் வார்த்தைகளைக் காதில் வாங்குங்கள். (என்று) ஓங்கி அவர்களுக்கு
- (15) நியாயஞ் சொன்னார். 'ஏனென்றால், நீங்கள் நினைக்கிறபடி இவர்கள் வெறித்திருக்கிறவர்களல்ல, இது
- (16) பகலில் மூன்றாம் தாசுதானே. அப்படியல்ல, கடைசி நாட்களில் மனிதர் யாவர் பேரிலும் என் ஆத்மனைப் பொழிந்தருளுவேன். உங்கள் குமாரரும் குமாரத்திகளும் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பார்கள்

உங்கள் வாலிபர் தரிசனம் காண்பார்கள், உங்கள்
(17) முதியோர் சொற்பனங் காண்பார்கள், ஆமாம்
எனது ஊழியக்காரர் மேலும் ஊழியக்காரிகள்
மேலும் எனது ஆத்மனைப் பொழிந்தருளுவேன்.
அவர்கள் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுவார்கள்.

1 கோரி. 13:4-6

- (4) அன்பு நீடிய பொறுமையுள்ளது, தயாவிருத்தி
யுள்ளது. அன்பு பொருமைப்படாது, பெருமை
(5,6) பாராட்டாது, கர்வமடையாது, வரம்பு கடவாது,
சுயலாப திஷ்டியாயிராது, சினந்து சீருது, குற்றம்
பாராட்டாது,* அநியாயத்தில் சந்தோஷப்படாது,
சத்தியத்தோடுகூடச் சந்தோஷப்படும் யாவையும்
தாங்கும்.

* இதற்குக் கருத்து 'பாதிருளுன யோகமுள்ளது' என்று ஆசிரியர்
அடிக்குறிப்பிற் கூறுகிறார்.

BIBLIOGRAPHY

BOOKS CONSULTED

A Brief Narrative of the Operations of the Jaffna Auxiliary Bible Society (in the Preparation of a Version of the Tamil Scriptures, 1868).

Carl Brindlev, *L. P. Larsen*, 1962.

The Ceylon Literary Register, 1932.

John S. Chandler, *Seventy-five Years in the Madura Mission.*

David Devadoss, *Life of E. Mutthiahpillai*, 1951.

„ „ *Life of Poet H. A. Krishnapillai*, 1952.

Inauguration of the Church of South India. First Quarry Article, 1947.

C. B. Firth, *An Introduction to Indian Church History*, 1962.

J. Z. Hodge, *Bishop Azariah of Dornakal*, 1946.

J. S. M. Hooper, *The Bible in India*, 1938.

„ „ & W. J. Culshaw, *Bible Translation in India, Pakistan and Ceylon*, 1963.

International Missionary Council, *Who's Who*, I.M.C., 1938.
Jaffna Central College, 1834-1934.

E. S. Jesudian, *Revised Tamil Bible : Appeal Against Its Use.*

K. Govindan and T. Singaravel, *R. Caldwell*, ஒப்பிலக்கணம்.

T. Kailasapillai, ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம், 1936.

E. Arno Lehmann, *It Began in Tranquebar*, 1956.

Madras Tract & Book Society, Tamil, வேதாகம பிரசித்த
விர்தாந்தம், 1888.

Eugene A. Nida, *Bible Translation*, 1947.

„ „ *God's Word in Man's Language*, 1952.

- Stephen Neill, *Interpretation of the New Testament*, 1964.
 P. E. Pieris, *Ceylon and the Hollanders*, 1918.
 Sathianathan, *Sketches of Indian Christians*.
 Seeni Venkataswami, கிறிஸ்தவமும் தமிழும், 1936.
 V. Selvanayagam, தமிழ் உரை நடை வரலாறு, 1957.
 R. P. Sethupillai, கிறிஸ்தவத் தமிழ்த் தொண்டர், 1946.
 Eugene Stock, *History of the Church Missionary Society*,
 Vol. III.
 C. D. Velupillai, இலங்கை அமெரிக்க மிஷன் சரித்திரம், 1922.
 Harriet Wilder, *A Century in the Madura Mission*, 1961.
 Yogi Suddananda Bharathi, நாவலர் பெருமான், 1948.

REFERENCE BOOKS

- Karl Feyerabend, *Hebrew-English Pocket Dictionary*.
 J. H. Hastings, *Dictionary of the Bible*, T. & T. Clark,
 New Edition, 1963 ; also Edition of 1919.
 Thomas Nelson & Sons, 1962, *Peake's Commentary on the Bible*.
 J. H. Thayer, *Greek-English Lexicon to the New Testament*,
 Harper Bros., New York.
 Myron Winslow, *Tamil-English Dictionary*.
 Sir Monier Williams, *Sanskrit to English Dictionary*.
The Interpreter's Bible, Vol. I, 1952.
Oxford Dictionary of the Bible, 1957.
The Various Tamil Versions of the Bible.
 (வேதத் திருப்புதல்கள் பல)
 Young, *Analytical Concordance to the Holy Bible*.

DOCUMENTS AND PAPERS

S. Arasaratnam, *Ceylon Journal of Historical Studies*,
Article on Rev. Phillipus Baldaeus.

Illustrated Weekly of India, Sept. 2, 1956, *Article on Printing
in India*.

Sabapathy Kulandran, *Tamil Culture*, 1958, *Article on 'The
Tentative Version of the Bible or the Navalar Version'*.

Madras Bible Society, *How We Got the Tamil Bible*—Jubilee
Series, No. 4.

Report of the Madras Auxiliary Bible Society, 1869, Tamil
and English copies, *Revision of the Tamil Bible*.

Brochure on the Scudder Centenary, 1920.

The Morning Star, 17th March, 1915.

Various copies of the Ceylon Dutch Burgher Union Journal.

Extracts from Unidentified Book on Tamil Bible.

D. Rajarigam, *Manai Malar* of various dates,

தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு.

PRINTED IN INDIA
AT THE DIOCESAN PRESS, MADRAS,
FOR THE BIBLE SOCIETY OF INDIA,
A/1, MAHATMA GANDHI ROAD, BANGALORE-1,
INDIA—1967. B5784

வாக்கா 16:19

அயிரூரியமுடைத்தானாயிருக்கிற யாத்தொரு மனுஷன் உண்டாயிருந்தான். அவன் சகலத்துக்களையும் விலையேறப் பெத்த பிடவைகளையும் தரிச்சிக்கொண்டு அனுதினமும் சந்தோஷப்பட்டுப் பிறுதாபிச்சுக்கொண்டிருந்தான் (1714).

ஐசுவரியமுள்ள ஒரு மனுஷன் இருந்தான். அவன் இரத்தாம் பரமும் விலையேறப்பெற்ற புடவையுந் தரித்துக்கொண்டு, அநுதினமுஞ் சம்பிரமமாய் வாழ்ந்திருந்தான் (1773).

இரத்தாம்பரமும் மெல்லிய வஸ்திரமுந்தரித்த ஒரு ஐசுவரியவான் அனுதினமும் சம்பிரமமாய் வாழ்ந்திருந்தான் (1850).

ஐசுவரியமுள்ள ஒரு மனுஷன் இருந்தான்; அவன் இரத்தாம் பரமும் விலையேறப்பெற்ற வஸ்திரமும் தரித்து, அநுதினமும் சம்பிரமமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான் (1864).

ஐசுவரியமுள்ள ஒரு மனுஷன் இருந்தான்; அவன் இரத்தாம் பரமும் விலையுயர்ந்த வஸ்திரமும் தரித்து அநுதினமும் சம்பிரமமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான் (1942).

தனவந்தனான மனிதன் ஒருவன் இருந்தான்; அவன் செந்நிற ஆடையும் நார்ப்பட்டும் உடுத்திக்கொண்டு நாள்தோறும் உண்டுகளித்துச் சம்பூரணமாய் வாழ்ந்து வந்தான் (1967).